EVRİMCİLERE NET CEVAP II

OKUYUCUYA

- Bu kitapta ve diğer çalışmalarımızda evrim teorisinin çöküşüne özel bir yer ayrılmasının nedeni, bu teorinin her türlü din aleyhtarı felsefenin temelini oluşturmasıdır. Yaratılışı ve dolayısıyla Allah'ın varlığını inkar eden Darwinizm, 140 yıldır pek çok insanın imanını kaybetmesine ya da kuşkuya düşmesine neden olmuştur. Dolayısıyla bu teorinin bir aldatmaca olduğunu gözler önüne sermek çok önemli bir imani görevdir. Bu önemli hizmetin tüm insanlarımıza ulaştırılabilmesi ise zorunludur. Kimi okuyucularımız belki tek bir kitabımızı okuma imkanı bulabilir. Bu nedenle her kitabımızda bu konuya özet de olsa bir bölüm ayrılması uygun görülmüştür.
- Belirtilmesi gereken bir diğer husus, bu kitapların içeriği ile ilgilidir. Yazarın tüm kitaplarında imani konular, Kuran ayetleri doğrultusunda anlatılmakta, insanlar Allah'ın ayetlerini öğrenmeye ve yaşamaya davet edilmektedir. Allah'ın ayetleri ile ilgili tüm konular, okuyanın aklında hiçbir şüphe veya soru işareti bırakmayacak şekilde açıklanmaktadır.

Bu anlatım sırasında kullanılan samimi, sade ve akıcı üslup ise kitapların yediden yetmişe herkes tarafından rahatça anlaşılmasını sağlamaktadır. Bu etkili ve yalın anlatım sayesinde, kitaplar "bir solukta okunan kitaplar" deyimine tam olarak uymaktadır. Dini reddetme konusunda kesin bir tavır sergileyen insanlar dahi, bu kitaplarda anlatılan gerçeklerden etkilenmekte ve anlatılanların doğruluğunu inkar edememektedirler.

- Bu kitap ve yazarın diğer eserleri, okuyucular tarafından bizzat okunabileceği gibi, karşılıklı bir sohbet ortamı şeklinde de okunabilir. Bu kitaplardan istifade etmek isteyen bir grup okuyucunun kitapları birarada okumaları, konuyla ilgili kendi tefekkür ve tecrübelerini de birbirlerine aktarmaları açısından yararlı olacaktır.
- Bunun yanında, sadece Allah rızası için yazılmış olan bu kitapların tanınmasına ve okunmasına katkıda bulunmak da büyük bir hizmet olacaktır. Çünkü yazarın tüm kitaplarında ispat ve ikna edici yön son derece güçlüdür. Bu sebeple dini anlatmak isteyenler için en etkili yöntem, bu kitapların diğer insanlar tarafından da okunmasının teşvik edilmesidir.
- Kitapların arkasına yazarın diğer eserlerinin tanıtımlarının eklenmesinin ise önemli sebepleri vardır. Bu sayede kitabı eline alan kişi, yukarıda söz ettiğimiz özellikleri taşıyan ve okumaktan hoşlandığını umduğumuz bu kitapla aynı vasıflara sahip daha birçok eser olduğunu görecektir. İmani ve siyasi konularda yararlanabileceği zengin bir kaynak birikiminin bulunduğuna şahit olacaktır.
- Bu eserlerde, diğer bazı eserlerde görülen, şüpheli kaynaklara dayalı izahlara, mukaddesata karşı gereken adaba ve saygıya dikkat etmeyen üsluplara, burkuntu veren ümitsiz, şüpheci ve ye'se sürükleyen anlatımlara rastlayamazsınız.

HARUN YAHYA

YAZAR ve ESERLERİ HAKKINDA

Harun Yahya müstear ismini kullanan yazar, 1956 yılında Ankara'da doğdu. İlk, orta ve lise öğrenimini Ankara'da tamamladı. Daha sonra İstanbul Mimar Sinan Üniversitesi Güzel Sanatlar Fakültesi'nde ve İstanbul Üniversitesi Felsefe Bölümü'nde öğrenim gördü. 1980'li yıllardan bu yana, imani, bilimsel ve siyasi konularda

pek çok eser hazırladı. Bunların yanısıra, yazarın evrimcilerin sahtekarlıklarını, iddialarının geçersizliğini ve Darwinizm'in kanlı ideolojilerle olan karanlık bağlantılarını ortaya koyan çok önemli eserleri bulunmaktadır.

Yazarın müstear ismi, inkarcı düşünceye karşı mücadele eden iki Peygamberin hatıralarına hürmeten, isimlerini yad etmek için Harun ve Yahya isimlerinden oluşturulmuştur. Yazar tarafından kitapların kapağında Resulullah'ın mührünün kullanılmış olmasının sembolik anlamı ise, kitapların içeriği ile ilgilidir. Bu mühür, Kuran-ı Kerim'in Allah'ın son kitabı ve son sözü, Peygamberimizin de hatem-ül enbiya olmasını remzetmektedir. Yazar da, yayınladığı tüm çalışmalarında, Kuran'ı ve Resulullah'ın sünnetini kendine rehber edinmiştir. Bu suretle, inkarcı düşünce sistemlerinin tüm temel iddialarını tek tek çürütmeyi ve dine karşı yöneltilen itirazları tam olarak susturacak "son söz"ü söylemeyi hedeflemektedir. Çok büyük bir hikmet ve kemal sahibi olan Resulullah'ın mührü, bu son sözü söyleme niyetinin bir duası olarak kullanılmıştır.

Yazarın tüm çalışmalarındaki ortak hedef, Kuran'ın tebliğini tüm dünyaya ulaştırmak, böylelikle insanları Allah'ın varlığı, birliği ve ahiret gibi temel imani konular üzerinde düşünmeye sevk etmek ve inkarcı sistemlerin çürük temellerini ve sapkın uygulamalarını gözler önüne sermektir.

Nitekim Harun Yahya'nın eserleri Hindistan'dan Amerika'ya, İngiltere'den Endonezya'ya, Polonya'dan Bosna Hersek'e, İspanya'dan Brezilya'ya kadar dünyanın pek çok ülkesinde beğeniyle okunmaktadır. İngilizce, Fransızca, Almanca, İtalyanca, İspanyolca, Portekizce, Urduca, Arapça, Arnavutça, Rusça, Boşnakça, Uygurca, Endonezyaca gibi pek çok dile çevrilen eserler, yurt dışında geniş bir okuyucu kitlesi tarafından takip edilmektedir.

Dünyanın dört bir yanında olağanüstü takdir toplayan bu eserler pek çok insanın iman etmesine, pek çoğunun da imanında derinleşmesine vesile olmaktadır. Kitapları okuyan, inceleyen her kişi, bu eserlerdeki hikmetli, özlü, kolay anlaşılır ve samimi üslübun, akılcı ve ilmi yaklaşımın farkına varmaktadır. Bu eserler süratli etki etme, kesin netice verme, itiraz edilemezlik, çürütülemezlik özellikleri taşımaktadır. Bu eserleri okuyan ve üzerinde ciddi biçimde düşünen insanların, artık materyalist felsefeyi, ateizmi ve diğer sapkın görüş ve felsefelerin hiçbirini samimi olarak savunabilmeleri mümkün değildir. Bundan sonra savunsalar da ancak duygusal bir inatla savunacaklardır, çünkü fikri dayanakları çürütülmüştür. Çağımızdaki tüm inkarcı akımlar, Harun Yahya külliyatında fikren mağlup olmuşlardır.

Kuşkusuz bu özellikler, Kuran'ın hikmet ve anlatım çarpıcılığından kaynaklanmaktadır. Yazarın kendisi bu eserlerden dolayı bir övünme içinde değildir, yalnızca Allah'ın hidayetine vesile olmaya niyet etmiştir. Ayrıca yazarın bu kitaplardan elde ettiği hiçbir maddi kazancı da yoktur. Ne yazar ne de kitaplarının yayınlanmasına, tanıtım ve dağıtımına vesile olanlar, bundan maddi bir kazanç elde etmemekte, sadece Allah'ın rızasını kazanmak için hizmet etmektedirler.

Bu gerçekler göz önünde bulundurulduğunda, insanların görmediklerini görmelerini sağlayan, hidayetlerine vesile olan bu eserlerin okunmasını teşvik etmenin de, çok önemli bir hizmet olduğu ortaya çıkmaktadır.

Bu değerli eserleri tanıtmak yerine, insanların zihinlerini bulandıran, fikri karmaşa meydana getiren, kuşku ve tereddütleri dağıtmada, imanı kurtarmada güçlü ve keskin bir etkisi olmadığı genel tecrübe ile sabit olan kitapları yaymak ise, emek ve zaman kaybına neden olacaktır. İmanı kurtarma amacından ziyade, yazarın edebi gücünü vurgulamaya yönelik eserlerde bu etkinin elde edilemeyeceği açıktır. Bu konuda kuşkusu olanlar varsa, Harun Yahya'nın eserlerinin tek amacının dinsizliği çürütmek ve Kuran ahlakını yaymak olduğunu, bu hizmetteki etki, başarı ve samimiyetin açıkça görüldüğünü okuyucuların genel kanaatinden anlayabilirler.

Bilinmelidir ki, dünya üzerindeki zulüm ve karmaşaların, Müslümanların çektikleri eziyetlerin temel sebebi dinsizliğin fikri hakimiyetidir. Bunlardan kurtulmanın yolu ise, dinsizliğin fikren mağlup edilmesi, iman hakikatlerinin ortaya konması ve Kuran ahlakının, insanların kavrayıp yaşayabilecekleri şekilde anlatılmasıdır. Dünyanın günden güne daha fazla içine çekilmek istendiği zulüm, fesat ve kargaşa ortamı dikkate alındığında bu hizmetin elden geldiğince hızlı ve etkili bir biçimde yapılması gerektiği açıktır. Aksi halde çok geç kalınabilir.

Bu önemli hizmette öncü rolü üstlenmiş olan Harun Yahya külliyatı, Allah'ın izniyle, 21. yüzyılda dünya insanlarını Kuran'da tarif edilen huzur ve barışa, doğruluk ve adalete, güzellik ve mutluluğa taşımaya bir vesile olacaktır.

Bu çalışmada kullanılan ayetler Ali Bulaç'ın hazırladığı
"Kur'an-ı Kerim ve Türkçe Anlamı" isimli mealden alınmıştır.

KÜLTÜR
YAYINCILIK

Çatalçeşme Sk. Üretmen Han No:29/7

Cağaloğlu – İstanbul

Tel: (0 212)511 44 03

Baskı: Şan Ofset

Cendere Yolu No.23 Ayazağa – İstanbul

Tel: (0212) 289 24 24

w w w . h a r u n y a h y a . o r g - w w w . h a r u n y a h y a . c o m
www.harunyahya.net

EVRİMCİLERE NET CEVAP II

HARUN YAHYA

Ağustos 2001

İÇİNDEKİLER

Giriş:
EVRİM TEORİSİNİ ÇÜRÜTEN YENİ GELİŞMELER

2001 yılının başından bu yana bilim dünyasında çok ilginç ve son derece önemli gelişmeler yaşandı. *Nature, Scientific American* gibi dünyaca ünlü bilim dergilerinde, *New York Times*, *CNN* ve *BBC* gibi ünlü medya kuruluşlarında art arda çıkan bazı haberler, evrim teorisinin ne kadar büyük bir bilimsel açmaz içinde olduğunu bir kez daha ortaya koydu. Bilindiği gibi, bugünkü şekliyle evrim teorisi, 19. yüzyılın ortalarında Charles Darwin tarafından ortaya atılmış ve o dönemde güçlenen materyalizme büyük bir destek sağlamıştır. Bu öyle bir destektir ki, bugün evrim teorisinin yıkılması, materyalizmin de yıkılması ile sonuçlanmaktadır.

Materyalizm ise, Allah'ın varlığını, dini, maneviyatı tamamen reddeden, sadece maddeyi mutlak bir varlık olarak kabul eden ve bencil bir dünya görüşünü savunan son derece tehlikeli bir felsefedir. 20. yüzyılda insanlara acı, zulüm ve felaketler yaşatan komünizm ve faşizm gibi iki tehlikeli ideolojinin temelini de (her ne kadar her ikisi de birbirine zıt iki ideoloji olarak görünse de) materyalizm ve Darwinizm oluşturmaktadır. Dünya üzerinde halen son derece yaygın olan bencil, çıkarcı, çatışmacı, acımasız ahlak anlayışı da materyalist-Darwinist anlayışın bir ürünüdür.

Dolayısıyla, insanlığa 150 yıldır büyük acılar yaşatan materyalist dünya görüşünün fikren yenilgiye uğratılması zorunludur ve bunun için de bu görüşün temeli olan Darwinizm'in bilimsel olarak geçersizliğinin ortaya konması gerekmektedir. Bu ise kolay bir iştir, çünkü zaten Darwinizm'in bilimsel bir dayanağı yoktur. Bugüne kadar, ilgili hiçbir bilim dalında, evrim teorisini destekleyen tek bir bilimsel delil dahi bulunmamıştır. Elde edilen bulgular, evrimin hiçbir zaman yaşanmadığını göstermektedir. Evrimcilerin tek yaptığı, teorilerine gerçekte delil oluşturmayan bazı biyolojik olayları, gözlemleri veya fosil kayıtlarını çarpıtarak, önyargılı bir biçimde yorumlayarak, hatta kimi zaman bilimsel sahtekarlıklara başvurarak propaganda yapmaktır.

Dolayısıyla Darwinizm'in iç yüzünün ortaya çıkarılması için, söz konusu propagandanın etkisinin kırılması, bilimsel gerçeklerin mümkün olduğu kadar çok insana ulaştırılması gerekmektedir. Evrim teorisinin geçersizliğini kanıtlayan bilimsel bulgular, dergilerin, haberlerin köşelerinde kalmamalı, her imkan kullanılarak, deşifre edilmeli, duyurulmalıdır.

Bu amaçla, elinizdeki kitabın ilerleyen bölümlerinde evrim aldatmacasını gözler önüne seren yeni bilimsel gelişmeler ve geçtiğimiz aylarda Türkiye'deki evrimci gazete veya dergilerde çıkan taraflı haberlerin geçersizliği incelenmektedir.

ÜNLÜ SCIENCE DERGİSİ
BÜYÜK DEĞİŞİMİN FARKINDA:
TÜRKİYE'DE DARWINİZM
TARİH OLUYOR

Bilindiği gibi, ülkemizde yıllardır evrim aldatmacası ile bilimsel alanda ciddi bir mücadele yürütülüyor ve bu büyük fikri mücadele dünya bilim çevrelerinin de dikkatini çekiyor. Dünyanın en saygın bilimsel dergilerinden biri sayılan *Science* dergisinin 18 Mayıs 2001 tarihli sayısında da bu konuya geniş yer verildi. Robert Koenig imzalı ve **"Creationism Take Root Where Europe, Asia Meet"** (Avrupa ile Asya'nın Buluştuğu Yerde Yaratılışçılık Kökleniyor) başlıklı yazıda Türkiye'de evrim teorisinin aldatmacalarına karşı yapılan bilimsel mücadelenin başarısına, geçtiğimiz yıllarda ülke çapında gerçekleştirilen 100'ü aşkın evrim teorisinin çöküşü konulu konferansa ve Türkiye'deki evrimcilerin çaresizliklerine geniş yer verildi. Evrim teorisine karşı başlatılan bu hareketin **"Kuzey Amerika dışında, dünyanın en kuvvetli anti-evrimci hareketi"** olduğunun ve **"diğer Müslüman ülkelere de hızla yayıldığının"** altı çizildi.

Yazıda ayrıca **"Evrim Aldatmacası"** kitabının uluslararası başarısına ve bazı Türk evrimci bilim adamlarının **"bu kitapların ülkenin bazı bölgelerinde okullarda okutulan ders kitaplarından daha etkin olduğundan şikayet ettiklerine"** dikkat çekildi. Dergide **Evrim Aldatmacası** kitabının resminin altında ise şu yorum dikkat çekiyordu: **"Olay çıkardı – Evrim Aldatmacası gibi kitaplar çok geniş bir okuyucu kitlesine sahip."** Sadece Türkiye'de değil, tüm dünyada okunan, şu ana kadar 19 dile çevrilen ve halen farklı dillere çevirileri devam eden Evrim Aldatmacası isimli kitabı bugün Rusya'dan Hindistan'a, Avustralya'dan Kanada'ya, İtalya'dan İspanya'ya, Polonya'dan Endonezya'ya kadar birçok ülkede tanımayan yok gibi.

Koenig'in yazısında 2001 yılı başından itibaren bazı milletvekillerinin, evrim teorisinin eğitim müfredatından kaldırılması için TBMM'ne sundukları soru önergelerinden de şu şekilde bahsedildi:

> *... Bir tıp profesörü ve milletvekili olan Ali Gören geçtiğimiz günlerde ortaokullarda Darwin'in evrim teorisinin okutulmasının yasaklanması için bir soru önergesi verdi. Parlamentodaki üçüncü büyük parti olan ve İslami görüşüyle bilinen Fazilet Partisi üyesi Gören, Darwinizm'i "bilimsel bir sahtekarlık" olarak niteledi ve orta okul öğrencilerini "ateizme ve bölücülüğe" zemin oluşturan evrim teorisinin olumsuz etkilerinden korumak için diğer parlamento üyelerini harekete davet etti. "*

Koenig, evrim aldatmacasına yönelik bu fikri ve bilimsel çalışmaların karşısında Türk evrimcilerin cevapsız ve yetersiz kaldıklarını belirtiyor ve "... Buradaki birçok (evrimci) bilim adamı, **evrimcilerin kamuoyu nezdinde Türk yaratılışçılarının karşısında itibar kaybetmelerinden** endişe duyuyor" diyordu.

Türkiye'deki yaratılış konulu çalışmalara, bilim dünyasının en saygın dergilerinden biri olan *New Scientist*'in 22 Nisan 2000 tarihli sayısında da yer verilmişti. *New Scientist*, evrim teorisi ile ilgili eserlerinin etkisine dikkat çekmiş, evrim teorisinin yanlışlığının ve yaratılış gerçeğinin anlatılması konusunda **"Harun Yahya uluslararası bir kahraman haline geldi**" demişti.

Tüm bu gelişmeler karşısında evrimciler ise sessizliklerini korumaktadırlar. Oysa evrimci bilim adamlarından beklenen, evrim aldatmacasını ortaya koyan delillere aynı şekilde, kitap ve konferanslarla cevap vermeleridir. Ancak görünen o ki, evrimi savunacak hiçbir delilleri olmadığını bilen evrimciler bu konuda en ufak bir şevk duymamaktadırlar. Tüm üniversitelerde kürsüleri olan, tüm laboratuvarlar, teknik imkanlar ellerinde bulunan evrimciler yıllardır sadece imza toplayıp, basın bidirisi yayınlamaktan başka birşey yapamayarak, çaresizliklerini ortaya koymuşlardır. Artık evrim aldatmacası, tarihin karanlık sayfalarındaki yerini almıştır ve bunu hiçbir evrimcinin engellemesi mümkün değlidir.

Hiç şüphesiz Darwinist büyünün etkisinin insanların üzerinden hızla kalkıyor olması hem ülkemiz hem de tüm dünya toplumları açısından, aydınlık ve refah dolu bir gelecek için çok önemli ve tarihi bir gelişmedir.

NetCevap Sitesi, 2 Yıl Önce Haber Vermişti: EVRİMCİLERİN "DİNO-KUŞ" SAHTEKARLIĞI ORTAYA ÇIKTI

29 Mart 2001 tarihli bazı günlük gazetelerde evrim teorisi adına önemli bir itiraf yer alıyordu. "Kuşlar dinozorlardan evrimleşti" masalına delil gibi gösterilen "dino-kuş fosili"nin gerçekte bir sahtekarlık olduğu, bir sürüngen omurgasına kuş iskeleti parçalarının yapıştırılmasıyla üretildiği ortaya çıkmıştı. Örneğin Hürriyet gazetesinin **"DİNO-KUŞ PALAVRA ÇIKTI"** başlıklı haberinde şöyle yazıyordu:

> *"N**ational Geographic** dergisinin Kasım 1999'da kuş ile dinozor arasındaki eksik halka olduğunu duyurduğu, hakkında bilimsel makaleler yazılan hayvanın sahte olduğu anlaşıldı. 'Archoeoraptor liaoningensis' adı verilen hindi büyüklüğündeki dino-kuşun iskeletinin başka hayvanlara ait kemiklerden biraraya getirildiği ortaya çıktı.*
>
> ***Evrim teorisinde önemli bir eksikliği aydınlattığı varsayılan dino-kuşun** 125 milyon yıl öncesine ait olduğu, Çin'in Liaoning eyaletinde bulunduğu öne sürülüyordu. Tüylü vücudu bir kuşa benziyor, ancak uzun, kemikli kuyruğu et tüketen dinozorları çağrıştırıyordu. İngiliz haftalık bilim dergisi Nature'un bugünkü sayısında yayınlanan bir inceleme **dino-kuşun palavra olduğunu gözler önüne serdi**. Aralarında üç paleontoloğun da bulunduğu bir grup araştırmacı bilgisayar tomografisinin yardımıyla sahtekarlığı kanıtladılar. **Dino-kuş aslında Çinli kaçakçıların eseriydi... Kaçakçılar yapışkan ve harçlar kullanarak 88 kemik ve taştan dino-kuş yaratmıştı.** Archaeraptor'un ön kısmı tek bir kuşa ait fosildi, ancak dinozorun kuyruğuyla birlikte beden kısmında dört ayrı türden kemikler vardı. Dino-kuşun bilgisayarda taranması kuş iskeletinin daha önce bilinmeyen türlere ait olduğuna, dino kısmının ise küçük dinozorların yeni türüne işaret etti."* (Cümlü düşüklüğü, Hürriyet'e aittir.)

NetCevap Sitesi, 2 Yıl Önce Bilimsel Delillerle Gerçeği Açıklamıştı

Bu sahte fosil, bundan 2 yıl önce başta Hürriyet ve Sabah olmak üzere Darwinist medya kuruluşları tarafından "Evrim teorisini kanıtlayan delil bulundu" diye tanıtılmıştı. Hürriyet gazetesinde yayınlanan 16 Ekim 1999 tarihli "Uçan Dinozor Bulundu" başlıklı haber, bunun bir örneğiydi.

Oysa bu evrimci iddianın hiçbir geçerliliği olmadığı, o zaman da NetCevap isimli internet sitemiz tarafından kamuoyuna duyurulmuştu. ("Evrimcilere Net Cevap" isimli kitabımızda da bu konuya yer verilmiştir.) Hürriyet'in haberiyle aynı gün sitemizde yayınlanan **"SABAH ve HÜRRİYET'İN "UÇAN DİNOZOR" HABERİ"** başlıklı yazıda, sahte olduğu günümüzde ortaya çıkan *Archaeoraptor* fosili hakkında şunlar yazılıydı:

> *"Evrimciler her yeni fosil bulgusunda, dinozor-kuş bağlantısı hakkında spekülasyonlar öne sürmekte, ancak detaylı analizler sonucunda yalanlanmaktadırlar. Çin'de bulunan üç yeni theropod dinozoru fosili de bu tür bir spekülasyondur. Sabah ve Hürriyet, her zamanki gibi bu fosilleri de "evrime delil" sanmış ve o şekilde göstermiştir...*

Görünen odur ki, evrimciler, *Sinosauropteryx* hakkındaki spekülasyonlarının boşa çıkmasının ardından, şimdi de *Archaeoraptor*, *Sinornithosaurus* ve *Beipiaosaurus* adı verilen yeni fosil bulguları üzerinde spekülasyona girişmişlerdir. **Sabah ve Hürriyet de, evrim konusunda gösterdikleri her zamanki önyargılı tavrı tekrar ederek, bu spekülasyonları hiçbir farklı yorum ve düşünceye yer vermeden "evrime delil bulundu" üslubunda okuyucularına aktarmışlardır.**

... (Oysa) İşte bu noktada çok büyük bir çelişki vardır. ***Çünkü bu fosiller (örneğin Archaeoraptor) sadece 120 milyon yıl kadar eskidir.*** *Ancak yeryüzündeki bilinen en eski uçabilen kuş olan Archaeopteryx, 150 milyon yıl yaşındadır. Archaeopteryx günümüz kuşlarıyla aynı uçuş yeteneğine sahip olan uçucu bir kuştur. Uçuş için gerekli olan geniş kanatlara, asimetrik ve kompleks tüy yapısına, sternum (göğüs) kemiğine sahiptir...*

Kısacası Archaeopteryx, eski kuşların bundan 150 milyon yıl önce gökyüzünde uçmakta olduklarının bir kanıtıdır. Bu durumda elbette ***120 milyon yıl yaşındaki bazı dinozor fosillerinin, "kuşların henüz uçamayan ilkel ataları" olarak gösterilmesi imkansızdır.***

Bu durum, Archaeoraptor, Sinornithosaurus ve Beipiaosaurus adlı fosil dinozorlar hakkındaki evrimci iddiaların açık bir çelişki içinde olduğunu göstermektedir." (Makalenin tamamı için, http://netcevap.org/sab-hur991016.html ve Harun Yahya, Evrimcilere "Net Cevap", Vural Yayıncılık, 2001)

Kısacası, sözü edilen fosilin bir "dino-kuş" fosili olamayacağı, fosil ilk gündeme geldiği dönemde bilimsel delillerle izah edilmişti. Bu örnek, ülkemizdeki evrimci medyanın ne kadar önyargılı ve taraflı davrandığının, evrim lehinde gibi gördüğü her haberi büyük bir hırsla propaganda malzemesi haline getirdiğinin ve bu yolla kamuoyunu yanılttığının açık bir delilidir. Dahası, evrim konusundaki gelişmelerle ilgili en doğru, bilimsel ve "net" cevapların, Net Cevap sitesinde yayınlandığını da bir kez daha göstermektedir.

Evrimcilerin Değişmeyen Yöntemi: Sahtekarlık

Konunun bir diğer önemli yönü ise, Çin'deki fosilin, evrimcilerin aslında klasik bir yönteminin devamı oluşudur. Bu yöntem sahtekarlıktır. Evrim teorisinin ortaya atılmasından bu yana, teoriyi desteklemek için pek çok sahtekarlık yapılmıştır. Alman biyolog Ernst Haeckel, Darwin'i destelemek için sahte embriyo çizimleri yapmıştır. İngiliz evrimciler, insan kafatasına orangutan çenesi monte edip, bunu British Museum'da 40 yılı aşkın bir süre "Piltdown Adamı-Evrimin En Büyük Kanıtı" diye sergilemişlerdir. Amerikalı evrimciler tek bir domuz dişini "Nebraska Adamı" diye lanse etmişlerdir. Amerikalı kimyacı Stanley Miller sahte bir "ilkel atmosfer modeli" oluşturup amino asit deneyi yapmıştır. Dünyanın dört bir yanında, "rekonstrüksiyon" adı verilen sahte çizimlerle, gerçekte hiçbir zaman yaşamamış olan "ilkel yaratıklar" veya "maymun adam"lar tasvir edilmiştir. *(Detaylı bilgi için bkz. Harun Yahya, Evrim Aldatmacası, Vural Yayıncılık)*

Çin'de "bulunduğu" iddia edilen ve 2 yıldır "kuşların evrimine büyük delil" gibi gösterilen "*Archoeoraptor*" fosili sahtekarlığı ise, evrimci sahtekarlıklar zincirinin son örneğidir. Görülen odur ki, evrimciler yalan söylemekten, bilimi ideolojileri uğruna çarpıtmaktan vazgeçmemektedirler.

Darwinist medya kuruluşları, artık bu gerçeği görmeli ve evrim teorisini körü körüne savunmaya bir son vermelidirler. Aksi takdirde, "evrime büyük delil" diye lanse ettikleri sahtekarlıkları bir süre sonra "evet, sahtekarlıkmış" diye itiraf etmeye ve bu yolla kendi kendilerini çürütmeye devam edeceklerdir.

HAYALİ "EVRİM SOYAĞACINI" ALTÜST EDEN FOSİLİ, "EVRİM DELİLİ" SANMA YANILGISI

Geçtiğimiz aylarda bulunan 3.5 milyon yıllık kafatası, evrimcilerin hayali "insanın evrimi soyağacı"nı altüst etti. Dünyanın en önde gelen evrimcilerinin dahi hayali şemalarında hiçbir yere koyamadıkları bu fosili, Akşam gazetesi ise nasıl olduysa hayali evrim şemasında bir yere yerleştirdi ve bunu 22 Mart 2001 tarihli sayısında okuyucularına duyurdu.

Söz konusu fosil Kenya'da Meave Leakey ve ekibi tarafından bulundu. Düz bir yüze sahip olması nedeniyle "Düz Yüzlü Adam" (Flat Faced Man) olarak anılan fosile verilen "bilimsel isim" ise *Kenyanthropus platyops*.

3,5 milyon yıllık bu fosilin evrimcilerin aklını tamamen karıştırmasının nedeni, kendisinden sonra yaşamış olan bazı maymun türlerinin (Lucy gibi), evrimci kıstaslara göre *Kenyanthropus platyops*'dan daha "geri" olması. Dolayısıyla farklı özelliklere sahip olan bu fosil, evrimcilerin tüm şemasını altüst ediyor. Çünkü bu fosili nereye yerleştireceklerini bilmiyorlar.

Aslında bugüne kadar bulunan fosillerin tamamına bakıldığında, maymunla ortak bir atadan evrimleşen, yavaş yavaş insana doğru yükselen bir "evrim şeması" olmadığı açıkça görülüyor. Aksine şemada tamamen bir karmaşa bulunuyor. *BBC* televizyonunun internet sayfasında yayınlanan ve bir sonraki sayfada yer alan şemada bu karmaşa vurgulanıyor. **"Karmaşık insanımsı soyağacı"** başlığıyla verilen şemada hiçbir düzenli gelişme olmadığı, aksine tüm fosil bulgularının birbirlerinden tamamen ilgisiz özelliklere sahip oldukları görülüyor. Şemanın altında da şu yoruma yer veriliyor:

> *Bilim adamları farklı insanımsı fosillerini birbirleriyle ilişkilendirme konusunda güçlük çekiyorlar.*[1]

George Washington Üniversitesi, Antropoloji bölümünden Daniel E. Lieberman ise, *Nature* dergisinde yer alan makalesinde, *Kenyanthropus platyops* hakkında şu yorumu yapıyor:

> *İnsanın evrim tarihi çok karmaşık ve çözümlenmemiştir. Şimdi 3.5 milyon yıllık başka bir türün bulunması ile durum daha da karışacak gibi görünüyor...* ***Kenyanthropus platyops****'un yapısı genel olarak insanın evrimi ve türlerin davranışı konuları hakkında birçok soruyu beraberinde getiriyor. Örneğin neden alışılmışın dışında olarak, küçük bir çene dişine ve öne doğru kavisli çene kemiği olan büyük düz bir yüze aynı anda sahip? Büyük yüzü ve benzer şekilde yerleştirilmiş çene kemiği olan tüm diğer insanımsı türlerin büyük bir dişi var.* ***K. Platyops'in önümüzdeki birkaç yıl içindeki en başlıca rolünün, birlikleri bozucu ve insanımsılar arasındaki evrimsel ilişkinin araştırmalarında karşılaşılan kargaşayı vurgulayıcı bir rolü olacağını düşünüyorum.***[2]

BBC isimli ünlü televizyon kanalı ise haberi "Düz Yüzlü Adam Bir Bilmece", "Akıl Karıştıran Tablo", "Bilimsel Çelişki" başlıkları ile verdi ve haberde şöyle dendi:

> *Meave Leakey, ekibi ve Kenya Milli Müzesi'nin buluşu, zaten bulanık olan insanın evrimi tablosunu daha da bulanıklaştırıyor.*[3]

Londra College Üniversitesi'nden ünlü evrimci Dr. Fred Spoor ise yeni bulunan fosil için **"Birçok soruyu gündeme getirdi"** yorumunu yaptı.[4]

Kısacası evrim teorisi, yukarıdaki açıklama ve itiraflarda da görüldüğü gibi büyük bir çıkmaz içindedir. Özellikle paleontoloji dalında, her yeni bulgu evrim teorisine yeni bir çelişki daha getirmektedir. İnsanın sözde evrimi için hayali bir şema belirleyen evrimciler, soyu tükenmiş farklı maymun türlerine ve insan ırklarına ait fosilleri art

arda dizerek, şemalarına uygun hale getirmeye çalışmaktadırlar. Ancak, hiçbir fosil şemalarına uymamaktadır. Çünkü insan maymunla ortak bir atadan evrimleşmemiştir. İnsanlar tarih boyunca hep insan olmuşlar, maymunlar da hep maymun olarak kalmışlardır. Bu nedenle evrim teorisi, her yeni bilimsel buluşla bir çıkmaz içine daha girecektir.

İşin ilginç yanı ise, **bazı medya organlarının, evrim aleyhindeki delilleri bile "evrim kanıtı" sanmasıdır.** Bu, o denli ön yargılı bir yaklaşımdır ki, topraktan çıkan her kafatasını peşinen "evrime kanıt" zannetmekte ve öyle göstermektedir. Gerek Akşam gazetesinin gerekse Darwinist çizgide yayın yapan diğer medya kuruluşlarının biraz daha akılcı ve bilimsel davranmaları gerektiği ortadadır. Aksi halde, bu örnekte olduğu gibi, kendilerini hatalı duruma düşürmeye devam edeceklerdir.

RADİKAL GAZETESİNDEN
KUŞLARIN KÖKENİ HAKKINDA
"EVRİM MASALLARI"

8 Aralık 2000 tarihli Radikal gazetesinde, "Kuşların En Hakiki Atası" başlıklı bir haber yayınlandı. Çin'de bulunan bir dinozor fosilinin kuşların gerçek atası olduğu iddia edilen haberde, çok önemli hatalar ve okuyucuyu yanıltan bilgiler bulunmaktadır.

Söz konusu haberde, Çin'de *Microraptor* ismi verilen ve 120 milyon yıllık olduğu tespit edilen bir dinozor fosili bulunduğu duyurulmaktadır. Yazıda yer alan iddiaya göre, bu karga büyüklüğündeki dinozor, kuş tüylerine benzer tüylere sahiptir ve bu nedenle kuşların atasıdır. Haberdeki yanılgı, çelişki ve hatalar kısaca şöyle özetlenebilir:

1. Bu dinozor kuşların atası olamaz, çünkü ondan
çok daha önce yaşamış olan birçok kuş fosili bulunmuştur:

Yazıdaki en büyük yanılgılardan biri bu konudur. Bu dinozorun boyutlarının küçük olması ve kuş tüylerine benzer tüylerinin olması, evrimcileri heyecanlandırmış olacak ki, hemen bunun kuşların atası olduğunu ileri sürmüşlerdir. Ancak, Associated Press tarafından duyurulan haberin orijinalinde de yer aldığı gibi, bu dinozorun uçtuğuna dair hiçbir bilgi ve delil bulunmamaktadır. Yine aynı haberde Kansas Üniversitesi paleontologlarından dünyaca ünlü evrimci bilim adamı Larry Martin de bu dinozorun uçan bir kuşa ait özellikleri olmadığını belirtmiştir.

Tüm bunların yanında, bu dinozorun kuşların atası olamayacağını gösteren çok açık bir delil, bu dinozordan çok daha yaşlı uçan kuş fosillerinin bulunmuş olmasıdır. Nitekim, yazıda da bahsi geçen *Archaeopteryx*, *Microraptor* isimli dinozordan yaklaşık 25 milyon yıl önce yaşamıştır ve bilim adamlarının son araştırmaları ve yeni bulunan *Archaeopteryx* fosilleri bu türün uçan bir kuş olduğunu kesin olarak göstermiştir.

2000 yılı içinde ise, *Archaeopteryx*'ten çok daha yaşlı bir kuş fosili bulunmuştur. *Science* ve *Nature* gibi ünlü bilim dergileri ve dünyaca tanınmış *BBC* televizyonu bu kuş fosilini şöyle duyurmuşlardır.

> *"Orta Asya'da bulunan ve günümüzden 220 milyon yıl önce yaşadığı anlaşılan söz konusu fosilin tüm vücudunun tüylerle kaplı olduğu, kuşların atası olduğu iddia edilen Archaeptoryx'de ve günümüz kuşlarında olduğu gibi bir lades kemiğine sahip olduğu ve tüylerinde ise içi boş sapların bulunduğu tespit edildi. Bu ise, Archaeopteryx'in kuşların atası olduğu iddialarını geçersizleştiriyor. Çünkü bulunan fosil Archaeopteryx'ten 75 milyon yıl daha yaşlı;* ***yani kuşların atası olduğu iddia edilen canlıdan 75 milyon yıl önce de tüm özellikleriyle tam bir kuş yaşıyordu.****"*

Nitekim aynı haber ülkemizde de, Milliyet gazetesinin 25 Haziran 2000 tarihli sayısında **"Kuşların Atası Kuş Çıktı"** manşetiyle yayınlanmıştı. Dolayısıyla Orta Asya'da bulunan bu kuş fosili, yeni bulunan *Microraptor* isimli dinozordan tam 100 milyon yıl daha yaşlıdır ve günümüz kuşları ile tamamen aynı özelliklere sahiptir.

Sonuç olarak, normal uçan bir kuştan 100 milyon yıl sonra ortaya çıkan bir dinozorun bu kuşun atası olması imkansızdır. Yani bulunan fosiller, dinozorlar ve kuşlar arasında kesinlikle bir ata-torun ilişkisi olmadığını, her iki türün birbirlerinden tamamen ayrı olarak ortaya çıktıklarını açıkça göstermektedir. Eğer böyle bir ilişki söz konusu olsaydı, evrimcilerin iddia ettikleri torunlar, atalarından 100 milyon yıl önce yaşamazlardı!

2. Yazıda, "daldan dala atlayan dinozorların

bir gün kanatlandıkları" masalı, bilimsel bir gerçek gibi anlatılmaktadır:

Radikal gazetesindeki haberin en düşünülmeden yazılmış bölümlerinden bir diğeri ise, "Daldan dala atlarken kanat geliştiren dinozor" iddiasıdır. Bugün bu iddia, çocukların bile güldükleri bir karikatür konusu olmaktan öteye gitmemektedir.

Dinozorların kuşların atası olduklarını iddia eden evrimciler, dinozorların nasıl kanatlandıkları sorusuna bir cevap getirmek zorunda oldukları için ortaya hayali iddialar atarlar. En bilinen iki iddiaları: 1. Dinozorların daldan dala atlarken kanatlandıkları 2. Yerde koşup sinekleri avlamak için ön kollarını çırparlarken kanatlandıkları şeklindedir. Hiçbir bilimsel dayanağı olmayan, sadece hayal gücünün bir ürünü olan bu teori, aynı zamanda çok basit bir mantık çelişkisi de içermektedir. Çünkü evrimcilerin burada uçuşun kökenini açıklamak için gösterdiği örnek, yani sinek, zaten mükemmel bir uçma yeteneğine sahiptir. İnsan saniyede 10 kere bile kolunu açıp kapayamazken, ortalama bir sinek, saniyede 500 kez kanat çırpma yeteneğine sahiptir. Üstelik her iki kanadını eşzamanlı olarak çırpar. Eğer kanatların titreşimi arasında en ufak bir uyumsuzluk olsa sinek dengesini yitirecektir, ama hiçbir zaman böyle bir uyumsuzluk olmaz. Evrimciler ise, sineğin bu mükemmel uçuş yeteneğinin nasıl ortaya çıktığını açıklamaları gerekirken, sineği çok daha hantal bir varlığın yani sürüngenin uçuşunun nedeni olarak gösteren hayali senaryolar üretmektedirler. Oysa sadece sinekteki üstün yaratılış bile evrimin bu iddiasını geçersiz kılar.

Ayrıca, ikinci iddiayı da destekleyen hiçbir bilimsel delil yoktur. Bu iddialardan birinin sahibi olan Yale Üniversitesi Jeoloji Kürsüsü profesörü John Ostrom, kendi iddiasının ve diğer iddianın ne kadar bilim dışı olduğunu şöyle açıklar:

> *"Benim cursorial senaryom (karadan kanatlanıp havalanma teorisi) kesinlikle spekülatiftir. Fakat arboreal teori (daldan dala atlarken havalanma) de aynı şekilde spekülatiftir" demiştir.*[5]

Görüldüğü gibi, bu iddiaların sahipleri dahi teorilerinin tamamen hayale dayalı olduğunu ve bilimsel hiçbir kanıtı bulunmadığını itiraf etmektedirler.

Gerçekte kuşların atasının dinozorlar olduğu yönündeki evrimci anlatımın bütünü bilim dışı bir spekülasyondan ibarettir. Nitekim, *Microraptor*'un kuşların atası olamayacağını belirten, kuşlar üzerinde uzman, evrimci paleontolog Larry Martin, evrimci olmasına rağmen şu açıklamayı yapmıştır:

> *"Doğrusunu söylemek gerekirse, eğer dinozorlarla kuşların aynı kökenden geldiklerini savunuyor olsaydım, bunun hakkında her kalkıp konuşmak zorunda oluşumda* ***utanıyor olacaktım.****"*[6]

Ne var ki, bazı evrim propagandacıları bu hayali varsayımları bilimsel gerçekler gibi kabul ederek halka empoze etmekte bir sakınca görmemektedirler. Ancak evrimcilerin halkı yanıltmak için yürüttükleri her çaba bilim ve akıl tarafından karşılığını gecikmeden almaktadır. Bu nedenle evrim propagandasını ilke edinenlerin bu yeni gelişmeyi göz ardı etmemeleri son derece önemlidir.

NATIONAL GEOGRAPHIC
TÜRKİYE DERGİSİ, YAYIN
HAYATINA YANILGILARLA BAŞLADI

Dünyaca ünlü *National Geographic* dergisi 2001 yılı içinde ülkemizde Türkçe versiyonuyla yayınlanmaya başladı. Yapılan reklamlar, bu gelişmeyi yayıncılık açısından önemli bir bilimsel kazanç olarak gösteriyordu. Oysa gerçekte *National Geographic* dergisiyle birlikte, ilginç doğa resimleri veya farklı kültürlerle ilgili bilgilerin yanında, son derece dogmatik bir "evrim fanatizmi" de yayına başlamış oldu.

Çünkü *National Geographic*, tüm dünyada Darwinizm'e körü körüne bağlı olan "bilimsel statüko"nun temsilcisi olarak bilinir. Dergi, **evrim teorisini desteklemek adına pek çok kez bilimsel çarpıtmalara, hatta sahtekarlıklara** imza atmıştır. Evrime delil bulabilme umuduyla güvenilirlikten uzak kaynakları manşetlerine taşımış, bu manşetlerin bir kısmı zamanla skandallara dönüşmüştür. Örneğin derginin 1999 yılında büyük bir gürültüyle verdiği "tüylü dinozor fosili" haberinin aslında bilimsel bir sahtekarlığa dayandığı, söz konusu fosilin birkaç ayrı canlı kalıntısının birbirine yapıştırılmasıyla üretilmiş bir sahtekarlık olduğu 2001 yılında ortaya çıkmıştır.

Evrimci bilim adamları dahi *National Geographic*'in fanatizmini kabul etmektedir. ABD'deki ünlü Smithsonian Institution Doğa Tarihi Müzesi'nden Storrs Olson, bu fosilin sahte olduğuna dair daha önceden *National Geographic* dergisi yetkililerini uyardığını, ancak dergi yönetiminin bunu tamamen göz ardı ettiğini söylemektedir. Olson'a göre, **"zaten *National Geographic* uzun zamandır sansasyonal, desteksiz ve tabloid habercilik yaparak seviyesini düşürmüş durumdadır".**[7]

National Geographic'in bu "sansasyonel, desteksiz, tabloid" evrim propagandası, ister istemez derginin Türkçe versiyonunda da ortaya çıkmaktadır. *National Geographic* Türkiye'nin 2. sayısında yer alan Uçan Sürüngenler (Pterozorlar) hakkındaki temelsiz ve çelişkili evrimci yorumlar bu yanılgılardan biridir.

Pterozorlar (Uçan Sürüngenler) Neden
Evrim Teorisi İçin Bir Çıkmazdır?

Sürüngenler sınıfı içinde yer alan ilginç bir canlı grubu, uçan sürüngenlerdir. Bunlar, yaklaşık 200 milyon yıl önce Üst Triasik Devir'de ilk kez ortaya çıkmış ve daha sonra ise soyları tükenmiş bir canlı grubudur. Bu canlılar birer sürüngendir, çünkü sürüngen sınıfının temel özelliklerine sahiptirler: Metabolizmaları soğuk kanlıdır (ısı üretemezler) ve vücutları pullarla kaplıdır. Ancak güçlü kanatlara sahiptirler ve bu kanatlar sayesinde uçabildikleri düşünülmektedir.

Uçan sürüngenler *National Geographic* gibi popüler evrimci yayınlarda Darwinizm'i destekleyen bir paleontolojik bulgu olarak gösterilir. Ya da en azından böyle bir imaj oluşturulur. Oysa aksine, uçan sürüngenlerin kökeni evrim teorisi adına ciddi bir sorundur. Bunun en açık göstergesi de, uçan sürüngenlerin, kara sürüngenleriyle aralarında hiçbir geçiş türü olmadan, bir anda ve eksiksiz olarak ortaya çıkmalarıdır. Uçan sürüngenler, çok iyi tasarlanmış kanatlara sahiptir ve bu organlar hiçbir kara sürüngeninde yoktur. "Yarım kanatlı" herhangi bir canlıya ise fosil kayıtlarında rastlanmamaktadır.

Nitekim "yarım kanatlı" canlıların yaşamış olması da mümkün değildir. Çünkü bu tür hayali canlılar, eğer yaşamış olsalardı, ön ayaklarını kaybettikleri, ama henüz uçacak durumda da olmadıkları için diğer

sürüngenlere göre dezavantajlı hale geleceklerdi. Bu durumda ise, evrimin kendi kabulune göre elenip soylarının tükenmesi gerekirdi.

Nitekim uçan sürüngenlerin kanatlarının yapısı incelendiğinde, bunun asla evrimle açıklanamayacak kadar kendine özgü ve aniden ortaya çıkmış bir tasarım olduğu görülür. Uçan sürüngenlerin kanatları üzerinde diğer sürüngenlerin ön ayakları gibi beş tane parmakları vardır. Ancak dördüncü parmak, diğer parmaklardan ortalama 10-15 kat daha uzundur ve kanat da bu parmağın altında uzanır. Eğer kara sürüngenleri uçan sürüngenlere evrimleşmişlerse, o halde söz konusu **dördüncü parmak** da yavaş yavaş, kademe kademe uzamış olmalıdır. Sadece dördüncü parmak değil, tüm kanat yapısı, rastlantısal mutasyonlarla gelişmeli ve tüm bu süreç de canlıya avantaj kazandırmalıdır. Evrim teorisinin paleontolojik düzeydeki önde gelen eleştirmenlerinden biri olan Duane T. Gish, bu noktada şu yorumu yapar:

> ***Bir kara sürüngeninin kademeli bir biçimde bir uçan sürüngene dönüşebileceği varsayımı tümüyle tutarsızdır.*** *Böyle bir dönüşüm sırasında ortaya çıkacak olan yarım, tamamlanmamış yapılar, canlıya bir avantaj kazandırmak bir yana, onu tümüyle dezavantajlı hale getirecektir. Örneğin evrimciler, bazı mutasyonların sadece dördüncü parmağı etkilediğini ve onu zaman içinde yavaş yavaş uzattığını varsayarlar. Elbette, diğer bazı rastlantısal mutasyonların da, her ne kadar inanılmaz gözükse de, bu yönde tam bir işbirliği yaparak, kanat zarının, uçuş kaslarının, tendonların, sinirlerin, kan damarlarının ve kanat için gereken diğer yapıların kademeli olarak evrimleşmesini sağlamaları gerekmektedir. Belirli bir aşamada, gelişmekte olan bu uçan sürüngen %25'lik bir kanat dokusuna sahip olacaktır. Ancak bu garip yaratık hiçbir şekilde yaşayamayacaktır. %25'lik bir kanat dokusu ona ne avantaj sağlayabilir? Açıktır bu canlı uçamayacaktır ve artık eskisi gibi koşamayacaktır da.*[8]

Kısacası uçan sürüngenlerin kökeninin evrim mekanizmalarıyla açıklanması imkansızdır. Nitekim fosil kayıtları da böyle bir evrim yaşanmamış olduğunu ortaya koyar. Fosil katmanlarında, sadece bugün tanıdığımız gibi kara sürüngenleri ve kusursuz uçan sürüngenler vardır. Hiçbir ara form yoktur. Omurgalı paleontolojisi alanında dünyanın en önde gelen birkaç isminden biri olan Robert L. Carroll, bir evrimci olmasına karşın bu konuda şu itirafta bulunur:

> *Triasik Devir'de ortaya çıkan tüm uçan sürüngenler (pterosaurlar) uçuş için çok özelleşmiş yapıya sahiptirler...* ***Atalarının ne olduğu konusunda*** *ve uçuşlarının kökeninin ilk aşamaları hakkında* ***ise hiçbir bulgu yoktur.***[9]

Kısacası uçan sürüngenlerin evrime delil oluşturan hiçbir yönü yoktur. Kara sürüngenleri ile uçan sürüngenler, aralarında hiçbir evrimsel ilişki olmadan farklı yapılarıyla ortaya çıkmışlardır. Bu, evrime değil, yaratılışa delil oluşturan bir gerçektir.

***National Geographic*'in Satır Arası İtirafları**

National Geographic Türkiye'nin Mayıs 2001 sayısında yayınlanan "Antik Göklerin Efendileri: Pterozorlar" başlıklı yazının, bu canlıları evrim propagandasına malzeme yapmak için kaleme alınmış olduğu kullanılan ifadelerden anlaşılmaktadır: Pterozorlar **"evrimin büyük başarı öykülerinden biri"** olarak tanımlanmakta (s. 135) ve yazı **"pterozorlor, yok oluş nedenleri ne olursa olsun, evrimsel açıdan benzersiz zaferlere ulaştı"** (s. 151) yorumuyla bitmektedir.

Peki acaba *National Geographic* bu canlıların kökeninin evrim olduğuna dair bir delil sunabilmekte midir?

Hayır. Aksine, dergideki makale, yukarıda anlattığımız "evrim çıkmazları"nın itirafları ile doludur. Bu canlıların fosil kayıtlarında, sözde ataları olan kara sürüngenlerinden çok farklı, özgün yapılarıyla bir anda ortaya çıktığını, bakın *National Geographic* nasıl itiraf ediyor:

> *Tüm paleontologlar, **kökenlerinin ne olduğu sorusunun henüz yanıtlanamadığını,** bunun için pterozorların ilkel türlerine ait yeni fosillerin bulunmasını beklemek gerektiğini kabul ediyor. İtalya, Monfacolne'deki Paleontoloji Müzesi'nden Fabio Dalla Vechia, 'nasıl evrim geçidiklerini söylemek zor; **bulduğumuz ilk pterozorlar evrimlerini tamamlamış gerçek pterozorlar'** diyor. **'Dördüncü kanatları çoktan kanada dönüşmüştü'.** Bilinen ilk pterozorlar, kuzey İtalya dağlarında bulundu... uçma konusunda açık denizde balık avlayacak kadar usta olduklarına dair kanıtlar var.*[10]

Bu alıntıdaki evrimci önyargıya dikkat etmek gerekir. National Geographic'in kaynak gösterdiği evrimci paleontologlar, "bulunan ilk pterozorların" özgün kanat yapılarıyla birlikte aniden ortaya çıktıklarını kabul etmekte, ancak mutlaka bu canlılardan daha önce yaşamış olması gereken "ilkel pterozor türleri"nin varlığına inanmaktadırlar. Yani mevcut fosil delilleri, pterozorların, geçmişlerinde hiçbir "ilkel tür" bulunmadan aniden ortaya çıktıklarını göstermekte, ama evrimciler, teorileri öyle gerektirdiği için, bu hayali ilkel türlerin varlığını savunmaktadırlar.

Bu örnek, evrim teorisinin bilime rağmen zorla ayakta tutulmak istenen bir dogma olduğunu bir kez daha göstermektedir.

Pterozorların nasıl olup da uçmaya başladıkları sorusunun evrim açısından cevapsız olduğu da *National Geographic*'in satır aralarında itiraf edilmektedir:

> *Öte yandan **bu canlıları uçma aşamasına getiren evrimsel yol hala tartışmalı.** Pek çok araştırmacı, pterozorların ağaçlarda yaşayan ve yaşamını daldan dala atlayarak geçiren küçük bir sürüngen soyundan geldiği kanısında... Bu arada karşıt kuramı savunanlara göre ise pterozorlar, karada koşan ve olasılıkla da dengelerini sağlamak için kollarını iki yana açarak kullanan, iki ayaklı sürüngenlerin evrim geçirmesi sonucunda ortaya çıktılar.*[11]

Alıntıda sözü edilen iki ayrı tez, evrimcilerin kuşların kökeni konusunda da içine düştükleri çelişkilerin bir tekrarıdır. Kuşlar konusunda da pterozorlar için olduğu gibi iki teori vardır: Arboreal (ağaç dallarında süzülme) ve cursorial (yerden havalanma) teorileri. Ama hem arboreal teori hem de cursorial teori tamamen spekülatiftir, yani hiçbir delile dayanmayan "zihin jimnastiklerinden" ibarettir. Sürüngenlerin daldan dala atlayarak veya yerde koşarak zaman içinde "kanatlanabilecekleri" düşüncesi, hiçbir bilimsel temeli olmayan Lamarkçı bir hurafeden başka birşey değildir. *(Bkz. Harun Yahya, Hayatın Gerçek Kökeni, "Kuşların Kökeni", 2000)* Bu tezlerin herhangi birini destekleyen en ufak bir fosil kanıtı yoktur. Kısacası bu tezlerin *National Geographic*'in ifadesiyle "tartışmalı" olmasının nedeni, tamamen hayali olmalarıdır.

National Geographic Türkiye'nin Mayıs 2001 sayısında pterozorlar hakkında yayınlanan makale, her ne kadar evrim propagandası niyetiyle yazılsa da, gerçekte evrim teorisinin açmazlarından birini itiraf etmekten başka bir sonuca varmamıştır. Bilimsel kanıtlar, pterozorların, diğer canlı grupları gibi, yeryüzünde evrim süreciyle değil, aniden ve özgün yapılarıyla ortaya çıktıklarını göstermektedir. Bu durum diğer bütün canlı ve cansız varlıkları olduğu gibi bu canlıları da Allah'ın yarattığını kanıtlar.

HÜRRİYET GAZETESİNİN EVRİM ÇELİŞKİSİ

5 Aralık 2000 tarihli Hürriyet gazetesinde **"6 milyon yıllık Milenyum Adamı"** başlıklı bir haber yayınlandı. Bu haberde, 2000 yılının Ekim ayında bulunan bir fosil konu edilmekte ve bu fosilin insanın evrimsel atası olduğu iddia edilmekteydi. Evrim propagandası yapmak amacıyla yayınlandığı açıkça belli olan bu haberde pek çok çelişki bulunmaktadır.

Söz konusu haberde, Fransız ve Kenyalı bilim adamlarının Kenya'nın Baringo bölgesinde en az 6 milyon yıllık fosil buldukları belirtiliyor. Haberde ayrıca bu fosillerin insanın bugüne kadar bulunan en eski atasına ait olduğu iddia ediliyor. Fosili bulan bilim adamları ise, bu fosillerin 1974 yılında bulunan Lucy fosilinden 3.2 milyon yıl daha yaşlı olduğunu belirtiyorlar. Haberde, bulunan fosil, insanın yarı insan-yarı maymun atası olarak tanıtılmaya çalışılmaktadır. Ancak bu, evrimcilerin kendi içlerindeki çelişkilerini ortaya koyan bir haberdir.

Çünkü fosili bulan bilim adamlarının kıyas yaptıkları Lucy, yeni bulunan Milenyum Adamı'ndan daha genç olmasına rağmen evrimci mantığa göre daha az gelişmiştir. Çünkü yapılan detaylı incelemeler sonucunda İngiltere ve ABD'den iki anatomist, Lord Solly Zuckerman ve Prof. Charles Oxnard[12] ve İngiltere'deki Liverpool Üniversitesi'nden Fred Spoor gibi dünyaca ünlü bilim adamları Lucy'nin, insanın atası olmayacağını, dik yürümeyen, günümüz maymunları ile benzer özellikle sahip soyu tükenmiş bir tür olduğunu göstermişlerdir.

Bu bilim adamlarının elde ettikleri sonuçlara göre, Lucy'nin dahil edildiği *Australopithecus afarensis* türünün tümünün beyin hacimleri, günümüz şempanzelerininkiyle aynı veya daha küçüktür. Ellerinde ve ayaklarında günümüz maymunlarındaki gibi ağaçlara tırmanmaya yarayan çıkıntılar mevcuttur ve ayakları dallara tutunmak için kavrayıcı özelliklere sahiptir. Boyları kısadır (en fazla 130 cm.) ve aynı günümüz maymunlarındaki gibi erkek *Australopithecus* dişisinden çok daha iridir. Kafataslarındaki yüzlerce ayrıntı, birbirine yakın gözler, sivri azı dişleri, çene yapısı, uzun kollar, kısa bacaklar gibi birçok özellik, bu canlıların günümüz maymunlarından farklı olmadıklarını gösteren delillerdir.

Ünlü Fransız bilim dergisi *Science et Vie*, Mayıs 1999 sayısında bu konuyu kapak yapmıştır. Dergi, **"Adieu Lucy"** (Elveda Lucy) başlığını kullanarak *Australopithecus* türü maymunların insanın soyağacından çıkarılması gerektiğini yazmıştır. St W573 kodlu yeni bir *Australopithecus* fosili bulgusuna dayanarak yazılan makalede, şu cümleler yer almaktadır:

> *Yeni bir teori Australopithecus türünün insan soyunun kökeni olmadığını söylüyor... St W573'. incelemeye yetkili tek kadın araştırmacının vardığı sonuçlar, insanın atalarıyla ilgili güncel teorilerden farklı; hominid soyağacını yıkıyor. Böylece bu soyağacında yer alan insan ve doğrudan ataları sayılan primat cinsi büyük maymunlar hesaptan çıkarılıyor... Australopithecuslar ve Homo türleri (insanlar) aynı dalda yer almıyorlar, Homo türlerinin (insanların) doğrudan ataları, hala keşfedilmeyi bekliyor.*[13]

Görüldüğü gibi, günümüzden 3.2 milyon yıl önce yaşayan ve evrimciler tarafından insanın atası olarak kabul edilen Lucy, tamamen maymun özelliklerine sahip bir türdür. Yeni fosili, Lucy'nin ve insanın atası olarak gösteren bilim adamları ise büyük bir çelişki sergilemekte ve kendi evrimci iddialarını dahi alt üst eden bir iddia ortaya atmaktadırlar. **Lucy, yeni bulunan Milenyum Adamı'ndan daha genç olmasına rağmen, evrimci**

mantığa göre daha az gelişmiştir. Yani insana daha yakın olacağına maymuna daha yakındır, hatta tamamen bir maymundur.

Çünkü bu bilim adamlarının verdikleri bilgiye göre Milenyum Adamı dik yürüyebilmekte, çene ve diş yapısı ise insana benzemektedir. Oysa, Lucy dik yürüyemediği gibi, çene ve diş yapısı maymunlarla aynıdır. Yani evrimcilerin iddialarına göre evrim tersine işlemiş olmalıdır!

Evrimcilerin iddialarını yakından, dikkatli bir gözle izleyen her insan, bu tür çelişkilere sık sık rastlayacaktır. Çünkü evrimciler hiçbir zaman gerçekleri anlatmazlar. Onlar hayali bir senaryoyu yaşatmaya çalıştıkları için, senaryolarında her zaman boşluklar, çelişkiler, sahtekarlıklar, laf oyunları ve göz boyamalar olur. Çok az bir dikkat sarfedilerek, evrimcilerin Milenyum Adamı örneğinde olduğu gibi, kendi iddialarını çürütecek bir bulguyu sanki evrime delilmiş gibi kullandıklarına herkes şahit olabilir.

AKŞAM GAZETESİ,
EVRİMCİLERİN ALDATMACALARINA ORTAK OLMAMALIDIR

6 Nisan 2001 tarihli Akşam gazetesinin "Pazar Sürprizi" ekinde "Onları Baştan Yarattı" başlıklı bir haber yayınlandı. Haberde, Gürcistan'da bulunan 1.8 milyon yıllık insan fosillerinin, bir plastik sanatçısı tarafından nasıl canlandırıldığı anlatılıyordu. Haberin ilgi çeken yönü şuydu: Gürcistan'daki kazıda bulunan kemik parçaları, bir sanatçının hayal gücüne uyularak canlandırılmış ve bir sanatçının hayal gücü ile oluşturulan bu maketler, "işte ilk atalarımız" diye insanlara tanıtılmıştı.

Rekonstrüksiyon olarak bilinen bu sahte çizimler ve maketler, evrimcilerin en çok kullandıkları propaganda yöntemlerinden biridir. Evrimciler, teorilerini destekleyecek tek bir bilimsel delil bulamadıkları için, bu sahte çizim ve maketleri kullanırlar. Evrimci gazete, dergi ve kitaplarda gördüğünüz yarı insan-yarı maymun yaratıklara ait çizim ve maketlerin tamamı evrimcilerin ve bazı sanatçıların hayal gücünün ve evrimci ön yargılarının bir ürünüdür. Bu görüntülerin hiçbir bilimsel dayanağı yoktur. İnsanlar görsel yoldan daha kolay etkilendikleri için amaç onları, hayal gücüyle rekonstrüksiyonu yapılmış yaratıkların geçmişte gerçekten yaşadığına inandırabilmektir.

Burada bir noktaya dikkat etmek gerekir: Kemik kalıntılarına dayanılarak yapılan çalışmalarda sadece eldeki objenin çok genel özellikleri ortaya çıkarılabilir. Örneğin aşağıdaki resimde Gürcistan'da bulunan kafatası fosilleri görülmektedir. Bu kemik parçalarına bakılarak tüm detaylarıyla bir insan yüzü çıkarmak kesinlikle imkansızdır. Çünkü asıl belirleyici ayrıntılar, zaman içinde kolayca yok olan yumuşak dokulardır. Evrime inanmış bir kimsenin ise bu yumuşak dokuları istediği gibi şekillendirip ortaya hayali bir yaratık çıkarması çok kolaydır. Harvard Üniversitesi'nden Earnst A. Hooten bu durumu şöyle açıklar:

> *Yumuşak kısımların tekrar inşası çok riskli bir girişimdir. Dudaklar, gözler, kulaklar ve burun gibi organların altlarındaki kemikle hiçbir bağlantıları yoktur. Örneğin bir* ***Neandertal kafatasını aynı yorumla bir maymuna veya bir filozofa benzetebilirsiniz****. Eski insanların kalıntılarına dayanarak yapılan canlandırmalar hemen hiçbir bilimsel değere sahip değillerdir ve* ***toplumu yönlendirmek amacıyla kullanılırlar...*** *Bu sebeple rekonstrüksiyonlara fazla güvenilmemelidir.*[14]

Bu kemik parçalarının, Pazar Sürprizi'nde yayınlanan ve resimlerde görülen insan maketleri olarak tasarlanması kesinlikle bilimsel ve gerçekçi değildir. Hooten'ın da belirttiği gibi, bu kemiklere bakarak bu maketlerin sahip oldukları burnu, kulakları, dudakları, gözleri belirlemek kesinlikle imkansızdır. Plastik sanatlar uzmanı, kafatasını bulan evrimcilerin de desteği ile, bu maketlere hayal gücüne uygun bir bakış da vermiştir. "İlkel, yarı maymun bir insan nasıl bakar?" diye düşünerek hayal etmiş ve bu görüntüyü ortaya çıkarmıştır. Aynı durum, maketlerin saçları için de geçerlidir. Saçlar da gözler, bakışlar, burun gibi tamamen hayal gücünün ürünüdür.

Evrimciler bu konuda o denli ileri gitmektedirler ki, aynı kafatasına birbirinden çok farklı yüzler yakıştırabilmektedirler. Örneğin *Australopithecus robustus (Zinjanthropus)* adlı fosil için çizilen birbirinden tamamen farklı üç ayrı rekonstrüksiyon, bunun ünlü bir örneğidir. Veya tarihe evrimcilerin bir sahtekarlığı olarak geçen Nebraska Adamı da bunun bir başka örneğidir. Bulunan bir diş fosilinden yola çıkılarak, bu dişin yarı insan-yarı maymun bir canlıya ait olduğu belirtilmiş, bu canlının adı Nebraska Adamı olarak konmuştur. Kitap ve dergilerde, Nebraska Adamı'nın çeşit çeşit çizimleri yapılmış, hatta bununla da kalınmayarak, Nebraska Adamı'nın ailesi de resmedilmiştir. Ancak bir süre sonra bu dişin, bir maymuna veya bir insana değil, soyu tükenmiş bir yaban domuzuna ait olduğu anlaşılmıştır. Nebraska Adamı örneği, evrimcilerin hayal

güçlerini kullanmakta ve insanları yanıltacak çizim sahtekarlıkları yapmakta ne kadar ileri gidebileceklerinin somut bir örneğidir.

POPÜLER BİLİM DERGİSİNDEKİ ÇOK ÖNEMLİ YANILGILAR VE ÖNYARGILAR

Popüler Bilim dergisinin Aralık 2000 tarihli sayısının 32. sayfasında **Evrenin Doğuşu, Yaşı ve Geleceği** başlıklı bir yazı yayınlandı. **Yrd. Doç. Dr. Yüksel Karataş** ve **Arş. Gör. Selçuk Bilir** tarafından hazırlanan bu yazıda önemli bilgi hataları ve önyargılı, bilimsel metoda uymayan çıkarımlar bulunmaktadır. Bu konulara aşağıda kısaca yer verilecektir.

1. Yazarlar, "Fosiller yaşamın evrimine dair ipuçları verebilir mi?" sorusuna evrimcilerin doğru yanıtı verdikleri konusunda yanılmaktadırlar

Yazıda çeşitli sorular sorulmuş ve evrimcilerin bu sorulara doğru cevap verirken, yaratılışçıların cevap veremediklerini belirtmişlerdir. Bu konuda öncelikle şunu belirtmek gerekir ki, konu paleontoloji, astronomi, biyoloji gibi çeşitli bilim dallarını ilgilendiren konular olduğunda, bu konularla ilgili soruların doğru cevaplarını ancak bilimsel araştırma, gözlem ve deneylerle alabiliriz. Yani bu soruların doğru cevaplarını evrim teorisinden almayı beklemeyiz. Çünkü evrim teorisi, bir teoridir. Yerçekimi kanunu veya termodinamik gibi ispatlanmış bir kanun değildir. Ancak, bilimsel yöntemlerle elde ettiğimiz sonuçları inceleyip bu sonuçların evrim teorisinin iddiaları ile uyup uymadığına bakar ve böylece evrim teorisinin bilimsel geçerliliğe sahip olup olmadığını görürüz.

Bunu yaptığımızda, özellikle fosiller alanına baktığımızda çok somut bir gerçekle karşılaşırız: Evrim hiçbir zaman yaşanmamıştır; tüm canlılar aniden, kendilerine has vücut yapılarıyla, hiçbir evrimsel ataya sahip olmadan fosil kayıtlarında belirmişlerdir. Yani fosiller, evrimin hiçbir zaman yaşanmadığını göstermektedir. *(Konunun detayları için bkz. Harun Yahya, Evrim Aldatmacası ve Hayatın Gerçek Kökeni)*

150 yıldır yapılan bütün araştırmalara ve harcanan büyük emek ve imkanlara rağmen evrim teorisini destekleyecek bulgular bir türlü ortaya çıkmamaktadır. Oysa, eğer evrim diye birşey gerçekleşmiş olsaydı, bu konuda sayılamayacak kadar çok delilin bulunmuş olması gerekirdi. Nitekim Darwin'den bu yana pek çok evrimci bilim adamı, çok sayıda delil olması gerektiğini, ama bunların bir türlü bulunamadığını kabul etmiştir.

Evrimcilerin milyonlarcasını bulmuş olmaları gereken bu "delil"ler, "ara geçiş formu" denen canlıların fosilleridir. Evrimin iddiasına göre, canlılar birbirlerinden türemişlerdir. Örneğin insan, bu iddiaya göre, maymun benzeri primatlardan evrimleşerek oluşmuştur. Bu dönüşüm bir günde olmadığına, hatta evrimci iddiaya göre milyonlarca yıl sürdüğüne göre, yarı insan-yarı maymun milyonlarca canlının yaşamış olması gerekir. Aynı şey sudan karaya geçiş ya da karadan havaya geçiş için de geçerlidir: Evrim teorisine göre milyonlarca yarı balık-yarı sürüngen ya da yarı sürüngen-yarı kuş canlının yaşamış olması gerekir. Sadece bu gibi dev farklılıkların değil, doğadaki milyonlarca farklı canlı grubu arasındaki tüm farklılıkların, bu gruplar arasında kalan yarım canlılarla aşama aşama kapatılmış olması gerekir. İşte evrimdeki dönüşümleri göstermesi umulan bu "yarım gelişmiş" varlıklara ara geçiş formu denilir.

Ve eğer evrim gerçekleşmişse, bu ara geçiş formlarından yüz binlercesinin, hatta milyonlarcasının fosilleşerek günümüze ulaşmış olması gerekir. Çünkü bu ara formlar, halen yaşayan türlerden sayı ve tür olarak çok daha zengin olmalıdırlar.

İşte evrimin çıkmazı buradadır: Bir yüzyılı aşkın bir süredir hararetle yürütülen "ara geçiş formu bulma" çabalarına rağmen, istenen fosillerden bir tane dahi bulunamamıştır. Evrimcilerin bu konuda yaptıkları bazı "itiraf"lar oldukça çarpıcıdır. Bu itirafların başında teorinin kurucusu Charles Darwin'in sözleri gelir. Darwin *Türlerin Kökeni* isimli kitabında ara geçiş formları konusundaki ümitsizliğini şöyle ifade eder:

> *Türler başka türlerden belli belirsiz aşamalardan geçerek türediyse, neden her yerde sayısız geçişsel biçimlere (ara geçiş formları) rastlamıyoruz? Bugün gördüğümüz türler yerine doğada neden biçimlerin karmakarışıklığı ile karşılaşmıyoruz?*[15]

Ünlü evrimci paleontolog Derek W. Ager ise, "Sorunumuz şudur: Fosil kayıtlarını detaylı olarak incelediğimizde, türler ya da sınıflar seviyesinde olsun, sürekli olarak aynı gerçekle karşılarız; **kademeli evrimle gelişen değil, aniden yeryüzünde oluşan gruplar görürüz.**" diyerek, fosil kayıtlarının evrime karşı olduğunu itiraf etmektedir.[16]

Başka bir evrimci paleontolog Mark Czarnecki de, fosil kayıtlarının evrimi değil, yaratılışı destekler nitelikte olduğunu şöyle itiraf eder:

> *Teoriyi (evrimi) ispatlamanın önündeki büyük bir engel, her zaman için fosil kayıtları olmuştur... Bu kayıtlar hiçbir zaman için Darwin'in varsaydığı ara formların izlerini ortaya koymamıştır. Türler aniden oluşurlar ve yine aniden yok olurlar. Ve bu beklenmedik durum, türlerin Tanrı tarafından yaratıldığını savunan yaratılışçı argümana destek sağlamıştır.*[17]

Bugüne kadar evrimcilerin evrimin delili olarak sundukları fosillerin birçoğunun ya sahte olduğu anlaşılmıştır ya da evrimcilerin fosiller üzerinde taraflı ve bilimsel yöntemlere uygun olmayan yorumlar yaptıkları ortaya çıkmıştır. Son olarak, 100 yıldır "en önde gelen ara form" olarak bilinen *Archaeopteryx* adlı fosil kuşun, iddia edildiği gibi bir "ilkel kuş" ve "ara form olmadığı, *Archaeopteryx*'ten 70 milyon yıl önce yaşamış kusursuz bir kuş olan "*Longisquama*"nın bulunmasıyla anlaşılmıştır. Sonuç olarak bugün evrimcilerin evrimin delili olarak öne sürebilecekleri bir tek dahi fosil örneği yoktur. Nitekim, ünlü evrimcilerden ve Oxford Üniversitesi zoologlarından Mark Ridley, evrimcilere şöyle bir tavsiyede bulunur:

> *Gerçek bir evrimci hiçbir zaman, yaratılışa karşı evrim teorisine dayanak olarak fosil kayıtlarını kullanmamaktadır.*[18]

Popüler Bilim dergisinde bu yazıyı yazan evrimciler de sanırız bu ünlü evrimcinin tavsiyesini göz önünde bulundurmalıdırlar.

2. "Yaratılışçılar evrimin nerede başladığı sorusunu bir türlü yanıtlayamadılar" iddiasındaki mantık bozukluğu

Yaratılışçıların, evrimin nerede başladığı sorusunu yanıtlamamalarının nedeni, evrimin olduğuna kesin olarak inanmamalarıdır. Ancak bu cümlede dikkatsizlikten kaynaklanan bir hata olduğunu ve asıl söylenmek istenenin, "yaratılışçılar hayatın ne zaman başladığı sorusunu yanıtlayamadılar" olacağını tahmin ederek, bu cümle üzerinde durmak istiyoruz.

Evrimi savunanların, yaratılışla ilgili açıklamalara karşı gelirken en çok içine düştükleri hatalardan biri, bazı Hıristiyan yaratılışçıların, Kitab-ı Mukaddes'i rehber alarak öne sürdükleri "genç dünya" tezini hedef almaları ve bunun yaratılış inancına karşı bir koz olduğuna inanmalarıdır. Ancak bu, konuyu çok iyi bilmeyenlerin bir iddiasıdır.

Evrimciler canlılığın, cansız ve şuursuz atomların, tesadüfen gelişen olaylar sonucunda önce ilkel bir hücreyi, daha sonra da daha gelişmiş organizmaları ve nihayetinde insanı oluşturduğunu iddia ederler. Bunun içinse, yani tesadüflerin son derece kompleks sistemleri oluşturabilmesi için de, iddia ettiklerine göre, ihtiyaç duydukları tek şey uzun bir zamandır. Ancak bugünkü bilimsel verilere göre hesaplanan dünyanın yaşı, evrimcilerin iddiaları için çok az gelmekte ve bu nedenle evrimciler mümkün olduğunca dünyanın yaşını artırmaya çalışmaktadırlar. Bazı Hıristiyan yaratılışçılar ise, Kitab-ı Mukaddes'te geçen bazı anlatımlardan dünyanın yaşının çok genç olduğunu söylerler. Bu iddiaları evrimcilerin en baş saldırı noktasını oluşturur ve bunun bilimsel verilerle çeliştiğini söylerler.

Ancak bilindiği gibi, bugün kullanılan İncil ve Tevrat orijinal hallerinde değildirler. İnsanlar tarafından çeşitli hurafe ve bilgiler eklenerek bozulmuşlardır. Dolayısıyla gerçek dışı birçok bilgi bu kitaplarda bulunmaktadır ve bu nedenle Allah'ın varlığına iman eden insanlar için kesin bir kaynak özelliğinde değildirler.

Öte yandan Kuran, Allah'ın tahrife uğramamış tek vahyidir. Ve Kuran'da, dünyanın yaşının genç olduğuna dair—veya yine bazı Hıristiyanlar tarafından savunulan "Nuh Tufanı tüm dünyayı kapladı" iddiasına dair—herhangi bir bilgi yoktur. Dolayısıyla, bir kısım Hıristiyanlar tarafından savunulan "genç dünya" ve "global Nuh Tufanı" gibi iddialardan yola çıkılarak dine eleştiri getirmek doğru bir mantık değildir. Ancak, ülkemizdeki bazı evrimciler, Kuran'da bir çelişki bulamadıkları için, Muharref Tevrat ve İncil'den kaynaklanan iddiaları, dinin iddiaları gibi kabul etmekte ve bu iddiaları koz olarak kullanmaya çalışmaktadırlar.

Oysa, kim ne kadar uğraşırsa uğraşsın Kuran'da tek bir çelişki dahi bulması mümkün değildir. Allah, bunu şöyle hatırlatır:

> **Onlar hala Kur'an'ı iyice düşünmüyorlar mı? Eğer o, Allah'tan başkasının katından olsaydı, kuşkusuz içinde birçok aykırılıklar (çelişkiler, ihtilaflar) bulacaklardı. (Nisa Suresi, 82)**
>
> **Hamd, Kitabı kulu üzerine indiren ve onda hiç bir çarpıklık kılmayan Allah'a aittir.**
>
> **Dosdoğru (bir Kitaptır) ki, kendi katından şiddetli bir azabla uyarıp-korkutmak ve salih amellerde bulunan mü'minlere müjde vermek için (onu indirdi); şüphesiz onlara güzel bir ecir vardır. (Kehf Suresi, 1-2)**

Şunu da belirtmek gerekir ki, Kuran'da Allah'ın bir mucizesi olarak, bilimin alanına giren bazı konular hakkında da bilgiler verilmektedir. 20. yüzyılda keşfedilen bu bilgilerin günümüzden 14 asır önce bildirilmiş olması ise Kuran'ın Allah katından indirildiğinin bir delilidir. Ve bilimin keşifleri bugüne kadar daima Kuran'da bildirilen gerçekleri destekler nitelikte olmuştur. Nitekim yazıda yer verilen evrenin genişlemesi konusu bunun bir örneğidir. *(Detaylı bilgi için bkz. Harun Yahya, Kuran Mucizeleri, Vural Yayıncılık)*

Evrenin genişlemesi, bu bilimsel gerçeğin keşfinden 1400 yıl önce Kuran'da şöyle bildirilmiştir:

> **Biz göğü 'büyük bir kudretle' bina ettik ve şüphesiz Biz, (onu) genişleticiyiz. (Zariyat Suresi, 47)**

Ayette geçen "gök" kelimesi Kuran'ın pek çok yerinde uzay ve evren anlamında kullanılır. Burada da bu anlamda kullanılmıştır. Yani Kuran'da, evrenin genişleyici olduğu bildirilmiştir. Bilimin bugün varmış olduğu sonuç da Kuran'da bildirilenle aynıdır.

3. *Büyük Patlama* evrime değil, yaratılışa bir delildir

Popüler Bilim dergisinde yayınlanan söz konusu yazıda, *Büyük Patlama* olarak bilinen ve bilim dünyasınca zamanın ve maddenin başlangıcı olarak kabul edilen olay, evrim teorisinin bir delili gibi gösterilmiştir. Oysa,

Büyük Patlama, evrimcilerin ve evrim teorisini ideolojik nedenlerle destekleyen materyalistlerin iddialarını yerle bir eden, yaratılışı ise destekleyen bir olaydır.

Ve bunu, evrimci veya materyalist olmalarına rağmen, dünyanın önde gelen bilim adamları açık yüreklilikle itiraf etmektedirler. Çünkü materyalistler, maddenin ve zamanın bir başlangıcı olmadığını, ezeli olduğunu iddia ederler. Ancak *Büyük Patlama*, maddenin ve zamanın bir başlangıcı olduğunu ortaya koymuştur. Ve bu gerçek, bu konuyu biraz bile düşünen her insanın aklına şu soruyu getirecektir: Peki o zaman Büyük Patlama'dan önce ne vardı ve "yok" olan evreni, yani bir hiçliği, büyük bir patlama ile var hale getiren ve kusursuz bir düzen veren güç neydi?" Bu sorunun cevabı, çok açık olarak üstün bir Yaratıcının varlığını göstermektedir. Nitekim, ünlü ateist felsefeci Anthony Flew bu konuda şöyle bir itirafta bulunur:

> *İtiraflarda bulunmanın insan ruhuna iyi geldiğini söylerler. Ben de bir itirafta bulunacağım: Big Bang modeli, bir ateist açısından oldukça sıkıntı vericidir. Çünkü bilim, dini kaynaklar tarafından savunulan bir iddiayı ispat etmiştir: Evrenin bir başlangıcı olduğu iddiasını. Ben hala ateizme inanıyorum, ama bunu Big Bang karşısında savunmanın pek kolay ve rahat bir durum olmadığını itiraf etmeliyim.*[19]

Dünyanın önde gelen ateistleri, Big Bang karşısında fikirlerini savunmanın pek kolay ve rahat bir durum olmadığını itiraf ederlerken, ülkemizde bazı materyalist evrimcilerin bu konuda rahat davranmaları sanırız ki, savundukları konular üzerinde fazla düşünmemeleri, yeterli araştırmayı yapmamaları ve objektif ve araştırmacı samimi bir tutumdan çok ön yargılı ve tutucu bir tutum içinde olmalarıdır. Bu ise, bilimsellikten çok uzaktır.

4. Evrendeki kusursuz düzen, tesadüflerin sonucu olamaz

Söz konusu yazıda, sık sık, evrendeki kusursuz düzenden, çok detaylı hesaplardan sözedilmektedir. Gerçekten de, maddesel dünyayı düzenleyen değişkenlerdeki en küçük bir farklılık dahi tüm evrendeki düzeni bozmaya yetecek, canlılığın varlığını imkansız kılacak nitelikte olabilmektedir. Peki bu kadar hassas ve kusursuz bir düzen tesadüfen gelişmiş ve bugünkü halini almış olabilir mi? Bu elbette ki imkansızdır. Ve bu imkansızlık, yaratılışa inanmayan birçok bilim adamının da bu gerçeği görmesini sağlamıştır. Bunlardan biri olan ve yüzyılımızın en büyük beyinlerinden biri olarak kabul edilen Stephen W. Hawking evrendeki kusursuz düzen için şunları söyler:

> *Neden evren zamanın bir ucunda, geçmiş diye adlandırdığımız bir ucunda yüksek bir düzen içinde olmalıdır? Neden bütün zamanlar boyunca tamamen bir düzensizlik içinde değildir? Düzensizlik içinde olması çok daha mümkün görülebilir. Ve neden düzensizliğin arttığı zamanın yönü evrenin genişleme yönü ile aynıdır? Bir muhtemel görüş, Yaratıcının evrenin genişleme evresi için başlangıcında yumuşak ve düzenli bir durum seçmiş olmasıdır. Neden böyle olduğunu anlamaya çalışmamalıyız veya nedenlerini sormamalıyız, çünkü evren Yaratıcının yaratması ile başlamıştır. Aslında evrenin bütün tarihinin Yaratıcı tarafından yaratıldığı söylenebilir. Görülmektedir ki, evren çok düzenli, belirlenmiş kanunlara göre gelişmektedir.*[20]

Sonuç olarak;

Şunu söylemeliyiz ki, evrim teorisi 19. yüzyılın ilkel koşullarında geliştirilmiş, materyalist ideolojilere destek sağladığı için, sadece ideolojik nedenlerle savunulmuş bir teoridir. Bugün, bilimin ilgili her dalı evrim teorisini açıkça reddeden bulgular ortaya koymaktadır. Bazı evrimci bilim adamlarının, yazdıkları yazıların satır aralarına, burada söz edilen yazıda da olduğu gibi "bu bize evrimi ispatlar", "evrim kesin bir gerçektir", "evrim

devam etmektedir" gibi cümleler sıkıştırmaları, insanları yanıltmamalıdır. Çünkü bunların hepsi, evrimi ayakta tutabilmek için başvurulan propaganda ve gizli telkin yöntemleridir. Daha, canlılığın en küçük yapıtaşı olan tek bir proteinin dahi nasıl meydana geldiğini, cansız, şuursuz atomların tesadüfen biraraya gelerek nasıl olup da, hücreler arası mesajlar taşıyan, bu mesajları anlayarak üretim yapan, milyarlarca bilgiyi kısa bir sürede yanlışsız okuyarak kendisi için gereken bilgiyi kopyalayabilen proteinleri oluşturduğunu dahi açıklayamayan bir teori, akıl ve mantıkla savunulamaz. Nitekim bugün evrim teorisini savunanlar, aklı, mantığı ve bilimi değil, ön yargılarını, tutuculuklarını ve ideolojilerine olan körü körüne bağlılıklarını kendilerine destek almaktadırlar.

HÜRRİYET GAZETESİNİN BÜYÜK YANILGISI: "RENKLERİ MAYMUNLAR SAYESİNDE GÖRÜYORUZ"

15 Mart 2001 tarihli Hürriyet gazetesinde, "Renkleri maymunlar sayesinde görüyoruz" başlıklı bir haber yayınlandı. Haberde kısaca, maymunların kendilerine yararlı besinleri bulabilmeleri için yeşil, kırmızı ve sarı renkleri ayırt edebilmeleri gerektiği ve bu nedenle renkleri birbirinden ayırt edebilme yeteneğini geliştirdikleri iddia ediliyordu. Bu iddiaya göre, insanın renkleri görebilmesinin nedeni de buydu!

Söz konusu iddianın ne kadar akıl dışı olduğunu görmek için biraz düşünmek yeterlidir.

Öncelikle belirtmek gerekir ki, Hürriyet gazetesinde dile getirilen bu evrimci iddia, bilimsel yönden muhatap alınıp üzerinde yorum yapmayı gerektirecek bir iddia değildir. Öncelikle doğada pek çok canlının renkli görme yeteneği varken, insanla maymun arasında renkli görme yeteneğine dayalı bir ilişki kurmaya çalışmak, bilgisizlikten başka birşey değildir. Öte yandan haberde, maymunların meyveleri ayırt etmek istedikleri için renkli görme yeteneklerinin ortaya çıktığı öne sürülmektedir. Yani haber, canlıların sadece "istek" yoluyla kendi beden yapılarını değiştirebilecekleri gibi şaşırtıcı derecede hayal ürünü bir mantığa dayalıdır. Bilimle az da olsa ilgisi olan hiç kimse tarafından savunulamayacak olan bu iddia, Ortaçağ hurafelerini andıran bir mantıksızlıktır.

Söz konusu senaryoyu göz önünde canlandırmak için, renkleri henüz ayırt edemeyen ve renksiz bir dünya gören bir maymunu düşünün. Evrimcilere göre, bu maymun önce son derece bilinçli ve akılcı bir şekilde, "Kendime en faydalı yiyecekleri bulmam gerekiyor. Bunlar (yazıda belirtildiğine göre) besleyici kızılımsı yaprakları olan meyvalar. Ama bunun için önce renkleri görebilmem gerekir" diye düşünmelidir. (Bu arada, o güne kadar renkleri görmemiş bir maymunun renk kavramından haberdar olduğunu da kabul ederek böyle bir varsayımda bulunmak gerekir.)

Ve yine Hürriyet'in senaryosuna göre, bu "baskı" altında yaşayan maymunun göz hücreleri bir anda renkleri birbirinden ayırt edecek özellikler kazanmaya başlar. Hücreler birçok değişim geçirir ve renkleri ayırt edecek hale gelirler. Peki şuursuz, akıl ve bilgiden yoksun hücreler, maymunun renkleri ayırt etme ihtiyacı içinde olduğunu nereden anlamışlardır? (Maymunun renkleri ayırt etme ihtiyacını bilinçli olarak hissedebildiği varsayımını kabul ederek bu sorunun sorulabileceğini hatırlayalım.)

Bunu da bir an için kabul edelim ve şuursuz hücrelerin maymunun bu ihtiyacını anladıklarını ve renk kavramından da haberdar olduklarını varsayalım. Peki bu durumda, hücreler renkleri görebilmek için gerekli değişimi nasıl sağlayacaklardır? Kendilerine bu özellikleri nasıl kazandıracaklardır? Hangi rastgele gelişen doğa olayı, renkleri göremeyen hücreleri renkleri görebilen hale getirecektir? Bunlar, Hürriyet'in haberindeki bilim dışılığı ortaya koyan cevapsız sorulardan sadece birkaçıdır.

Bu haberdeki mantık, evrimcilerin klasik içi boş, hiçbir bilimsel ve mantiki temeli olmayan, hayali senaryolarına bir örnektir. Gerçekte tüm evrimci literatür bu gibi senaryolarla doludur. Hepsinde bir gün ormanda dolaşan bir maymunun, suda yüzen bir balığın veya çöldeki bir sürüngenin, birdenbire birşeyi görme veya hissetme ihtiyacı hissettiği ve bunun sonucunda mükemmel gözlere, akciğerlere, kanatlara sahip olduğunu anlatan hikayeler vardır. Ancak, bu olayların nasıl geliştiğini, bir kolu kanada, bir solungacı akciğere veya renkleri görmeyen bir gözü rengarenk bir dünya gören bir göze çeviren olayların ve mekanizmaların neler olduğunu ve bu dönüşümün kimin karar ve iradesiyle meydana geldiğini hiçbir zaman açıklamazlar.

Aslında bu durum, evrim teorisinin bilimsel bir kuram değil, batıl bir inanç olduğunun da göstergesidir. Hürriyet'teki haberi ve benzeri evrimci senaryoları incelerseniz, ilginç bir gerçekle karşılaşırsınız: Evrimciler,

doğada hangi canlı neye ihtiyaç duyuyorsa, bu ihtiyaca hemen cevap veren ona göre bir evrim başlatıp canlıya yeni özellikler katan "sihirli" bir mekanizma olduğunu sanmaktadırlar. Kimi zaman "Tabiat Ana" adını taktıkları bu hayali irade, aslında evrimcilerin farkında olmadan tapındıkları tesadüf putudur. Oysa gerçekte putların hiçbir şeye gücü yetmez. "Doğa"nın ve "tesadüf"ün canlılar yaratmak ve geliştirmek gibi bir güçleri yoktur. Canlıları ve tüm doğayı yaratan tek bir ilah vardır. O, tüm alemlerin Rabbi olan Yüce Allah'tır.

Evrimci çevreler, bu gibi hayali senaryoları büyük puntolu haberlerle, sanatçılar tarafından çizilmiş hayali "evrim" resimleriyle birlikte yayınlayarak, muhtemelen üzerlerine düşen Darwinist görevi yaptıklarına inanmaktadırlar. Ancak, onların göz ardı ettikleri bir gerçek vardır: İnsanlarımız, renkleri Allah'ın nimeti ve rahmeti sayesinde gördüğümüzü bilmektedirler. Allah bir ayetinde şöyle buyurmaktadır:

> **De ki: "Sizi inşa eden (yaratan), size kulak, gözler ve gönüller veren O'dur. Ne az şükrediyorsunuz?" (Mülk Suresi, 23)**

RADİKAL GAZETESİ,

KUŞLARIN UÇMADAN ÖNCE SÜRÜNDÜKLERİ HURAFESİNE

İNANMAYA DEVAM EDİYOR

2001 yılının ilk aylarında, kuşların atası olarak kabul edilen Archaeraptor isimli fosilin sahte olduğunun ortaya çıkması ile, evrimciler paniğe kapıldılar ve bu kez de yeni buldukları bir fosile umutlarını yüklediler. Oysa kuşların atası olarak öne sürdükleri yeni *Dromaeosaur* fosili, en eski kuş olarak bilinen *Archaeopteryx*'ten 20 milyon yıl daha gençtir!

27 Nisan 2001 tarihli Radikal gazetesinde **"Kanatlanmadan Önce Süründüler"** başlıklı bir haber yayınlandı. Haberde, Çin'de bulunan bir fosilin, kuşların dinozorlardan evrimleştiğini kanıtladığı iddia edilmekteydi.

Radikal gazetesi, *Nature* dergisi'nin 26 Nisan 2001 tarihli sayısında "Palaeontology: Ruffling feathers" (Paleontoloji: Ortalığı karıştıran tüyler) başlığı ile yayınlanan bir makaleden aldığı haberde, "yeni ortaya çıkarılan" 130 milyon yıllık tüylü dinozor fosilinden söz ediyordu. Radikal'in iddiasına göre "*Dromaeosaur*" adlı bu dinozor fosili kuşlara benzer özellikler taşıyordu, kuşların atasının dinozorlar olduğunun kanıtıydı. Oysa fosil, evrimin kanıtı değil, sadece evrimcilerin yeni bir yanılgısıydı.

Yeni Bulunan Fosil Neden Kuşların Atası Olamaz?

Yeni fosilin, kuşların atası olamayacağını gösteren en açık delillerden biri yaşıdır. Henüz tam gelişmemiş tüyleri olduğu iddia edilen bu fosilin 130 milyon yaşında olduğu tespit edilmiştir. Ancak, evrimciler tarafından da "ilk uçan kuş" olarak belirlenen *Archaeopteryx* 150 milyon yıl yaşındadır. Ayrıca *Archaeopteryx*'in tüyleri tam şekillenmiş durumdadır ve günümüz uçucu kuşları ile tamamen benzer özelliktedir. *Archaeopteryx*'in kusursuz kanatlara, uçuş kaslarının tutunma yeri olan "sternum" kemiğine, uçuşa imkan veren asimetrik kuş tüyü yapısına sahip olduğu ve aynen günümüz kuşları gibi uçabildiği tüm otoritelerce kabul edilen bir gerçektir.

Bu da, *Archaeopteryx*'in yaşadığı dönemde, yani **bundan en az 150 milyon yıl önce, yeryüzünde günümüz kuşlarından farksız, uçabilen kuşlar bulunduğunu** gösterir.

Yeni bulunan ve "kuşların ilkel atası" olarak gösterilen fosil (*Dromaeosaur*) ise, sadece 130 milyon yaşındadır. Evrimcilerin de tanımladığı gibi bir kuş değil, tipik bir sürüngendir. Kanatları yoktur, pençeli ön ayakları vardır. Uzun arka ayaklara ve uzun kuyruğa sahiptir. Evrimcilerin bu canlıyı kuşlarla ilgili gibi göstermeye çalışmalarının tek nedeni, vücudunun üst kısmında tüylere benzeyen yapıların bulunmasıdır.

Bunun sonucu ise açıktır: Dünyada **150 milyon yıl öncesinde zaten kusursuz kuşlar varken, 130 milyon yıllık bir sürüngenin "kuşların atası" sayılması imkansızdır**. Böyle bir iddia, evrimciler açısından dahi son derece mantıksızdır ve yeni bulunan fosilin "kuşların atası" olmadığını gösterir.

Geriye sadece fosilin sahip olduğu ileri sürülen "kuş tüyleri" kalmaktadır ki, bu konuda iki ihtimal vardır:

1) Tüyler, daha önce iki ayrı örnekte görüldüğü gibi, "sahte" veya "yanlış yorum" olabilir. Evrimciler "tüylü dinozor" bulmayı saplantı haline getirdikleri için, daha önce benzeri skandallara imza atmışlardır. 1996 yılında büyük bir medya propagandası ile gündeme getirilen "Çin'de bulunan tüylü dinozor fosilleri" hikayesinin tümüyle gerçek dışı olduğu, sözü edilen *Sinosauropteryx* fosilinin gerçekte kuş tüyüne benzer hiçbir yapıya sahip olmadığı 1997 yılında yapılan incelemelerle anlaşılmıştır.[21] Yine Çin'de ortaya çıkarılan 1999 yılında *National Geographic* dergisi tarafından tüm dünyaya "tüylü dinozor" olarak tanıtılan *Archaeraptor*'un, farklı canlıların fosillerinin birbirine yapıştırılmasıyla ortaya çıktığı 2001 yılında anlaşılmıştır. Benzer bir durum *Dromaeosaur* için de söz konusu olabilir.

2) Eğer canlının gerçekten tüyleri varsa da, bu evrim teorisi adına yine bir delil olmaz. Farklı canlı gruplarının özelliklerini üzerinde barındıran "mozaik canlılar"ın var olduğu bilinen bir gerçektir ve bunların evrim teorisine delil olmadığı Stephen Jay Gould gibi önde gelen evrimci otoriteler tarafından da kabul edilmektedir.[22]

Örneğin Avusturalya'da yaşayan *Platypus*, memeli, sürüngen ve kuş özelliklerini aynı anda üzerinde taşımaktadır. Ancak evrimciler bu canlıya teorileri açısından bir açıklama getirememektedirler. Bir sürüngenin "tüylü" olması da, onun kuşlara evrimleştiğine delil olmaz. Evrim teorisinin bulması gereken canlılar "ara formlardır", mozaik canlılar değildir. Ara formlar, eksik, yarım, işlevini tam göremeyen organlara sahip olan canlılar olmalıdır. Oysa mozaik canlıların sahip oldukları organların her biri eksiksiz ve kusursuzdur.

Eğer evrimciler sürüngenlerin kuşlara evrimleştiğini iddia etmekte ısrarlılarsa, *Archaeopteryx*'ten daha önce yaşamış bir grup sürüngenin, kademe kademe kuş özellikleri geliştirdiklerini gösteren fosiller bulmalıdırlar. Oysa buna dair en ufak bir kanıt dahi yoktur.

Theropod Dinozorları Neden Kuşların Atası Olamaz?

Evrimcilerin kuşların kökeni hakkındaki iddialarını geçersiz kılan bir başka gerçek, yeni bulunan *Dromaeosaur* fosilinin de dahil edildiği grup olan theropod dinozorlarının evrimleşerek uçmalarının kesinlikle imkansız oluşudur.

Evrimcilerin büyük bölümü, kuşların theropod dinozorlarından (Theropod dinozorlar, *Tyrannosaurus rex* ve *Velociraptor* gibi etobur dinozor türlerinin geneline verilen isimdir) evrimleştiklerini öne sürerler. Evrimci araştırmacılar bulunan yeni fosilin de bir theropod dinozoru olduğunu belirtmektedirler.

Oysa, theropod dinozorları ile kuşların fosil kayıtları ve anatomileri incelendiğinde, gerçekte ortada hiçbir "evrimsel ilişki" olmadığı görülür. Alan Feduccia, bir evrimci olmasına rağmen, theropodların evrimleşerek uçmalarının imkansızlığını şöyle açıklar:

> *Bu kadar büyük iki ayağı, kısaltılmış ön ayakları ve ağır bir kuyruğu olan bir canlının evrimleşerek uçması biyofizik açıdan imkansızdır.*[23]

Dinozorların kuşların atası olamayacağına dair bir başka delil ise yine Feduccia başkanlığında araştırma yapan bir ekipten gelmektedir. Mikroskop altında kuş embriyolarını inceleyen bilim adamları *Science* dergisinde yayınlanan araştırma sonuçlarında şu açıklamayı yapmaktadırlar:

> *Yeni araştırma göstermektedir ki, kuş embriyolarında, dinozorlarda bulunan embriyo başparmağı görülmemektedir. Bu her iki türün birbiriyle yakın ilişkisinin imkansız olduğunu göstermektedir.*[24]

Amerikalı biyolog, Richard L. Deem ise "Demise of the 'Birds are Dinosaurs' Theory" ("Kuşlar Dinozordur" Teorisinin Sonu") başlıklı makalesinde şöyle yazmaktadır:

> *Son çalışmaların sonuçları göstermektedir ki, **theropod dinozorların elleri (ön kol kemiklerindeki) birinci, ikinci ve üçüncü hanelerden türemiştir, ama kuşların kanatları, ikinci, üçüncü ve dördüncü hanelerden türerler...** İkinci bir çalışma göstermektedir ki, theropod dinozorlar, kuşlarınkine evrimleşebilecek bir iskelet ya da akciğer yapısına sahip değildir. (Theropod dinozorlar diyaframlı solunum yapar, kuşların ise diyaframı yoktur.) Theropod bir dinozorun kuşlara evrimleşmesi, diyaframında ciddi bir handikap oluşmasını gerektirecektir, ama bu durum canlının nefes alma yeteneğini çok kritik bir biçimde sınırlayacaktır. Dr. Ruben'in belirttiği gibi, 'buna neden olabilecek bir mutasyonun selektif bir avantaj sağlaması imkansız gözükmektedir.*[25]

'Kuşlar dinozordur' teorisiyle ilgili başka problemler de vardır. Theropodların ön ayakları, en eski kuş olarak kabul edilen *Archaeopteryx*'e kıyasla, vücutlarına göre çok küçüktür. Bu canlıların ağır vücutları da düşünüldüğünde, bir tür "ön-kanat" (proto-wing) geliştirmeleri olası gözükmemektedir. Theropod dinozorların çok büyük bölümü (kuşlarda bulunan) semilunatik bilek kemiğinden yoksundur ve *Archaeopteryx*'te hiçbir benzeri bulunmayan bazı bilek parçalarına sahiptir. Bütün theropodlarda V1 sinirleri, diğer bazı sinirlerle birlikte kafatasını yandan terk eder, kuşlarda ise aynı sinirler kafatasını ön taraftan kendilerine ait bir delikten geçerek terk eder. Bir başka sorun ise, theropodların çok büyük kısmının *Archaeopteryx*'ten daha sonra ortaya çıkmış olmalarıdır.[26]

Kısacası, kuşların theropod dinozorlardan evrimleşmiş olmaları imkansızdır, çünkü böyle bir evrimi meydana getirecek ve iki canlı grubu arasındaki büyük farklılıkları ortadan kaldırabilecek bir mekanizma yoktur.

Sonuç

Bilimsel inceleme ve araştırmalar sonucunda görüldüğü gibi, dinozorların kuşlara evrimleşmeleri birçok açıdan imkansızdır. Ve ayrıca, kuşların atası olduğu iddiası ile ortaya çıkarılan her fosil bugüne kadar bilimsel deliller sonucunda yalanlanmıştır veya sahte olarak üretilmiş bir fosil olduğu anlaşılmıştır.

Nitekim başta da belirttiğimiz gibi, 2001 yılı başlarında, evrimcilerin dinozor-kuş bağlantısı için en güçlü delil olarak kullandıkları *Archaeraptor*'un aslında sahte bir fosil olduğu ortaya çıkarılmıştır. Anlaşılan evrimciler tek sözde delillerini kaybetmenin getirdiği panikle, bu yeni fosili "çok güçlü bir delil" olarak sunup teorilerini kurtarma telaşına kapılmışlardır.

Ancak bu çırpınışlar son zamanlarda iyice cılızlaşmış, evrim teorisi etkisini ve geçerliliğini büyük ölçüde yitirmiştir.

YAŞAYAN FOSİL, EVRİM TEORİSİNİ YALANLIYOR

2 001 yılının Mart ayında, *Nature* dergisi, *BBC* ve *CNN* gibi dünyaca ünlü basın kuruluşlarında yayınlanan bir haberde, Çin'de 150 milyon yıllık semender fosillerine rastlandığı belirtildi.

Amerikan Doğa Tarihi Müzesi araştırmacıları Shubin ve Ke-Qin Gao tarafından bulunan fosil yatağı her yaştan semender fosilini barındırıyor. Araştırmacıların yaptıkları açıklamaya göre, bu fosillerin en çok dikkat çeken yönü, günümüz semenderleri ile aynı özelliklere sahip olmaları, yani **150 milyon yıldır hiçbir değişikliğe uğramamaları**. Araştırmacılardan paleontolog Shubin bu konuda şunları söylüyor:

> *İster evinizin yakınındaki ormanda bir kayanın altındaki bir semendere, ister Çin'de 150 milyon yıllık bir semendere bakın, her ikisinin de aynı olduğunu göreceksiniz. Aslında büyük ölçüde benzerler – bilek kemikleri, kafataslarının şekli, küçük detayların hepsi ayn.*[27]

150 milyon yıldır hiçbir değişim göstermeden günümüze kadar gelen bu canlılar evrim teorisinin geçersizliğini ortaya koyan delillerden bir tanesidir. Çünkü eğer evrim yaşanmış olsaydı, canlıların yeryüzünde küçük kademeli değişimlerle ortaya çıkmaları ve zaman içinde de değişmeye devam etmeleri gerekirdi. Oysa semenderler gibi günümüze kadar milyonlarca yıldır hiçbir değişikliğe uğramadan gelen canlılar evrimin bu iddiasını geçersiz kılmaktadır.

Evrimin hiçbir zaman yaşanmadığını kanıtlayan yaşayan fosiller sadece semenderlere ait değildir. Bugün yaşayıp, yüz milyonlarca yıllık fosilleri ile tıpatıp benzer olan birçok canlı olduğu bilinmektedir. Örneğin 450 milyon yıllık at tırnağı yengeci fosili, 400 milyon yıllık deniz yıldızı fosili, 320 milyon yıllık akrep, 170 milyon yıllık karides fosili, 140 milyon yıllık yusufçuk fosili, 170 milyon yıllık böcek fosili, 25 milyon yıllık termit fosili günümüzde yaşayan örneklerinden farksız olan fosillerden sadece birkaçıdır.

Bu örneklerinde de görüldüğü gibi fosil kayıtları, canlı türlerinin çok uzun jeolojik dönemler boyunca değişmeden sabit kaldıklarını göstermektedir. Harvard Üniversitesi paleontoloğu ve ünlü evrimci Stephen Jay Gould, bu gerçeği şöyle kabul eder:

> *Fosilleşmiş türlerin çoğunun tarihi, kademeli evrimle çelişen iki farklı özellik ortaya koymaktadır:*
>
> *1. Durağanlık: **Çoğu tür, dünya üzerinde var olduğu süre boyunca hiçbir yönsel değişim göstermez.** Fosil kayıtlarında ilk ortaya çıktıkları andaki yapıları ne ise, kayıtlardan yok oldukları andaki yapıları da aynıdır. Morfolojik (şekilsel) değişim genellikle sınırlıdır ve belirli bir yönü yoktur.*
>
> *2. Aniden ortaya çıkış: Herhangi bir lokal bölgede, bir tür, atalarından kademeli farklılaşmalara uğrayarak aşama aşama ortaya çıkmaz; bir anda ve "tamamen şekillenmiş" olarak belirir.*[28]

Bu iki bilimsel gerçek ise, hem evrim teorisini yalanlamakta hem de canlıların "aniden ortaya çıktıklarını", yani yaratıldıklarını ispatlamaktadır. Evrimci paleontolog Niles Eldredge ve antropolog Ian Tattersall ise bu konuda şu önemli yorumu yaparlar:

> *Ayrı türlere ait fosillerin, fosil kayıtlarında bulundukları süre boyunca değişim göstermedikleri, Darwin'in **Türlerin Kökeni**'ni yayınlamasından önce bile paleontologlar tarafından bilinen bir gerçektir. Darwin ise gelecek nesillerin bu boşlukları dolduracak yeni fosil bulguları elde edecekleri kehanetinde bulunmuştur... Aradan geçen 120 yılı aşkın süre boyunca yürütülen tüm paleontolojik araştırmalar sonucunda, **fosil kayıtlarının Darwin'in bu kehanetini doğrulamayacağı açıkça görülür hale gelmiştir.** Bu, fosil kayıtlarının yetersizliğinden kaynaklanan bir sorun değildir. Fosil kayıtları açıkça söz konusu kehanetin yanlış olduğunu göstermektedir.*

Türlerin şaşırtıcı bir biçimde sabit oldukları ve uzun zaman dilimleri boyunca hep statik kaldıkları yönündeki gözlem, ***"kral çıplak"*** *hikayesindeki tüm özellikleri barındırmaktadır:* ***Herkes bunu görmüş, ama görmezlikten gelmeyi tercih etmiştir.*** *Darwin'in öngördüğü tabloyu ısrarla reddeden hırçın bir fosil kaydı ile karşı karşıya kalan* ***paleontologlar, bu gerçeğe açıkça yüz çevirmişlerdir.***[29]

RADİKAL GAZETESİNDE YER ALAN İNSANIN İLK ATASININ YERİ HAKKINDAKİ SENARYOLAR

10 Ocak 2001 tarihinde Radikal gazetesinde "Ne çok atamız varmış" başlıklı bir yazı yayınlandı. Yazıda, insanın atalarının nereden geldikleri konusuna yer veriliyordu. Bilimsel olarak hiçbir ispatlı bilgisi olmayan bu konunun yer aldığı haberde yanıltıcı bir senaryo bulunuyordu.

Yazıda Geçen Evrimci İfadeler Gerçekdışı Senaryolara Dayanmaktadır Ve Kendi İçinde Açık Çelişkiler Taşımaktadır:

Yazıda, insanın atalarının muhtemel göç senaryoları anlatılırken "*Homo sapiens* yayılırken Neandertaller ve Homo erectus ile karşılaşıp onları yok etti" ifadesi kullanılmıştır.

Evrimcilerin, hayali insanın evrimi şemasına göre *Homo sapiens* (günümüz insanı) *Homo erectus* olarak isimlendirdikleri yarı insan-yarı maymun bir türden evrimleşmiştir. Oysa *Homo erectus* gerçekte bir ara geçiş aşaması değil, sadece özgün bir insan ırkıdır. Yani hiçbiri bir diğerinden türememiştir. Aralarındaki fark, bir eskimo ile bir zenci ya da bir pigme ile Avrupalı arasındaki farktan daha büyük değildir.

Homo erectus "dik yürüyen insan" anlamına gelir. Eldeki tüm *Homo erectus* fosilleri, diktir. **Günümüz insanının iskeleti ile *Homo erectus* iskeleti arasında hiçbir fark yoktur.**

Nitekim evrimci paleoantropolog Richard Leakey bile *Homo erectus*'un günümüz insanı ile olan farklılığının ırksal farklılıktan öte bir anlam taşımadığını şöyle ifade eder:

> *Herhangi bir kişi farklılıkları farkedebilir: Kafatasının biçimi, yüzün açısı, kaş çıkıntısının kabalığı vs. Ancak bu farklılıklar bugün değişik coğrafyalarda **yaşamakta olan insan ırklarının birbirleri arasındaki farklılıklardan daha fazla değildir.** Böyle bir varyasyon, topluluklar birbirlerinden uzun zaman aralıklarında ayrı tutuldukları zaman ortaya çıkar.*[30]

Ne var ki, *Homo erectus* olarak tanımlanan fosillerin aslında farklı insan ırklarına ait oldukları bilinse de evrimciler insanın evrimi senaryosunda hayali çizimlerle veya anlatımlarla bu türü yarı insan-yarı maymun bir canlı olarak gösterirler. Nitekim söz konusu haberde de aynı evrimci yöntem kullanılmıştır.

Evrimcilerden Sonu Gelmeyen Hayali Senaryolar:

Evrimci bilim adamları, on yıllardır büyük bir kısır döngü içinde hem bilimi hem de insanlığı oyalamaktadırlar. Evrim teorisini hiçbir delili olmamasına rağmen, katı ve tutucu bir ön kabulle kabullendikleri için, tüm araştırma, gözlem ve deneylerini evrimi gerçekleşmiş gibi kabul ederek yapmaktadırlar. Bunun sonucunda ise, bir türlü sonuçlanmayan ve her defasında bir önceki ile çelişen iddialar birbirini izlemektedir.

İnsanın atalarının göç haritası da aynı hayali konular içinde yer almaktadır. Bu konuda 1980'li yıllarda geliştirilen iki görüş bulunmaktadır. Bunlardan bir tanesine göre ilk insanlar Afrika'da tek bir atadan ortaya çıktılar ve buradan dünyaya yayıldılar. Diğer görüşe göre ise, (Radikal'de yer verilen görüş) ilk insanlar dünyanın birkaç bölgesinde birden ortaya çıktılar. Bunlardan kimi göç ederek birbirini buldu ve karışarak yeni türleri meydana getirdi.

Her iki tez de evrimci bilim adamlarının önyargılarına dayalı olarak ortaya atıldığı için, ortak bir karara varılamamaktadır. Çünkü her iki tez de birçok çelişki ve açmazla doludur. Nitekim bu konuya Ağustos 1999 sayısında yer veren *Scientific American* dergisinde "Her iki buluşun da doğruluğunun sorgulandığı" belirtilmiştir. Örneğin Radikal'de yayınlanan haberde ilk insanların Çin'den Avustralya'ya göç ettikleri belirtiliyor. Ancak birçok bilim adamı bunun imkansız olduğunu söylüyor. Bunlardan biri olan Utah Üniversitesi genetikçilerinden Henry C. Harpending, o dönemdeki insan sayısının yapılan araştırmalar sonucunda en fazla 10.000 kişi civarında olduğunun saptandığını ve 10.000 kişinin bu kadar uzak mesafeleri sağ olarak aşmasının imkansız olduğunu belirtiyor.[31]

Sonuçta, ortada sadece herhangi bir kanıta dayanmayan hipotezler, varsayımlar ve senaryolardan başka birşey yoktur. Evrim teorisi, yeryüzünde hayatın nasıl ortaya çıktığı, farklı canlı gruplarının nasıl var olduğu gibi temel soruları hiçbir şekilde açıklayamamakta, fosil kayıtlarında aniden beliren farklı türler ya da canlılardaki kompleks tasarımlar karşısında çaresiz kalmaktadır. Bu nedenle de evrim savunucuları, bu temel ve somut gerçeklerden değil, ortaya atılan ve birbiriyle çelişen evrim senaryolarından söz etmektedirler. Bu yolla, evrim teorisinin yolun sonuna geldiğini, bu teoriyi destekleyen hiçbir bilimsel kanıt olmadığını gizleme çabasındadırlar.

MİLLİYET GAZETESİNDEN "EVRİM PROPAGANDASI"

8 Mart 2001 tarihli Milliyet gazetesinde **"Darwin yaşasaydı da, Zakhar'ı görseydi"** başlıklı bir haber yayınlandı. Haberde, Moskova Hayvanat Bahçesi'nde kalan üç aylık yavru orangutanın resmi konmuş ve yanındaki yazıda da "Rusya'daki Moskova Hayvanat Bahçesi'nde ikamet eden üç aylık yavru orangutan, Darwin teorisinin en sevimli kanıtı olsa gerek..." diye bir yorum yapılmıştı. Haberin devamında ise sadece orangutan yavrusunun ne kadar sevimli olduğu anlatılmıştı.

Milliyet gazetesinin bu haberi, olabilecek en bilim dışı ve mantıksız evrim propagandasına bir örnektir. Bir orangutan yavrusunun resmini koyup, yanına Darwin'in teorisinin en sevimli kanıtı yazmak, ne bilimsel, ne akılcı, ne de mantıklı bir haberdir. Nitekim milletimiz gerçeklerin farkındadır ve bir orangutanın yanına "evrim teorisinin kanıtı" yazmakla evrim teorisinin kanıtlanamayacağını çok iyi bilmektedir.

Milliyet gazetesi, eğer evrim teorisinin gerçekten doğru olduğuna inanıyorsa, böyle bilim dışı propagandalar yerine, ortaya somut bir delil koyararak evrimi anlatma yolunu seçmelidir. Ancak hiçbir evrimci yayın, hiçbir zaman böyle bir çalışmanın içine girmemektedir. Çünkü ortaya koyacakları bilimsel geçerliliği olan bir tek delilleri yoktur. Tek yapabildikleri maymun, şempanze, orangutan resimleri koyup, "bakın bize ne kadar benziyorlar, demek ki Darwin doğru söylemiş" şeklinde haber yapmak veya buna benzer gözboyama taktikleri uygulamaktır.

Kaldı ki, maymunla insan arasındaki görünüşteki benzerlik de evrim teorisine hiçbir şey sağlamamaktadır. Diğer birçok hayvanın sahip olduğu özellikler, insana şempanzeden daha çok benzemektedir. Örneğin peteklerini inşa ederken çok detaylı mühendislik hesapları yapan balarılarını, binlerce kilometreyi yönlerini bir kez bile şaşmadan bulan göçmen kuşları, kompleks bir ev ve olağanüstü bir baraj inşa eden kunduzları seyreden her insan, bu hayvanların adeta şuurlu bir insanmış gibi tavırlar gösterdiklerini düşünecektir. Ancak bu, arıların veya kunduzların insanın "yakın akrabaları" olduğunu göstermez. Kimsenin aklına bir kunduzun veya arının yanına "Darwin'in kanıtı" yazmak gelmez. Çünkü bu canlıların akıl ve şuur sahibi insanlar ile hiçbir bağlantıları yoktur; tıpkı maymunların da olmadığı gibi. Bu durum, yalnızca akıldan ve şuurdan yoksun varlıkların kendilerini yaratan Allah'ın ilhamı ile, müthiş akılcı davranışlar sergilediklerini gösterir. Orangutan yavruları veya şempanzeler de diğer hayvanlardan farklı değillerdir. Onlar da Allah'ın ilhamı ile hareket eden varlıklardır ve insanlarla hiçbir ortak ataları yoktur. Bugüne kadar insanın maymunlarla ortak bir atadan evrimleştiğine dair tek bir kanıt bulunamamıştır. İleri sürülen sözde kanıtların geçersiz olduklarını evrimciler de birer birer kabul etmektedir.

Örneğin evrimci paleontologlar Villie, Solomon ve Davis, **"biz insanlar fosil kayıtlarında aniden beliriyoruz"** diyerek, insanın yeryüzünde aniden, yani hiçbir sözde evrimsel atası olmadan ortaya çıktığını kabul etmektedirler.[32]

Collard ve Wood ise 2000 yılında kaleme aldıkları bir makalede **"insan evrimi hakkındaki mevcut filogenetik (evrimsel) hipotezler hiç güvenilir değil"** demek zorunda kalmışlardır.[33]

Darwin efsanesi çökmektedir ve buna karşı evrimci yayın organlarının yapabildiği tek şey, "şempanzeler ne sevimli, Darwin haklı çıktı" gibi bilim dışı haberler yayınlamaktır.

"BİLİNÇLİ TASARIM" TEORİSİ

Darwin'in *Türlerin Kökeni* adlı kitabından bu yana, biyolojide yaygın olarak kabul gören temel teori, canlıların doğal seleksiyonun ürünü olduklarını öngören evrim teorisi oldu. Ateizme sözde bilimsel bir destek olarak ön görülen bu teoriye, 20. yüzyılda genetik bilimi ışığında getirilen yeni yorum, doğal seleksiyona bir de mutasyon mekanizmasını ekledi. Ancak bu iki mekanizmanın, yani doğal seleksiyon ve mutasyonun, canlılığın tek kaynağı olduğu yönündeki geleneksel anlayış, özellikle son yıllardaki bilimsel gelişmeler neticesinde önemli eleştiriler almaya ve geçerliliğini büyük bir hızla kaybetmeye başladı. Canlılığın son derece kompleks bir yapıya sahip olduğunun görülmesiyle, pek çok bilim adamı, canlılığın sadece bu gibi amaçsız ve bilinçsiz faktörlerin ürünü olamayacağını, hayatın kökeninde "tasarlayıcı bir bilincin" olduğunu savunuyorlar. Bu anlayış son yıllarda bilim dünyasına yeni bir teoriyi de beraberinde getirdi: "Bilinçli tasarım" (Intelligent Design) teorisi.

Bu teori, 1990'lı yıllarda bir grup Amerikalı bilim adamı tarafından ortaya atıldı. Teorinin ilk büyük çıkışı, Pennsylvania'daki Lehigh Üniversitesi'nden biyokimya profesörü Michael J. Behe'nin *"Darwin'in Kara Kutusu: Evrime Karşı Biyokimyasal Başkaldırı"* adlı kitabı oldu. Behe, kitabında canlı hücresinin Darwin zamanında içeriği bilinmeyen bir "kara kutu" olduğunu, hücrenin detayları anlaşıldığında ise, hücrede çok kompleks bir "tasarım" bulunduğunun ortaya çıktığını anlatıyordu. Behe'ye göre, canlılardaki kompleks sistemlerin doğal seleksiyon ve mutasyonla, yani bilinçsiz mekanizmalarla ortaya çıkması imkansızdı ve bu durum hücrenin "bilinçli bir şekilde tasarlandığını" gösteriyordu. Fransız felsefe profesörü Peter van Inwogen, bu kitabın önemini şöyle vurgulamaktaydı:

> *Eğer Darwinistler bilimsel gerçeklerle dolu bu kitabı, önemsemeyerek, yanlış anlayarak veya ona gülüp geçerek karşılarlarsa, bu durum bugün* ***Darwinizm'in bilimsel bir teori olmaktan çok bir ideoloji olduğu yönündeki gitgide yayılan şüpheler için önemli bir kanıt olacaktır.***[34]

Darwinistler Behe'ye tatminkar bir cevap veremediler. Ve "bilinçli tasarım" teorisi giderek daha fazla bilim adamı tarafından savunulmaya başlandı. Bugün bu hareketin önemli isimleri arasında California Berkeley Üniversitesi'nden Philip Johnson; MIT, Chicago, Princeton Üniversiteleri'nden William Dembski; doktorasını Cambridge'de yapmış olan Stephen C. Meyer; Chicago Üniversitesi'nden Paul Nelson gibi isimler yer alıyor. "Access Research Network" ve "Discovery Institute" çatısı altında bilimsel çalışmalar yürüten gruba, internet üzerinden ulaşmak mümkün. (www.arn.org)

Bilim İçin Bir Dönüm Noktası

Bilinçli tasarım teorisi, hem bilim dünyasını hem de toplumu derinden etkilemeye başladı. Access Research Network tarafından yayınlanan *Origins and Design* dergisi, oldukça yüksek bir tirajla bilinçli tasarım kavramının bilimsel temellerini oturtuyor. Bilinçli tasarımı savunan Behe, Johnson, Dembski gibi öncüler, ABD'nin saygın üniversitelerinde bilimsel konferanslarda söz alıyor, Darwinist bilim adamlarıyla tartışmalara katılıyor ve teorinin her geçen gün daha fazla yayılması için çalışıyorlar. 8 Nisan 2001 tarihinde *New York Times* gazetesi, "bilinçli tasarım" teorisini ele alan *"Evolutionists Battle New Theory on Creation" (Evrimciler Yeni Bir Yaratılış Teorisiyle Çatışıyor)* başlıklı bir haber yayınladı. (Teori Türk medyasında da yankı buldu, bkz. Ertuğrul Özkök, "Her Yol Allah'a mı Çıkıyor", Hürriyet, 16 Nisan 2001) *New York Times*'a göre bilinçli dizayn Darwinizm'e karşı güçlü bir akım, çünkü somut bilimsel temellere ve entelektüel yorumlara dayanıyor. Yazıda, Oakland Ulusal Bilimsel Eğitim Merkezi (National Center for Science Education in Oakland) yöneticisi Dr. Eugenie Scott'un şu

sözlerine yer veriliyor: "Bilinçli tasarıma inananların en dikkat çeken yönü evrim karşıtı olmayı entelektüel anlamda saygıdeğer yapma potansiyelleri".

Söz konusu haberde ayrıca, Kansas'tan sonra ABD'nin Michigan ve Pennsylvania gibi eyaletlerinde de, evrim teorisinin okul müfredatlarından çıkarılması veya yaratılış ile birlikte anlatılması konusunun tartışıldığına yer veriliyor. Haberde belirtildiğine göre, Michigan'da Temsilciler Meclisi'nin dokuz üyesi, eyalet eğitim standartlarında, bilinçli tasarım teorisinin evrim teorisi ile eşit şartlarda anlatılacağı şekilde değişiklik yapılmasını önerdiler. Pennsylvania eyaletinde ise, yetkililer hayatın kökeni ve gelişimiyle ilgili evrim dışında teorilerin öğretilmesine imkan tanıyacak eğitim standartlarını benimsemeye çok yakınlaşmış durumdalar.

Bilinçli tasarım teorisi, bilim dünyasında giderek daha çok taraftar buluyor. Örneğin Washington Üniversitesi'nde astronom olan Dr. Guillermo Gonzalez "Bilinç tasarım önderlerinin bilimsel çalışma ve diyalog düzeyinden çok etkilendim. Teori daha fazla araştırmayı hak ediyor." diyerek teoriye olan ilgisini ifade edenlerden. Yazıda da ifade edildiğine göre, bilinçli tasarımı savunan bilim adamları oldukça fazla sayıda. Ancak, kariyer endişesi veya bilimsel çevreden soyutlanma korkusu ile birçoğu kendilerini deşifre etmiyorlar. Nitekim bunun birçok örneği bulunmakta. Örneğin bilinçli tasarımın önde gelen savunucularından William Dembski, Baylor'da bu konuda çalışmalar yapan bir kürsünün başındaydı. Ancak, fakültedeki diğer öğretim görevlilerinden gelen şikayet ile Dembski görevinden alındı.

Sınıfında öğrencilerine, "Bu kompleks sistem nasıl oluşmuş olabilir? Tesadüfen mi, yoksa bilinçli bir tasarım sonucunda mı? Bunu düşünün!" dediği için görevinden alınan ve mahkemeye verilen lise biyoloji öğretmeni Roger DeHart ise bir başka örnek. Dembski ve DeHart'ın başlarına gelenler evrim teorisinin bilimsel bir teori olarak değil, bağnaz ve tutucu bir çevre tarafından ideolojik olarak savunulan bir inanç olduğunun açık bir delili. Fakat görünen o ki, bilinçli tasarım görüşü bilim dünyasında büyük bir hızla kabul görüyor.

Bilinçli tasarım ile ifade edilen en önemli gerçek, tüm doğayı "planlanmamış, amaçlanmamış bir rastlantılar yığını" olarak gören materyalist biyoloji anlayışının geçersiz olduğudur. Michael Behe, bu yeni anlayışın bilim dünyası tarafından kabullenilmesinin kolay olmadığını, ancak zaten hiçbir bilimsel devrimin kolay gerçekleşmediğini belirtiyor:

> *Hayatın üstün bir akıl tarafından tasarlanmış olduğu anlayışı, hayatı basit doğa kanunlarının bir sonucu olarak algılamaya alışkın bizlerde bir şok etkisi yaratmış durumda. Ama diğer yüzyıllar da benzer şokları yaşamışlardı ve şoklardan kaçmak için bir neden de yok.*[35]

Son gelişmeler ise, bilim dünyasının bu gerçeği kabullenmek, yani tüm canlıları üstün güç sahibi Rabbimizin yarattığı gerçeğini kabul etmek üzere olduğunu gösteriyor. Kuşkusuz bu, son birkaç yüzyıldır insanlığa büyük zararlar vermiş materyalist dünya görüşünün de son bulması anlamına geliyor. Bilimdeki her yeni gelişme ile birlikte, insanlık artık Allah'ın üstün yaratışına şahit oluyor.

BİLİM VE TEKNİK DERGİSİNDEN EVRİMCİ MANTIKSIZLIKLAR: "VÜCUDU YENİDEN TASARLAMA" YANILGISI

B ilim ve Teknik dergisi Nisan 2001 tarihli sayısında, *Scientific American* dergisinden tercüme ettiği bir makale yayınladı. **"Uzun Yaşamak İçin Evrimleşmiş Olsaydık..."** başlıklı makale, insanın vücudunun sözde nasıl daha iyi tasarlanabileceğine dair "tezler" içeriyordu.

Aslında bu tezlerin her birinin ayrı bir mantıksızlık olduğu biraz dikkatle incelendiğinde hemen anlaşılıyordu. Örneğin tezlerin sahibi olan evrimciler, "insanın nefes borusunun ağzına açılması, bu boruya bazen su kaçmasına sebep olmaktadır" diye düşünmüşler ve sözde "daha iyi" bir tasarım öne sürmüşlerdi: **Nefes borusu ağıza değil de, daha yukarıdaki buruna doğru açılmalıydı...** Ancak bu tasarımın bir sorunu vardı: **Eğer böyle olsa, insan ne konuşabilir ne de ağzıyla nefes alabilirdi!**

Bilim ve Teknik'in kaynağı olan *Scientific American* dergisi, "bu tasarım biraz rötuş gerektirecek, çünkü ağızdan nefes almayı ve konuşma yeteneğini engelleyecek" *(the design would need refining, though, because it would disrupt breathing through the mouth and the ability to speak)* diyerek bu mantıksızlığı itiraf etmişti aslında. Bilim ve Teknik dergisi yazarı ise, kendince bir çıkarım yapıp, "engellemek" anlamına gelen "disrupt" kelimesini "etkilemek" diye çevirmiş ve böylece ortadaki mantıksızlığı biraz kamufle etmek istemişti.

Ancak yazıdaki mantıksızlıkların gizlenebilecek bir yönü yoktu.

Yaşlanmak, Özel Yaratılmış Bir Süreçtir

Bilim ve Teknik'teki söz konusu makalenin temel mantığı, yazıda geçen "evrimin bize kazandırdığı özelliklerin uzun bir yaşama elverişli bir beden sağlamaması" ifadesinden anlaşılabilir. Yani buradaki evrimci iddia, insan bedeninin çok uzun yaşamaya yönelik bir tasarıma sahip olmadığı ve yine yazıda geçen asılsız ifadeyle "yaşlandıkça ortaya çıkan defoların" evrime bir delil oluşturduğu şeklindedir.

Oysa bu iddianın hiçbir bilimsel ve akılcı temeli yoktur. İnsan bedeninde yaşlandıkça kusurlar ve hastalıklar oluşması, Bilim ve Teknik dergisi yazarlarının sandıkları gibi, "evrim lehinde, yaratılış aleyhinde" bir delil değildir. Çünkü yaratılmış olan bir beden, yine yaratılış amacına uygun olarak, özellikle yaşlanmaya, kusurlar ve hastalıklarla karşılaşmaya başlar.

Nitekim Kuran'a göre insanın eksikliklerinin önemli bir hikmeti budur. Bir ayette **"Allah (ağır yükleri) sizden hafifletmek ister: (Çünkü) insan zayıf olarak yaratılmıştır"** (Nisa Suresi, 28) buyrulur ve insanın zaafları hatırlatılır. Bir başka ayette ise, insanın yaşlanmasının Allah'ın belirlediği bir plan dahilinde olduğu bildirilmektedir:

> **Allah sizi yarattı, sonra sizi öldürüyor, sizden kimi de, bildikten sonra birşey bilmesin diye, ömrün en aşağı ucuna (yaşlılığa) geri çevrilir. Şüphesiz, Allah bilendir, herşeye güç yetirendir. (Nahl Suresi, 70)**

Yaratılış, insanın hiç hastalanmayacak, hiç yaşlanmayacak, hiç kusur ve eksiklik göstermeyecek bir bedenle yaratıldığı anlamına gelmemektedir ki, yaşlılık, hastalık ve kusurlar "evrim lehinde" bir delil olsun. Aksine bunlar, özel yaratılmış süreçlerdir.

Evrimciler, teorileri lehinde bir iddia öne sürmek istiyorlarsa herşeyden önce canlıların tesadüfen ortaya çıktıkları iddialarına bir kanıt bulmak zorundadırlar. Örneğin insanın solunum sisteminin, beslenme sisteminin,

duyma sisteminin, kemik yapısının, eklemlerinin, boşaltım sisteminin nasıl olup da "evrim mekanizmalarıyla" (mutasyonla ve doğal seleksiyonla) tesadüfen ortaya çıktığını açıklamalıdırlar. Bunu ise elbette yapamamaktadırlar, çünkü bu organ ve sistemler, **"indirgenemez komplekslik"** özelliğine sahip olan yapılardır. Yani bu yapıların tüm parçaları aynı anda, eksiksiz olarak birarada olmalıdır, aksi takdirde işlev görmeleri mümkün değildir. Örneğin gözün görebilmesi, yaklaşık 40 ayrı parçanın aynı anda ve eksiksiz olarak birarada olması sayesindedir. Her biri birbirinden mükemmel olan bu parçaların evrim mekanizmalarıyla aşama aşama gelişmeleri ise imkansızdır.

Bu gerçek, **"eğer birbirini takip eden çok sayıda küçük değişiklikle kompleks bir organın oluşmasının imkansız olduğu gösterilse, teorim kesinlikle yıkılmış olacaktır"** diyen Darwin'in endişe ettiği gibi, evrim teorisini temelinden yıkmıştır.[36]

Evrimciler ise bu çöküşü gizlemek için propaganda yöntemlerine sığınmışlardır. Bilim ve Teknik'in, *Scientific American*'dan aktardığı çocuksu çizimler, bu propaganda yöntemlerinin bir örneğidir. Çizimlerin her birinde, insan vücudunun bir kısmı ele alınmış ve "şu şekilde olsa daha iyi olurdu" gibi, tamamen spekülasyondan oluşan ve cehalet dışında bir temeli bulunmayan iddialar öne sürülmüştür.

Her biri ayrı bir mantıksızlık örneği olan bu iddiaların biri, girişte belirttiğimiz "nefes borusunun buruna bağlanması" tezidir. Diğerleri ise şöyle sıralanabilir:

Daha Kısa Bir Boy, Yeni Kaburgalar, Daha Kalın Omurlar, Daha Büyük Kaslar, Yağlar ve Kemikler:

Bilim ve Teknik'teki yazıda, başlıkta tarif edilen şekildeki bir insanın "daha sağlam" olacağı öne sürülmüştür. Oysa bu yapıdaki bir insanın değil hareket etmesi, yatağından kalkabilmesi bile mümkün değildir. Son derece hantal bir yapıya sahip olacak bu bedenin "daha iyi bir tasarım" olduğunu öne sürmek, şaşırtıcı bir mantıksızlık örneğidir.

Diz Kapağı Olmayan Diz Eklemi:

Bilim ve Teknik'teki evrimci iddiaların bir diğeri, diz kapağının kaldırıldığı "yeni diz eklemi tasarımı"dır. "Geriye doğru bükülebilen diz dizaynı" diye ortaya atılan bu çizimin anatomik açıdan ciddiye alınabilecek hiçbir yönü yoktur. Çünkü diz kapağı olmayan bir diz fonksiyonel olamaz. Bacağın ön yüzünde bulunan kasların tutunabileceği tek yer olması nedeniyle, hareketli bir kemik olan diz kapağının varlığı şarttır. Aksi takdirde insanın yürümesi, ayakta durması, hatta ayağını yataktan aşağı indirmeye çalışması bile mümkün olamaz. Bu "tez", yazıyı hazırlayan ve yayınlayan evrimcilerin tıbbi bilgisizliğinden başka hiçbir anlam taşımamaktadır.

Retinanın Mükemmel Tasarımı

Bilim ve Teknik'teki makalede öne sürülen bir diğer tez, insan gözünün tasarımıyla ilgilidir. Yazıda, gözdeki nöronların birleşerek optik sinir halinde retinayı terk etmesi "kötü bir tasarım" olarak gösterilmiş, nöronların retinanın içinden her noktada arkaya doğru geçirilmesinin ise daha iyi olacağı iddia edilmiştir.

Bu yorum da, yine tam bir bilgisizlik ve yüzeysel düşünce örneğidir.

Bunu anlamak için retinanın yapısını iyi bilmek gerekir. Retinada, ışığı algılayıp elektrik sinyaline çeviren fotoreseptör hücreler arka tarafa, yani retinal epitele ve koroidal kan odacıklarına doğru bakarlar. Bu yerleşim, görüntüyü beyne ileten sinirlerin, ışık ile fotoreseptörler arasında kalmasını gerektirir.

Evrimciler bir süredir bu tasarımı gündeme getirmekte ve "verimsiz" olduğunu ileri sürmektedirler. Oysa bu iddiaların tek kaynağının bilimsel cehalet olduğu ortaya çıkmıştır. Bu konuyu ilk kez gündeme getiren kişi, dünyada Darwinizm'in ve ateizmin bir numaralı temsilcisi olarak bilinen İngiliz zoolog Richard Dawkins'tir. Dawkins, retina hücrelerinin ön tarafa, yani ışık yönüne doğru dönük olmasının daha verimli olacağını ileri sürmüş, gözün mevcut tasarımının "hatalı" olduğunu iddia etmiş ve bunu yaratılışa karşı bir delil gibi göstermiştir. Oysa gözün yapısının daha yakından incelenmesi, Dawkins'in iddiasının tamamen aldatmaca ve göz boyama olduğunu ortaya koymuştur. Gözdeki fotoreseptör hücrelerin ışığa doğru değil de, arkadaki retina tabakasına dönük olmalarının nedeni, bu hücrelerin yoğun oksijen ihtiyacının karşılanmasıdır. Işığı sürekli olarak kimyasal enerjiye çeviren bu hücreler, insan vücudunda en çok oksijen tüketen hücrelerdir. (Oksijen tüketimleri kalp kaslarındaki hücrelerin 3 katıdır.) Bu yüksek oksijen ihtiyacını karşılamak için, fotoreseptör hücrelerin hemen arkasında çok yoğun bir damar tabakası bulunmaktadır ve bu tabaka bu hücreleri beslemektedir. **Araştırmalar bu hücrelerin, Dawkins'in iddia ettiği gibi "ışığa doğru" yönelmeleri durumunda, oksijensiz kalacaklarını ve görev yapamayacaklarını ortaya koymuştur.**[37]

Bilim ve Teknik dergisindeki makalede gözün tasarımı hakkında ileri sürülen iddia ise, Dawkins'in çürümüş iddiasının yeni bir versiyonu niteliğindedir. Bu kez de evrimciler, hücre sinirlerinin retina tabakasını tek bir noktadan (kör noktadan) değil, ayrı ayrı terk etmelerinin daha iyi bir "tasarım" olacağı iddiasındadırlar. Oysa bu da son derece hatalı bir varsayımdır.

Eğer söz konusu tasarım gerçekleşmiş olsa, bu takdirde fotoreseptörlerin arasından geçmeye çalışan nöronlar, görme keskinliğini tamamen azaltacaktır. Her nöronun görme yeteneği azalacak ve sonuçta insanın görme yeteneği kısıtlanacaktır. İnsan gözünün mevcut tasarımında ise, sinirler sadece tek bir noktadaki (kör noktadaki) görüşü engellemekte, bu da zaten beyin tarafından görüntünün doldurulması yoluyla telafi edilmektedir.

Kısacası insan retinası bu şekilde derinlemesine incelendiğinde, mevcut tasarımının, olabilecek en ideal tasarım olduğu anlaşılmaktadır. Evrimcilerin, gözün kökeni hakkında hiçbir açıklama öne süremezken, gözün tasarımını kendilerince eleştirmeye kalkmaları ve bunu yaparken de bu şekilde komik duruma düşmeleri, evrim teorisinin çöküşünün ilginç bir ifadesidir.

Boşaltım Sistemi: Bir Başka Kusursuz Tasarım

Bilim ve Teknik'teki makalede "hatalı tasarım örneği" gibi gösterilen bir diğer organ, boşaltım sisteminin en önemli parçası olan mesanedir.

Boşaltım sistemi gerçekte bir tasarım harikasıdır. Böbrekten her dakika damla damla üretilen atık sıvı, bir rezervuar niteliğindeki mesanede biriktirilmektedir. Böylece günlük faaliyetlerimize ara vermeden devam edebiliriz. Mesanenin sahip olduğu esneyebilen kastan duvarları sayesinde, yalnızca kapasitesi dolduğunda uyarılırız. Böylece *sfinkter* adı verilen kasın isteğimiz doğrultusunda gevşemesi boşaltım için yeterli olur. Bu tasarımın rahatımız hedeflenerek yaratılmış olduğu çok açıktır.

Bilim ve Teknik dergisindeki "alternatif vücut" çizimlerinde ise, boşaltım sistemimize yeni bir ekleme yapılamamış, sadece var olan bağlar ya da kaslar kalınlaştırılmıştır. Boşaltım sistemi o denli mükemmeldir ki, evrimciler bu sistem hakkında öne sürecek hayali bir düzenleme dahi bulamamışlardır.

Prostat bezinin yerinin değiştirilmesi "tezi" ise yine mantıksızdır. Bu bezin yeri farklı olsaydı, fonksiyonları olumsuz yönde zayıflatacaktı. Prostat bezinin içerdiği milyonlarca salgı bezi hücresi, testesteron hormonu ile

birlikte spermlerin içinde yüzebilecekleri bazik sıvıyı üretmek ve tüm üretranın nemlendirilmesinden sorumludur. Bu görevini ise ürettiği salgıları çevrelediği üretraya devamlı bırakarak yerine getirir. Testislerden kanallarla kendine ulaştırılan spermleri uygun sıvılarla birleştirip hemen üretraya bırakması ise insan soyunun devamı için zorunlu bir fonksiyondur. Bu nedenle prostatın üretra ile devamlı yakın temasta olması gerekmektedir.

Sonuç

Evrimcilerin insan vücudunun tasarımı hakkında son 100 yıldır öne sürdükleri iddialar alt alta sıralansa, kalın bir "bilimsel hurafeler" kitabı oluşurdu. Öne sürdükleri iddiaların birer bilgisizlik ürünü olduğu ise her defasında ortaya çıkmıştır. 20. yüzyılın başında insan vücudundaki pek çok organı "işe yaramayan körelmiş organlar" diye tanıtmışlar, oysa bu organların önemli işlevleri bir bir keşfedilmiştir. DNA'nın büyük bölümünü "Junk DNA" (Hurda DNA) ilan etmişler, bu iddia da son genetik bulgularla çürümüştür. *Scientific American*'da yayınlanan ve Bilim ve Teknik dergisi yazarlarının büyük bir hevesle tercüme edip, yayınladıkları makale ise, bu bilimsel hurafeler zincirinin yeni bir halkası olmuştur. Makalede çizilen hayali insanın, eğer gerçekten var olsa, ne gibi sorunlarla karşılacağı ve ne gibi hastalık ve kusurlarla muhatap olacağı meçhuldür.

Bunu, bu akıl dışı teoriyi ortaya atanlar da bilmekte ve zaten umursamamaktadırlar. Tek yaptıkları şey, biraz hayalgücü çalıştırıp fantaziler üretmek olmuştur. Örneğin insan kulağının yerine, "daha iyi duymayı sağlayacak sivri ve büyük kulaklar" hayal etmişlerdir. Bunun gibi başkası da, "daha da iyi duymayı sağlayacak fil kulakları" hayal edebilir. Ya da bir başkası "uçmamızı sağlayacak kanatlar" öne sürebilir. Amaç bilim değil de hayal kurmak olunca, öne sürülemeyecek teori yoktur.

Ancak dikkat edilirse, tüm bunlar evrim teorisinin ne kadar büyük bir çöküş içinde olduğunu belgelemektedir. Hiçbir evrimci, insan organlarının nasıl var olduğunu açıklamaya yanaşmamaktadır. Tek yaptıkları şey, evrim adına hayal kurmaktan ibarettir. Çünkü zaten evrimin kendisi bir hayaldir. Gerçek ise yaratılıştır. Tüm canlıları ve insanoğlunu, **"Yaratıcıların en güzeli"** olan Yüce Allah yaratmıştır:

> **Sonra o su damlasını bir alak (embriyo) olarak yarattık; ardından o alak'ı (hücre topluluğu) bir çiğnem et parçası olarak yarattık; daha sonra o çiğnem et parçasını kemik olarak yarattık; böylece kemiklere de et giydirdik; sonra bir başka yaratışla onu inşa ettik. Yaratıcıların en güzeli olan Allah, ne yücedir. (Müminun Suresi, 14)**

CUMHURİYET BİLİM TEKNİK'TEN,

EVRİM PROPAGANDASI

2 4 Şubat 2001 tarihli Cumhuriyet Bilim Teknik dergisinde Şehvar Çağlayan tarafından "Evrim sürecinde *Homo sapiensin* yeri" başlıklı bir yazı yayınlandı. Yazının konusu, ilk paragrafında belirtildiğine göre, *Homo sapiens sapiensin,* yani insanın neden "evrim sürecinde diğer akrabalarına göre daha üstün konumda olduğu" idi. Ancak, "evrim teorisi yıkılmadı, hala ayakta" diyebilmek için hazırlandığı apaçık belli olan bu yazı, iddia ettiği konuda dahi cevap verememektedir. Bunun yanında, insanın evrimi ile ilgili, birçoğu evrimciler tarafından dahi kabul edilmeyen iddialar, birbiri ardınca, aralarında hiçbir mantıklı bağlantı olmadan, "kes-yapıştır" yöntemiyle sıralanmıştır. Yazıda yer alan birçok bilimsel hata ve çelişki ile dolu iddiadan bazıları ve cevapları şöyledir:

1) Yazının başlarında önce tek hücreli bakterilerin sonra da RNA'nın oluştuğu iddia ediliyor. Ardındaki cümlede ise ilk olarak DNA'nın oluştuğu ve ardından ilkel bir ata bakteri oluştuğu öne sürülüyor. Bu kavram ve sıralama karmaşası, yazının bilimsel literatüre hakim olmadan hazırlandığının ilk göstergesi.

Yazıda canlılığın nasıl başladığı anlatılırken, söz konusu hatalar, çelişkiler ve mantık bozuklukları art arda sıralanıyor. Bu cümlelerden bazıları şöyle:

> *3.6 milyar yıl önce, fotosentez ile enerjisini sağlayan tek hücreli bakterilerin oluştuğu fosillerle belirlenmiştir... Sonraları, ilk önce RNA ve onu takiben (replikasyon), değişkenlik (varyasyon) ve eleme (eliminasyon) sürecini de başlattı. Darwin bu sürece doğal seçim adını verdi. DNA ile başlayarak bir ilkel ata bakteri, adım adım, yanlışlıklar yaparak, hataları eleyerek daha karmaşık tasarım ve yapımları deneyerek bugünkü organizmalara vardı...*

Dikkat edilirse, ilk iki cümlede önce tek hücreli bir bakteri olduğu ve **sonradan** RNA'nın oluştuğu iddia ediliyor. Bu sıralama evrimciler için dahi terstir. Bazı evrimciler, amino asitlerin ilkel dünya ortamında sentezlenmiş olamayacağını bir dizi deneyle gördükten sonra, yeni bir tez ortaya atmışlar ve "ilk olarak RNA oluştu" demişlerdir. Bu iddiaya göre önce proteinler değil, proteinlerin bilgisini taşıyan RNA molekülü tesadüfen oluşmuştur. *(Bu iddianın bilimsel geçersizliği için bkz., Harun Yahya, Evrim Aldatmacası, Vural Yayıncılık)* Ve RNA molekülünden DNA'nın oluşması ve bunun sonucundaki zincirleme tesadüfi olaylar sonucunda ilk tek hücreli bakterinin ortaya çıkması, evrimcilerin iddia ettikleri bir sıralamadır. Ancak CBT yazarı zaten bilimsel geçersizliği olan bir iddianın bir de sıralamasını değiştirerek daha da vahim bir durum ortaya çıkarmıştır. Bunun bir dikkatsizlik sonucu olduğunu düşünsek dahi, daha sonraki cümleler dikkatsizlikten de öte bir durumun varlığını göstermektedir.

İlk iki cümlesinde önce tek hücreli bakterinin sonra da RNA'nın oluştuğunu ileri süren yazar, hemen ardından önce DNA'nın sonra da ilk ata bakterinin oluştuğunu öne sürmektedir. Sanırız bu çelişkili ifadelerin nedeni, kendisinin farklı evrimci kaynaklardan "kes-yapıştır" yöntemiyle bilgileri hiç düşünmeden art arda sıralamış olmasıdır. Ve her evrimci kaynak kendine göre bir evrimsel gelişmeyi kabul ettiğinden, evrimciler arasında dahi büyük çelişki ve uzlaşmazlıklar olduğundan yazının her satırı da çelişki ve mantık hataları ile dolmuştur.

2) Yazının bu bölümünde, evrimcilerin sahip oldukları en büyük mantık çöküntüsü yer almaktadır. Evrimciler, şuursuz, cansız, bilgi ve iradeden yoksun atomlardan, moleküllerden, doğa olaylarından hep şuurlu varlıklarmış gibi söz ederler. Bu, evrimci telkinlerin önemli bir parçasını oluşturur. Acaba, yazar bu satırları yazarken, tesadüflerden, şuursuz atomlardan bahsettiğinin farkında mıdır? Yoksa yıllardır ezberlediği evrimci senaryoları art arda, düşünmeden, ezbere sıralamakta mıdır? Söz konusu ifadeler şöyledir:

> *DNA ile başlayarak bir ilkel ata bakteri, adım adım, yanlışlıklar yaparak, hataları eleyerek, daha karmaşık tasarım ve yapımları deneyerek bugünkü organizmalara vardı.*

Şimdi bu iddianın ne kadar büyük bir batıl inancın izlerini taşıdığına bakalım. Bu evrimci iddiaya göre, bilinçsiz, kör, akılsız, bilgisi ve iradesi olmayan atomlar, tesadüfler sonucunda biraraya gelmişlerdir. Ve tesadüfler birbirini izlemiş, bu şuursuz atomlar, milyarlarca yıl sonra "bugünkü organizmaları" yani kendi kendilerini elektron mikroskobu ile inceleyen atom mühendislerini, biyoloji profesörlerini, beyin cerrahlarını, avukatları, üniversite öğrencilerini, genetik mühendislerini ve yazarları oluşturmuşlardır. Ve bu şuursuz atomlar bu süreç içinde de son derece bilinçli ve planlı çalışmışlardır. Sanki ileride ne meydana getireceklerini biliyorlarmış gibi, tespit ettikleri hataları elemişler, yerine doğruları gelene kadar sabırla milyonlarca yıl kaybolmadan, birbirlerinden ayrılmadan, her türlü koşula dayanarak beklemişlerdir. Üstelik bu arada deneme yanılmalar yapmışlar, adeta bir kimya, fizik veya biyoloji profesörü gibi son derece zekice ve planlı yöntemler izlemişlerdir. Örneğin, göz oluşmadan önce, sanki gözün oluşacağını biliyorlarmış gibi, kafatasında simetrik ve gözün yapısına en uygun büyüklük ve derinlikte göz çukurlarını açmayı ihmal etmemişlerdir. Yine evrimcilere göre şuursuz atomlar ve tesadüfen gelişen doğa olayları o kadar akıllı, o kadar uyumlu ve o kadar planlı ve disiplinlidir ki, tüm insanların aklının biraraya gelip yapamayacaklarını onlar yavaş yavaş yapmışlardır.

Üstelik, söz konusu yazıda yazar, şuursuz atomların bu "şuurlu" davranışlarını bir katibin bir melodinin notalarını kopyalamasına da benzetmiştir. Bu benzetmesine göre, ilk DNA bir melodidir. Ve melodinin notalarını kopyalayan katip bir hata yaptığında armonik uyum bozulacağı için hatalı notanın atılacağını söylemiştir. Katip hoş bir nota eklendiğinde ise bunun diğer notalara ekleneceğini belirtmiştir. Ve böylece bir orkestra parçasının yavaş yavaş ortaya çıkacağını iddia etmiştir. Ancak yazarın bu benzetmede unuttuğu çok önemli bir nokta vardır. Bu örnekte notaların uyum içinde olup olmadığını dinleyen, bozuk notayı ve güzel olanı tespit edebilen, nota kopyalama işini üstlenen, notaları çalan bir veya birkaç **bilinç ve akıl sahibi insan vardır**. Dolayısıyla bilinç ve aklın olduğu yerde bir plan, bir tasarım, bir beste, bir uyum sağlamak doğal ve olağandır. Ancak, yazar **bu planı, tasarımı, uyumu, besteyi yapanların şuursuz, akılsız atomlar olduğunu iddia etmektedir.**

Bu durumda Sayın Çağlayan'ın benzetmesi şöyle olmalıdır ki, evrimci iddiasına tam uygun olsun: "Yedi nota bir gün biraraya gelerek kendi aralarında tesadüfen sıralanmışlardır. Bu arada aralarına tesadüfen yedi nota türünden bazıları daha karışmıştır. Ancak notalar, beğenmedikleri notaları çıkarmışlar, beğendiklerini ise tutmuşlardır. Böylece yavaş yavaş eleme, deneme yanılma metodu ile bir gün tesadüfen Beethoven'ın 9. senfonisini ortaya çıkarmışlardır". Sayın Çağlayan'ın iddiasının tam karşılığı olan benzetme budur; şuursuz varlıkların şuurlu plan, tasarım ve organizasyonlar yapmaları. İşte tüm evrimciler, bu iddiadan daha da bilim dışı olan evrim teorisine inanabilmektedirler.

3) Çağlayan iki paragraf sonra, "dinozorlar evrim sürecini takip ederek fiziksel "hardware"i geliştirirken, erken gelişmeye başlayan memeliler "software"e (beyin ve davranış) önem verdiler." diyerek dinozorlara ve memeli hayvanlara yine bilinç ve akıl atfetmeye devam etmektedir. Bunlar evrimci hipnozun önemli bir parçasını

oluşturan ifadelerdir. Bu noktada dikkati açık olarak bu yazıyı okuyan bir insanın şu soruları sorması gerekir: Acaba dinozorlar nasıl bir toplantı sonucunda fiziksel güçlerini artırmaya karar vermiş olabilirler? Üstelik bu kararı topluca aldıktan sonra uygulamaya nasıl geçirmişler, neler yapmışlardır? Acaba Sayın Çağlayan dinozorların fiziksel güçlerini, memelilerin ise beyinsel güçlerini güçlendirmeye nasıl karar verdiklerini, bu kararlarını tüm dinozorlara ve tüm memelilere nasıl duyurduklarını ve uygulamaya nasıl geçirdiklerini Cumhuriyet Bilim Teknik okuyucularına açıklayabilir mi? Yoksa bunun da diğerleri gibi içi boş, ama dışı süslü, sadece evrimi telkin etmek, evrim büyüsünü bozmamak için kullanılan klasik bir evrimci üslup olduğunu mu kabul edecektir?

4) Yazar, birbirinden kopuk, bağlantısız ve anlamsız sıralamalarla, insan ve şempanze DNA'sının %99 benzediğini bunun da insanla şempanzelerin ortak bir atadan geldiklerinin delili olduğunu ileri sürerek büyük bir bilimsel yanılgıya daha düşmektedir.
Maymun ve insan DNA'sının benzerliği konusunun hayali olduğu, henüz bu yöndeki araştırmaların sonuçlanmadığı ve bir benzerlik olsa dahi bunun evrime bir delil olmayacağı daha önce defalarca açıklanmıştır. Ancak evrimciler, bilimsel olarak geçersizliği defalarca ispatlanmış olan bu iddialarını tekrar tekrar öne sürmekte bir sakınca görmemektedirler. *(Bu konudaki detaylı açklamalar için bkz. Harun Yahya, Hayatın Gerçek Kökeni, Vural Yayıncılık, İstanbul, Şubat 2000)*

5) Sayın Çağlayan diğer tüm evrimci yazılarda olduğu gibi, hayali insanın evrimi senaryosuna da değinmeden geçememiştir. Ancak bu iddia diğerleri gibi hiçbir bilimsel veriye dayanmamaktadır. *(İnsanın evrimi ile ilgili iddiaların bilimsel geçersizliği için bkz. Harun Yahya, Evrim Aldatmacası, Vural Yayıncılık; Harun Yahya, Hayatın Gerçek Kökeni, Vural Yayıncılık)*

6) Yazıda, yine ani bir geçişle, Mitokondriyel Havva tezine geçilmiş, bu tezin bilimsel olarak ispatlı bir gerçek olduğu kabul edilmiştir. Oysa, Sayın Çağlayan'ın bir çırpıda kabul ettiği ve Mitokondriyel Havva tezinin bilimsel birçok çelişki ile dolu olduğu ve kabul edilemeyeceği evrimciler tarafından dahi açıklanmıştır. Bu nedenle Sayın Çağlayan'ın en azından bilimin ne dediğini takip etmese bile evrimcilerin neler dediklerini takip etmesi gerekmektedir. *(Mitokondriyel Havva Tezi'nin iddiası ve bilimsel çelişkileri için bkz. Evrimcilere "Net Cevap", Harun Yahya, Vural Yayıncılık)*

7) Sayın Çağlayan yazısında Neandertallerin konuşamadıklarını da iddia etmiştir. Oysa bu iddiası da diğerleri gibi bilimsel değildir.
İnsanın konuşma kabiliyetinin evrim geçirdiğini iddia eden bazı evrimciler, dildeki gelişmenin, kafatasının alt kısmının şekliyle ilgili olduğunu savunmaktadır. Bu teze göre, kafatasının alt bölümü memelilerin çoğunluğunda düzken, insanlarda belirgin şekilde kavislidir ve bu özellik, insanın konuşabilme kapasitesini göstermektedir. Oysa bu iddia ilerleyen yıllarda yapılan araştırmalarla tamamen devredışı kalmıştır.
Kafatasının alt bölümü hakkındaki bu evrimci iddia, geçmişte birtakım yanlış yorumların yapılmasına neden oldu. Örneğin Lieberman'ın 1971'de yayımlanan bir çalışmasında, Avrupa Neandertalleri'nin günümüz insanı gibi bir lisana sahip oldukları reddedilmişti. Buna delil olarak da bir mağarada (La Chapelle-aux-Saints) bulunan Neandertal kafataslarının rekonstrüksiyonları gösterilmiş ve rekonstrüksiyonlarda kafataslarının alt kısımlarının

düz olması nedeniyle Neandertallerin konuşamayacakları savunulmuştu. Hatta bu yüzden Neandertallerin bir insan grubu olmadıklarına inanılmıştı.

Evrimcilerin, kafatasının alt bölgesinin şekline bakarak dilin evrimiyle ilgili bir sonuç çıkarmaya çalışması, kendi içlerinde de fikir ayrılığının doğmasına neden olmuştur. Ünlü evrimci Richard Leakey *İnsanın Kökeni* adlı kitabında bu iddianın kendi içindeki bazı çelişkileri şöyle açıklamıştır:

> *Bu evrim dizisi içinde açık bir paradoks görüyoruz. Basikranyumlarına (kafatası şekli) bakılırsa, Neandertallerin söz becerileri, kendilerinden yüz binlerce yıl önce yaşamış olan diğer Arkaik sapienslere göre daha geriydi. Neandertallerde basikranyum eğrilmesi, Homo erectustan bile daha alt düzeydeydi. Neandertaller gerileyerek, atalarına göre konuşma yeteneklerini kaybetmişler miydi? Bu tür evrimsel bir gerileme pek olası görülmüyor; bu tipte başka hiçbir örnek göremiyoruz.*[38]

Leakey'in sözlerinden de anlaşıldığı gibi, böyle bir iddia evrim teorisinin hayali senaryosu olan, giderek ilkellikten gelişmişe doğru evrim yaşayan bir insan modeline uymamaktadır. Ayrıca, *Homo erectus*larla Neandertallerin birarada yaşadıkları, birbirine benzer aletler ürettikleri, sanat eserleri yaptıkları göz önünde bulundurulursa, bir ırkın sahip olduğu iletişim kapasitesine diğerinin sahip olamayacağı mantıklı bir çıkarım değildir. Üstelik, ileriki satırlarda da görüleceği gibi, araştırmalar hem Neandertallerin hem de *Homo erectus*ların konuşabildiğini ortaya koymaktadır.

Fosil kalıntıları Neandertallerin ses tellerinin günümüz insanlarındaki sesleri çıkarmaya müsait olduğunu göstermiştir. Özellikle, kafatasları üzerinde yapılan anatomik araştırmalar, **konuşma yeteneğinin, Homo erectusta da, Neandertalde de var olduğunu** gözler önüne sermektedir.

Bilimadamı R. L. Holloway de, bir zamanlar, günümüz insanına göre "ilkel" ve "eksik" olarak nitelendirilen Neandertal fosilini yeniden incelemiş ve "Zavallı Neandertal Beyni: Dilediğin Gibi Değerlendir..." başlıklı raporunda Neandertallerin "yapısal organizasyon açısından bizimkinden hiçbir temel eksikliği bulunmayan, tümüyle Homo (insan) karakterli" bir insan ırkı olduğunu belirtmiş ve **"Neandertallerin dili vardı"** şeklindeki kesin kararını açıklamıştır.[39]

Bir başka evrimci araştırmacı Philip Lieberman da bulgular karşısında Neandertallerin dilden yoksun olamayacağını kabul etmektedir. Bir araştırmasında Neandertallerin konuşma yeteneği ile ilgili olarak şunları söylemektedir:

> *Bu konudaki her türlü yayında da işaret ettiğim gibi, klasik Neandertal üst gırtlak ses bölgesi konuşmaya elverişli olmalıydı. Dahası, **Neandertal kültürünün arkeolojik kanıtları, bazı dil formlarına sahip olduğu fikrine uygundur**. Bar-Yosef ve arkadaşları tarafından açıklanan yeni veriler de bu sonuçları desteklemektedir.*[40]

Araştırmacılara göre, farklı sesler değişik dil hareketleri gerektirdiğinden, daha geniş dil sinirlerini taşımak için insan kafatasının daha geniş dil altı kanallara sahip olması gerekmektedir. Bu noktadan yola çıkarak bir grup bilim adamı, insan, kuyruksuz maymun ve "hominid" fosillerindeki kemikleri ile dilin motor sinirlerini kontrol eden kalem boyutlarındaki dil altı kanalını incelemişlerdir. Varılan sonuç oldukça çarpıcıdır; Neandertallerdeki kanallar, günümüz insanlarınınkiyle aynıdır.

Richard Kay, Matt Cartmill ve Michelle Balow adlı araştırmacılar, Australopithecusların üç türünün, iki Neandertalin ve bir erken Homo sapiens cinsinin, ayrıca şempanzelerin, gorillerin ve insanların dil altı kanallarının plastik kalıplarını yapmışlardır.[41] Bu kalıpları incelediklerinde, insanlarda bulunan kanalların şempanzelerde bulunan kanallardan iki kat daha geniş olduğunu gözlemlemişlerdir. Australopithecusların

kanalları kuyruksuz maymunlardaki ölçülerle aynıyken, Neandertalin kanalları insanların sahip olduğu ölçülerdedir.

Bu sonuç, Australopithecusun bir maymun türü olduğunu, insanın anatomik yapısıyla hiçbir ilgisinin olmadığını bir kez daha ortaya koyarken, Neandertallerin yapısının günümüzdeki insana ne denli benzediğini de göstermiştir. İki ırkın kanallarındaki benzerlik aynı zamanda Neandertalin konuşma yeteneğini de gözler önüne sermiştir.

Bir diğer önemli nokta da Duke Üniversitesi'nde araştırmaları sürdüren bilim adamlarının sonuçları ile, daha önce Neandertal kafatasındaki, ses (vokal) bölgesini ölçen bilim adamlarının vardığı sonuçların birbirine uymamasıdır.[42] Bu araştırma ile birlikte, daha önce yaptıkları ölçümlere göre, Neandertallerin ve Homo erectusların, insanların ürettiği seslerin hepsini çıkarabilme kabiliyetine sahip olmadığını iddia eden evrimci araştırmacıların bir kez daha yanıldığı anlaşılmıştır.

Homo erectusların konuştuğuna dair elde daha birçok kanıt bulunmaktadır. L. A. Schepartz, Homo erectusların konuşmasıyla ilgili olarak şunları yazmıştır:

> *Laitman ve diğerlerinin, kafatasındaki çizgi incelemeleri, gırtlak üstü ses bölgesine ait araştırmalarla aynı sonuca ulaşmıştır... Kafatası çizgi incelemeleri ve aynı zamanda arkaik sapienslerin (ya da erectusların) fosil örnekleri, günümüz insanının konuşma yeteneğine sahip olduklarını göstermektedir.*[43]

Bütün bu araştırmalar ve elde edilen sonuçlar, dilin evrimini savunan bilim adamlarının şu soruyu cevaplandırmaları gerektiğini göstermektedir: Neandertallerdeki gibi bir gırtlağa ve kanallara sahip olan günümüz insanları, konuşma yeteneğine sahip olduklarına göre Neandertallerin konuşamadığı iddiası neye dayanmaktadır? Tek cevap, evrim teorisine olan körü körüne bir bağlılıktır.

İnsan, Diğer Canlılardan Farklı Olarak, Düşünme, Karar Verme, Muhakeme Ve Yargı Gibi Özelliklere Sahip Bir Ruh İle Yaratılmıştır

İnsanoğlu diğer canlılardan farklı yaratılmıştır. Herşeyden önce diğer hiçbir canlıda bulunmayan "bilinç" sadece insana ait bir özelliktir ve insan bu özelliği sayesinde duygularını anlayabilir, diğer insanlara aktarabilir ve hayatına aklıyla yön verebilir. Bu sayede iyi ile kötüyü ayırt edebilecek bir anlayışa ve muhakeme yeteneğine sahiptir.

İnsanı diğer canlılardan ayıran daha birçok özelliği bulunmaktadır. Teknoloji oluşturabilmesi, akıl ürünü planlar ve tasarımlar yapabilmesi, güzelliği anlayıp zevk alabilmesi, müzik, sanat, edebiyat veya resim gibi konulardaki kabiliyetleri ile diğer canlılardan tamamen farklı bir yaratılışa sahiptir. İnsan, yediği yemeğin tadından, gördüğü manzaranın güzelliğinden zevk alabilen, düşünen, karar veren, müziğin ritminden hoşlanarak ona uygun dans edebilen, sevgiyi, şefkati, merhameti bilen, üzülen, sevinen, heyecanlanan bir varlıktır. Kısacası **insanı insan yapan, onu diğer canlılardan ayıran en önemli özelliği ruhudur.**

Ünlü evrimci yazar Roger Lewin, insanın sahip olduğu tüm bu olağanüstü özelliklerin, evrimsel bir süreçle açıklanmasının imkansız olduğunu şu sözleriyle itiraf eder:

> *Fiziksel alanda insanın evrimiyle ilgili herhangi bir teori nasıl olup da, güçlü çeneler ve köpeklerde olduğu gibi uzun hançer dişlerle donatılmış, dört bacağı üzerinde koşabilen maymun benzeri atanın, doğal savunma anlamında güçsüz olan yavaş, iki ayağı üzerinde yürüyebilen bir hayvana dönüştüğünü*

açıklamalıdır. Buna ek olarak Huxley'in ifade ettiği gibi bizim "bir dağın üzerinde yükselmemizi" sağlayan akıl, konuşma, ahlak; işte bu, evrim teorisine tam anlamıyla bir meydan okumadır.[44]

Sonuç olarak;

Cumhuriyet Bilim Teknik dergisinde Şehvar Çağlayan imzası ile yayınlanan yazıda burada her birine tek tek yer ayıramadığımız kadar çok bilimsel ve mantıksal hata bulunmaktadır. Anlaşılan yazar, evrim teorisinin artık çöktüğünün farkına vararak, son bir çırpınışla, bildiği tüm evrimci iddiaları birbiri ardına sıralamış ve böylece "yıkılmadık, hala ayaktayız" demeye çalışmıştır. Ancak, söz konusu makale o kadar eksik bilgilerle hazırlanmıştır ki, bugün bir orta okul öğrencisinin dahi fark edebileceği kadar açık hatalar gözden kaçmıştır.

"EN ESKİ MEMELİ"
HAKKINDAKİ EVRİMCİ YANILGILAR

2001 yılının Mayıs ayı içinde, evrimci medyada, yeni bulunan bir fosil hakkında bazı spekülaktif haberler yer aldı. Bu yeni fosil, günümüzden 195 milyon yıl önce yaşamış olan bir memeliye ait. Dinozorlar döneminde yaşadığı tespit edilen, ilk olarak *Science* dergisinde duyurulan ve *Hadrocodium wui adı* verilen bu fosil, bir kağıt atacından daha küçük. Evrimci medyanın bu fosil hakkındaki iddiası ise bu canlının tüm memelilerin atası olduğu yönünde.

Hiçbir bilimsel delili olmayan bu iddianın tüm evrimci basında aynı şekilde yer almasının tek nedeni, "her fırsatta evrim propagandası" yapma ihtiyacıdır. Gerçekte bu canlıyı "tüm memelilerin atası" olarak göstermek için hiçbir bilimsel dayanak yoktur. Canlının özelliği, bugüne kadar bilinen en eski memeli fosili olmasıdır. Ancak, **bu fosilin "en yaşlı memeli" olması, onun tüm memelilerin atası olduğunu göstermez**. Kendisinden sonra yaşamış herhangi bir memeli sınıfının atası olduğunu da göstermez.

Darwinist meydanın yorumu, sadece evrimci önyargılarla ortaya atılmış bir iddiadır. Gerçekte ise, "memelilerin kökeni" konusu, evrim teorisinin büyük açmazlarından birini oluşturmaktadır.

Memelilerle, Sözde Ataları Olan Sürüngenler Arasında
Aşılmaz Farklar Vardır

Evrimciler memelilerin sürüngenlerden evrimleştiklerini iddia ederler. Ancak bu iki canlı sınıflaması arasında çok büyük ve aşılması imkansız farklar vardır. Memeliler sıcakkanlı hayvanlardır (vücut ısılarını kendileri üretir ve sabit tutarlar), yavrularını doğururlar, emzirirler ve vücutları tüylerle kaplıdır. Sürüngenler ise soğukkanlıdır (ısı üretemezler ve vücut ısıları dışardaki havaya göre değişir), yumurtlayarak çoğalırlar, yavruları emzirme gibi bir özellikleri yoktur ve vücutları pullarla kaplıdır.

Evrimcilerin memelilerin kökenine açıklama getirebilmeleri için, öncelikle bir sürüngenin nasıl olup da, vücut ısısı üretmeye başladığını, bu ısıyı kontrol edecek bir terleme mekanizması oluşturduğunu, pullarını tüylere nasıl dönüştürdüğünü ve süt salgılamaya nasıl başladığını açıklamalıdırlar.

Oysa evrimci kaynaklara baktığımızda ya bu konuda ısrarlı bir sessizlik olduğunu ya da tümüyle hayali ve bilim dışı senaryolar anlatıldığını görürüz.

Sürüngen-memeli evrimi senaryosuna göre evrimcilerin açıklamaları gereken bir başka konu, her iki farklı canlı grubunun sahip olduğu çene yapılarındaki farklılıklardır. Memelilerde alt çenede tek bir kemik vardır ve dişler bu kemiğin üzerine oturur. Sürüngenlerde ise alt çenenin her iki yanında üçer tane küçük kemik bulunur. Bir başka temel farklılık, tüm memelilerin orta kulaklarında üç tane kemik (örs, üzengi ve çekiç kemikleri) bulunmasıdır; buna karşılık tüm sürüngenlerde orta kulakta tek bir kemik yer alır. Evrimciler sürüngen çenesinin ve sürüngen kulağının aşamalı olarak memeli çenesine ve kulağına dönüştüğünü iddia ederler. Bu dönüşümün hangi aşamalarla gerçekleştiği sorusu ise cevapsızdır. Özellikle tek kemikten oluşan bir kulağın üç kemikli hale nasıl dönüştüğü ve işitme duyusunun bu sırada nasıl devam ettiği, asla cevaplanamayan bir sorudur.

Memeliler Fosil Kayıtlarında Aniden Belirir; Ataları Yoktur

Fosil kayıtları da sürüngen-memeli evrimini reddetmektedir. **Sürüngenlerin memelilere evrimleştiğini gösteren tek bir ara form fosili yoktur.** Evrimcilerin ara form olarak öne sürdükleri Synapsida grubuna

bağlı canlıların ara form özelliği taşımadığı ise, bilimsel çalışmalarla ortaya konmuştur. Ashby L. Camp, 1998 yılındaki makalesinde **"fosil kayıtları, memelilerin herhangi bir sınıfının kökenine dair bir bilgi sunmamaktadır; monotremlerin, keselilerin ve çeşitli plasentalı memeli alt sınıflarının kökeni belirsizdir"** diye yazar.[45]

Fosil kayıtlarındaki bu önemli boşluk nedeniyle, evrimci paleontolog Roger Lewin, **"ilk memeliye nasıl geçildiği hala bir sırdır"** demek zorunda kalır.[46]

Memeliler, arkalarında herhangi bir "ata" olmadan, aniden ortaya çıkmışlardır. 20. yüzyılın en büyük evrim otoritelerinden ve neo-darwinist teorinin kurucularından biri olan George Gaylord Simpson ise, evrim teorisi açısından çok şaşırtıcı olan bu gerçeği şöyle ifade eder:

> *Dünya üzerindeki yaşamın en kafa karıştırıcı olayı, Mezozoik Çağı'nın, yani* ***sürüngenler devrinin, memeliler devrine aniden değişmesi****dir. Sanki bütün başrol oyunculuğunun çok sayıda ve türdeki sürüngenler tarafından üstlenildiği bir oyunun perdesi bir anda indirilmiştir. Perde yeniden açıldığında ise, bu kez başrolünde memelilerin yer aldığı ve sürüngenlerin bir kenara itildiği yepyeni bir devir başlamıştır. Ortaya çıkan* ***memelilerin bir önceki devire ait izleri ise yok gibidir.***[47]

Öte yandan, aniden ortaya çıkan bu memeli sınıfları birbirlerinden çok farklıdır. Yarasa, at, fare ve balina gibi son derece farklı canlıların hepsi memelidir ve aynı jeolojik dönemde ortaya çıkmışlardır. Bu canlıların aralarında evrimsel bir bağ kurmak, en geniş hayal gücü içinde bile imkansızdır. Evrimci zoolog Eric Lombard, *Evolution* (Evrim) adlı dergide şöyle yazar:

> ***Memeliler sınıfı içinde evrimsel akrabalık ilişkileri (filogenetik bağlar) kurmak için bilgi arayanlar, hayal kırıklığına uğrayacaktır.***

Kısacası memelilerin kökeni, diğer canlı gruplarında da olduğu gibi, evrim teorisiyle hiçbir şekilde uyuşturulamamaktadır. George Gaylord Simpson, bu gerçeği uzun yıllar önce şöyle itiraf etmiştir:

> *Bu, memelilerin 32 ayrı takımının hepsi için geçerlidir... Her takımın bilinen en eski ve en ilkel üyesi, bu takıma ait temel karakterlerin hepsine zaten sahiptir ve hiçbir durumda bir takımdan bir diğerine doğru ilerleyen devamlı bir gelişim bilinmemektedir. Çoğu örnekte farklılık o kadar keskin ve boşluk o kadar büyüktür ki,* ***tüm bir takımın kökeni spekülatif ve son derece tartışmalıdır...***
>
> ***Ara formların bu sistemli yokluğu, sadece memelilere has değildir*** *ve paleontologların uzun zamandır fark ettiği gibi neredeyse evrensel bir olgudur. Bu olgu, omurgalı ya da omurgasız neredeyse tüm hayvan sınıfları ve tüm takımlar için geçerlidir. Açıkçası aynı olgu, bitkilerin farklı kategorileri için de söz konusudur.*[48]

Sonuç: Yeni Bulunan Fosil "Memelilerin Hayali Atası" Değildir

Hadrocodium wui fosilinin tüm memelilerin atası olarak tanımlanması için bu canlıdan türeyen başka memeli türlerinin izlerinin bulunması ve bunlar ile diğer 32 memeli takımı arasında ara form fosillerinin ortaya konması gerekir. Örneğin bu canlının soyundan gelen memelilerin, zaman içinde bir yarasaya, ata veya balinaya dönüştüğünü gösteren ara formlara ait fosiller olmalıdır. Ancak yukarıda da belirtildiği gibi, fosil kayıtları bunun tam aksi bir tablo ortaya koymaktadır. Memeliler evrimleşmemiş, aniden ortaya çıkmışlar, yani yaratılmışlardır.

Dolayısıyla *Hadrocodium wui* fosili sadece "bugüne kadar bulunan en eski memeli fosili" olma ünvanına sahip olabilir. Bunun dışında insanlar da dahil olmak üzere tüm memelilerin atası olamaz. Evrimcilerin bu küçük

canlıyı "tüm memelilerin atası" olarak göstermeleri, bulunan her fosile, hiçbir bilimsel delil olmasa da, bir şekilde bir evrim etiketi yapıştırma çabasının bir örneğidir sadece.

HÜRRİYET GAZETESİNİN "ŞİZOFRENİ OLMASAYDI MAYMUN KALACAKTIK" YANILGISI

Bazı basın-yayın organları, son dönemde Darwinizm propagandasına hız vermiş görünüyorlar. Ama bu propaganda, Darwinizm lehindeki herhangi bir bilimsel gelişmeden değil -çünkü böyle bir gelişme yok- aksine bu gazetelerin kendileri açısından acı bir gerçeği görmelerinden kaynaklanıyor: Evrim teorisinin 150 yıllık bir yalan olduğu her geçen gün biraz daha açığa çıkıyor ve teori gittikçe gün kaçınılmaz sona biraz daha yaklaşıyor. Bunun telaşı içindeki Darwinistler ise, bütün gün internetten araştırma yapıp "evrim lehinde" biraz olsun malzeme bulmaya ve sonra da bunları büyük puntolarla haber yapmaya çalışıyorlar. Ancak bu umutsuz çaba her defasında kendilerini biraz daha küçük düşürüyor. Her defasında biraz daha mantıksız iddialar öne sürmek durumunda kalıyorlar.

Bunun bir örneğini, 21 Mart 2001 tarihli Hürriyet gazetesinde okumak mümkün. Gazetede yayınlanan **"Şizofreni Olmasaydı Maymun Kalacaktık"** başlıklı haberde, İngiliz biyokimyager David Horrobin'in yakında yayınlanacak bir kitabından söz ediliyor ve söz konusu "bilim adamı"ndan şu alıntı yapılıyor:

> *Bizi insan yapan, kafatasımız içindeki yağ hücrelerinin genetik olarak değişmesidir. Mutasyon sonucunda bozulan beyindeki yağ hücreleri, aynı zamanda atalarımıza şizofreni hastalığını da kazandırdı. Bu hastalık da insanoğlunun yaşadığı dönemlere göre sıradışı sayılabilecek düşünceler üretmesine neden oldu. İnsanoğlu bu sayede gelişmesini sürdürdü.*

Yani Horrobin ve onun görüşlerini "Darwinizm'e yeni delil" sanarak büyük bir sevinç içinde yayınlayan Hürriyet gazetesinde, şunlar iddia ediliyor:

1) Maymunların beyinlerinde çok sayıda yağ hücresi vardı, ama bunların bir kısmı mutasyona uğradı.

2) Bu mutasyon sonucunda yağ hücreleri birden bire "beyin hücresi" haline geldiler, "düşünmeye" başladılar.

3) Ama bazıları da bozuk çıktı ve şizofreni hastalığına neden oldular.

4) Şizofreni çok faydalı oldu, çünkü bu yeni canlıların "sıradışı" fikirler üretmesini sağladı ve maymunları insan yaptı.

Şimdi, bilimsel yönden her biri ayrı bir mantıksızlık örneği olan bu iddaları kısaca inceleyelim.

Yağ Hücresinin Mutasyonla "Beyin Hücresi" Olacağını Savunmak Akla Aykırıdır

Hürriyet'in haberinde sözü edilen beyin hücreleri, aynı zamanda "nöron hücreleri" olarak da bilinir. Bu hücreler hala anlaşılamamış bir sistemle "bilgi saklar", dahası bilgiyi sürekli olarak birbirlerine aktarırlar. Hem de inanılmaz derecede karmaşık bir "ağ" içerisinde. Beyin ve tüm sinir sistemindeki nöronların arasında, yaklaşık 100 trilyon sayıda bağlantı vardır. (Bu sayı, örnek vermek gerekirse, tüm Kuzey Amerika kıtasındaki bütün ağaçların yapraklarının toplamından daha büyük bir sayıdır.)

Nöronların "akson" ve "dendrit" adı verilen kolları vardır. Her nöronun sahip olduğu akson ve dendritlerin uzunlukları birbirinden farklıdır ve hepsi uzunluklarına göre bir görev üstlenmişlerdir. Örneğin omurilikle ayak arasında bağlantı kurmakla görevli olan bir aksonun uzunluğu 1 m. iken, gözden beyne mesaj ileten aksonun uzunluğu 5-10 cm. olabilir. Vücuttaki milyarlarca akson ve dentrit, görevlerini gerçekleştirmek için sadece kendileri için gerekli olan uzunluğa kadar gelişir ve ardından büyümeleri durur. Tüm bunlar gebeliğin 5. ayında

tamamlanır ve bu sürenin sonunda milyarlarca sinir hücresi aklın alamayacağı bir biçimde yerini alır. Herşey tamamlandığında elektrik sinyali alıp veren 100 trilyon kadar bağlantı ortaya çıkmıştır. Bu bağlantılar tam olması gerektiği yere uzanırlar.

Beyin ve sinir sisteminden oluşan bu sistem, dünyanın en karmaşık, en detaylı, ama en kusursuz sistemidir.

Hürriyet'teki haberde ise, bu muhteşem sistemin "yağ hücrelerine isabet eden mutasyonlar"la tesadüfen ortaya çıktığı iddia edilmektedir! Bu iddia, üst üste yığılmış kablolarla dolu bir depoya kurşun sıkarak, burada tesadüfen bir "internet ağı" oluşabileceğini savunmak kadar akla aykırıdır.

Evrimciler Neden "Deney" Yapmıyorlar?

Bilim deneye ve gözleme dayalıdır. Hürriyet gazetesinde sözü edilen "beyin hücresine dönüşen yağ hücresi" iddiasını da, bu açıdan yorumlamak gerekir.

Önce gözlem yönünden bakalım: Böyle bir olay, yani "beyin hücresine dönüşen yağ hücresi" bugüne kadar hiç gözlemlenmiş midir?

Elbette hayır.

Geriye "deney" alternatifi kalmaktadır. Evrimciler madem "yağ hücrelerinin mutasyonla beyin hücresine dönüşebileceğine" inanmaktadırlar, o halde bu konuda deneyler yapmaları ve bu "dönüşebilirliği" göstermeleri gerekir. Bu deneyi yapmak kolaydır: Milyonlarca yağ hücresi alınıp bir deney düzeneğine yerleştirilebilir, radyasyona maruz bırakılarak mutasyonlar sağlanabilir. Bu durumda ne çıkacaktır ortaya? Mutasyon sonucunda "akıllanıp" beyin hücresine dönüşen hücreler mi? Akson ve dendritler oluşturup, birbiriyle bağlantı kuran hücreler mi? Hatta bir kısmı "şizofren" olup da, "aykırı düşünceler" geliştiren hücreler mi?

Elbette böyle bir mantıksızlık gerçekleşmez. Bu deney milyarlarca yıl boyunca sürdürülse de, yağ hücreleri yağ hücresi olmaya devam eder, sadece mutasyona uğrayanların yapısı bozulur, çoğu parçalanır ve ölür...

Eğer evrimciler iddialarına inanıyorlarsa, bu deneyi yapmalıdırlar. Oysa iddialarının bilimsel bir yönü olmadığını kendileri de bildiklerinden, bu gibi zahmetlere hiç girmemekte, bunun yerine ortaya hayali teoriler, boş iddialar, asla gerçekleşmeyecek senaryolar atmayı tercih etmektedirler. Hürriyet gibi Darwinist medya kuruluşları ise bunları büyük bir sevinçle yayınlayarak başarılı bir "evrim propagandası" yaptıklarını zannetmektedirler.

Bilim Dışı Hurafeler

Görüldüğü gibi, söz konusu "beyin hücresine dönüşen yağ hücresi" iddiası, ne gözleme ne de deneye dayanmayan, tamamen hayalgücü ürünü bir senaryodur. Böyle bir şeyin geçmişte gerçekleştiğine dair herhangi bir kanıt (fosil kaydı vs.) olmadığı gibi, mümkün olduğunu gösteren bir kanıt da yoktur. Aksine, en basit bir muhakemeyle dahi, bunun asla gerçekleşemeyeceği anlaşılmaktadır.

Dikkat edilirse, bu yöntemle üretilemeyecek evrim senaryosu yoktur. Yarın bir başka evrimci de ortaya çıkıp "maymunların kafatası içindeki kemik hücreleri mutasyonla beyin hücresine dönüştü, bazı maymunlar da bu arada paranoyak oldular, paranoya sayesinde herşeyden kuşkulanıp yeni fikirler ürettiler" diye bir başka senaryo yazabilir. Ama bunların hepsi aynı derece saçma, uydurma ve imkansızdır.

Evrim teorisi adına ortaya atılan tüm iddialar, işte bunun gibi uydurma senaryolardan ibarettir. Evrimciler, geçmişte bir evrim yaşandığına körü körüne inanmakta, sonra da "bu nasıl yaşanmış olabilir" sorusu üzerinde hayal güçlerini çalıştırıp senaryo üretmektedirler. Oysa evrimciler senaryo yazmak yerine bilimsel bulgulara baksalar, bilimin ortaya koyduğu sonuçları önyargısız olarak inceleseler, Darwinizm'in bir hurafe olduğunu ve tüm canlıları Allah'ın yarattığını kendileri de göreceklerdir.

Şizofreni Yanılgısı

Hürriyet'teki haberin içindeki bir diğer akıl dışı iddia da şizofreni ile ilgilidir. Haberde "mutasyonların şizofreniye neden olduğu" ileri sürülmektedir ki, bu bilimsel temeli olmayan bir spekülasyondur. (Şizofreninin kökeni tartışmalı bir konudur.) Asıl saçma iddia ise "şizofreninin insanoğlunu geliştirdiği" iddiasıdır. Bu iddiayla, şizofrenlerin "sıradışı sayılabilecek düşünceler" ürettikleri ve gelişme sağladıkları öne sürülmektedir ki, bunun hiçbir tutarlı yanı yoktur. Eğer öyle olsaydı, tarihte "sıradışı sayılabilecek düşünceler" üreten insanların (yani mucidlerin, düşünürlerin, sanatçıların, radikal siyasetçilerin vs.) ağırlıklı olarak şizofrenlerden oluşmaları gerekirdi. Ancak kuşkusuz böyle bir durum yoktur.

Aslında Hürriyet'in haberine konu olan teoriyi kimin ortaya attığına baktığımızda, tüm bu asılsız iddiaların da sebebi ortaya çıkmaktadır. Hürriyet'te belirtildiğine göre, teorinin sahibi olan David Horrobin, İngiltere Şizofreni Derneği'nin danışmanıdır. Anlaşılan, Horrobin, gelir kaynağı olan şizofren hastalarını bir parça "gururlandırmak" için böyle bir senaryo ortaya atmıştır. Eğer Horrobin Şizofreni Derneği'nin değil de, "Verem Savaş Derneği"nin danışmanı olsaydı, o zaman gazete sayfalarını belki de "verem hastalarının evrime yaptığı büyük katkı" şeklinde haberler süsleyecekti...

Sonuçta, Hürriyet'te yayınlanan **"Şizofreni Olmasaydı Maymun Kalacaktık"** başlıklı haber, hiçbir "elle tutulur" yanı olmayan, içi boş ve saçma bir evrim propagandasından ibarettir. Evrimci medyanın bu kadar mantık dışı iddiaları gündeme getirmeye başlamış olması, aslında evrim teorisinin önlenemez çöküşünü belgelemektedir.

BİLİM VE ÜTOPYA DERGİSİNİN VE
PROF. DR. BEYAZIT ÇIRAKOĞLU'NUN EVRİM YANILGILARI

Bilim ve Ütopya dergisinin Nisan 2001 tarihli sayısında Prof. Dr. Beyazıt Çırakoğlu ile yapılan bir röportaj yayınlandı. İnsan Genomu Projesi'nin ele alındığı röportajda, okuyucuya birçok yanıltıcı ve yanlış bilgi veriliyordu. İnsan Genomu Projesi'ni tamamen yanlı bir evrimci bakış açısı ile değerlendiren Prof. Çırakoğlu'nun ve soruları yönelten Bilim ve Ütopya dergisinin yanılgı ve hataları şöyledir:

Canlıların Giderek Daha Kompleks Bir Yapı Elde Ettikleri ve Bunun Evrimin Bir Göstergesi Olduğu Yanılgısı

Prof. Çırakoğlu, diğer tüm evrimciler ile aynı yanıltıcı iddiayı kullanmış ve canlıların omurgasızlardan memelilere doğru giderek kompleksleşen bir yapı gösterdiklerini ileri sürmüştür. Bilindiği gibi evrimciler, canlılığın tek bir ortak atadan geldiğini, küçük değişimlerle farklılaştığını ve giderek kompleksleştiğini öne sürerler. Buna göre önce tek bir filum (temel hayvan grupları) oluşmalı, sonra uzun zaman dilimleri içinde, yavaş yavaş, küçük değişimlerle ve daha kompleks bir yapıya sahip olarak diğer filumlar ortaya çıkmalıdır. İşte Prof. Çırakoğlu'nun sözleri de bu evrimci iddianın bir özetidir.

Ancak, fosil kayıtları evrimcilerin bu iddialarının kesinlikle yanlış olduğunu göstermektedir. Çünkü canlılar, ilk ortaya çıktıkları dönemden itibaren çok farklı çeşitlerde ve komplekstirler. Bugün bilinen hayvan filumlarının tamamına yakını, yeryüzünde aynı anda, Kambriyen Devir'de (yaşı 520 – 530 milyon yıl olarak hesaplanan jeolojik dönemde) ortaya çıkmışlardır. Bu dönemden önce fosil kayıtlarında tek hücreli canlılar ve çok basit birkaç çok hücreli dışında hiçbir canlının izine rastlanmazken, Kambriyen Devir'de 50'nin üzerinde farklı hayvan filumu aniden ortaya çıkmıştır.

Kambriyen kayalıklarında bulunan fosiller arasında salyangozlar, trilobitler, süngerler, solucanlar, deniz anaları, deniz yıldızları, yüzücü kabuklular, deniz zambakları gibi çok farklı canlılar vardır. Bu tabakadaki canlıların çoğunda, günümüzde yaşayan örneklerinden hiçbir farkı olmayan, göz, solungaç, kan dolaşımı gibi kompleks sistemler, ileri fizyolojik yapılar bulunur. Ve bu yapılar son derece komplekstirler.

Evrim literatürünün popüler dergisi *Earth Sciences*'ın editörü Richard Monestarsky, Kambriyen Patlaması hakkında şu bilgileri vermektedir:

> *Bugün görmekte olduğumuz oldukça kompleks hayvan formları aniden ortaya çıkmışlardır. Bu an, Kambriyen Devri'nin tam başına rastlar ki, denizlerin ve yeryüzünün ilk kompleks yaratıklarla dolması bu evrimsel patlamayla başlamıştır. Günümüzde dünyanın her yanına yayılmış olan omurgasız takımları erken Kambriyen Devir'de zaten vardır ve yine bugün olduğu gibi birbirlerinden çok farklıdırlar.*[49]

Dünyanın nasıl olup da böyle birdenbire, birbirlerinden çok farklı ve son derece kompleks yapılara sahip filumlarla dolup taştığı evrim teorisinin asla cevaplandıramayacağı bir sorudur. Darwinizm'in dünya çapındaki en önde gelen savunucularından biri olan İngiliz biyolog Richard Dawkins, bu gerçek hakkında şunları söylemektedir:

> *... Kambriyen katmanları, başlıca omurgasız gruplarını bulduğumuz en eski katmanlardır. Bunlar, ilk olarak ortaya çıktıkları halleriyle, oldukça evrimleşmiş bir şekildeler.* ***Sanki hiçbir evrim tarihine sahip olmadan, o halde, orada meydana gelmiş gibiler.***[50]

Dawkins'in ifadesi bir gerçeğin itirafıdır. Gerçekten de **yeryüzünde görülen ilk canlıları, son derece kompleks yapılarıyla, hiçbir evrim tarihine sahip olmadan, üstün bir güç sahibi olan Allah yaratmıştır.**

Evrimcilerin Klasik Taktiği: "Bu Tezimiz
Doğru Değilmiş, Siz Şimdilik Bunu Kullanın."

Çok yakın zamana dek, özellikle de genom projesi kapsamında elde edilen bazı sonuçlar açıklanana kadar, evrimciler canlıların kompleksLik düzeylerinin gen sayılarıyla orantılı olduğunu iddia ediyorlardı. Ancak, İnsan Genomu Projesi ve diğer genetik araştırmalar, çok şaşırtıcı sonuçlar ortaya çıkardı. İnsan ile hiçbir (sözde) evrimsel akrabalık kurulamayacak canlıların genetik yapılarının veya gen sayılarının insanınki ile büyük benzerlikler gösterdiği görüldü. Örneğin insan gen sayısı mısır gen sayısı ile aynıydı. İnsan ile meyve sineği arasında ise çok küçük bir genetik farklılık bulunmaktaydı.

Evrimciler, genom projesi sonuçları ile bir kez daha hayal kırıklığına uğradılar, çünkü elde edilen bulgular hayali evrim şemalarını desteklemiyor. Ne genler, ne fosiller, ne de canlıların morfolojik yapıları bu hayali şema ile uyumlu özellikler sergilemiyor. Evrimciler ise, bilimsel bulgular teorilerini yalanladığında, teorilerinden vazgeçmek yerine, yeni demagojik anlatımlar, yeni tez ve varsayımlar öne sürerek, insanları bir süre daha oyalamayı ümit ediyorlar.

Bilim ve Ütopya dergisinin evrim danışmanı Prof. Çırakoğlu da diğer tüm evrimciler ile benzer bir "manevra" sergileyerek, "canlıların karmaşıklık düzeyi gen sayıları ile orantılı değilmiş. Biz aslında proteinleri unuttuk. Canlıların karmaşıklık düzeyi canlıların protein yapıları ile orantılıdır." anlamına gelen bir açıklamada bulunmuştur.

Ancak, Prof. Çırakoğlu, İnsan Genomu Projesi'nden bağımsız olarak, yıllardır protein düzeyinde yapılan bazı araştırmaların da benzer sonuçlar verdiğini, farklı canlıların ortak proteinlerinin karşılaştırılmasıyla elde edilen sonuçların da yine evrimcilerin hayali evrim soyağacıyla çeliştiğini ya bilmemekte ya da bilmezlikten gelmektedir.

Bugüne kadar çeşitli canlılar arasındaki protein dizilimleri laboratuvarlarda analiz edilmiş ve ortaya evrimciler açısından hiç beklenmedik sonuçlar çıkmıştır. Örneğin insandaki Sitokrom-C proteini bir atınkinden 14 amino asit farklıyken, kendisine evrimsel olarak daha "uzak" sayılan bir kangurununkinden yalnızca 8 amino asit farklıdır. Benzer gerçekler hemoglobin için de bulunmuştur. Bu proteinin insandaki dizilimi sözde "yakın akrabası" olan lemurunkinden 20 amino asit farklı iken, domuzdakinden yalnızca 14 amino asit farklıdır. Durum diğer proteinler için de yaklaşık olarak aynıdır.[51]

Evrimcilerin bu durumda, insanın evrimsel olarak kanguruya, attan daha yakın olması ya da domuzla lemurdan daha yakın akraba olduğu gibi sonuçlara varmaları gerekir. Oysa bu sonuçlar, şimdiye kadar evrimciler tarafından kabul edilmiş tüm "evrimsel soyağacı" şemalarına aykırıdır.

Her ikisi de sürüngenler sınıfına dahil olan kaplumbağa ve çıngıraklı yılanın arasındaki 100 kodonda 21 amino asitlik fark ise, çok ayrı sınıfların temsilcileri arasındaki farklardan belirgin bir şekilde daha büyüktür. Örneğin tavuk ve su yılanı arasındaki 17 veya at ve köpekbalığı arasındaki 16, hatta iki ayrı filuma ait köpek ve solucan sineği arasındaki 15 amino asitlik farktan bile daha büyüktür.

Yani evrim teorisine göre "yakın akraba" olması gereken canlılar, moleküler karşılaştırmalara göre "çok uzak" çıkmaktadır.

Protein dizilimleri ile ilgili karşılaştırmalar bunların benzeri birçok örnek içermektedir. Örneğin Cambridge'ten Adrian Friday ve Martin Bishop ellerindeki tetrapodların protein dizilimi verilerini analiz etmişler ve hayret verici bir şekilde, yaklaşık bütün örneklerde insan ve tavuk, birbirlerine en yakın akraba olarak eşleşmişlerdir. Bir sonraki en yakın akraba ise timsahtır![52]

Kısacası, Prof. Çırakoğlu'nun evrime delil gibi göstermeye çalıştığı protein analizleri, gerçekte evrim teorisi aleyhinde birer delildir.

Prof. Çırakoğlu'nun genetik benzerliğin evrime delil olabilmesi için düşündüğü bir başka araştırma yöntemi ise, gen faaliyetlerinin araştırılması ve canlıların arasında buna göre evrimsel bir bağ aranmasıdır. Prof. Çırakoğlu'nun bu sözlerinin altında yatan evrimsel mantık şudur: Evrim teorisine göre, canlılar genlerinde meydana gelen rastlantısal ve küçük değişimlerle oluşurlar. Dolayısıyla birbirlerinin yakın evrimsel akrabası sayılan canlıların genetik yapılarının çok benzer olması gerekir. Özellikle de benzer olan yapıları, organları (bunların hepsinin temelinde canlıyı oluşturan proteinler vardır) birbirine yakın bir gen yapısı tarafından kontrol edilmelidir.

Oysa genetik araştırmalar, bu evrimci tezle tamamen çelişen bulgular ortaya koymuştur. Farklı canlı türlerindeki benzer yapılar çoğunlukla farklı genetik kodlar tarafından belirlenmektedir. Ünlü mikrobiyolog Michael Denton, *Evolution: A Theory in Crisis* (Evrim: Kriz İçinde Bir Teori) isimli kitabının "The Failure of Homology" (Homolojinin Çöküşü) başlıklı bölümünde bu konu hakkında pek çok örnek verir ve konuyu şöyle özetler:

> *Homolojinin evrimci temeli belki de en ciddi olarak, görünürde benzer olan yapıların, farklı türlerde bütünüyle farklı genler tarafından belirlendiği anlaşıldığında çökmüştür.*[53]

Michael Denton, moleküler biyoloji alanında elde edilen bulgulara dayanarak ayrıca şu yorumu yapar:

> *Moleküler düzeyde, her canlı sınıfı, özgün, farklı ve diğerleriyle bağlantısızdır. Dolayısıyla moleküller, aynı fosiller gibi, evrimci biyoloji tarafından uzun zamandır aranan teorik ara geçişlerin olmadığını göstermiştir... Moleküler düzeyde hiçbir organizma bir diğerinin atası değildir, diğerinden daha ilkel ya da gelişmiş de değildir... Eğer bu moleküler kanıtlar bundan bir asır önce var olsaydı... organik evrim düşüncesi hiçbir zaman kabul görmeyebilirdi.*[54]

Sonuç olarak, her ne kadar Prof. Çırakoğlu "genom projesi proteinleri incelesin, o zaman canlı türleri arasındaki evrimsel bağ moleküler düzeyde ortaya çıkacaktır" gibi umutlu bir bekleyiş içinde olsa da, bu tür çalışmalar zaten daha önce birçok örnek ile yapılmıştır. Ve sonuç olarak, canlılar arasında, moleküler düzeyde (genler, proteinler gibi) hiçbir evrimsel bağ olmadığı görülmüştür. Genom projesi dahilinde sadece örnekler daha da artırılacaktır ve moleküler düzeyde evrim olmadığı daha çok örnekle ispatlanmış olacaktır. Ancak evrimcilerin bu kez öne sürecekleri başka bir "oyalama ve büyüleme tezi" kalmamış olacaktır.

Aykut Kence'nin "İnsan-Şempanze Benzerliği" Yanılgısı

Bilim ve Ütopya dergisinde Prof. Çıkaroğlu'nun röportajının yayınlandığı sayfalarda, Aykut Kence'nin de bazı görüşlerine bir çerçeve içinde yer verilmiştir. Aykut Kence, DNA'nın hemoglobin genini de içeren 10 bin baz dizisinden oluşan bir parçasının analiz edildiğini ve buna göre insan ve şempanzenin birbirlerine en yakın iki grup olduğunun görüldüğünü iddia etmektedir. Ancak Sayin Kence bu bilgileri okuyucuya klasik evrimci "göz boyama" taktiklerini kullanarak vermektedir. Verdiği bilgilerdeki iki yanıltıcı nokta şöyledir:

1. Aykut Kence'nin belirttiği hemoglobin karşılaştırması sadece insan, şempanze, goril, örümcek maymunu, makak, orangutan arasında yapılmıştır ve sözde evrimsel yakınlık sadece bu türler arasında aranmıştır. Bunun sonucunda ise insana en yakın akrabanın şempanze olduğu belirlenmiştir. Ancak eğer bu canlılar arasına tavuk, timsah, sinek, tavşan, köpek, fare gibi farklı canlıların hemoglobin dizileri de katılsaydı, kuşkusuz çok daha farklı sonuçlar elde edilecekti. Belki, üstteki örneklerde olduğu gibi, bir tavuk veya bir timsah insana şempanzeden "daha yakın" çıkabilecekti.

2. Sayın Kence, sadece hemoglobin dizisi üzerinden bir örnek vermektedir. Ancak yukarıda da söz edildiği gibi, örneğin Sitokrom-C proteini üzerinden bir karşılaştırma yapıldığında insan ile kaplumbağanın, kaplumbağa ile çıngıraklı yılandan daha yakın oldukları gibi saçma bir sonuç ortaya çıkmaktadır. Veya tavuklar en yakın akrabamız olarak tespit edilebilmektedir.

Dolayısıyla Sayın Kence'nin varsayımlarının hiçbir bilimsel değeri yoktur. Sadece kendi evrimsel önyargıları ile bazı çıkarımlar yapmakta, bilimsel araştırmaları kırpıp budayarak, "Evrimi bununla nasıl kanıtlayabilirim?" mantığı ile hareket etmektedir. "Bilginin seçici olarak kullanılması" olarak bilinen bu yöntem -yani pek çok farklı bilgi arasından, sadece belirli bir teze uyanların seçilip alınması- aslında klasik bir evrim propagandasıdır.

Evrimcilerin Vazgeçemedikleri

Hurda DNA Yanılgısı

Prof. Çırakoğlu röportajın bir bölümünde "hurda DNA" kavramından bahsederek, DNA'nın sadece %3'ünün kullanıldığını belirtmiş ve şöyle demiştir:

> *Bugün geldiğimiz nokta yüzde 3'ler. Bu kadarla kalacak artık. Bu dizi yığınlarının (DNA'da kullanılmadığı zannedilen diziler kastediliyor) evrim sürecinde canlılardan canlılara geçerken işlevini yitirmiş; ilk canlılarda işlevi olan, daha sonra canlılar karmaşıklaştıkça, yeni gelişen canlıda işlevi olmadan kalan yığınlar olduğu düşünülüyor...*

Ancak, Prof. Çırakoğlu yanılmaktadır. Çünkü son yıllarda yapılan araştırmalar, bir zamanlar "işe yaramaz" denen bu DNA dizilerinin artık "çok işe yaradığı"nı ortaya çıkarmıştır.

Evrim teorisini savunanlar, uzunca bir süre "Hurda DNA" (Junk DNA) kavramını bilim dünyasının gündeminde tuttular. Hurda DNA'dan kasıt, insanın ve diğer canlıların uzun DNA zincirinin herhangi bir işleve sahip olmadığı varsayımıydı. Evrimcilere göre DNA'nın büyük kısmı "boş"tu ve bu boşluğun sebebi de, DNA'nın yüz milyonlarca yıl süren bir "evrim süreci" içinde aktarıla aktarıla pek çok "çöp" biriktirmiş olmasıydı.

Oysa ilk bakışta bilimsel bir iddia gibi duran Hurda DNA kavramı, çok basit bir göz boyamaya dayanıyordu. DNA'nın önemli bir bölümü "boş" gibi gözüküyordu, çünkü bu bölümün işlevleri keşfedilmemişti. Bu gerçek 1990'lı yıllardaki bazı bilimsel bulgularla ortaya çıkmaya başladı. Evrim teorisine karşı çıkan ve canlılığın kökeninin "bilinçli tasarım" (intelligent design) olduğunu savunan Amerikalı bilim adamı William Dembski, 1998'deki bir makalesinde şöyle yazıyordu:

> *Tasarım kavramı bilimsel gelişmeyi durduracak değildir. Aksine, geleneksel evrimci yaklaşımlarının bilimsel araştırmaları baltaladığı noktalarda, tasarım kavramı yepyeni araştırmaları teşvik eder. "Hurda DNA" kavramını ele alalım. Bu terimle birlikte kast edilen anlam, bir canlının genetik bilgisinin uzun ve amaçsız bir evrim sürecinin ürünü olduğu ve dolayısıyla bu genetik bilginin sadece bir kısmının organizma için yararlı olduğu düşüncesidir. Evrimci bakış açısına göre bol miktarda işe yaramaz DNA kısımları beklememiz gerekir. Ama eğer canlıların tasarlandıklarını kabul edersek, bu durumda DNA'nın çok daha fonksiyonel*

*olmasını bekleriz. Ve gerçekten de, **en yeni bazı bulgular, DNA'nın bazı kısımlarının "boş" olarak tanımlanmasının, aslında bizim DNA hakkındaki bilgimizdeki yetersizlikten kaynaklandığını göstermektedir.** Örneğin **Journal of Theoretical Biology** dergisinin son sayılarından birinde, John Bodnar **"ökaryot hücrelerin genetik bilgisinde, kodlama işlemi görmeyen (yani "boş") DNA parçalarının, gerçekte organizmanın büyümesini ve gelişimini sağlayan bir tür genetik dili kodlarını"** bildirmektedir. Tasarım kavramı, bilim adamlarını (canlılarda) fonksiyon aramaya yönelmekte, evrim ise bu çabayı kösteklemektedir...*[55]

"Hurda DNA"nın Hurda Olmadığının Keşfi

İlerleyen birkaç yıl içindeki bilimsel araştırmalar, bu yargıyı haklı çıkardı. Özellikle 2001 yılında sonuçları açıklanan İnsan Genomu Projesi'yle birlikte, "Hurda DNA" kavramının bir yanılgı olduğu bilim dünyası içinde yüksek sesle ifade edilmeye başlandı. Cleveland Üniversitesi'nden evrimci bilim adamı Evan Eichler **"Hurda DNA deyimi bizim bilgisizliğimizin yansımasından başka birşey değil"** itirafında bulundu.[56]

Evrim teorisinin bilimsel açmazlarını birçok çalışmasıyla ortaya koyan Dr. Paul Nelson ise, *"The Junk Dealer Ain't Selling That No More"* başlıklı makalesinde, bilim dünyasındaki gelişmeyi şöyle özetliyordu:

*Carl Sagan, **Shadows of Forgotten Ancestors (Unutulmuş Ataların Gölgeleri)** isimli kitabında, "genetik hurdalığın", DNA'daki "fazlalıkların, kekelemelerin (gereksiz tekrarlar) ve kopya edilemez saçmalıkların", hayatın temelinde derin kusurlar bulunduğunu kanıtladığını öne sürmüştü. Bu tür yorumlara daha önce biyoloji literatüründe sık rastlanıyordu. Ancak artık bu tür yorumlar yapılmıyor. Neden mi? Çünkü artık **genetikçiler, genetik enkaz olarak bilinen kısımların fonksiyonlarını keşfediyorlar.***[57]

Yakın bir geçmişte, "Hurda DNA" olarak bilinen, ancak bilim adamlarının fonksiyonlarını yeni keşfetmeye başladığı genlerden biri heterokromatindir. Bu DNA'da fazlaca tekrar edilen bir koddur. Herhangi bir proteinin üretiminden sorumlu olduğu tespit edilemediği için uzun zaman "Hurda DNA" olarak tanımlanmıştır. İsveç Deneysel Kanser Araştırma Enstitüsü'nden Renauld ve Gasser heterokromatin için şu yorumu yaparlar:

Genomda dikkat çekecek şekilde temsil ediliyor olmasına rağmen, (insan hücrelerinin %15'i ve sinek hücrelerinin yaklaşık %30'u), heterokromatin her zaman 'Hurda' DNA, yani hücreye hiçbir faydası olmayan DNA olarak kabul edilmiştir.[58]

Oysa, sonraki çalışmalar heterokromatinin önemli fonksiyonel görevleri olduğunu ortaya koymuştur. Moleküler Tıbbi Bilimler Enstitüsü (Institute of Molecular Sciences)'nden Emile Zuckerlandl bu gerçeği şöyle anlatır:

Tek başına fonksiyonel olmayan nükleotidleri (DNA baz çiftlerini) biraraya getirdiğinizde, fonksiyonel hale gelen nükleotidler topluluğu elde edebilirsiniz.** Kromatine ait olan nükleotidler ise bunun bir örneğidir. Geçmişte heterokromatinin hurda olduğunu iddia eden görüşlere rağmen, bugün bu alanda aktif olarak çalışan birçok kişi, DNA'nın bu bölümünün çok önemli fonksiyonel görevleri olduğundan şüphe etmiyor... **Nükleotidler tek başlarına hurda olabilirler, ancak birarada iken altınlar.[59]

Heterokromatinin bu tür "kollektif" fonksiyonlarından biri meyotik bölünmede tespit edilmiştir. Aynı zamanda yapay kromozom çalışmaları da, DNA'nın bu bölümünün farklı fonksiyonları olduğunu ortaya çıkarmıştır.[60]

Aslında DNA'nın hurda olarak bilinen kısımlarının devamlı faaliyet halinde olduğu ve henüz bilinmeyen farklı fonksiyonlara sahip olduğu evrimcilerin hoşuna gitmese de, uzun süreden beri ifade edilen bir gerçekti. *Science* dergisinde 1994 yılında yayınlanan "Saçma DNA kendi dilinde mi konuşuyor?" başlıklı haberde,[61] Harvard Tıp Fakültesi'ndeki moleküler biyologlar ve Boston Üniversitesi'nden fizikçiler bu konuya açıklık

kazandırmışlardı. Çeşitli canlılardan alınan, 50.000 baz çifti içeren 37 DNA dizilimi üzerinde yaptıkları araştırmalar sonucu, insan DNA'sında %90 yer tutmakta olan sözde "Hurda DNA"nın aslında özel bir dilde yazıldığını haber veriyorlardı. Yaptıkları testler, bu kısımlarda bir lisana benzer özellikler bulunduğunu ortaya koymuştu. Bulguları ışığında, "boş" denen DNA'nın hiç de boş olmadığını bildirmişlerdi.
Bu bulgulara rağmen evrimcilerin çoğu kulaklarına hoş gelen "Hurda DNA" kavramını savunmaya devam ettiler, ancak son bulgular bu kavramın tamamen geçersiz olduğunu ortaya çıkardı.
Bilim ve Ütopya'nın evrim danışmanı Prof. Çırakoğlu'nun bu gerçeği tamamen görmezlikten gelmesi ise, bilimsel ciddiyet veya tarafsızlığı hakkında kuşku uyandırmaktadır.

"Körelmiş Organlar" Hurafesinin Son Örneği

Gerçekte "Hurda DNA" kavramı, evrimcilerin 20. yüzyılın başında ortaya attıkları **"körelmiş organlar"** iddiasının son örneğidir. O dönemde de işlevi henüz keşfedilememiş pek çok organ (örneğin appendiks, kuyruk sokumu vs.) evrimciler tarafından "işe yaramaz, körelmiş organlar" diye öne sürülmüş ve evrim lehinde bir delil gibi gösterilmiştir. Oysa sonraki tıbbi araştırmalar, "işe yaramaz" sanılan organların önemli işlevlerini ortaya çıkarmış, örneğin appendiksin (halk arasında apandisit olarak bilinen organ) vücudun savunma sisteminin bir parçası, kuyruk sokumunun da önemli kasların tutunma noktası olduğunu göstermiştir. Evrimci yazar Scadding'in ifadesiyle **"'biyoloji bilgisi arttıkça, körelmiş organlar listesi de giderek küçülmüş"** ve sonunda yok olmuştur.[62]
Bugün aynı durum "körelmiş DNA" gibi gösterilmek istenen DNA parçaları için söz konusudur. Ama "biyoloji bilgisi arttıkça" bu iddia da çürümüştür.

Prof. Çırakoğlu'nun Kısır Döngü Mantıkları

Bilim ve Ütopya dergisinin evrim danışmanı Prof. Çırakoğlu'nun röportajında ortaya çıkan bir diğer önemli yanılgı (ve yanıltma) yöntemi ise, bakteri ve memeli genleri arasında yaptığı karşılaştırma üzerine ileri sürdüğü evrimci iddialardır. Sayın Çırakoğlu, bazı bakteriler ile memelilerin ortak genleri bulunduğunu belirtmiş, bunun "evrim süreci" içinde bakterilerden memelilere taşındığını iddia etmiş ve şu yorumu yapmıştır: "Demek ki evrim sadece kendi devinimi içinde değil, bazen dışarıdan bu tür katkılarla da oluşabiliyor."
Prof. Çırakoğlu aslında bu yorumuyla evrimcilerin hem kendi kendilerini kandırmalarına hem de toplumu yanıltmalarına neden olan önemli bir mantık bozukluğunu da gözler önüne sermektedir. Bu mantık bozukluğu, **bir varsayımı alıp, bir olayın açıklaması olarak kullanıp, sonra da bu açıklamayı o varsayıma delil göstermek şeklinde özetlenebilecek** "kısır döngü mantığı"dır.
Bunu anlamak için Prof. Çırakoğlu'nun ne demek istediğine bakalım. Prof. Çırakoğlu, bazı bakterilerle bazı memeliler arasında ortak genler bulunduğunu belirtmektedir. Bu gözlemlenmiş, bilimsel bir gerçektir. Peki bu gerçek nasıl yorumlanabilir? Konu hakkında başka hiçbir şey bilmeyen, hiçbir ön kabulü olmayan bir insan, iki farklı yorumun mümkün olduğunu hemen görecektir:
1) Evrimsel Yorum: Bu yoruma göre, bakterilerdeki genlerin memelilerde de olması, bakterilerin gen bilgisinin zamanla ve tesadüfler sonucu bu canlılara aktarılmasıyla mümkündür.
2) Tasarım Yorumu: Bu yoruma göre ise, her iki farklı canlı grubunda da ortak genler vardır, çünkü her iki farklı grup da bu genlere yaratılışlarından itibaren sahiptirler. Bu canlılar benzer ihtiyaçlarla karşı karşıya oldukları için, vücutlarında bu ihtiyaçlara karşı ortak bir tasarım yaratılmıştır.

Görüldüğü gibi, bakterilerle memeliler arasında ortak genler bulunması, iki farklı şekilde de açıklanabilmektedir. **Yani bu genlerin varlığı, bu yorumların herhangi birisi için bir delil değildir.** Hangi yorumun doğru olduğunu bilimsel yöntemlerle bulmak için, başka bilimsel verilere bakmak, örneğin fosil kayıtlarını, canlılardaki tasarımın yapısını, hayatın kökenini incelemek gerekir. (Bunları incelediğimizde ise evrimin büyük bir aldanış, "tasarım"ın yani yaratılışın ise apaçık bir gerçek olduğunu görürüz.)

İşte Prof. Çırakoğlu'nun kullandığı çarpık mantık burada ortaya çıkmaktadır: Prof. Çırakoğlu, eldeki bilimsel veriye (bakteri-memeli ortak genlerine), inandığı evrimsel yorumu getirmekte, sonra da bu açıklamayı evrim lehinde bir delil gibi göstermeye çalışmaktadır. Çırakoğlu'nun mantığını çözümlediğimizde şöyle bir sonuç çıkmaktadır:

"Evrim teorisi, canlılardaki benzerliklerin evrimle oluştuğunu varsayar. Bakterilerle memeliler arasında benzerlik vardır. O halde evrim teorisi doğrudur."

Bu iddia, **"Yerli kabileler yağmurun totemler tarafından yağdırıldığına inanırlar. Yağmur yağmaktadır. O halde yerli kabilelerin inancı doğrudur."** demek gibi bir şeydir. Yani saçmadır.

Aslında evrim teorisi adına dile getirilen mantıkların çoğu, buna benzer "kısır döngü mantıkları"dır. Evrim teorisinin bir varsayımına göre bilimsel bulgular (fosiller, genetik benzerlikler, hayvan yapıları, davranışları vs.) üzerinde yorum yapılmakta, sonra da bu yorumlar topluma "evrime delil bulundu" şeklinde aldatıcı bir üslupla sunulmaktadır.

Evrimcilerin bu yöntemine karşı dikkatli olmak ve kısır döngü mantıklarının evrime delil olmadığını, aksine evrim teorisinin çaresizliğini gösterdiğini bilmek gerekmektedir.

Sonuç

Bilim ve Ütopya dergisinin Nisan 2001 tarihli sayısında evrim danışmanlığı rolü üstlenmiş olan Prof. Çırakoğlu'nun iddiaları, bilimin evrim teorisi adına çarpıtılmasından ibarettir. Gerçekte Bilim ve Ütopya'nın evrimci yazılarının hepsinde var olan durum budur. Nitekim dikkat edilirse Bilim ve Ütopya, "tarafsız bilim dergisi" imajı çizmeye çalışsa da, sadece kendisiyle aynı dogmatik Darwinist zihniyetteki 3-5 ismin yazılarını, röportajlarını "evirip-çevirip" yayınlamaktan başka birşey yapmamaktadır. Bilim ve Ütopya'nın hemen her sayısında Aykut Kence, Alaeddin Şenel gibi materyalist ideologların yıllardır defalarca çürütülmüş iddialarını bulmak mümkündür. Görülen odur ki, Prof. Çırakoğlu da, bu evrimci kadroya katılmış durumdadır.

Oysa evrimci kadronun sürekli tekrarladığı Darwinist telkinler, artık kimseyi kandıramamaktadır. Her yazdıkları yazı, ne kadar büyük bir aldanış, mantık bozukluğu veya bilgisizlik içinde olduklarını daha net ortaya çıkarmaktadır. Bunlar, Darwinizm'in son çırpınışlarıdır.

ALAEDDİN ŞENEL'İN

MATERYALİZM YANILGISI

B ilim ve Ütopya'nın değişmez ateist ve materyalist yazarlarından biri olan Alaeddin Şenel'in **"Biyoteknoloji Materyalizmi Kanıtlıyor"** adlı yazısı, adı geçen derginin Nisan 2001 sayısında yayınlandı. Yazıda, Şenel, bu derginin daha önceki sayılarında da kendisi tarafından tekrar edilmiş ve tarafımızdan cevaplandırılmış iddialarını tekrarlıyordu. Şenel'in aynı tutarsız iddiaları tekrar etmekten vazgeçmemesi nedeniyle, yazısındaki mantık bozukluklarından birkaç örneği belirtmekte yarar görüyoruz.

Şenel'in hayli uzun olan makalesi, 100 yıllık diyalektik materyalist edebiyatın bir tekrarı niteliğindedir. Marx ve Engels'le başlayan "tarihsel materyalizm" izahları, dinin kökenini "sınıf çatışmasıyla" açıklamaya kalkan yüzeysel analizler, ruhun sözde var olmadığını ispata yönelik basit örnekler, her materyalist ideolog gibi Şenel tarafından da klasik materyalist terimler ve söylemlerle tekrar edilmiştir.

Şenel, bu köhne materyalist edebiyatı uzun uzun tekrarladıktan sonra, "biyoteknolojinin neden materyalizmi kanıtladığını" anlatmaya girişmektedir. Ona göre biyoteknolojinin sözde "materyalizmi kanıtlaması", bazı organik moleküllerin insan eliyle yapılmış olmasından veya yakın gelecekte yapılacak olmasından kaynaklanmaktadır. Şenel'in "mantık örgüsünü", aşağıdaki paragrafından anlamak mümkündür:

> *Tümden inorganik (cansız) elementlerin sentezi ile canlılığın yapıtaşları olan DNA ve RNA sentezlenişini bu kuşağın insanlarının görebilme şansı olabilir. Böyle bir başarının önemi, canlılığa geçişin yaratıcı bir Tanrı'yı gerektirmediğinin gösterilmesinden çok, asıl yaratıcının insan olduğunun kanıtlanmasından kaynaklanacaktır.*

Şenel'in buradaki mantığı (daha doğrusu mantıksızlığı) çok ilginçtir: Yaşamın temeli olan DNA ve RNA moleküllerinin yakın bir gelecekte (elbette büyük bilimsel araştırmalarla, olağanüstü bir emek ve çabayla) sentezlenebileceğini belirtmekte, sonra da bunu Allah'ın varlığına ve yaratılışa karşı bir delil zannetmektedir. Oysa bu moleküllerin sentezlenmesi için bu denli büyük bir bilgi ve teknolojik güce ihtiyaç duyuluyor olması, yaratılışın başlı başına bir delilidir. Çünkü bu durum göstermektedir ki, yaşamın en temel yapıtaşları dahi, "tesadüfen oluşmak" bir yana, olağanüstü bir akıl, bilgi ve güçle meydana getirilebilir. Oysa Alaeddin Şenel'in "dünya görüşüm" dediği materyalizm, yaşamın kökeninde hiçbir akıl ve bilgi olmadığını, tüm canlılığın "hareket halindeki madde"nin tesadüfleriyle oluştuğunu iddia etmektedir.

Yaşamın kökeni için iki farklı açıklama vardır. Birinci açıklama tesadüfler ve doğal şartlardır. (Yani evrim teorisi) İkinci açıklama ise, yaşamın bu şekilde oluşmuş olamayacağı, bilinçli bir şekilde tasarlanıp, var edildiği yönündedir. (Yani yaratılış) DNA ve RNA gibi yaşam için zorunlu moleküllerin, büyük bilimsel çalışmalar, uğraşılar, denemeler sonucunda laboratuvarda sentezlenmesi ise, evrimi değil yaratılışı ıspatlar. Çünkü bu işlem, canlılığın ortaya çıkması için mutlaka bilinçli bir tasarım gerektiğini teyid etmektedir.

Gerçek bu iken, Alaeddin Şenel'in, RNA ve DNA sentezlenmesini "yaratılışın gerekmediği" şeklinde anlaması, anlaşılması güç bir muhakeme bozukluğudur.

Alaeddin Şenel'in muhakemesindeki bozukluk, üstte belirttiğimiz sözlerinin ikinci kısmında daha ileri boyutlara varmaktadır. Şenel burada RNA ve DNA sentezlenmesinin, "asıl yaratıcının insan olduğunu kanıtlayacağını" ileri sürmektedir. Acaba Şenel ne demeye çalışmaktadır? Ona göre, bundan 3.5 milyar yıl kadar önce, dünya üzerindeki ilk hücrelerin DNA ve RNA zincirlerini, hücre zarlarını, organellerini, enzim sistemlerini "insan" mı var etmiştir? Ya da ona göre insan, kendisinin yeryüzünde ortaya çıkışından çok daha önceleri yaşamış milyonlarca farklı canlı türünün tasarımcısı mıdır?

Elbette bunların hepsi safsatadır. İnsan ne başka bir canlı türünün ne de kendisinin yaratıcısı değildir. İnsanı Allah yaratmıştır. Şu anda "biyoteknoloji" adı altında yapmaya çalıştığı şey ise, Allah'ın muhteşem ve kusursuz yaratışının çok cüzi bir kısmını (tek bir RNA veya DNA zincirini) taklit etmektir.

Alaeddin Şenel'in ve onunla aynı düşünceleri paylaşan materyalistlerin bu denli şaşırtıcı yargı bozuklukları ve safsatalar sergilemeleri ise, aslında sahip oldukları materyalist dünya görüşünün ne kadar büyük bir aldanış olduğunun, insanları ne kadar akılsız ve bilinçsiz hale getirdiğinin bir göstergesidir.

Şenel'inkine benzer yargı bozuklukları, Bilim ve Ütopya'nın aynı sayısında makaleler kaleme alan diğer yazarlar tarafından da paylaşılmaktadır. Prof. Beyazıt Çırakoğlu, Bilim ve Ütopya'nın kendisiyle yaptığı röportajda, kısır döngü mantıkları ile kendince evrimi kanıtladığını zannetmektedir. (bkz. *http://www.netcevap.org/butopya0104_1.html*). Turgut Gürer "Yaşam Nedir" başlıklı makalesinde, maddenin kendi kendini örgütleyebileceği yönündeki materyalist dogmayı tekrarlamaktadır, ancak buna delil sandığı kavramların konuyla ilgisi yoktur. (bkz. *http://www.netcevap.org/butopya0104_2.html*)

Alan Woods ve Ted Grant'in "Madde Kendisinin Bilincine Varıyor" başlıklı makalelerinde ise, insanın bir madde yığını olduğu yönündeki materyalist dogma tekrarlanmış, maddenin kendi kendine "örgütlendiği", dahası "bilinçli hale" geldiği yönündeki efsane tekrar edilmiş, ancak yine bu efsaneye dair bilimsel bir kanıt öne sürülememiştir. Çünkü böyle bir kanıt yoktur.

Sonuçta, Bilim ve Ütopya'nın Nisan 2001 tarihli sayısındaki yazılar, materyalistlerin kendi kendilerine telkinde bulunmalarından ve taraftarlarına moral vermeye çalışmalarından öteye gidememiştir. Dahası, materyalizmin ve Darwinizm'in insanları dar kalıplar ve hurafelerle düşünmeye zorlayan ve sonuçta mantık ve yargılarını tahrip eden birer aldatmaca olduğunu bir kez daha göstermiştir.

Alaeddin Şenel'in yazısının başlığında iddia ettiğinin aksine, "biyoteknoloji materyalizmi kanıtlıyor" değildir. Gerçekte, materyalistlerin biyoteknoloji hakkındaki yorumları, materyalizmin ne kadar büyük bir safsata olduğunu kanıtlamaktadır.

"BİLİM VE ÜTOPYA" DERGİSİ MART 2001 SAYISINDA GELENEKSEL YANILGILARINA DEVAM ETTİ

Bilimi doğru yorumlamak, doğru tespitleri yapmakla mümkündür. Bunun için bilimde ön yargıya yer olmamalıdır. Kişi, eğer doğru bilginin ışığında gerçeklerle karşılaşmaya hazırsa, o zaman değişmeye de hazır olmalıdır. O güne dek inandığı ideolojiler ya da felsefeler yanlış çıkmış ve geçmişe baktığında onu rahatsız eder duruma gelmiş olabilir. Ama önemli olan doğruya bir an önce sarılmak ve yanlışta ısrar etmemektir.

Ancak ülkemizde tüm açıklığına rağmen bilimsel gelişmeler yanlıştan vazgeçmemekte ısrar eden bazı kesimlerce, kasıtlı olarak yanlış yorumlanmaktadır. Bilim ve Ütopya dergisinin Mart 2001 tarihli sayısında bu yaklaşım bir kez daha ortaya çıkmıştır.

Bilim ve Ütopya'nın söz konusu sayısında, derginin editörü olan Ender Helvacıoğlu bilim alanında yıkılmış bir teori olan evrim teorisini kendince ayakta tutmaya çalışmaktadır. Yazısında evrimin "kanıtlanmış kesin bir gerçek" olduğunu ileri sürerek, taraftarlarına moral vermeye çabalamakta, ancak sözünü ettiği kanıtların ne olduğundan hiç bahsedememektedir. Sebep açıktır: Ortada evrimi destekleyen bilimsel bir kanıt yoktur. Eğer Sayın Helvacıoğlu sözünü ettiği hayali kanıtlara sahip olsaydı, doğal olarak bunlardan bir veya iki örnek vermesi beklenirdi.

Derginin sayfalarını karıştırıp **"acaba Helvacıoğlu'nun sözünü ettiği kanıtlar ne olabilir"** diye baktığımızda, gerçek daha açık olarak ortaya çıkmaktadır. Bilim ve Ütopya, evrim teorisi adına, Darwin'in 150 yıl önce yayınlanmış *Türlerin Kökeni* kitabının giriş bölümünü alıntı yapmaktan ve Darwinizm'e karşı olan, kalıtımın kanunlarını bulan yaratılışçı bilim adamı Gregor Mendel'i Darwinist gibi göstermeye çalışmaktan başka birşey yapamamıştır.

Türlerin Kökeni'nden Bölümler Yayınlamak, Evrimi Ayakta Tutmaya Yaramaz

Bilim ve Ütopya'nın söz konusu iki yazısından ilki, Darwin'in *Türlerin Kökeni* kitabının giriş bölümünden yapılmış uzunca bir alıntıdır. Anlaşılan Bilim ve Ütopyacılar, aynen durup durup Lenin'den ve Stalin'den alıntılar yapan ve bu şekilde büyük iş başardıklarını zanneden komünistler gibi, Darwin'den alıntı yapınca büyük bir zafer kazandıklarını sanmaktadırlar.

Oysa söz konusu alıntı incelendiğinde, bu metnin içinde bile evrim teorisinin tutarsızlıklarına dair kanıtlar olduğu görülmektedir. Darwin metin içinde teorisinin mantıksızlığını kabul eden çeşitli itiraflarda bulunmuştur. Örneğin ağaçkakanların vücudundaki özel tasarımın doğal etkenlerle (yani kendi teorisine göre) açıklanamayacağını şöyle itiraf etmiştir:

> *Ama örneğin ağaç kabuklarının altındaki böcekleri çekip çıkarmak için, öylesine güzel uyarlanmış ayakları, kuyruğu ve diliyle bir **ağaçkakanın yapısını yalnız dış koşullara yormak, akla aykırıdır.***

Bu ifadeleriyle Charles Darwin'in kendi teorisi hakkındaki çelişkisi net olarak ortaya çıkmaktadır. Gerçekten de birçok özelliğiyle kompleks bir uyum sergileyen ağaçkakanın doğal koşulların etkisiyle, kademe kademe evrimleşemeyeceği, tüm özellikleriyle eksiksiz olarak ortaya çıktığı, yani yaratıldığı apaçık bir gerçektir. Darwin de bunu itiraf etmek zorunda kalmıştır.

Ağaçkakanla ilgili itirafının ardından Darwin bir başka konuyu, öksekotu bitkisini ele almakta, ancak burada da yine aynı itirafı yapmaktadır:

*Besinini belirli ağaçlardan emerek sağlayan, belirli kuşlarla taşınmaları gereken tohumları ayrı eşeyli ve çiçektozunun birinden öbürüne konması için ille belirli böceklerin aracılığını gerektiren çiçekleri olan asalak **ökseotu**nun yapısını, farklı organik varlıklarla olan ilişkileriyle birlikte, **dış koşulların etkileriyle ya da alışkanlıkla veya bitkinin kendi isteğiyle açıklamak da, aynı ölçüde akla aykırıdır.***

Görüldüğü gibi Darwin, daha kitabının giriş bölümünde, canlıların hayranlık uyandıran yapıları ve diğer canlılarla olan hayati kompleks ilişkilerini nasıl edindiklerini açıklayamadıkça teorisinin "akla aykırı" olarak değerlendirilmesi gerektiğini, mecburi bir kabul olarak belirtmiştir. Kitap boyunca, çevrenin bir türü değiştirdiğini iddia etmesine rağmen, daha bu giriş bölümünde ağaçkakan kuşunun kusursuz yapısından bahsetmek zorunda kalmış, **ayakları, kuyruğu, gagası ve diliyle ağaçkakanın bu yapısını evrimle açıklamanın akla aykırı olduğunu kabul etmiştir.** Darwin'in teorinin içine düştüğü çıkmaz hakkında verdiği örnekte geçen yapılar, gerçekten de yalnızca yaratılışın delilidir.

İşin ilginç yanı, Bilim ve Ütopya dergisinin tüm bunları "evrime büyük delil" sanarak yayınlaması ve derginin editörü Ender Helvacıoğlu'nun da bu yolla Darwinizm'e büyük hizmet ettiğini zannedip sevinmesidir. Bu durum, evrimcilerin sadece teorilerinin değil, propaganda yöntemlerinin de "akla aykırı" olduğunu göstermektedir.

Gregor Mendel'i "Evrimci" Olarak Göstermek,
Çok Basit Bir Çarpıtmadır

Bilim ve Ütopya dergisinin ve editör Ender Helvacıoğlu'nun bir ikinci büyük yanılgısı ise, dergide yer alan "Gregor Mendel'in Kalıtım Kuramı" başlıklı makalede ortaya çıkmaktadır. Makalenin alt başlığında şöyle yazılıdır: **"Gregor Mendel'in kalıtım kuramı, evrim kuramına yeni bir boyut kazandırmakla kalmamış,** günümüzde olumlu olumsuz çokça sözü edilen genetik mühendisliği denen çalışmaya da yol açmıştır."

Dikkat edilirse Bilim ve Ütopya, Mendel'i "evrim kuramına yeni bir boyut kazandıran" bilim adamı olarak tarif etmekte, yani Mendel'in bulgularını Darwinizm lehine bir delil gibi sunmaya çalışmaktadır.

Oysa bu, çok büyük bir çarpıtmadır. Mendel'in bulguları evrim lehinde değil, aleyhinde bir delil olmuştur ve zaten Mendel de Darwinizm'e karşı çıkmıştır. "Journal of Heredity"de (Kalıtım Mecmuası) yayınlanan "Mendel's Opposition to Evolution and to Darwin" (Mendel'in Evrime ve Darwin'e Muhalefeti) başlıklı makalede şöyle yazılıdır:

*Mendel, Türlerin Kökeni'ne aşinaydı ve **Darwin'in teorisine karşı çıkıyordu.** Darwin, doğal seleksiyonla ortak atadan evrimleşme teorisini öne sürerken, **Mendel özel yaratılışa inanıyordu.***[63]

Evrim teorisi, ortaya atılışından itibaren hep genetik bilimi ile çelişmiştir. Darwin, canlıların çevre şartlarının etkisiyle değişip, diğer canlılara dönüşebilecekleri teorisini ortaya atarken, diğer yandan Mendel, canlıların çevre etkisiyle değişmeyeceklerini deneysel olarak ispatlamış, kalıtımın varlığını göstermiştir. Darwin'in fikirleri deneylere değil, tamamen spekülasyona dayanan bir teori olarak kalırken, Mendel uzun ve sabırlı bir çalışmayla kalıtım kanunlarını deney ve gözlemleriyle bilim tarihine sunmuştur.

Birbirlerinin çağdaşı olmalarına rağmen, Mendel'in genetik çalışmalarının bilim dünyasında kabul görmesi ise Darwin'den 35 yıl sonra mümkün olmuştur. Mendel'in temellerini attığı genetik bilimi, Darwinizm'in varsayımlarını çürütmüş ve evrimciler bunu kabullenmemek için uzun süre direnmişlerdir. Ancak sonunda Mendel'in bulgularını kabul etmeyi ve kendi teorilerinde buna göre göstermelik değişiklikler yapmayı tek çıkar yol olarak görmüşlerdir.

Sonuç

Bilim ve Ütopya dergisinin, giriş yazısında "evrim kesin olarak ispatlanmış bir gerçek" dedikten sonra, bu konuda "delil" olarak sadece Darwin'in çelişki ve itiraf dolu bir yazısını aktarabilmesi ve yaratılışçı bilim adamı Mendel'i çarpıtarak evrimci gibi göstermeye çalışması, evrim teorisinin aslında ne kadar büyük bir aldatmaca olduğunu da göstermektedir. Bilim ve Ütopya ve bu dergiyle aynı mantıktaki tüm diğer evrimciler, kendi kendilerini ve taraftarlarını tatmin etmeye yönelik içi boş sloganlar atacakları yerde, önyargısız ve samimi olarak düşünseler, bu gerçeği kolaylıkla göreceklerdir. Anlayacaklardır ki, bu dünyaya evrimleşerek değil, Allah'ın yaratmasıyla gelmişlerdir ve varlıklarını sadece Allah'a borçludurlar.

BİLİM VE TEKNİK DERGİSİNİN "HÜCRE ZARI ÜRETİLDİ" YANILGISI

Bilim ve Teknik dergisinin Mart 2001 sayısında, NASA'nın AMES Araştırma Merkezinde bir grup araştırmacının **"basit hücreler"** meydana getirdikleri şeklinde bir habere yer verilmiştir. NASA'da gerçekleştirilen araştırmanın sonucuna göre, bu yapıların **"tüm canlılarda bulunan zarlı yapıların özelliklerine sahip"** oldukları iddia edilmiştir. Ancak araştırmanın, daha doğrusu deneyin içeriği incelendiğinde, oluşan yapıların canlı hücrenin zarı ile hiçbir şekilde aynı özelliklere sahip olmadığı görülmektedir. Deney sonunda ortaya çıkan mikroskopik balonların, benzersiz bir tasarım ürünü olarak hayranlık uyandıran hücre zarıyla, fiziki olarak çok farklı yapılar olduğu hemen fark edilmektedir.

Öncelikle, üretilen balonlar **tek tabaka**dan oluşan yağ yapısındadır. Oysa canlı her hücrenin zarı, ortak bir tasarım ürünü olarak hep **çift katman**dan oluşan lipid yapısında olur. ABD **Ulusal Bilimler Akademisi**'nin PDAS adlı yayın organında yayınlanan 30 Ocak 2001 tarihli söz konusu makalenin orijinalinde (Self-assembling amphiphilic molecules: Synthesis in simulated interstellar/precometary ices) üretilen kimyasal yapılar "**tek katmandan oluşan sabun köpükleri"** olarak tanımlanmışlardır. **"Amfifilik"** özelliklerinden dolayı bu şekilde tarif edilen deney ürünlerinin, canlı olduklarına dair bir iddiada dahi bulunulamamıştır. Çünkü hücrenin canlılığını sağlayan fonksiyonları ve organelleri, hücreyi yakından tanıyan her biyoloğun bildiği gibi, **olağanüstü derece komplekstir ve insanlar tarafından üretilmek bir yana taklit edilmesi bile henüz mümkün değildir.**

Aslında bu deney sayesinde zarın eşsiz yapısı bir kez daha gözler önüne serilmiştir. Hücre zarının, çift tabakadan oluşan lipid özelliğinin, **onlarca bilim adamının bilgisi ve çabasıyla dahi taklit edilemediği** ortaya çıkmıştır.

Bununla birlikte, bir molekül zincirine *"canlılarda bulunan zarlı yapıların özelliklerine sahip"* denebilmesi için, öncelikle hücrenin seçici geçirgen fonksiyonlarını yerine getiriyor olması şarttır. Ancak laboratuvar koşulları altında büyük bir bütçe, insan gücü ve aklı harcanarak elde edilen sonuç yalnızca **"keseciğe benzer balon"** yapılardır.

Evrimciler, Kompleksliğini Açıklayamadıkları
Hücreyi "Basit" Gösterme Çabasında

Hücre insanoğlunun karşılaştığı en kompleks sistemdir. Bugün hücrenin içinde enerji üreten santraller, yaşam için zorunlu olan enzim ve hormonları üreten fabrikalar, üretilecek bütün ürünlerle ilgili bilgilerin kayıtlı

bulunduğu bir bilgi bankası, bir bölgeden diğerine hammaddeleri ve ürünleri nakleden kompleks taşıma sistemleri, boru hatları, dışarıdan gelen hammaddeleri işe yarayacak parçalara ayrıştıran gelişmiş laboratuvar ve rafineriler olduğunu biliyoruz.

W. H. Thorpe, tanınmış bir evrimci olmasına rağmen, **"canlı hücrelerinin en basitinin sahip olduğu mekanizma bile, insanoğlunun şimdiye kadar yaptığı, hatta hayal ettiği bütün makinelerden çok daha komplekstir"** diyerek hücrenin basit olmadığını itiraf etmek zorunda kalmıştır.[64]

Evrimciler, kökenini hiçbir şekilde açıklayamadıkları bu hücre gerçeği karşısında, bu kompleksliği gündemden çıkarmak ve hücreyi elden geldiğince "basit" göstermek çabasındadırlar.

Bilim ve Teknik'te yayınlanan makalede de aynı çaba gözlemlenmektedir. Oysa onu basit görmek ve göstermek isteyenlerin aksine, **hücre zarının görevi sadece hücreyi sarıp kuşatmak değildir.** Benzersiz hayati fonksiyonlarıyla hücreye canlı özelliği kazandıran bu zar, sahip olduğu üstün yetenek, hafıza ve sergilediği akıl yüzünden hücrenin beyni olarak kabul edilir. Zar çift taraflı, hem içe hem dışa doğru dönük yağ moleküllerinden oluşan uçsuz bucaksız bir duvara benzer. Bu yağ parçacıklarının arasında hücreye girişi ve çıkışı sağlayan kapılar ve zarın dış ortamı tanımasını sağlayan algılayıcılar vardır. Bu kapılar ve algılayıcılar protein moleküllerinden yapılmıştır. Hücre duvarının içinde yer alırlar ve hücreye yapılan tüm giriş ve çıkışları titiz bir biçimde denetlerler.

Görüldüğü gibi evrimciler, canlı yapıların tesadüfen oluştuğunu iddia edebilmenin temelinde, canlılığı önce basit gösterme taktiği gütmek zorunda kalmaktadırlar. Oysa canlılık bilimin gösterdiği veriler ışığında hiç de basit değildir. Yaptıkları deneyler canlılığın, değil tesadüfen oluşması, bilinçli olarak ve en üstün teknoloji kullanılarak bile taklit edilemeyeceğini ortaya koymaktadır. NASA laboratuvarlarında yapılan bu deney de dahil olmak üzere, bilimsel bulgular, hayatı bir tesadüf ürünü sayan evrim teorisini yalanlamakta ve yaratılışı doğrulamaktadır: Küçük bir hücreden insanoğluna kadar varolan tüm canlıları, sonsuz bir güç, akıl ve bilgi sahibi olan Yüce Allah yaratmıştır.

EVRİMCİ GAZETELER, İNSAN GENOMU PROJESİNİN SONUÇLARINI ÇARPITIYOR!

Son aylarda bazı gazetelerde insan genomu çalışmaları hakkında taraflı ve yanlış aktarımlar yapılmaktadır. Genom projesi ile ilgili bilimsel haberler evrim teorisinin kanıtıymış gibi sunulmakta, bilim adına son derece önemli olan bu gelişme çarpıtılmaktadır.

Bu kampanyanın her detayında, bilgisizlik, yüzeysellik ve muhakeme bozukluğu ortaya çıkmaktadır. Gerçekte genom projesi evrim teorisine hiçbir şekilde bir destek sağlamamıştır ve zaten evrim taraftarı bilim adamlarınca da böyle bir iddia öne sürülmemektedir. Buna rağmen evrimci gazeteler genom projesi sonuçlarını Darwinizm'in delili gibi yorumlayarak sunmakta, ihtiyaç duydukları yerde bilimsel sonuçlar üzerine eklemeler ve tahrifatlar yapmaktan çekinmemektedirler.

İşin ilginç tarafı, dış basında bu önemli bilimsel gelişme "genetik hastalıkların erken teşhisi ile birlikte, vücudumuzun nasıl çalıştığını öğrenmemize fayda sağlayacak" diye tanıtılırken, ülkemizde evrime destek arama çabasıyla birlikte sunulmasıdır.

Gen Sayısının Az Çıkması İnsanın DNA'sını "Basit" Kılmaz

Sabah gazetesi 12 ve 13 Şubat 2001 tarihli haberlerde, öncelikle genom projesi sonuçlarını basitleştirerek, DNA'nın kompleksliği ve mükemmelliğini kendince örtbas etme çabasına girişmiştir. Projenin sonuçları arasında insan DNA'sının sanılanın aksine 100 bin değil de 30-40 bin civarında olduğu açıklamasından yola çıkarak, **"demek ki genler basitmiş"** izlenimi verimeye çalışılmıştır.

Ancak bu tamamen yanlış bir çıkarımdır. İnsanda 35 bin kadar gen olması insan DNA'sının "basit" olduğu anlamına gelmez. 35 bin gen, 3 milyar birimden oluşan DNA'nın şu an için işe yaradığı tahmin edilen kısmıdır. Yeni araştırmaların DNA'nın diğer kısımlarında yeni işlevler bulacağına kesin gözüyle bakılmaktadır. Tanımlanmış gen sayısının şimdilik bu sayıda olması ise, DNA'nın ne ihtiva ettiği bilgiyi ne de ayrıntılı mükemmel yapısını basit kılar. İnsandan çok daha az gene sahip bir virüsün bile tesadüfen oluşması mümkün değildir. DNA gibi kompleks bir yapının varlığı dahi, canlıları Allah'ın yarattığının kanıtıdır.

Zaten Sabah gazetesi de bu konuda kendi içinde çelişki yaşamaktadır; 13 Şubat 2001 tarihli Sabah gazetesinde **"HÜCRE BOEING'DEN DAHA KARIŞIK"** başlıklı bir haber yapılmış, hücrenin ne kadar ayrıntılı bir organizasyonun ürünü olduğunu gözler önüne serilmiştir. **Bunu fark eden bir insanın evrim teorisine inanması ise, bir Boeing uçağının tesadüfen oluştuğuna inanmasından daha öte bir saçmalıktır.** Sabah gazetesinin bu birbirine ters haberlerle içine düştüğü çelişki, gazete tarafından yürütülen Darwinizm propagandasının tutarsızlığını ortaya koymaktadır.

Sabah Gazetesinin Yabancı Gazetelerden Yaptığı Hatalı Çeviriler

Sabah gazetesi Dış Haberler servisinin bu tip bilimsel konulara yabancı olduğu gibi, İngilizce bilgisi açısından da yetersiz olduğu hemen anlaşılmaktadır. DNA'nın ne kadar büyük olduğu hakkında verilen rakam yanlış tercüme edilerek aktarılmıştır. Yazıda **"insan DNA'sında 3.2 trilyon harf var"** denilmektedir. Oysa insan DNA'sı **3.2**

milyar birimden oluşmaktadır. Yani "milyar", "trilyon" diye tercüme edilmiştir. Sabah gazetesinin bilimsel konuları gündeme getirirken biraz olsun gerçeklere bağlı kalmaya özen göstermesi gerekmektedir.

Gen Sayılarını Karşılaştırarak "Evrim Delili" Oluşturmaya Çalışmak, Bilgisizlikten Kaynaklanır

Sabah gazetesi, yaptığı haberlerde, çeşitli canlı türlerinin gen sayılarını karşılaştırarak aralarında benzerlik kurmaya çalışmıştır. İnsanın maymundan evrimleştiği fikrini empoze etmek amacıyla da *"Maymunla aynı, fareden 300 tane fazla genimiz bulunuyor"* denmiştir. Oysa maymunun gen sayısı ile ilgili henüz bilimsel bir çalışma bulunmamaktadır. Yazıda ayrıca fareden 300 tane fazla genimiz bulunduğu bilgisi aktarılmaktadır ki, bu da yanlış bir bilgidir. Çünkü genom projesinde yer alan Celera şirketinin fare genomu hakkındaki çalışması halen devam etmektedir. Fare genomu hakkında, Celera şirketi yetkilisi Mark Adams'ın yaptığı açıklamaya göre fare gen sayımına henüz başlanmamıştır. Yani fare gen sayısı hakkında da henüz bilimsel bir veri bulunmamaktadır.

Sabah gazetesine benzer yayın politikasıyla tanınan **Hürriyet** gazetesinde ise 13 Şubat 2001 tarihli köşe yazısında Hadi Uluengin **"insan ile goril arasında 300 gen fark var"** diye yazmıştır. Bu bilgi de herhangi bir bilimsel veriye dayandırılmamış, asılsız bir iddiadır.

Canlı türlerinin gen sayılarının karşılaştırılması, aslında çok saçma, evrimcilere özgü bir mantıksızlık örneğidir. Çünkü DNA, canlının özelliklerinin şifreler halinde sıralandığı bir bilgi deposu, bir kütüphanedir. DNA'da organizmanın kaç tane özelliğinin tarif edildiğinden yola çıkarak, farklı canlı türleri arasında bu özelliklerin sayısının karşılaştırılması ise çok anlamsızdır.

Bu mantıksızlığı bir örnekle açıklayabiliriz: Bir geminin 198, bir uçağın da 201 sayılabilir özelliği olsa, "özelliklerinin sayısı birbirine çok yakın" diye aralarında benzerlik kurulamaz, "uçakla gemi aynı" denemez. Ya da iki ayrı kütüphanede farklı konuların anlatıldığı 1000'er kitap olsa, sırf kitap sayıları eşit diye, içerdikleri bilgilere aynı diyemeyiz.

Ancak Sabah gazetesi, solucan, fare, sinek, maymun veya insan arasında da, (tıpkı uçakla geminin karşılaştırılmasında olduğu gibi) genlerin sayılarını karşılaştırarak benzerlik kurmaya çalışmaktadır. Oysaki sayısal benzerliklerin, söz konusu canlıların birbirlerinden evrimleştiklerine delil olamayacağı ortadadır.

Nitetim bu konuda elde edilen bilimsel sonuçlar, evrimcilerin beklentilerinin hep aksine olmuştur. Genom çalışmasını yürüten Celera şirketinin yaptığı bir açıklamada bu noktaya geniş yer verilmektedir. Edward Winstead **"DNA Büyüklüğü ve Gen Sayıları için Sebepler Açık Değil"** başlıklı makalesinde şöyle demektedir:

> ***HAYVANLAR ALEMİNDE GENOM BÜYÜKLÜĞÜYLE EVRİMSEL KONUM ARASINDAKI İLİŞKİ AÇIK DEĞİLDİR.*** *En büyük DNA'lardan biri, çok küçük bir yaratık olan, Amoeba Dubia'ya aittir. Bu protozoanın genomu* ***670 milyar DNA*** *biriminden oluşmaktadır. Yani karşımızda en gelişmiş canlı türü olarak sunulan* ***insanın DNA'sından 200 kat daha fazla DNA içeren bir canlı bulunmaktadır.*** *DNA sıralamaları çıkarılmış olan organizmalar arasında, DNA büyüklükleri gen sayıları ile uyumluluk göstermemektedir.*[65]

Bir sonraki sayfada yer alan tabloda, bügüne dek üzerinde çalışılmış organizmaların DNA büyüklükleri ile gen sayıları karşılaştırılmaktadır. Görüleceği gibi, gen sayıları ile DNA büyüklükleri arasında herhangi bir bağ yoktur. Ne gen sayıları ne de DNA büyüklükleri, evrimcilerin öne sürdüğü gibi bir "evrim zinciri" göstermemektedir.

Gen Sayılarını Evrim Delili

Sanma Yanılgısı

Bu konuda evrimci yayın organları, çok basit bir çarpıtma yöntemi kullanmaktadırlar. İnsanın ve başka bazı canlıların gen sayısı ve DNA baz çifti sayısını yanyana sıralamakta, sonra da "bütün bunlar hayvanlarla akraba olduğumuzu gösteriyor" gibi yüzeysel yorumlar yapmaktadırlar. Oysa gerçekte **genel tabloya bakıldığında, gen veya DNA basamağı sayılarının, hiçbir evrimsel şemaya uymadığı, aksine bu şemaları alt üst ettiği görülmektedir.**

İlginçtir, evrimci gazeteler bunu kendi haberlerinin içinde bile farkında olmadan ifade etmektedirler. Bunun bir örneği, **14 Şubat tarihli Hürriyet** gazetesinde yayınlanan "Maymunla insanın gen farkı yüzde 1" başlıklı haberde görülmektedir. Hürriyet'in vermek istediği evrimci mesaj, haberin içinde geçen şu cümlede özetlenmektedir:

> **TEK HÜCRELİ CANLILARDAN İNSANA DOĞRU GİTTİKÇE GEN SAYISI ARTIYOR. Ancak bir fareyle insan arasındaki gen farkı sadece 300. İnsanı fareden üstün kılan işte bu genler.**

Dikkat edilirse, Hürriyet'in de kabul ettiği gibi, evrim teorisine göre canlıların kompleksliği arttıkça, gen sayısı da artmalıdır. Halbuki durum hiç de böyle değildir ve Hürriyet, üstteki satırların ardından şöyle yazarak bunu farkında olmadan itiraf etmektedir:

> *Sinektekinin sadece iki katı gene sahibiz ve **MISIRLA GEN SAYILARIMIZ AYNI.** Bundan sonra mısır yerken bunu aklımızdan çıkarmayalım.*

Bu satırı yazan Hürriyet gazetesi, kendi kendini çürütmektedir: Mısırla gen sayımız aynı olduğuna göre, o zaman nasıl olur da "gen sayılarının yakın olması, canlılar arasında evrimsel ilişkiyi ispat eder" denebilir!!! **O zaman insanın sözde "en yakın atası" mısır bitkisi midir?**

Bu örnekler, evrim teorisini savunma çabası içindeki gazetelerin bilimsel konulardaki yüzeyselliğini bir kez daha göstermektedir.

Hürriyet'teki haberin başlığına konu olan "insan maymun DNA'sı benzerliği" de, yine çarpıtılarak aktarılan bir konudur. Bu benzerlik aslında hayalidir, çünkü insan ve maymunun genetik bilgisinin çok az bir kısmı karşılaştırılabilmiştir. Benzerlik olsa dahi, bu evrime bir delil oluşturmaz, çünkü üstteki örnekte gördüğümüz gibi mısır bitkisinin gen sayısı ile insanınki aynı çıkabilmektedir.

Elbette insan bedeninin diğer canlılarla moleküler benzerlikleri olacaktır, çünkü aynı moleküllerden oluşmakta, aynı suyu ve atmosferi kullanmakta, aynı moleküllerden oluşan besinleri tüketmektedir. Elbette ki metabolizmaları ve dolayısıyla genetik yapıları birbirlerine benzeyecektir. Ancak bu, onların ortak bir atadan evrimleştiklerinin bir delili değildir.

Aslında canlılardaki bu **"ortak malzeme", bir evrimin değil "ortak tasarımın", yani canlıların hepsinin aynı plan üzerine yaratılmış olmalarının bir sonucudur.**

Kromozom Sayıları Evrim Şemasına Karşı

Evrimciler canlılar arasında genetik ilişkiler kurmaya çalışırken, bu ilişkileri temelden geçersiz kılan bilgileri göz ardı etmektedirler. Bunun bir örneği kromozom sayılarıdır. Kromozomlar, canlı hücresindeki DNA zincirlerinin "paketlendiği" temel birimlerdir. Örneğin insan DNA'sı 46 krozoma bölünmüştür. Bu kromozomların her birinde, çok sayıda gen yer alır. Genler ise DNA zincirinin üzerindeki belli fonksiyonel kısımlardır.

Eğer evrim teorisi doğru olsaydı, yani farklı türler küçük değişimlerle kademeli olarak birbirlerine dönüşmüş olsalardı, canlılardaki kromozomların da "hiyerarşik" bir yapı sergilemesi gerekirdi. Örneğin evrimin ilk basamaklarındaki canlıların daha az kromozom sayısına sahip olması ve krozomom sayısının giderek artması beklenirdi. Oysa durum hiç de böyle değildir. Aksine farklı canlıların kromozom sayıları, "evrim şeması"nı tamamen yıkan bir tablo ortaya koymaktadır. Meyve sineği gibi oldukça kompleks bir canlının kromozom sayısı 8 iken, evrime göre ondan daha "ilkel" sayılması gereken eğrelti otu bitkisinin kromozom sayısı tam 480'dir! Farklı canlıların kromozom sayıları bir liste halinde incelendiğinde, ortada hiçbir "evrim şeması" olmadığı açıkça görülmektedir.

Kromozom sayılarının evrimsel akrabalık iddiasını çürüten bir yönü, birbirinin yakın akrabası olarak gösterilen canlıların kromozom sayılarının farklı oluşudur. Örneğin insanı ve evrimciler tarafından "insanın en yakın akrabası" olarak gösterilen şempanzeyi ele alalım. Evrimcilere göre insan ve şempanzenin kökeni, bundan 7-10 milyon yıl önce, ortak bir atadan ayrılmıştır. Evrim teorisine göre, bu ayrımın DNA zinciri üzerindeki küçük değişikliklerin (mutasyonların) uzun zaman içinde birikmesiyle gerçekleşmiş olması gerekir.

İşte mesele buradadır: İnsanın 46 kromozomu varken bu rakam şempanzede 48'dir. Bu iki kromozomluk fark, mutasyonlarla açıklanamayacak dev bir "dizayn farkı"dır. Evrimcilere göre insanla şempanzenin ortak atasının 46 veya 48 kromozoma sahip olması beklenmelidir. Eğer 46 kromozoma sahipse, şempanzelere dönüşme yolunda 2 kromozom kazanmış olmalıdır. Eğer 48 kromozoma sahipse, bu kez de insana dönüşme yolunda 2 kromozom kaybetmesi gereklidir. Yani öyle mutasyonlar olmalıdır ki, mevcut kromozomları koparan, parçalayan ve yeniden birleştiren "dev" etkiler meydana getirmelidir. Genetik yapıyı bu denli radikal biçimde etkileyen mutasyonlara "makromutasyonlar" adı verilir. Makromutasyonların en belirgin özelliği ise, canlıları "makro" düzeyde tahrip etmeleridir. Gözlemlenmiş tüm makromutasyonlar, genetik bilgiyi tahrip eden, eksilten etkiler oluşturmuştur. Örneğin insanların mutasyon sonucunda fazladan bir kromozomla doğmalarının sonucunda "Down Sendromu" adlı hastalık ortaya çıkar. Down Sendromu'na yakalananlar, hem fiziksel hem de zihinsel olarak özürlüdürler. Genetikçi Lane Lester ve popülasyon genetikçisi Raymond Bohlin, *The Natural Limits to Biological Change* adlı kitaplarında makromutasyonların etkilerini şöyle anlatırlar:

> ***.... Makromutasyonlar tarafından etkilenen popülasyonlar, gerçekte yaşam mücadelesinde yenik düşen popülasyonlar haline gelmektedir.*** *Makromutasyonların, komplekslik artışı sağlamasının (genetik bilgiyi geliştirmesinin) ise izi bile yoktur. Eğer yapısal gen mutasyonları (küçük mutasyonlar) gerekli değişimleri oluşturmakta yetersiz kalıyorlar ise, düzenleyici genler üzerindeki mutasyonlar daha da işe yaramaz hale gelecektir, çünkü adaptasyon sağlamayan ve hatta yıkıcı etkiler oluşturacaktır.*[66]

Evrimcilerin birbirinin yakın akrabası olarak gösterdiği canlılar arasında kromozom sayıları açısından çok büyük farkların olması ise, bu farkların "mutasyon ürünü" olamayacaklarını göstermektedir. Kısacası genlerin içindeki bilgilerin kompleksliği kadar, bu bilgilerin paketlendiği kromozomların farklı tasarımı da, evrim teorisini geçersiz kılmaktadır.

Kadere İtirazlar Büyük Bir Anlayışsızlıktan Kaynaklanmaktadır

Sabah gazetesi 12 Şubat 2001 tarihli sayısında çarpık bir yorum daha yapmış ve "kaderimizi çevremizin çizdiğini" iddia etmiştir. Bu başlık, kaderi Allah'ın belirlediği gerçeğine karşı yapılan bir itirazdır. Ama, bu itiraz "bilimsel" bir kılıf altında sunulmuştur.

Bu itirazı dile getirenler, kaderin ne anlama geldiğini bilmemektedirler. Kader, Allah'ın geçmiş ve gelecek tüm olayları tek bir an olarak bilmesidir. İnsanın henüz karşılaşmadığı bir olay kendisi açısından yaşanmamış bir olaydır. Allah ise zamanı ve mekanı yaratandır, bu nedenle kendisi zamana ve mekana bağlı değildir. Allah için geçmiş, gelecek ve şu an hepsi birdir ve hepsi olup bitmiştir. Her insan ve her olay için bu durum geçerlidir. Örneğin Allah her insanı belli bir ömür ile yaratmıştır ve her insanın ölüm anı Allah katında yer, zaman ve şekil olarak bellidir.

Dolayısıyla "çevre faktörü" de, genler de Allah'ın yarattığı kaderin bir parçasıdır. Kişinin çevresi ile etkileşimi de, kaderinde Allah'ın belirlemiş olduğu olayların art arda gelmesinden ibarettir. Allah'ın bilgisi ve iradesi dışında hiçbir olay meydana gelmez. Genom projesi bulgularının kader gerçeği aleyhinde bir delil olduğunu zannetmek ise, ancak büyük bir bilgisizlik ve yüzeysellikten ibarettir. İnsanların genetik yapısını kusursuz bir şifreleme sistemiyle yaratan ve daha sonra yarattığı bu sistemi insanlara çözdüren Allah'tır. Bilim adamlarının insan geniyle ilgili gelişmeleri bu yüzyılda bulmalarının nedeni, Allah'ın onlar için böyle bir kader yaratmış olmasıdır. Bilim adamlarının yüzyıllarca insan geni üzerine çalışmaları, yaptıkları bu çalışmalarla bir sonuca ulaşmaları ve hatta bu çalışmayı "genom projesi" olarak adlandırmaları da kaderdedir.

Sonuç

Gerçekte genom projesi, evrim teorisi lehinde hiçbir bulgu ortaya koymamıştır. Aksine, canlılar arasında DNA ve gen yapılarına dayanılarak bir "evrimsel hayat ağacı" oluşturulamayacağını ortaya koymuş ve Darwinizm'e büyük bir darbe indirmiştir. Canlıların DNA şifreleri önümüzdeki günlerde tam olarak çözülecek ve 19. yüzyıldan beri insanlara bir gerçek gibi empoze edilen "hayat ağacı"nın bir hurafe olduğu açıkça görülecektir.

Darwinist gazeteler ise, bu açık gerçeği anlayamayarak ve her duydukları bilimsel bulguyu "yaşasın Darwin" nidalarıyla karşılayarak, kendilerini küçük düşürmektedirler. Eğer biraz daha akılcı ve önyargısız düşünseler, evrim teorisi efsanesinin çökmekte olduğunu onlar da göreceklerdir.

İNSANIN HAYVANDAN EVRİMLEŞTİĞİNİ VE BU YÜZDEN ZALİM OLDUĞUNU ZANNETME YANILGISI

9 Şubat 2001 tarihli Cumhuriyet gazetesinde İlhan Selçuk imzalı "İnsan ve Hayvan" başlıklı bir yazı yayınlandı. İlhan Selçuk yazısında, kirli politikadan, insanların vicdansızlıklarından söz ediyor, ancak insanların vicdansızlıklarının nedenini, "hayvandan evrimleştikleri"ni iddia eden evrim teorisine dayandırıyor. Özetle, hayvandan gelen insanın teknoloji ve bilimde ilerledikçe tekrar hayvana dönüştüğünü belirtiyor.

Bu konuda Sayın İlhan Selçuk'un derin bir yanılgı içinde olduğunu belirtmek gerekiyor. İnsanlarda veya toplumlarda ahlaki dejenerasyonun, insaniyetsizliğin, vicdansızlığın arttığı bir gerçektir. Ancak bunun nedeni, insanın hayvandan evrimleşmesi değildir. İnsan hayvandan evrimleşmiş bir varlık değildir. Çünkü evrim teorisi, 20. yüzyılda bilimsel olarak geçersizliği ispatlanmış bir teoridir.

İnsan Ruhu Evrimle Açıklanamaz

İnsan ruha, bilince, akla, muhakeme, yargı ve karar verme yeteneğine sahip bir varlıktır. Ve bu varlığı Allah, iyi ile kötüyü ayırt etme duyarlılığı ile yaratmıştır ki, bu insanın sahip olduğu "vicdan"dır. Allah bu gerçeği bir ayetinde şöyle bildirir:

> **Nefse ve ona 'bir düzen içinde biçim verene', sonra ona fücurunu (sınır tanımaz günah ve kötülüğünü) ve ondan sakınmayı ilham edene (andolsun). Onu arındırıp-temizleyen gerçekten felah bulmuştur. Ve onu (isyanla, günahla, bozulmalarla) örtüp-saran da elbette yıkıma uğramıştır. (Şems Suresi, 7-10)**

Bir hayvan ise, asla bu özelliklere sahip değildir. Ve Sayın İlhan Selçuk'un iddia ettiği gibi hiçbir maymun hiçbir sözde evrimsel bir gelişme ile insanın sahip olduğu akıl, bilinç, konuşma ve düşünme yeteneğine, karar verme, irade kullanma gibi özelliklere sahip olamaz. Evrimcilerin öne sürdükleri mutasyonların veya doğal seleksiyonun maymunları düşünen, akleden, senfoniler besteleyen bestekarlara, Versailles Sarayı'nı, Süleymaniye Cami'ni, Topkapı Sarayı'nı, Tac Mahal'i inşa eden mimarlara, mikroçipleri, en gelişmiş bilgisayarları, teleskopları, elektrik mikroskobunu icat eden, insanın genetik şifresini çözen bilim adamlarına, en muhteşem tabloları meydana getiren Leonardo da Vinci'lere, Van Gogh'lara, Michalengelo gibi heykeltraşlara, Fatih Sultan Mehmet, Muhteşem Süleyman, Atatürk gibi büyük liderlere, imparatorlara, Sayın İlhan Selçuk gibi yazarlara dönüştüremeyeceğini bugün evrimcilerin kendileri dahi itiraf etmektedirler.

Örneğin ünlü evrimci Roger Lewin şöyle demektedir:

> *Fiziksel anlamda, insanın evrimi hakkındaki herhangi bir teorinin, güçlü çeneleri ve iri kesici dişleri olan ve bizden dört kat hızlı koşan maymun benzeri bir atanın nasıl yavaş yavaş, iki ayaklı bir hayvana dönüştüğünü açıklaması gerekir. Bu güçlere aklı, konuşmayı ve ahlakı ekleyin; bunların hepsi evrim teorisine başkaldırmaktadır.*[67]

Sonuç olarak insan her zaman insan olmuştur. Hiçbir zaman hayvan olarak yaşamamıştır. Günümüzde, Sayın Selçuk'un da şikayet ettiği gibi, insanların açlıktan ölen insanlara, öldürülen bebeklere karşı duyarsız olmaları, samimiyetten uzak kalmalarının nedeni evrim geçirmiş olmaları değildir. **İnsanlar hayvandan evrimleştiklerine inandırıldıkları için bu şekilde vicdansızlaşabilmişlerdir.** Kendisini ve diğer insanları, hiç kimseye karşı sorumluluğu olmayan, yaptığı kötülüklerin hesabını vermeyeceğini zanneden, gelişmiş bir

hayvan olarak gören insan elbette ki diğer insanlara merhamet etmez, onları öldürmekten çekinmez veya açlık ve sefalet içinde olmasını umursamaz.

Evrim Düşüncesinin Meşrulaştırdığı Cinayetler

İnsanlardaki bu yozlaşmadan daha tehlikeli olanı ise, bu yozlaşmayı evrimin doğal bir sonucu ve insanın hayvan atalarından kalan genlerinin etkisi olarak toplumlara telkin etmeye çalışan kişilerdır. Harvard Üniversitesi hukukçularından evrim karşıtı yayınları ile tanınan Philip E. Johnson *Wedge of the Truth* isimli kitabında şöyle bir olay aktarmaktadır:

> *1996-1997 yıllarında gazeteler bebek cinayetleriyle ilgili şok edici iki vakayı bildiriyordu. Birinde on sekiz yaşında iki kolejli aşık bir otel odasında bebeklerini dünyaya getirdiler, onu öldürdüler ve sonra cesedi çöpe attılar. Diğerinde ise on sekiz yaşındaki genç kız, okul balosunu bırakarak banyoda doğum yaptı, bebeği ölü olarak bir çöp kutusuna attı ve dans salonuna geri döndü. İki olay da cinayet suçlamasıyla yargıya intikal etti ve geleneksel yorumlar bu olayları ahlaki çöküntüye ya da bir tür zihinsel bozukluğa bağlıyordu.*
> *Massachussetts Enstitüsü Psikoloji kürsüsünde psikoloji profesörü olan Steven Pinker evrimci psikolojinin önde gelen destekçilerindendir. Onun daha farklı bir açıklaması vardı:* ***Genetik bir zorunluluk.*** *New York Times adlı gazetede yazan Pinker, bebeği doğduğu günde öldürmenin zihinsel bir hastalık olmadığını, çünkü "tarih boyunca bunun birçok kültürde uygulandığını ve kabul edildiğini" iddia etti.* ***Ona göre bebeğin öldürülmesi evrimsel tarihimiz boyunca anneden gelen genlerimize işlenmişti. İlkel koşullar altında*** *annelerin mevcut yavrularına yeterli bakımı sağlamak ve yeni doğan bebeklerini beslemek arasında zor bir tercih yapmaları gerekmekteydi ve buna göre "eğer bebek hasta doğduysa ve hayatta kalması pek muhtemel değil ise, o zaman eksikleri ortadan kaldırarak tekrar denemeye devam edebilirler"di...* ***Pinker'a göre... ilk bir iki günde beklenmedik bir bebeği öldürmek kesinlikle doğal ve doğru bir hareket olarak görünmektedir.***[68]

Bu örnekte de görüldüğü gibi, evrimci hezeyanlar insanları acımasızlığa, zalimliğe, vicdansızlığa yöneltmekte ve üstelik bunu tüm dünyada meşru göstermenin yollarını aramaktadır. Ancak acımasızlığın, evrimin doğal bir sonucu olduğunu iddia etmenin ne kadar tehlikeli boyutlara ulaşabileceğini düşünmek ve bu konuda tarihten ders almak gerekir. Unutulmamalıdır ki, 20. yüzyılın en acımasız diktatörlerinden Stalin ve Mao da komünistlere, karşılarındaki insanların hayvan oldukları telkinini vererek, onları öldürmelerini kolaylaştırmışlardır. **"İnsanları hayvanlaştırma"** yöntemi olarak bilinen bu yöntemi sadece komünist liderler değil, faşist bir diktatör olan Hitler de kullanmıştır. Gerek faşist diktatörlerin gerekse komünist liderlerin bu görüş ve yöntemleri ise Darwinizm'den kaynaklanmaktadır. *(Bkz. Harun Yahya, Darwinizm'in İnsanlığa Getirdiği Belalar veya* http://www.harunyahya.org/EvrimAldatmacasi/belalar/belalar1.html*)*

Sonuç

Sonuç olarak Sayın Selçuk, insanların insanlığa yakışmayacak bir duyarsızlık ve umursuzluk içinde olduklarını söylemekte haklıdır. Ancak bunun nedenleri konusunda yanılmaktadır. Darwinizm geçerli bir teori gibi insanlara ilkokuldan itibaren telkin edilmeye devam ederse, gazeteler her gün bu teoriyi savunan çarpıtma haberler yapmayı sürdürürse, insanlık bu durumdan kurtulamaz.

Ancak, insanlara Allah'ın yarattığı ruh ve akıl sahibi bir varlık oldukları ve dünyada yaşadıkları her anın hesabını öldükten sonra Allah'a verecekleri öğretilirse, o zaman Sayın Selçuk aradığı merhameti, dürüstlüğü, sevgiyi,

şefkati, dostluğu, vefayı, huzuru, barış ve güveni bulabilir. Sayın Selçuk bilmelidir ki, bu özlem duyulan barış ve huzur ortamının oluşmasının tek yolu, insanların Allah'tan korkmaları ve Allah'ın tüm insanları karanlıktan aydınlığa çıkarmak için gönderdiği Kuran'a uymalarıdır:

> **Allah barış yurduna çağırır ve kimi dilerse dosdoğru yola yöneltip-iletir. Güzellik yapanlara daha güzeli ve fazlası vardır. Onların yüzlerini ne bir karartı sarar, ne bir zillet, işte onlar cennetin halkıdırlar; orada süresiz kalacaklardır. (Yunus Suresi, 25-26)**

RADİKAL GAZETESİ YAZARI MİNE KIRIKKANAT'IN EVRİM TEORİSİ HAKKINDAKİ YANILGILARI

Radikal gazetesi yazarı Mine G. Kırıkkanat'ın, 12 Mart 2001 tarihinde "İnsanlar ve Hayvanlar" başlıklı bir yazısı yayınlandı. Sayın Kırıkkanat söz kosunu yazısında Darwinizm'i savundu. Ancak, Darwinizm'i savunurken öne sürdüğü deliller çok yüzeysel bir bilgiye dayanıyordu. Ve yazarın, Darwinizm'i ideolojik bir bağlılıkla savunduğunu ortaya koyuyordu.

Sayın Kırıkkanat'ın Rekapitülasyon Yanılgısı

Yazar, Darwinizm savunuculuğu yaptığı yazısında, kendisine destek olarak "Rekapitülasyon teorisi"ni göstermiştir. Sayın Kırıkkanat bu şekilde ifade etmemiş olsa da, **öne sürdüğü iddialar "rekapitülasyon teorisi" olarak bilinmektedir ve yaklaşık 100 sene önce geçersizliği ispat edilmiştir**. Geçtiğimiz yıllarda *New Scientist*, *Science*, *American Scientist* gibi ünlü bilim dergilerinde yayınlanan bilimsel makalelerle de, bilim tarafından reddedilen bir teori olduğu tekrar vurgulanmıştır.

Sayın Kırıkkanat iddiasında tavuk, maymun, insan, domuz, balık ceninlerinin birbirlerine çok benzediğini, bu nedenle bu canlıların hepsinin, insanın evrimsel akrabası olduğunu ileri sürmüştür. Bu farklı canlıların ceninlerinin resmini görmek yazarı yanıltmış olabilir, ancak gördüğü benzerlikler evrimsel bir akrabalığa işaret etmemektedir.

Sayın Kırıkkanat'ın cenin resimlerine bakarak birbirine benzettiği organlar, her canlıda tamamen farklı görevler üstlenmektedir. Örneğin yazarın insan cenininde gördüğü ve kuyruk sandığı uzantı, aslında bir kuyruk değildir. Ve sözde "sürüngen atalarımızdan" bize kalmış bir parça da değildir. O uzantı insanın omurga kemiğidir ve sadece bacaklardan önce çıktığı için kuyruk gibi gözükmektedir. Sayın Kırıkkanat gibi düşünen evrimcilerin insan embriyosuna bakıp solungaca benzettikleri organ ise, insanın orta kulak kanalının, paratiroidlerinin ve timüs bezlerinin başlangıcıdır; solungaçla hiçbir ilgisi yoktur.

Aslında canlıların embriyolarının birbirine benzer olmasını evrime delil sanmak da son derece dayanaksız bir düşüncedir. Çünkü söz konusu omurgalı canlıların hepsi ayaklara, ellere, gözlere, kulaklara sahiptir. Cenin hali ise bu organların tam şekillenmediği, yeni inşa edilmeye başlandığı bir evredir. Ve her bakan mutlaka bazı benzerlikler görebilecektir. Ancak bunlar canlı türlerinin birbirlerinden evrimleştiklerini göstermez.

Nitekim bunu evrimciler de kabul etmektedirler ve "rekapitülasyon" teorisini evrime delil olarak kullanmamaktadırlar. Neo-Darwinizm'in kurucularından George Gaylord Simpson bunu henüz 1960'larda şöyle ifade etmiştir:

> *Bugün canlıların embriyolojik gelişimlerinin geçmişlerini yansıtmadığı artık biliniyor.*[69]

American Scientist'te yayınlanan bir makalede ise şöyle denmektedir:

> *Biyogenetik yasası (Rekapitülasyon Teorisi) artık tamamen ölmüştür. 1950'li yıllarda ders kitaplarından çıkarıldı. Aslında bilimsel bir tartışma olarak 20'li yıllarda sonu gelmişti.* [70]

New Scientist dergisindeki 16 Ekim 1999 tarihli bir makalede ise şunlar yazılıdır:

> *Haeckel, teorisini "biyogenetik yasa" olarak adlandırdı ve bu düşünce kısa zamanda "rekapitülasyon" olarak popülerleşti. Gerçekte ise, Haeckel'in keskin yasasının yanlış olduğu yakın bir zaman sonra gösterildi.*

Örneğin erken insan embriyosunun hiçbir zaman bir balık gibi solungaçları yoktur ve embriyo hiçbir zaman erişkin bir sürüngene ya da maymuna benzer evrelerden geçmez.[71]

Yani Sayın Kırıkkanat, "insan cenini ile maymun cenini birbirinin tıpatıp aynısı" derken bilimsel bir açıklamada bulunmamakta, sadece resimlere bakarken içinden geçirdiği duygu ve isteklerini dile getirmektedir.

Ünlü bilim dergisi *Science*'ın 5 Eylül 1997 tarihli sayısında yayınlanan bir makalede ise, Londra'daki St. George's Hospital Medical School'dan evrimci Michael Richardson'ın şu ifadelerine yer verilmiştir:

"... embriyoların birbirine çok benzedikleri izlenimi yanlış... embriyolar çoğu zaman şaşırtıcı derecede farklı görünüyorlar... Gerçekte birbirlerine çok yakın olan balık türlerinin embriyolarında bile, görünümleri ve gelişim süreçleri açısından çok büyük farklılıklar bulunuyor."

Sayın Kırıkkanat'ın "Parmak Benzerliği" Yanılgısı

Mine Kırıkkanat makalesinde ayrıca "bilim adamları son yıllarda tavukların orta ayak tırnağıyla insanların başparmağının, aynı 'atasal' parmağın evrimleri olduğunu kanıtladılar" diye yazmıştır. Oysa sözünü ettiği ve bilimsel literatürde "pentadactyl homolojisi" (beşparmaklılık benzerliği) olarak anılan kavram, bilim adamları tarafından "son yıllarda kanıtlanan" bir iddia değil, 20. yüzyılın başından beri savunulan, ancak 1980'lerden bu yana geçerliliğini yitirmiş bir iddiadır.

Evrimciler, uzun zaman boyunca, omurgalı kara canlılarının çoğunda görülen "beşparmaklı el ve ayak yapısı"nın, tüm bu canlıların ortak bir atadan geldiklerinin kanıtı gibi sunmuşlardır. Oysa moleküler biyolojiden gelen deliller, bu evrimci iddiaya darbe indirmiştir. "Beşparmaklılık benzerliği" varsayımı, bu parmak yapısına sahip (pentadactyl) olan farklı canlılarda, parmak yapılarının çok farklı genler tarafından kontrol edildiği anlaşıldığında çökmüştür. Evrimci biyolog William Fix, beşparmaklılık hakkındaki evrimci tezin çöküşünü şöyle anlatır:

Evrim konusunda homoloji fikrine sıkça başvuran eski ders kitaplarında, farklı hayvanların iskeletlerindeki ayakların yapısı üzerinde özellikle duruluyordu. Dolayısıyla bir insanın kolunda, bir kuşun kanatlarında ve bir yarasanın yüzgeçlerinde bulunan pentadactyl (beşparmaklı) yapı, bu canlıların ortak bir atadan geldiklerine delil sayılıyordu. Eğer bu değişik yapılar, mutasyonlar ve doğal seleksiyon tarafından zaman zaman modifiye edilmiş aynı gen-kompleksi tarafından yönetiliyor olsalardı, bu teorinin de bir anlamı olacaktı. Ama ne yazık ki durum böyle değildir. Homolog organların, farklı türlerde tamamen farklı genler tarafından yönetildiği artık bilinmektedir. Ortak bir atadan gelen benzer genler üzerine kurulmuş olan homoloji kavramı çökmüş durumdadır.[72]

Sayın Kırıkkanat'ın "Homo Habilis" Yanılgısı

Mine Kırıkkanat yazısında, "insan neslindeki dönemecin 2.5 milyon yıl önce *Homo habilis* tarafından aşıldığını" da öne sürmektedir. Ancak yazar, yine bilimsel literatürü pek yakından takip edemediğinden ve kulaktan dolma bilgilerle yazısını hazırladığından olsa gerek, *Homo habilis*'in insan nesli ile bir ilgisi olmadığını, bu canlı türünün bir tür maymun olduğunun çok önceleri ortaya çıktığının farkında değildir.

Evrimciler *Homo habilis*'i *Homo erectus*'a geçişten önceki bir ara form olarak tanımlamaktaydılar. Ancak Tim White tarafından bulunan ve OH62 ismi verilen iskelet ve kafatası fosili, bu türün günümüz maymunlarınınki gibi küçük beyin hacmine, dallara tırmanmaya yarayan uzun kollara ve kısa bacaklara sahip olduğunu göstermiştir.

Amerikalı antropolog Holly Smith'in 1994 yılında yaptığı detaylı analizler de yine Homo habilis'in aslında "homo" yani insan değil, maymun olduğunu ortaya koymuştur. Smith, *Australopithecus, Homo habilis, Homo erectus* ve *Homo neandertalensis* türlerinin dişleri üzerinde yaptığı analizler hakkında şöyle demiştir:

> *Dişlerin gelişimi ve yapısı kriterine dayanarak yaptığımız analizler,* ***Australopithecus ve Homo habilis türlerinin Afrika maymunlarıyla aynı kategoride olduklarını****, ancak Homo erectus ve Neandertal türlerinin günümüz insanlarıyla aynı yapıya sahip olduğunu göstermektedir.*[73]

Aynı yıl Fred Spoor, Bernard Wood ve Frans Zonneveld adlı üç anatomi uzmanı, çok farklı bir yöntemle yine aynı sonuca ulaştılar. Bu yöntem, insan ve maymunların iç kulaklarında yer alan ve denge sağlamaya yarayan yarı-çembersel kanalların karşılaştırmalı analizine dayanıyordu. Spoor, Wood ve Zonneveld'in inceledikleri tüm *Australopithecus* ve dahası *Homo habilis* örneklerinin iç kulak kanalları günümüz maymunlarınkilerle aynıydı. *Homo erectus*'un iç kulak kanalları ise, aynı günümüz insanlarındaki gibiydi.[74]

Bu bulgu çok önemli iki sonucu göstermektedir:

(1) Homo habilis adıyla anılan fosiller, gerçekte "homo" yani insan sınıflamalarına değil, *Australopithecus* (maymun) sınıflamalarına dahildir.

(2) Hem *Homo habilis* hem de *Australopithecus* türleri, eğik yürüyen, yani maymun iskeletine sahip canlılardır. İnsanlarla ilgileri yoktur.

Kısacası, son bilimsel bulgular, Mine Kırıkkanat'ın "insanın ilkel atası" zannettiği *Homo habilis* sınıflamasına ait canlıların, insanla ilgisiz bir maymun türü olduğunu (ve "Homo" olarak tanımlanmasının aslında bir hata olduğunu), gerçekte insanın yeryüzünde herhangi bir evrimsel atası olmadan, aniden ortaya çıktığını göstermektedir.

CUMHURİYET BİLİM TEKNİK DERGİSİNDEN TEHLİKELİ BİR EVRİM PROPAGANDASI

6 Ocak 2001 tarihli Cumhuriyet Bilim Teknik dergisinin 12. sayfasında "Cinsellik ve evrim: Şiddete dayalı tacizin sorumlusu yoksa evrim mi?" başlıklı bir yazı yayınlandı. Alman *Der Spiegel* dergisinin 16/2000 tarihli sayısındaki bir makalenin tercümesi olan yazıda, Randy Thornhill ve Craig Palmer adlı iki araştırmacının hiçbir bilimsel gözlem veya delile dayanmayan, tamamen hayal ürünü olan iddialarına yer verilmişti.

Yazıda özetle şiddet, cinsel taciz, tecavüz, saldırganlık, kıskançlık gibi özelliklerin insanlara hayvan atalarından miras kaldığı ve bu davranışların evrimin doğal bir sonucu olduğu iddia edilmektedir. Örneğin tecavüz eden bir erkeğin tek amacının hayvan ataları gibi genlerini bir sonraki nesle aktarmak olduğu iddia edilmektedir. Bu dürtüyle hareket eden erkek ve kadınların tüm davranışlarına bu çerçevede makul bir açıklama getirilmeye çalışılmaktadır.

Bu iddia, hiçbir bilimsel delili olmayan bir varsayımdır ve bilim dünyasında da itibar görmemektedir. Evrimcilerin çoğu dahi, bu tezi saçma bulmaktadır.

Genlerin "Bilinçli" Oldukları Yanılgısı

Cumhuriyet Bilim Teknik'te konu edilen evrimci tez, kısaca, insanın cinsel yönünün "daha fazla üreyerek evrimde avantaj kazanmak" dürtüsünden kaynaklandığını öne sürmektedir. Bu iddianın temelinde ise, insanın

genlerden ibaret bir makina olduğu, **genlerin ise sanki bilinçli bir varlık gibiymişçesine sürekli olarak "evrimleşme ve hayatta kalma" amacında olduğu şeklindeki evrimci bir batıl inanış** yatmaktadır.

Bu batıl inanış, özellikle çağımızın önde gelen ateist evrimcilerinden Richard Dawkins'in *"The Selfish Gene"* (Bencil Gen) adlı kitabıyla popüler hale gelmiştir. Dawkins, tüm canlıların aslında "bencil, çıkarcı ve sadece kendisini çoğaltarak varlığını korumaya çalışan genlerden ibaret olduğunu" ileri sürmüştür. Cumhuriyet Bilim Teknik'teki "Cinsellik ve Evrim" başlıklı yazıda sözü edilen "cinsel taciz ve tecavüz, erkeklerin genlerini üreme yoluyla çoğaltma içgüdüsünden kaynaklanır" iddiası da, Dawkins'in iddiasının yeni bir uyarlamasıdır.

Oysa bu iddia son derece akıl dışı bir varsayıma dayanmaktadır: Genlerin bir aklı, bilinci ve hatta "karakteri" olduğu varsayımına. Bu varsayımın saçmalığını görmek içinse, genlerin ne olduğuna bakmak yeterlidir: Genler, birbirine eklenmiş ve özel bir "katlama ve paketleme" yöntemi ile sıkıştırılmış DNA parçalarıdır. **DNA, bir canlı hakkındaki tüm kalıtsal bilgilerin kodlanmış olduğu bir şifreleme sistemidir.** DNA, "baz" adı verilen dört farklı molekülün bir zincir boyunca birbirine eklenmesiyle oluşur. Adenin, Timin, Sitozin ve Guanin adlı bu moleküllerin sıralanış biçimi, bir tür kod oluşturmakta ve böylece DNA canlı hakkındaki tüm fiziksel özelliklerin bilgisini saklamaktadır.

Kısacası, DNA dört harfli bir alfabeyle yazılmış bir kitaptır.

Ve elbette bir kitabın "bencil" olması, "kendisini üreme yoluyla çoğaltmayı hedeflemesi" veya başka bir şekilde bir bilince sahip olması mümkün değildir. DNA, şuursuz ve cansız atomlardan oluşan bir molekül zinciridir ve hiçbir molekül akıl ve bilince sahip değildir. Dolayısıyla Dawkins'in ortaya attığı "bencil gen" tezi, bir tür peri masalı gibi, akıl ve bilim dışı bir masaldan ibarettir. Evrimciler, insanın ruhunun varlığını kabul etmek istemedikleri için, insanı bir madde yığınından ibaret görmekte, dolayısıyla bu madde yığınının bir yerine bir şekilde şuur atfetmeye çalışmaktadırlar. Genlere şuur atfedecek kadar tutarsız bir iddia ileri sürmeleri ise, ne kadar köşeye sıkıştıklarının bir göstergesidir. Eskiden tahtadan veya taştan yapılma putlarda akıl ve bilinç olduğunu zanneden putperestlerin yerini, günümüzde moleküllerde, bu molekülleri oluşturan cansız atomlarda akıl ve bilinç olduğunu zanneden evrimciler almıştır.

Evrimci Çelişkilerden Örnekler

"Herşey genlerdir; insan, genlerin kendilerini çoğaltmak için kullandıkları bir araçtır" şeklindeki dogmatik iddia bir kez doğru gibi kabul edilince, artık herşeye genlere göre sözde bir açıklama getirmeye çalışılacaktır. CBT dergisinde sözü edilen evrimcilerin yaptığı da budur. Ama bu iddia, günümüzde psikolojiyle ilgilenen bilim adamlarının çok büyük bölümü tarafından saçma ve tutarsız bulunmaktadır. Bu gerçeği, CBT dergisinde yayınlanan makalenin yazarları da görmüş olacaklar ki, bu gibi evrimci açıklamaların "fanteziyle" yazıldığını onlar da kabul etmişlerdir:

> *... insansı davranışlarla ilgili bazı açıklamalar gelmiyor değil ama, bunlar genelde pek kanıtlanamamakta.* ***Biraz fanteziyle insanın her türlü davranışı evrime uyum olarak açıklanmakta...*** *Öyle ki, insanın kendi çocuğunu öldürmesi bile evrimsel varoluşun bir nedeni olarak gösterilmekte. İnsan yoğun stres altındayken böyle bir girişimde bulunabilir, deniyor. Ve yine ilkel dürtüler karşımıza çıkıyor. Çocuk katliamı kıtlık dönemiyle ilgili evrimsel anılara dayandırılan kitapta şöyle yazıyor: O dönemde çocuğun açlıktan ölmesini beklemek yerine onu öldürmek daha akılcıydı.* ***Birçok bilim adamı, insanın tüm davranışlarını evrimsel ayıklanmayla çözmeye çalışan evrim psikologlarını ciddiye almıyor...***[75]

Evrim psikoloğu denen kişilerin iddialarının neden ciddiye alınmadığı, bu iddialar biraz bile incelendiğinde zaten anlaşılmaktadır. Örneğin CBT'deki yazıda yer alan aşağıdaki paragrafta, evrim psikologlarının dahiyane teorileri şöyle anlatılmış:

Örümcekler, avcı atalarımız için her zaman bir tehlikeydi ve içgüdüsel olarak ondan kaçmayı öğrendiler. Bugünkü Avrupalı bu korkuyu yenmiş durumda, ama yine de beynine kazınan yeni öğretilere rağmen ilk çağlardan kalma izlerin etkisiyle hâlâ bu hayvana dokunmaktan kaçınır. Yükseklik korkusu da kayalıkların kenarlarına yaklaşmaktan çekinen atalarımızdan kalma bir dürtü olarak değerlendirilmekte. Ve bugün tatlı yiyenler bunu atalarımızın karbonhidrat eksikliği çekmiş olmalarına bağlayabilirler.

Yukarıdaki iddiaların çok saçma olduğu ortadadır. Bu iddialarda, insanların örümceklerden korkmaları, "örümcekler avcı atalarımızı korkutuyorlardı" şeklinde açıklanmaktadır. Oysa örümcekler eski insanlar için ne kadar tehlikelilerse, çağdaş insanlar için de o kadar tehlikelidirler. Eskiden zehirli örümcekler yaşadığı gibi, bugün de yaşamaktadır. İkinci iddia da aynı derece mantıksızdır: Yüksekten düşmek eski insanlar için ne kadar tehlikeli ise, çağımızdaki insanlar için de o kadar tehlikelidir. Eski insanlar kayalıklardan düşme tehlikesi ile karşılaşmışsa, çağımızdaki insanlar da yüksek yapılardan düşme tehlikesiyle karşı karşıyadır. Üçüncü iddia ise şaşırtıcı derecede akılsızcadır: Çağdaş insanların tatlı yemesi, "atalarımızın karbonhidrat eksikliği" ile açıklanmaya çalışılmaktadır. Oysa tatlı, insan vücudunun temel ihtiyaçlarından biri olan glikozun kaynağıdır. Eski insanlar buna ne kadar ihtiyaç duyuyorsa, günümüzdeki insanlar da o kadar ihtiyaç duymaktadır.

Dikkat edilirse, evrimcilerin ortaya attığı tüm bu iddialar tamamen hayal ürünüdür. Nitekim Cumhuriyet Bilim Teknik'te yayınlanan makalede de bunu vurgulayan uzmanların görüşlerine yer verilmiştir. Örneğin evrimcilerin ortaya attığı cinsellikle ilgili iddiaların son derece hayali ve yüzeysel olduğu, konunun uzmanı Hertha Richter Appelt'ten aktarılan sözlerle de kabul edilmiştir:

Seksolog Hertha Richter Appelt olayı "Yazarlar ***ampirik olarak (bilimsel kanıtlar açısından) sağlam temellere dayandırılamayan bir teori*** *geliştiriyorlar" diye değerlendirdi. Hertha Richter-Appelt (Hamburg),* ***yazarların gerçekleri yansıtmaktan uzak olduklarını ve herşeyi birbirine karıştırdıklarını*** *söylüyor.*

Görüldüğü gibi, CBT'deki "Cinsellik ve evrim: Şiddete dayalı tacizin sorumlusu yoksa evrim mi?" isimli yazıda yayınlanan evrimci iddialar, birer hayal ürününden, fanteziden ibarettir. Gerçekte bu iddialar, evrim teorisini savunanların ne derece körleştiklerini gösteren önemli birer kanıt durumundadır.

Evrimci Zihniyetin İnsana Bakışı

Konunun bir diğer önemli yönü ise, Cumhuriyet Bilim Teknik dergisinde aktarılan bu evrimci safsataların toplumlara getireceği zarardır. İnsanları hayvan olarak nitelendiren, bir insanı sadece genlerini taşımakla ve bir sonraki nesle aktarmakla sorumlu bir robot gibi gören Darwinist düşünce, 20. yüzyılda büyük bir artış gösteren şiddet olaylarının, soykırımların, zalimliklerin, ahlaki dejenerasyonun en büyük sorumlusu olmuştur. Çünkü tüm zalimliklere, saldırganlıklara, ahlaksızlıklığa sözde bilimsel bir meşruiyet kazandırmıştır. 20. yüzyılın en büyük katliamlarını gerçekleştiren Hitler dahi kendisine Darwinizm'i destek olarak göstermiştir. Sözde "üstün ırk"ın dışındaki ırkların yaşamalarına gerek görmeyen, onları öldürmeyi hayvanları öldürmekle bir tutan Hitler'e zalimlik ve saldırganlık konusunda destek veren Darwinizm olmuştur.

İnsanların genetik olarak saldırgan, acımasız, rekabetçi, bencil, katil olabileceğini savunan Darwinizm, tüm suçları meşru göstermek için kullanılmıştır. Nitekim ünlü evrimci Stephen Jay Gould bu konuda şöyle der:

Suçluluğa ilişkin biyolojik kuramlar pek yeni sayılmazdı, ama Cesare Lombroso (İtalyan bir hekim) bu tartışmaya yepyeni, evrimsel bir yön verdi. Doğuştan suçlular sadece zihinsel dengesi bozuk ya da hasta değillerdi; daha önceki bir evrimsel aşamaya geri düşmüş, sözcüğün tam anlamıyla soya çekmişlerdi. İlkel ve maymunsu atalarımızın kalıtsal özellikleri genetik repertuarımızda korunur. Bazı talihsiz bireyler normalden çok fazla atasal özelliğe sahip olarak doğar. Davranışları geçmişin bazı yabanıl toplumları için uygun olsa bile, bugün bu davranışlara suç diyoruz. Doğuştan suçluya acıyabiliriz, çünkü kendine hakim olamaz.[76]

Böyle bir zihniyetle yetişen veya çeşitli yayın organlarında bu tür ahlaksızlıkların ve acımasızlıkların evrimin doğal bir sonucu olduğunu ve kişinin bunlardan dolayı suçlanamayacağı telkinini alan aklı ve vicdanı zayıf insanların neler yapabilecekleri ortadadır. Bu nedenle Cumhuriyet Bilim Teknik'de yapılan evrim propagandası, saçma ve çelişkili olduğu kadar, aynı zamanda da tehlikelidir.

Ahlakın ve Ahlaksızlığın Gerçek Nedeni

Darwinizm insanlara sadece gelişmiş bir tür hayvan oldukları yalanını değil, aynı zamanda tesadüflerin eseri olduklarını, yani bir Yaratıcılarının olmadığı yalanını da telkin eder. Bu telkinleri okullarındaki ders kitaplarından, seyrettikleri filmlerden, okudukları kitaplardan alan insanlar kendilerini bir hayvan gibi sorumsuz zannederler.

Ancak, Darwinizm'i savunanların ve buna inananların hepsi yanılmaktadırlar. Çünkü insan başıboş ve sorumsuz değildir. Onu yaratan, her anını gözleyen, düşüncelerini dahi bilen ve öldükten sonra onu sorgulayarak yaptığı herşeye karşılığını verecek olan bir Yaratıcımız vardır. Herşeyin Yaratıcısı olan Allah insanı hayvanlardan farklı olarak bir ruh, akıl, irade, muhakeme ve yargı yeteneği ile yaratmıştır. Yani bir insan içinde her türlü eyleme karşı bir istek veya dürtü duysa dahi sahip olduğu bu özelliklerle onu engelleme gücüne de sahip olarak yaratılmıştır. Bir olay karşısında şiddetle öfkelenen, iradesi zayıf bir insan kendini ve karşısındaki insanı hayvan gibi görürse, ona hiç düşünmeden zarar verebilir, acımasızca davranabilir. Karşısındakinin küçük bir çocuk, savunmasız bir insan olması hiç fark etmez. Ancak, Allah'ın kendisine verdiği ruhu taşıdığını bilen, akıl ve vicdan sahibi insan her türlü durumda öfkesine hakim olur. Muhakemesi, yargısı, vicdanı her an açık olur. Allah'a hesap veremeyeceğini düşündüğü en küçük bir harekette dahi bulunmaz.

Allah bir ayetinde insanlara hem kötülüğün hem de kötülüklerden sakınmanın ilham edildiğini bildirir. (Şems Suresi, 7-10). Dolayısıyla, bazı insanların ahlaklarındaki bozuklukların, suç işlemelerinin ardındaki neden hayali bir evrim süreci değildir. Bunun nedeni, Allah'a iman etmemeleri, yaptıklarından dolayı Allah'a hesap vermeyeceklerini zannetmeleri ve bu nedenle sakınmamalarıdır. Bugün bütün dünyada meydana gelen savaşların, ırkçı katliamların, çete kavgalarının, dazlakların, holiganların acımasız saldırılarının, insanların açlığa, sefalete terk edilmelerinin, adaletsizliğin, merhametsizliğin ardındaki tek neden budur. İnsanları hayvan olarak görenler, hayvanlar gibi yaşam mücadelesi içinde olmaları gerektiğini zannedenler, Allah'ı ve ahireti unutan ve unutturanlar hiçbir zalimlikte sınır tanımazlar.

İşte bu nedenle söz konusu tarzda yazıları yayınlayanlar neyin propagandasını yaptıklarını, bazı insanları nasıl bir çizgiye çağırdıklarını bir kez daha akıl ve vicdan ile düşünmelidirler. Bosna'da Sırpların tecavüz ve zulmüne uğramış kadınların resimlerinin altına **"Bosna'daki taciz kurbanları şiddet ve cinayet de evrimsel bir hak mıdır?"** diye yazıp hiçbir açıklama yapmayan Cumhuriyet Bilim Teknik sorumluları, bunun ne demek olduğunu bir daha düşünmelidirler.

Her insan Allah'ın kendisine üflediği ruhu taşır ve kendisini yoktan var eden Yaratıcısına karşı sorumludur. Allah Kuran'da, kendisini başıboş zannedenlere yaratılışlarını ve ölümden sonra tekrar dirileceklerini şöyle hatırlatır:

İnsan, 'kendi başına ve sorumsuz' bırakılacağını mı sanıyor?

Kendisi, akıtılan meniden bir damla su değil miydi?

Sonra bir alak (embriyo) oldu, derken (Allah, onu) yarattı ve bir 'düzen içinde biçim verdi.'

Böylece ondan, erkek ve dişi olmak üzere çift kıldı.

(Öyleyse Allah,) Ölüleri diriltmeye güç yetiren değil midir? (Kıyamet Suresi, 36-40)

Sonuç

Bilimsel bulgular evrimin hiçbir zaman gerçekleşmediğini ispatlamakta, evrimcilerin fosil sahtekarlıkları, gerçekleri çarpıtma, demagoji gibi yöntemleri ise tek tek ortaya çıkmaktadır. 21. yüzyıl, evrim teorisinin tamamen yıkılacağı bir dönem olacaktır. Daha önce de belirtildiği gibi, bu aldatmacanın son bulması ile, bir asır boyunca dünyayı esir eden, insanlara yıkım, acı, ölüm ve zulüm getiren tehlikeli ideolojiler de son bulacaktır.

Bu gelişmelerin getireceği bir başka güzellik ise, insanların tüm hurafelerden arınmış olarak, asıl gerçeği görüp kavrayabilecekleri bir ortamın hazırlanıyor olmasıdır. Bu, tüm canlıları ve tüm evreni üstün bir güç, sonsuz bir akıl ve ilim sahibi olan Allah'ın yarattığı gerçeğidir.

BİLİM VE TEKNİK
DERGİSİNDEKİ SOSYAL
DARWINİST İDDİALARA CEVAP

Bilim ve Teknik dergisinin Şubat 2001 tarihli sayısında kapak konusu olan "Şiddet" başlıklı makalede, evrim teorisinin propagandasını yapmak adına ciddi bilimsel hatalar yapılmıştır.

Söz konusu makalenin hemen başında evrim teorisinin en temel aldatmacalarından birisine başvurulmuş ve "doğanın kıyasıya bir rekabet sahnesi olduğu" yanılgısı okuyuculara telkin edilmeye çalışılmıştır. Makalenin devamında da "saldırganlığın bu rekabet sahnesinde insana evrimsel bir avantaj sağladığı" gibi tamamen hayali bir iddia ortaya atılmış ve bu iddiaya kaynak olarak da bundan 40 sene önce "kuşları ve balıkları" gözlemleyerek birtakım varsayımlarda bulunan Alman etolog Konrad Lorenz gösterilmiştir.

Aslında doğanın sadece bir mücadele sahnesi olduğu yanılgısı, 40 yıldan daha eskiye dayanan, evrim teorisinin ilk defa ortaya atıldığı döneme ait bir yanılgıdır. Teorinin kurucusu Darwin'in öne sürdüğü doğal seleksiyon mekanizması, bulundukları coğrafi konumun doğal şartlarına uygun yapıda ve güçlü olan canlıların hayatlarını ve nesillerini sürdürebildiklerini, uygun yapıda olmayan ve daha güçsüz olanların ise yok olduklarını öngörür. Darwinizm'in benimsediği doğal seleksiyon mekanizmasına göre doğa, canlıların birbirleriyle "yaşam" için kıyasıya mücadele ettikleri, zayıfların güçlüler tarafından yok edildiği bir yerdir.

Dolayısıyla bu iddiaya göre her canlı yaşamını sürdürebilmek için güçlü olmak, diğerlerine her konuda üstün gelmek ve kıyasıya savaşmak zorundadır. Aynı iddiaya göre böyle bir ortamda ise fedakarlık, özveri, işbirliği gibi kavramlara yer yoktur; zira bunların her biri canlının aleyhine dönebilir. Bu yüzden her canlı olabildiğince

bencil olmalı ve sadece kendi yiyeceğini, kendi yuvasını, kendi korunmasını, kendi güvenliğini düşünmelidir. Bilim ve Teknik dergisinde ele alınan "saldırganlık" ve "şiddet" unsuru, böyle bir ortamda vazgeçilmez olacaktır.

Doğadaki Fedakarlık Örnekleri Darwinizm'i Yalanlar

Peki gerçekten de doğa her canlının birbiriyle kıyasıya mücadele ettiği, herkesin birbirini yok etmek, saf dışı bırakmak için çaba harcadığı, son derece bencil ve vahşi bireylerden oluşan bir ortam mıdır?

Bu konuda şimdiye kadar yapılan gözlemler, evrimcileri –ve dolayısıyla Bilim ve Teknik dergisinde öne sürülen iddiayı- yalanlamıştır. Doğa, hiç de evrimcilerin iddia ettiği gibi sadece savaşın hakim olduğu bir yer değildir. Aksine doğa, çoğu kez ölümü göze alan fedakarlıkların, kendi zararına olduğu halde sürü için gösterilen özverilerin, bunun karşılığında hiçbir kazanç sağlamayan canlıların ve akılcı işbirliklerinin sayısız örnekleri ile doludur. Kendisi de bir evrimci olmasına rağmen Prof. Cemal Yıldırım, *Evrim Kuramı ve Bağnazlık* isimli kitabında, Darwin ve dönemindeki diğer evrimcilerin neden doğanın sadece bir savaş yeri olduğunu zannettiklerini şöyle açıklamıştır:

> ***19. yüzyılda bilim adamları*** *çoğunluk çalışma odalarında ya da laboratuvarda kapalı kaldıkları, doğayı doğrudan tanıma yoluna gitmedikleri için canlıların salt savaşım içinde olduğu tezine kolayca kapılmıştır.* ***Huxley gibi seçkin bir bilim adamı bile kendini bu*** *yanılgıdan* **kurtaramamıştı.**[77]

Evrimci Peter Kropotkin ise hayvanların aralarındaki dayanışmayı konu edindiği *Mutual Aid: A Factor in Evolution* isimli kitabında Darwin ve taraftarlarının içine düştükleri yanılgıyı şöyle dile getirmektedir:

> *Darwin ve onu izleyenler, doğayı canlıların sürekli olarak birbirleriyle savaştıkları bir yer olarak tanımladılar.* ***Huxley'e göre hayvanlar alemi gladyatörlerin şovuna benziyordu.*** *Hayvanlar birbirleriyle savaşmakta, en hızlı ve en kurnaz olanı ertesi gün savaşabilmek için hayatta kalmaktaydı. Ancak ilk bakışta,* ***Huxley'in doğaya bakış açısının bilimsel olmadığı anlaşılmaktadır...***[78]

Doğada gerçekten de bir mücadele, çatışma vardır. Ama bunun yanında "özveri" de vardır. Ve bu özveri, Darwinist teoriyi yalanlamaktadır. Nitekim bu konu Bilim ve Teknik dergisinin daha önceki sayılarında da ele alınmış, evrimcilerin düştükleri acizlik şöyle ifade edilmiştir:

> ***Sorun, canlıların niye birbirlerine yardım ettikleridir.*** *Darwin'in teorisine göre, her canlı kendi varlığını sürdürmek ve üreyebilmek için bir savaş vermektedir.* ***Başkalarına yardım etmek, o canlının sağ kalma olasılığını bağlı olarak azaltacağına göre, uzun vadede evrimde bu davranışın elenmesi gerekirdi.*** *Oysa canlıların özverili olabilecekleri gözlenmiştir.*[79]

Doğadaki bu gerçekler karşısında, evrimcilerin "doğa bir savaşım alanıdır, bencil olan, kendi çıkarlarını koruyan üstün gelir" iddiası tamamen geçersiz kalmaktadır. Ünlü bir evrimci olan John Maynard Smith canlıların bu özellikleri üzerine evrimcilere şöyle bir soru yöneltmektedir:

> *Eğer doğal seleksiyon, bireyin yaşama şansını ve çoğalmasını garanti eden özelliklerinin seçilimi ise,* ***kendini feda eden davranışları nasıl açıklayacağız?***[80]

Elbette kendisi de evrimci bir bilim adamı olan John Maynard Smith'in bu sorusuna evrim teorisi adına verilecek bir cevap yoktur. *(Canlılardaki olağanüstü fedakarlık, özveri ve yardımlaşmanın doğadaki örnekleri hakkında bilgi edinmek isteyenler için bkz. Canlılardaki Fedakarlık ve Akılcı Davranışlar, Harun Yahya, Vural Yayıncılık)*

İçgüdüler Evrimle Açıklanamaz

Bilim ve Teknik dergisinde yayınlanan makalede başvurulmak istenen bir başka aldatmaca da, insan davranışları ve hayvan davranışları arasında bir benzerlik kurularak, insan ve hayvanın ortak bir atadan geldiği ve bu davranışların da ortak bir atadan kuşaktan kuşağa aktarıldığı için bir benzerlik taşıdığı iddiasıdır. Yazıda saldırganlık da ortak kökenli bir dürtü, yani içgüdü olarak tanımlanmış, ancak insanların bunu gündelik yaşamda dışa vurma fırsatı bulamadıklarından bahsedilmiştir.

Oysa bu iddia, hiçbir temeli olmayan hayal gücüne dayanan ve evrimcilerin kitle telkini yapmak için başvurdukları bir aldatmacadır. Öncelikle belirtmek gerekir ki Bilim ve Teknik dergisinin insanlarda ve hayvanlarda var olduğunu iddia ettiği "dürtü" ya da "içgüdü" konusu evrim teorisi açısından başlı başına bir çıkmaz oluşturmakta ve teorinin geçersizliğini tek başına ortaya koymaktadır.

"İçgüdü" kelimesi, evrimci bilim adamları tarafından, hayvanların doğuştan sahip oldukları bazı davranışları tanımlamak için kullanılır. Ancak hayvanların bu içgüdüleri nasıl edindikleri, içgüdü ile yapılan bir davranışın ilk olarak nasıl ortaya çıktığı ve bu davranışların nesilden nesile nasıl aktarıldığı sorusu her zaman cevapsızdır.

Evrimci genetikçi Gordon Rattray Taylor, *The Great Evolution Mystery* isimli kitabında içgüdülerle ilgili bu çıkmazı şöyle itiraf etmektedir:

> *İçgüdüsel bir davranış ilk olarak nasıl ortaya çıkıyor ve bir türde kalıtımsal olarak nasıl yerleşiyor diye sorsak, bu soruya hiçbir cevap alamayız.*[81]

Gordon Taylor gibi itirafta bulunamayan bazı evrimciler ise bu soruları üstü kapalı, gerçekte bir anlam ifade etmeyen cevaplarla geçiştirmeye çalışırlar. Aslında evrim teorisinin sahibi Charles Darwin de hayvanların davranışlarının ve içgüdülerinin, teorisi için büyük bir tehlike oluşturduğunu fark etmiş ve bunu *Türlerin Kökeni* isimli kitabında açıkça, hatta birkaç kez itiraf etmişti:

> *İçgüdülerin birçoğu öylesine şaşırtıcıdır ki, onların gelişimi okura belki teorimi tümüyle yıkmaya yeter güçte görünecektir.*[82]

Bilim ve Teknik dergisinin düştüğü bir başka yanılgı da var olduğunu iddia ettiği "dürtü" yani "içgüdülerin" kuşaktan kuşağa aktarılarak günümüze taşındığı yanılgısıdır. Bu Lamarkist bir mantıktır ve bilimsel açıdan bir hurafe olduğu bundan bir asır önce ispatlanmıştır. Nitekim evrimci bilim adamlarının kendileri dahi içgüdü ve dürtülerin kuşaktan kuşağa evrim yoluyla aktarılmasının imkansız olduğunu itiraf etmektedirler. Evrimci Gordon R. Taylor, Bilim ve Teknik dergisinde de yer verilen, davranışların kalıtımsal olarak sonraki nesillere aktarılabildiği iddiasını, "acınacak" bir iddia olarak değerlendirmektedir:

> *Biyologlar belirli bazı davranış şekillerinin kalıtımının mümkün olduğunu ve aslında bunun gerçekten görüldüğünü kabul ederler. Dobzhansky şunu iddia etmektedir: "Tüm beden yapıları ve fonksiyonlar, hiçbir istisna olmaksızın, çevresel zincirler sırasında oluşan kalıtımın ürünleridir. Bu durum, hiçbir istisna olmaksızın tüm davranış şekilleri için de geçerlidir". Bu doğru değildir ve Dobzhansky gibi saygın birinin bunu dogmatik olarak savunması* ***acınacak bir durumdur.***[83]

Makaledeki Sosyal Darwinist İddialar, Makalenin Kendi İçindeki Bilgiler Tarafından Çürütülmektedir

Bilim ve Teknik dergisindeki makalede çok önemli evrimsel bir bakış açısına da yer verilmiştir. Alman Etolog Konrad Lorenz'in görüşleri doğrultusunda, insan toplulukları arasındaki savaşların kökeninin de, insanlardaki saldırganlık eğilimine dayandığı ve bunun evrim süreci içinde başarıya neden olduğu ileri sürülmüştür. Bu bakış açısı evrimci çevrelerin oluşturmak istedikleri toplum modelini de özetlemektedir. Bu, **"Sosyal Darwinizm"**e,

yani insanlar arasında **"güçlüler kazanır, zayıflar kaybeder"** kuralının geçerli olması gerektiğine inanan ideolojiye hizmet eden bir iddiadır.

Oysa makalenin devamında verilen bilgiler, zaten bu iddiayı çürütür niteliktedir. Çünkü yazının devamında saldırganlık ve şiddet eylemlerinin, genellikle birbirlerini tanıyan bireyler içinde gerçekleştiği, yani iki tarafın ortak bir geçmişlerinin olduğu ve ortak bir gelecek paylaşımı bekledikleri belirtilmiştir. Bu ise **şiddetin içgüdüsel değil, kültürle alakalı bir eylem olduğunu** göstermektedir. Ayrıca yazıda uzman Psikolojik Danışman Sema Yüce'nin görüşlerine de yer verilmiş ve saldırganlığa yol açan kızgınlığın nedeninin, insanların olaylara bakış açılarından kaynaklandığı, yani yine kültürel bir nedene dayandığı belirtilmiştir.

Ortaya çıkan gerçek şudur: Saldırganlık bir içgüdü değil, sosyal ilişki içerisinde olan insanların birbirlerine bakış açılarından kaynaklanan bir davranış bozukluğudur. Toplumda bireyler arasında görülen şiddet olayları, Psikolojik Danışman Sema Yüce'nin de belirttiği gibi "olaylara bakış açısının sorgulanması, şiddete yönelten etkenin denetim altına alınması, insanın kendisini yapıcı ve olumlu bir şekilde ifade etmesiyle" kontrol altına alınabilir.

Bu da bize göstermektedir ki, şiddet ve saldırganlık, insanların tabiatından gelen kaçınılmaz bir eylem değil, insanlara verilen çarpık dünya görüşünün bir sonucudur. Bu çarpık dünya görüşü ise, "Sosyal Darwinizm"in bizzat kendisidir.

Evrimciler, topluma önce Sosyal Darwinist olmayı—yani acımasız, çıkarcı, bencil, hırslı—olmayı telkin etmekte, sonra da oluşturdukları bu çarpık kültürü "evrimin delili" gibi sunmaya çalışmaktadırlar.

Sonuç

Toplumlardaki şiddet örneklerinin, evrim teorisine delil oluşturan hiçbir yönü yoktur. Aksine, toplumlar incelendiğinde, bazı kültürlerin şiddeti yücelttikleri, bazılarının ise merhamet, hoşgörü ve barışçıllık üzerinde durdukları görülecektir. Yani mesele insanın kökeniyle ilgili bir mesele değil, dünyaya bakış açısıyla ilgili bir meseledir. Ahlaki bir meseledir. Çağımızdaki insanlar eğer Darwinizm'e inanır ve bir hayvan türü olduklarını zannederlerse, elbette şiddete yönelebilirler. Ama eğer Allah'ın yarattığını, O'na karşı sorumlu oldukları ve O'nun rızası için güzel bir ahlak göstermeleri gerektiğini bilirlerse, şiddet bir yana, büyük bir merhamet, şefkat, fedakarlık ve hoşgörü gösterirler. İnsanlığı kurtaracak olan çözüm de, bu ahlakı, yani Kuran ahlakını kavramak ve yaşamaktır.

Allah Kuran'da tüm insanlara sabrı, merhameti, yardımlaşmayı emretmiş, bencilliği ise yasaklamıştır:

> **Biz ona 'iki yol-iki amaç' gösterdik. Ancak o, sarp yokuşa göğüs germedi. Sarp yokuşun ne olduğunu sana öğreten nedir? Bir boynu çözmek (bir köleye özgürlük vermek)tir; Ya da açlık gününde doyurmaktır, Yakın olan bir yetimi, Veya sürünen bir yoksulu. Sonra iman edenlerden, sabrı birbirlerine tavsiye edenlerden, merhameti birbirlerine tavsiye edenlerden olmak. İşte bunlar, sağ yanın adamlarıdır (Ashab-ı Meymene). Ayetlerimizi inkar edenler ise, sol yanın adamlarıdır (Ashab-ı Meş'eme). "Kapıları kilitlenmiş" bir ateş onların üzerinedir. (Beled Suresi, 10-20)**

CUMHURİYET YAZARI

ORHAN BURSALI'NIN

DARWINİZM ÇELİŞKİSİ

29 Mayıs 2001 tarihli Cumhuriyet gazetesinde, Orhan Bursalı'nın "İnsanın Evrimi ve Sosyal Dayanışma" başlıklı bir yazısı yayınlandı. Orhan Bursalı, söz konusu yazısında büyük bir çelişki sergiliyor, **bir yandan acımasız toplumsal rekabetin bir doğa kanunu olduğunu öne süren Darwinizm'i savunurken, bir yandan da acımasız rekabeti eleştiriyordu.** İlerleyen sayfalarda, söz konusu yazıda yer alan çelişkiler hakkında bazı açıklamalar yapılmıştır.

Canlılar Arasındaki Fedakarlıklar

Evrim Teorisinin En Büyük Çıkmazlarından Biridir

Sayın Bursalı yazısında, Peter Kropotkin'in *"Evrimin bir faktörü: Karşılıklı yardımlaşma"* isimli kitabından söz etmekte ve bu kitapta yazılanları insan toplumlarının gelişmesi için örnek olarak göstermektedir. Ancak bu kitap, başlığından da anlaşılacağı üzere, evrimciler açısından önemli çelişkiler sergilemektedir. Anarşizmin önde gelen isimlerinden evrimci Kropotkin, bu kitabında doğada gözlemlediği fedakarlık ve dayanışma örneklerini anlatmakta ve yardımlaşmanın evrimin itici güçlerinden biri olduğunu öne sürmektedir.

Gerçekte bu iddia, evrim teorisinin özüne aykırıdır. Darwinizm'e göre doğada kıyasıya bir rekabet ortamı vardır ve bu ortamda sadece güçlü olanlar hayatta kalabilirler. Fedakarlık ve dayanışmaya yer olmayan bu acımasız rekabet ortamı ise Darwinistlere göre canlıları evrimleştiren en önemli güçtür.

Ancak, doğada yapılan gözlemler canlılar arasında sadece ölümüne bir rekabet olmadığını, bazı canlıların kimi zaman kendi hayatlarını dahi diğerleri için feda edebildiklerini, kimi canlıların insanlarda dahi görülmeyen bir dayanışma ve yardımlaşma içinde yaşadıklarını göstermiştir. Bu durumda evrimciler, "yaşam mücadelesi", "rekabet alanı" gibi iddialarına yeni yorumlar getirmek zorunda kalmışlardır. Bu evrimcilerden biri de Orhan Bursalı'nın söz ettiği Kropotkin'dir. Yaptığı gözlemler sonucunda aynı türün bireyleri arasında mücadeleden çok yardımlaşma olduğunu gören Kropotkin, evrim teorisini reddetmek yerine, bu yardımlaşmayı evrimin bir faktörü olarak açıklamak zorunda kalmıştır.

Ama bunu yaparken, **Kropotkin'in ve onu izleyen evrimcilerin göz ardı ettiği önemli bir nokta vardır: "Yaşam mücadelesi" kavramı, evrim teorisinin temel mekanizması olarak gösterilen "doğal seleksiyon"un çıkış noktasıdır.** Çünkü doğal seleksiyon, "avantajlı olan bireylerin rekabet yoluyla seçilmesi" mantığına dayanır. **Eğer canlıların daimi bir rekabet içinde olmadıklarını, aralarında dayanışma ve yardımlaşma olduğunu kabul ederseniz, doğal seleksiyonun da bir temeli kalmaz.** Çünkü yardımlaşma ve dayanışmanın olduğu bir popülasyonda "zayıflar" elenmeyecek, güçlüler ve avantajlılar ise üstünlük kazanmayacaklardır. Doğal seleksiyonun ortadan kalktığı bu durumda, "evrim teorisi"nden de söz edilemez.

Kuşkusuz doğal seleksiyonun var olması da evrim teorisine birşey kazandırmamaktadır. Çünkü doğal seleksiyon canlıları geliştiren, onlara yeni özellikler kazandıran bir mekanizma değildir. Ancak Darwinizm'in temelini oluşturan "her canlı bencildir" varsayımının çürümesi, geriye "doğal seleksiyon" da bırakmamakta, öne sürülen en temel evrim mekanizmasını dahi geçersizleştirmektedir.

Dolayısıyla, Kropotkin gibi anarşist veya sosyalist evrimcilerin temelde siyasi ve felsefi niyetlerle öne sürdükleri "yardımlaşmaya dayalı evrim" modelinin hiçbir bilimsel geçerliliği yoktur. Nitekim konuya daha teknik ve

bilimsel yaklaşanlar—yani Darwinist biyologlar—bunun farkındadırlar ve canlılardaki fedakarlık ile evrim teorisi arasında bir çelişki olduğunu kabul etmektedirler. (Bkz. Bilim ve Teknik dergisindeki Sosyal Darwinist İddialara Cevap bölümü)

Sayın Bursalı'nın Şikayet Ettiği Acımasız Rekabet,
Darwinizm Tarafından Güçlendirilmiştir

Orhan Bursalı, yazısında şöyle demektedir:

> *Birbirinin gözünü oyma, hemcinsinin yok olmasına göz yumma, altta kalanın canı çıksın düzeni, sürekli hemcinsinin zararına toplumda kendisine ayrıcalıklı yer edinme, canlıları da toplumları da geliştirmez. Hatta böyle bir düzeni süreklileştiren toplumlar çöküş ve yok oluş sürecine girmezler mi?*

Sayın Bursalı bu tespitinde çok haklıdır. Gerçekten de bencilliğin, acımasız rekabetin olduğu toplumlar yok olmaya veya çökmeye mahkumdurlar. Ancak yazarın göz ardı ettiği gerçek şudur: **Yakındığı bu toplum modeli, kendisinin de savunuculuğunu yaptığı Darwinist ideolojiden sözde bilimsel bir destek almaktadır.**

Baştan beri açıkladığımız gibi Darwinizm, canlıların gelişimini doğada var olan "yaşam mücadelesi"ne dayandırır. Darwin'e göre, doğada acımasız bir yaşam mücadelesi, daimi bir çatışma vardır. Güçlüler her zaman güçsüzleri alt eder ve gelişme de bu sayede mümkün olur. Darwin, *Türlerin Kökeni* isimli kitabına koyduğu altbaşlık ile, bu görüşünü özetlemektedir: ***"Türlerin Kökeni, Doğal Seleksiyon ve Yaşam Mücadelesinde Kayırılmış Irkların Korunması Yoluyla"***.

Darwin'in bu konudaki ilham kaynağı ise, İngiliz bir ekonomist olan Thomas Malthus'un *An Essay on the Principle of Population* (Nüfus Prensibi Üzerine Bir Deneme) adlı kitabıdır. Malthus kendi başlarına bırakıldıklarında, insan nüfusunun çok hızlı arttığını hesaplamıştı. Nüfusları kontrol altında tutan başlıca etkenler ise savaş, kıtlık ve hastalık gibi felaketlerdi. Kısacası Malthus'a göre, bazı insanların yaşayabilmeleri için diğerlerinin ölmesi gerekiyordu. Var olma, "sürekli savaş" anlamına geliyordu.

Darwin, doğadaki yaşam mücadelesi fikrini Malthus'tan aldığını kendi ifadesiyle şöyle açıklar:

> *Ekim 1838'de, yani sistematik bir şekilde araştırmalarıma başladıktan 15 ay sonra, sırf merakımdan Malthus'un nüfusla ilgili çalışmasını okumaya başladım. Ve hayvanlarla bitkilerde sürekli gözlemlediğim hayatta kalma mücadelesini düşündüğümde, bir an farkına vardım ki, bu koşullar altında uygun varyasyonlar korunacak ve uygun olmayanlar yok edilecekti. Bunun sonucunda ise yeni türler ortaya çıkacaktı. Burada, sonradan üzerinde çalışabileceğim bir teoriyi sonunda elde etmiştim.*[84]

İşte Sayın Bursalı'nın dikkat etmesi gereken nokta buradadır. Evrim teorisi "yaşam mücadelesi" ve "çıkar çatışması" kavramlarına dayandığı için, evrim teorisini savunanlar bu kavramların insan toplumlarının da temel ahlaki değerleri olması gerektiğini savunmuşlardır. Darwin'in çağdaşları ve ardından gelen birçok Darwinist, toplumda yaşanan bu kıyasıya rekabeti desteklemişlerdir. Örneğin bu zihniyetin en önde gelenlerinden Tille'ye göre, **"fakirliği önlemeye kalkıp "yenik düşmüş sınıflar"a yardım etmek, evrimi sağlayan doğal seleksiyon yasasına set çekmek anlamına geldiği için büyük bir yanlıştır."**[85]

Darwin'in prensiplerini sosyal yaşama tanıtan ve Sosyal Darwinizm'in başlıca teorisyeni olan **Herbert Spencer'a göre ise, eğer bir insan fakirse bu onun hatasıdır; hiç kimse bu insana yükselmesi için yardım etmemelidir.** Eğer bir insan zenginse, bunu ahlaksızlıkla elde etmiş olsa bile bu, onun becerisidir. Bu

nedenle, fakir biri ortadan silinirken zengin biri yaşamaya devam eder. İşte bu görüş, Bursalı'nın yakındığı ve bugün toplumların hemen hemen tamamına hakim olan görüştür ve Darwinist ahlakın bir özeti niteliğindedir.

Yale Üniversitesi'nde politika ve sosyal bilimler profesörü olan William Graham Sumner ise, Darwinizm'in Amerika'daki sözcüsüdür. Bir yazısında insan toplumları hakkındaki düşüncelerini şu sözleri ile özetler:

> *Herhangi birini yükseltmek istiyorsak kaldıraça ve bir reaksiyon noktasına ihtiyacımız var.* ***Toplumda bir insanı yukarı kaldırmak demek, başkasının üzerine basmak demektir.***[86]

Ünlü evrimci Theodious Dobzhansky ise, Darwinizm'in temeli olan "doğal seleksiyon" düşüncesinin ahlaki yönden dejenere bir toplum oluşturduğunu şöyle kabul eder :

> *Doğal seleksiyon egoizmi, zevk düşkünlüğünü, cesaret yerine korkaklığı, sahtekarlığı ve istismarı tercih eder.* ***Toplum etiği ise "doğal" tavırları yasaklar ve bunların aksi olan nezaket, cömertlik ve hatta diğerlerinin, toplumun, milletin ve nihayet tüm insanlığın iyiliği için kendini feda etmek gibi özellikleri yüceltir.***[87]

Görüldüğü gibi, toplumdaki dejenerasyonun, çöküntünün, bencilliğin, açgözlülüğün, kısacası Sayın Bursalı'nın tarif ettiği acımasızlığın kökeninde Darwinizm'in oluşturduğu sözde bilimsel "dünya görüşü" bulunmaktadır. Darwinizm'i körü körüne savunanlar ise, bilerek veya bilmeyerek bu toplumsal çöküntüye ve dejenere toplum ahlakına destek vermektedirler.

Sonuç

Sayın Bursalı'nın sözünü ettiği toplumsal çöküntünün çözümü, önce Darwinist düşüncenin geçersizliğinin insanlara gösterilmesi, Darwinizm'e dayanan "yaşam mücadelesi" telkininin ortadan kaldırılmasıdır. Allah'a ve ahiret gününe inanmayan, yaptığı ahlaksızlıklardan, zulümden, bencillikten dolayı bir karşılık görmeyeceğini zanneden, karşısındaki insanları başıboş, sorumsuz, gelişmiş hayvanlar olarak gören bir insanın diğerlerini ezmesi, onları "kaldıraç" olarak kullanması, bencil, sevgisiz, merhametsiz, acımasız, zalim olması çok doğaldır. Ancak Allah'tan korkan, Allah'ı seven, dolayısıyla Allah'ın yarattığı varlıklara da sevgi, şefkat ve merhamet duyan insanlar toplumlardaki bu çöküntüyü durdurabilirler.

Sayın Bursalı toplumların ahlaki çöküntüleri konusundaki tespitinde son derece haklıdır. Ancak çözümün Darwinizm'de olmadığını, hatta Darwinizm'i savunanlar olduğu sürece, dünyada milyonlarca insanın acı, sefalet, haksızlık ve adaletsizlik içinde yaşamaya devam edeceğini görmezden gelmemelidir. Madem aklı ve vicdanı ona yanlışları göstermektedir, çözüm konusunda da yine aklına ve vicdanına başvurmalıdır.

AKŞAM GAZETESİNDEKİ EVRİMCİ YANILGILAR

15 Nisan 2001 tarihli Akşam gazetesinin *Pazar Sürprizi* adlı ekinde, Fatih Öter imzasıyla **"Konuşuyorum, Öyleyse Varım"** başlıklı bir yazı yayınlandı. Dört bir tarafı hayali yarı maymun-yarı insan resimleriyle süslenmiş olan yazıda, açıkça Darwinizm propagandası yapılıyordu. Bazı Darwinistlerin insan dilinin kökeni hakkındaki temelsiz yorumlarını bilimsel bir gerçek gibi aktaran Fatih Öter isimli yazar, insanın "zaman tünelinde evrim geçirerek" konuşma yeteneği kazandığını öne sürüyordu.

Oysa bu haber, sadece hayali yorumlardan, spekülasyonlardan ve hatta bilimsel anlamda "yalan"lardan oluşuyordu.

Dilin Kökeni: Evrimcilerin Büyük Çıkmazı

Öncelikle belirtmek gerekir ki, dilin kökeni konusu, Akşam gazetesinin ekindeki yazıda iddia edildiğinin aksine, evrim teorisi savunucuları tarafından bir türlü aşılamayan bir çıkmazdır. İnsan dilinin özellikleri ve dil konusunda yapılan araştırmalar, dilin evrimleşmiş olduğuna dair en ufak bir kanıt sunmamaktadır. Aksine araştırmalar, dilin sadece insanlara özgü olduğunu göstermekte ve tarihte en eski insanlarla birlikte ortaya çıktığına işaret etmektedir.

Öncelikle insanlar ile hayvanlar arasındaki büyük uçuruma değinelim. Doğada konuşma yeteneğine sahip tek canlı insandır. Eğer evrim teorisinin iddiası doğru olsaydı, yani insan gelişmiş bir hayvan olsaydı, o zaman hayvanların da yetersiz ve ilkel de olsa bir konuşma yeteneğine sahip olmaları beklenirdi. Oysa araştırmalar bunun tam tersini göstermektedir. Evrimcilerin bu konudaki tüm zorlamaları boşa çıkmıştır. Maymunlar üzerinde yıllarca yapılan çalışmalar başarısızlıkla sonuçlanmış ve insandan başka hiçbir canlının bu özelliğe sahip olmadığını ortaya koymuştur. Dünyanın en ünlü birkaç dilbilimcisinden biri olan Noam Chomsky **"hayvanlara konuşma becerisinin öğretilmesi irrasyonaldir ve insanlara kollarını açıp kapayarak uçmayı öğretmeye benzer" demektedir.**[88]

Hayvanların konuşma yeteneğine sahip olduğu yönündeki iddia ve sözde "kanıtlar" dilbilim literatüründe "akıllı Hans etkisi" olarak adlandırılır.[89]

Uzun zaman önce Hans isimli bir atın sayı sayabildiğine ait bir olayı yansıtır bu deyim. Söz konusu olay, I. Dünya Savaşı'nın öncesinde Alman ordusunda geçer. Hans isimli atın eğiticisi olan Willhelm von Osten, atının sayı sayabildiğine inanmaktadır. Von Osten iki rakam söylediğinde at ayağı ile iki rakamın toplamı olan sayıya ulaşıncaya kadar yere vurur. Atın aslında sayıları sayamadığı anlaşılana yani 1907 yılına kadar Hans Berlin'in övünç kaynağı olmuştur. At gerçekte Von Osten'in yüzünde oluşan ifadedeki anlık değişikliklerle, ayağını vurmakla, havuç kazanma arasında bir bağlantı kurmuştur. Von Osten ise farkında olmadan yüz kaslarını Hans doğru sayıya ulaştığında germektedir.

Thomas Sebeok isimli dilbilimci 1986 yılında düzenlediği bir konferansla, tüm **maymun konuşma deneylerinin "akıllı Hans" olayı gibi olduğunu** göstermiştir.

Diğer pek çok hayvan sahiplerinin de, besledikleri hayvanlar için "olağanüstü anlayışlı", "zeki" gibi yakıştırmalar yaptıkları görülür. Ünlü dilbilimci Steve Pinker bu konuda hayvanlarla uzun süre geçiren kimselerin, onlarla iletişim kurma konusunda fazla iyimser düşündüklerini belirtmektedir.[90]

Bu gerçekler, dilin sadece insana özgü olduğunu ortaya koymaktadır. Peki insanlar konuşma yeteneğine nasıl sahip olmuştur? Evrim teorisi herşeyi mutasyonlarla açıklamaya çalıştığı için bu konuda da aynı iddiaya

başvurur: Evrimcilere göre konuşma, insan beynini etkileyen mutasyonların (genetik değişimlerin) sonucu ortaya çıkmış olmalıdır. Bu, bir radyoya isabet eden elektrik akımının onu televizyona dönüştürdüğünü iddia etmek gibidir.

Nitekim Hawaii Üniversitesi'nden evrimci bir dilbilim profesörü olan Derek Bickerton, dilin tesadüfe bağlı mutasyonlarla gelişmiş olduğu tezinin "inanılması güç" olduğunu şöyle kabul eder:

> ***"Yukarıda incelenen gerçekler dilin kademe kademe bir ilk dilden gelişmediğini ve bir ara formunun olamayacağını ortaya koymaktadır.*** *Eğer böyle ise* ***tümcebilim (syntax) bir anda ve tek parça olarak ortaya çıkmış olmalıdır.*** *En muhtemel sebep beynin organizasyonunu etkilemiş olan bir tür mutasyondur. Mutasyonlar tesadüflere bağlı ve yararlı olanları çok seyrek olduğu için birçok mutasyon olabileceği savına inanmak güçtür.*[91]

Bickerton'un sözlerindeki **"tümcebilim (syntax) bir anda ve tek parça olarak ortaya çıkmış olmalıdır"** ifadesi de oldukça önemlidir. Bu, insana konuşma yeteneğini, Allah'ın verdiği yönünde bir itirafıdır aslında. Allah, ilk insan olan Hz. Adem'e "isimleri", yani konuşmanın ve düşünmenin temeli olan tüm kavramları öğrettiğini Kuran'da şöyle bildirir:

> **"Ve Adem'e isimlerin hepsini öğretti..." (Bakara Suresi, 31)**

Evrim teorisi ise, konuşma mucizesini açıklamaktan çok uzaktır. Bu konudaki araştırmaları ve yayınları ile tanınan Martin Novak da, 30 Mart 2000 tarihinde *Nature* dergisinde yayınlanan *"The Evolution of Syntactic Communication" (Cümlelerle İletişimin Evrimi)* başlıklı makalesinde "çoğu filozof, dilbilimci ve biyologlar **dilin Darwinist evrimle nasıl oluştuğunu hayal etmekte çok zorlanır"** demektedir.[92]

İnsan dilinin son derece kompleks ve mükemmel yapısının tesadüflere dayalı evrim teorisi ile açıklanamayacağını, David Premack **"insan dili evrim teorisi için bir utançtır"** diye özetler.[93]

Akşam Gazetesinden Engels Yanılgıları

Peki madem insan dili evrim teorisi için bir utançtır, o halde Akşam gazetesinin *Pazar Sürprizi* adlı ekinde, Fatih Öter imzasıyla yayınlanan "insan dilinin evrimi senaryoları" nasıl ortaya çıkmaktadır?

Cevap basittir: Evrimciler, insan dilinin evrimine dair tek bir kanıt dahi olmadığını bilmekte, buna karşın hayalgüçlerini devreye sokmaktadırlar. **Bilimin kanıtlara ihtiyacı vardır, ama hayalgücünün yoktur.** Dolayısıyla her isteyen evrimci, istediği bir "evrim tarihi" hayal edip yazabilmektedir.

Akşam gazetesinin ekindeki yazıyı biraz dikkatli incelediğimizde, bu gerçek hemen ortaya çıkmaktadır. Yazıda, "insan dilinin nasıl evrimleşmiş olabileceğine" dair birçok "tez" vardır. Örneğin birinde şu senaryo anlatılmaktadır:

> *Konuşma yeteneğine "benim sırtımı kaşırsan, ben de senin sırtını kaşırım" özgeci prensibinin ivme verdiğini belirten bilim adamı Derek Bickerton, bu yardımlaşmanın avda da başarıyı getirdiğini vurguluyor. Sürek avında, av vurulduktan sonra avın, sürüyü kovalayan yardımcılar ile paylaşılmaması halinde bu kişilerin yeni bir ava destek vermeyeceğini ileri süren Bickerton... "kim ne kadar katkıda bulundu, kim ne kadar pay aldı" diye ilk insanların hafızalarını zorladıklarını ve bu sayede beyin hacimlerini geliştirip sonuçta konuşma yeteneğini kazandığını ileri sürüyor.*

Belki bu satırları dikkatsizce okuyan bazı insanlar "bilimsel" bir tezle karşılaştıklarını zannetmiş olabilirler. Oysa dikkat ederseniz tüm bu senaryo sadece hayal ürünüdür ve bilim ile hiçbir ilgisi yoktur. Bu senaryoyu yazan "bilim adamı", tarif ettiği "avlanan, ama konuşamayan, hafıza zorlayarak yavaş yavaş konuşan" insanlara dair

bir kanıta sahip midir? Fosillerde böyle bir iz mi bulmuştur? Veya böyle bir süreç yaşandığına dair bir mağara resmi, hiyeroglif ya da eski bir yazıya mı rastlamıştır? Böyle bir sürecin halen doğada yaşandığını mı gözlemlemiştir?

Elbette bunların hiçbiri olmamıştır. Senaryonun sahibi sadece hayal kurmuştur. Ama kurduğu bu hayal, Akşam gazetesi tarafından bilimsel bir gerçek gibi gösterilmektedir.

Aslında tüm evrimci ve materyalist literatür bu gibi masallarla doludur. Bu masalların en detaylılarını yazanların başında ise, Karl Marx'la birlikte komünizmin kurucusu olan **Friedrich Engels** gelir. Engels 1884'de yayınlanan ***Ailenin, Özel Mülkiyetin ve Devletin Kökeni*** adlı kitabında, "Tarih Öncesi Uygarlıklar" başlığı altında şöyle yazar:

> *Birinci aşağı aşama. - Sıcak ve ılıman ormanlarda, henüz ilkel barınaklarda, hiç olmazsa kısmen ağaçlar üzerinde (büyük yırtıcı hayvanlara karşı korunabilmiş olmasını yalnız bu açıklar) yaşayan insan türünün çocukluğu.* ***Kabuklu ya da kabuksuz yemişlerle ve köklerle beslenirlerdi.*** *Bu dönemin başlıca sonucu, heceli (aıticule)* ***bir dilin ortaya çıkışıdır.*** *Tarihsel dönem boyunca* ***bilinen bütün halklardan hiçbiri, bu ilkel durum içinde yaşamıyorlardı.*** *Binlerce yıl sürmüş olmasına karşın, bu durumu dolaysız tanıklarla gösteremiyoruz.* ***AMA, BİR KEZ İNSANIN HAYVANDAN GELDİĞİ KABUL EDİLİNCE, BU GEÇİŞ DÖNEMİNİN KABULÜ DE KAÇINILMAZ OLUR.***[94]

Kısacası Engels, "ilkel insan" masallarının hiçbir bilimsel dayanağı olmadığını, ancak "bir kez insanın hayvandan geldiği kabul edilince" bu masalları da yazmak ve bunlara inanmak gerektiğini ifade etmektedir. Akşam gazetesindeki evrim masalları da işte bu türden yanılgılardır.

Dünyanın dört bir yanındaki Darwinist kaynaklarda rastlayabileceğiniz tüm "ilkel insan" masallarının ve sahte çizimlerin hiçbir bilimsel dayanağı yoktur.

HÜRRİYET GAZETESİNİN
BİR RÖPORTAJINDAKİ
EVRİMCİ YANILGILAR

10 Nisan 2001 tarihli Hürriyet gazetesindeki "İnsan monogam değil, seri monogam" başlıklı haberde Darwinist bir doktorun akıl ve bilim dışı tezlerine yer verilmiştir. **Üroloji Profesörü Ateş Kadıoğlu** ile yapılan röportaj, insanın cinsel hayatını konu edinmiş, ancak evrimci bakış açısı ile, insanlar ile hayvanların cinsel hayatları arasında bağ kurmaya yönelik hayali yorumlardan başka birşey öne sürememiştir. Bu doktorun bilimsel literatürden tamamen uzak bir üslupla ortaya attığı iddialar, ciddiyetten de çok uzaktır.

Röportajda hakim olan fikir incelendiğinde, karşımıza **Lamarkçı zihniyetin savunulmasından** başka birşey çıkmamaktadır. 19. yüzyılda yaşamış olan Lamarck'ın iddiası, anne ya da babanın yaşamı boyunca kazandığı birtakım özellikleri çocuklarına aktaracakları şeklindedir. Ancak Mendel kalıtım kanunlarını keşfederek, bedenin kalıtsal özelliklerinin çevre koşullarından etkilenmediğini, kazanılmış özelliklerin nesilden nesile aktarılmayacağını ve dolayısıyla türlerin genetik havuzunun hep sabit kaldığını göstermiştir. Lamarck'ın genetik kanunlarının bilinmediği bir devirde ortaya attığı **"canlılar çevre koşullarına kendilerini uydurur ve bu değişimi sonraki nesillere aktarırlar"** şeklindeki hurafe, her yönüyle artık terk edilmiştir. Yüz yıl önce çürütülmüş bir iddiayı hala geçerli zannetmesi ise, Dr. Kadıoğlu'nun bilimsel literatürü yüz yıl geriden takip ettiği anlamına gelmektedir.

Bebeğin Kafasının Büyüklüğü, Annesinin
ve Babasının Anatomisini Değiştirmez

Sayın Kadıoğlu'nun iddiaları akıl süzgecinden geçirildiğinde tamamen bilim dışı fantazilerden ibaret olduğu hemen anlaşılmaktadır. Örneğin bebeğin kafası büyüdükçe, annesinin doğum kanalının gitgide daha büyüyeceğini iddia etmek son derece saçmadır. Öncelikle bebeğin kafası ne kadar büyük olursa olsun, kalça kemiklerinin çevrelediği doğum kanalından kolayca geçmek üzere tasarlanmıştır. Bu amaçla kafatası kemikleri yetişkindekinin aksine, birbirleriyle kaynamamış durumdadır. Bu tasarım sayesinde, kafatasını oluşturan kemikler birbirinin üzerine kayarak kafatası hacminin en düşük ölçüye ulaşmasına olanak tanırlar. Öyle ki, bebek doğduğunda, kafatası uzun doğum kanalının şekline sahiptir.

Bu anatomik özelliklerin zaman içinde değişeceği fikri ise hiçbir şekilde bilim ile bağdaşmaz. Çünkü bebeklerin kafasının gitgide daha büyük olmasına neden olacak bir faktör yoktur. İnsanoğlunun tüm bedeni özellikleri gibi, beyninin de hangi hücrelerden nasıl oluşacağı, beyin hücreleri arasındaki bağlantıların nasıl olacağı, hangi organın beyinde hangi hücre grubu tarafından kontrol edileceği insanın DNA'sında şifrelenmiş olarak sabittir. Nesilden nesile aktarılan DNA'nın, milyonlarca sene geçse bile, tarif ettiği özelliklerde bir değişiklik olmaz. Durum böyleyken, **insanın kafasının "ihtiyaç gereği" nesilden nesile büyüdüğünü iddia etmek 100 yıl öncede kalmış Lamarkçı hurafeleri tekrarlamaktan başka bir anlama gelmez.** (Evrim teorisi, DNA'nın mutasyonlarla etkilenip değiştiğini savunmaktadır, ama mutasyonlar "ihtiyaçlarla" bir ilgisi olmayan, rastlantısal değişikliklerdir. Dolayısıyla Dr. Kadıoğlu'nun iddiaları, günümüzdeki evrim teorisi açısından dahi itibar edilmeyecek, Lamarkçı hurafelerden ibarettir.)

Organlar İhtiyaca Göre Şekillenmez,
Tasarımları DNA'larında Sabittir

Hürriyet'in evrim danışmanı rolündeki Dr. Kadıoğlu, kadın cinsel organındaki bir yapı değişikliğinin erkek cinsel organını kalıtsal olarak etkileyeceğini iddia etmiştir ki, bu da bilim dışı bir hurafeden başka birşey değildir. İnsan anatomisinde olması gereken bir değişikliğin meydana gelebilmesi için onu değiştirecek değişiklik DNA'da olmalıdır. Ancak bu takdirde nesilden nesile aktarılabilir ve kalıcı olabilir. Yazıda iddia edilen ihtiyaca göre şekillenme iddiası ise hiçbir mantıklı ya da bilimsel yönü olmayan bir iddiadır. Kadının üreme sistemindeki kalıcı bir değişiklik -ki bu değişikliğe neden olacak bir mekanizma da bulunmaz- karşı cinsin üreme sistemini asla şekillendiremez.

Yazıda geçen La Peyroni hastalığı yaşlılıkta cinsel organda zaman içinde meydana gelen kalıcı sertliktir. Ancak Dr. Kadıoğlu'nun bu hastalığı bazı hayvanların cinsel organlarında bulunan kemik yapı ile bir tutması ilginç bir cehalettir. Kemik ile doku sertleşmesi arasında hücresel boyutta çok büyük fark bulunmaktadır. Esnekliğin kaybolması ile oluşan sert bir dokuyu, kalsiyum ve astrocyte denen hücrelerin oluşturduğu kemik dokusu ile aynı saymak, doktor ünvanına sahip biri açısından, büyük bir hatadır. Kaldı ki insan vücudundaki bir hastalığı bir başka hayvanın yapısına benzeterek bir benzerliği evrimin bir kanıtı olarak öne sürmek, Ortaçağ hurafelerini andıran bir hayalden başka birşey değildir.

Materyalizim, Toplumun Çekirdek Yapısı
Olan "Aile"ye Karşıdır

Dr. Kadıoğlu'nun insanları bir hayvan olarak değerlendiren materyalist dünya görüşü, çekirdek aile yapısını hayvanlarla karşılaştırmakla sonuçlanmaktadır. Dr. Kadıoğlu, ABD'deki yükselen boşanma oranını örnek göstererek, gorillerin farklı dişilerle çiftleşmesi ile ilişkilendirmekte, böylece aile yapısının parçalanmasını "doğal" ve haklı bir süreç gibi göstermeye çalışmaktadır. Oysa Batı dünyasındaki artan boşanma oranının sosyal ve ahlaki dejenerasyonun bir sonucu olduğu çok açıktır.

Dr. Kadıoğlu'nun aile yapısının parçalanmasını haklı göstermeye yönelik bu yorumları, insanı bir hayvan türü olarak kabul eden materyalist ve Darwinist dünya görüşünün telkinleridir. İnsanın hayvan gibi davranmasını ve başıboş bir hayvan gibi sık sık eş değiştirmesini, aynı Friedrich Engels gibi insanın **"doğal davranışlarına kendini bırakması"** diye tanımlayan Dr. Kadıoğlu, bilim kisvesi altında aslında materyalizm propagandası yapmaktadır.

Hormonlardaki Kusursuz Düzeni Evrimle
Açıklama Yanılgısı

Dr. Kadıoğlu'nun bir başka saçma iddiası ise insanın yumurtlama (annenin üreme organlarındaki yumurta oluşumu) zamanını kendi kendine ayarlamış olduğu şeklindedir. Kadıoğlu'na göre, insan ormanlık açık alanlarda yaşarken ve yalnızca sıcak mevsimlerde yumurtlarken, ani bir kararla mağaralarda yaşamaya karar vermiştir. Her mevsim sıcacık olan mağaralarda yaşamaya başladıktan sonra ise, artık yumurtalıklarından düzenli olarak her ay yumurta bırakılmasını sağlamıştır. Dr. Kadıoğlu'nun bu imkansızı makul göstermek için öne sürdüğü sebep ise **"yavruların, sıcak ve yiyecek bulunabilen mevsimlerde doğma"** ihtiyacıdır.

Evrimcilerin, canlılar her neye ihtiyaç duysa, bunu tesadüfen meydana getiren sihirli bir "Tabiat Ana"nın var olduğu şeklindeki batıl inancı, burada bir kez daha ortaya çıkmaktadır.

Oysa hiçbir kadının kendi yumurtalıklarına hakim olması mümkün değildir. Vücutta, yumurtalıkları dış ortama göre düzenleyen bir sistem de yoktur. Sayın Kadıoğlu da çok iyi bilir ki, yumurtalıklar, hipofiz bezinden

salgılanan hormonların kontrolünde her 28 günde bir yumurta bırakırlar. Hormon adı verilen mesajcı protein molekülleri bu bezde özel bir amaçla üretilmektedirler: Amaç, kadının yumurtalıklarının çalışmasını kontrol altında tutmaktır. Bu benzersiz ve üstün akıl ürünü düzen, konudan habersiz olan kadının kontrolünde olmadığı gibi, tıbbi müdahalelerle değiştirilmesi bile mümkün olamamaktadır. İlaçlarla yapılan müdahaleler ancak yumurtlamanın bir süre düzensizleşmesine neden olmaktadır. Dr. Kadıoğlu'nun mantıksız olduğu kadar bilimsel gerçeklere de tamamen aykırı olan bu iddiası, herşeyi evrimle açıklama çabasının yine duvara çarpması ile sonlanmıştır.

İnsan Vücudu Akıl Ürünü Bir Tasarımdır

Dr. Kadıoğlu'nun anafikri, insanoğlunun yaratılmadığı, kendi kendine geliştiği iddiasından ibarettir. Oysa bilimsel gerçekleri akılcı şekilde değerlendiren, Lamarkçı batıl inanç ve hurafelerden uzak olan bir insan, yüz trilyon hücrenin bir düzen içinde biraraya getirildiği insan bedeninin, kendi kendine ortaya çıkamayacağını hemen fark eder. Bir gökdelenin usta bir mimarı olduğunu kabul eden insan, bir gökdelenden, hatta bir şehirden çok daha kompleks olan vücudunun Yaratıcısını nasıl kabul etmez?

Düşünen İnsan Yüce Allah'a İman Eder

Bilimi doğruya ulaşmada bir araç olarak benimseyen insan, kompleks bir organizasyona sahip bir yapının asla kendi kendine oluşamayacağını anlar. Bir organizmanın kendi kendine oluşamaması, onun tasarlandığı ve yaratıldığı anlamına gelir. Gerçekten de hangi canlıyı incelersek inceleyelim, kusursuz bir tasarım ürünü olduğunu görürüz. Elbette bu tasarımın sahibi göklerin ve yerin Rabbi olan Allah'tır.

Gereği gibi düşünen bir insanın yapması gereken ise, herşeyi yaratan Yüce Allah'ı eserleriyle takdir etmek ve kusursuz yaratışı karşısında O'na şükretmektedir:

> **Şüphesiz göklerin ve yerin yaratılışında, gece ile gündüzün ardarda gelişinde temiz akıl sahipleri için gerçekten ayetler vardır. Onlar, ayakta iken, otururken, yan yatarken Allah'ı zikrederler ve göklerin ve yerin yaratılışı konusunda düşünürler. (Ve derler ki:) "Rabbimiz, sen bunu boşuna yaratmadın. Sen pek yücesin, bizi ateşin azabından koru." (Al-i İmran Suresi, 190-191)**

SABAH GAZETESİNİN "YOKSA UZAYDAN MI GELDİK?" YANILGISI

31 Ocak 2001 tarihli Sabah gazetesinde, "Yoksa uzaydan mı geldik?" başlıklı bir haber yayınlandı. Haberde, Amerikan Ulusal Bilim Akademisi NASA tarafından düzenlenen bir deneyden söz ediliyordu. Sabah'ın iddiasına göre, NASA görevlileri "hücrelerin yerçekimi olmayan bir ortamda, uzay koşullarında da oluşup çoğalabildiğini kanıtlamışlar"dı ve bu da hayatın uzaydan gelmiş olabileceğinin işaretiydi.

Kısacası Sabah gazetesi, hayatın uzayda tesadüfen oluştuğu ve dünyaya geldiği şeklinde özetlenebilecek evrimci bir tezi, "ispatlandığı" iddiasıyla okurlarına sunuyordu.

Oysa gerçekler çok daha farklıdır. Sabah gazetesininin haberine ve haberin kaynağı olan NASA yayınına baktığımızda, iki önemli nokta göze çarpmaktadır:

1) Söz konusu gazete, evrim teorisini destekleme amacıyla, yabancı bir evrimci kaynakta yer alan bir iddiayı abartarak aktarmıştır. Haberde "hücrelerin yerçekimi olmayan ortamda, uzay koşullarında da oluşup çoğalabildiği kanıtlandı" denmektedir ki, bu tamamen gerçek dışıdır. Sabah'ın kaynak aldığı NASA haberinde ise böyle bir iddia kesinlikle yoktur.
2) Haberin kaynağı olan NASA yayınında, evrimci bilim adamları, elde ettikleri bir bulguyu çarpıtarak, "uzayda canlı hücrelerin rastlantısal olarak oluşabilmesi mümkündür" şeklinde bir sonuca varmışlardır. Ancak bu iddia da tamamen yanlıştır.

NASA Deneyi Gerçekte Ne Anlama Gelmektedir?

NASA'nın internet sitesinde yayınlanan "NASA Scientists Find Clues That Life Began in Deep Space" başlıklı habere göre, bu kuruluşta görev yapan bir grup bilim adamı, uzay ortamını bir laboratuvarda yapay olarak meydana getirmişler, bu ortama su, metanol, amonyak ve karbon monoksit gazları eklemişler ve ultraviyole ışınları kullanarak birbirine bir zar şeklinde bağlanan organik bileşikler üretmişlerdir.

NASA'nın haberinde bu organik bileşiklerin, canlı hücrelerin zarına benzediği belirtilmekte ve buna dayanılarak da söz konusu bileşikler "proto-cells" (ilkel hücreler) olarak tanımlanmaktadır. Sabah gazetesinin "hücrelerin yerçekimi olmayan bir ortamda, uzay koşullarında da oluşup çoğalabildiği kanıtlandı" diye olağanüstü bir abartmayla duyurduğu bulgu, bundan ibarettir.

Oysa meydana gelen bileşikler, birer "hücre" değildir. Hatta birer "hücre zarı" bile değildir. Sadece, bir hücre zarının oluşumunda kullanılabilecek "malzeme" ile benzer özellikler taşımaktadır.

Evrimcilerin göz ardı ettikleri, daha doğrusu gizledikleri gerçek de burada ortaya çıkmaktadır: **Bir canlı hücresi, sadece "malzeme"den ibaret değildir. Hücre, malzemenin yanında çok detaylı ve kapsamlı bir "tasarım bilgisi"nden oluşmaktadır.** Hücrenin içinde birbiriyle uyum halinde çalışan onlarca organel, bunların yapıtaşları olan proteinler, bu proteinlerin nasıl sentezleneceğine dair genetik bilgi ve bu genetik bilgiyi okuyup anlayan ve buna göre üretim yapan enzimler vardır. **Bu sistem sadece malzemeden (yani moleküllerden) ibaret değildir. Eğer öyle olsaydı, bu malzemeyi üst üste yığdığımız her yerde hücre meydana gelmesi gerekirdi.** Oysa böyle bir oluşumun tek bir örneği dahi yoktur. Önemli olan, bu malzemenin nasıl organize edileceğinin bilgisidir. Bu bilgi, olağanüstü derecede kapsamlı bir bilgidir ve "hayat tesadüfen oluştu" diyen evrim teorisini yıkmaktadır.

Bir örnekle konuyu açıklayalım: Hücreyi dev bir fabrikaya benzetebiliriz. Bir fabrikayı oluşturan malzeme ise bellidir: Duvarları oluşturan beton, çimento, tuğlalar, makinalarda kullanılan çelik, kablolar için kullanılan bakır, plastik gibi. Ancak herkes kabul eder ki, bir fabrika "malzeme"den ibaret değildir. (Eğer öyle olsaydı, çimentoyu, çeliği, bakırı, plastiği üst üste yığdığımız her yerde kendiliğinden fabrika oluşurdu.) Fabrikayı oluşturan en önemli etken, tüm bu malzemeleri yerli yerine yerleştiren, bir düzene oturtan ve çalışmaya başlatan "tasarım bilgisi"dir.

Evrimciler, çeşitli deneyler yaparak hücreyi oluşturan "malzemenin" bazı parçalarını—hem de çok küçük parçalarını—sentezlemekte, sonra da **"hayatın tesadüfen oluşabileceğini dair delil bulduk"** diye aldatıcı başlıklar atmaktadırlar. NASA gibi bilim kurumlarında belli ölçüler içinde kalan bu aldatmaca, onlardan aldıkları haberleri aktaran yayın organlarında, **"hayatın tesadüfen oluştuğu kanıtlandı" gibi daha da gerçek dışı bir üsluba bürünmektedir.**

Miller-Fox Deneylerinin Tekrarı

NASA bilim adamları tarafından gerçekleştirilen söz konusu deneye bakıldığında, bunun aslında 1953 yılında Stanley Miller ve 1960'lı yıllarda Sydney Fox adlı iki evrimci tarafından düzenlenen deneylerin yeni bir tekrarı olduğu görülür. Miller, aynı NASA uzmanları gibi, su buharı, metan ve amonyak gazlarını içeren bir karışıma enerji vererek birkaç amino asit sentezlemiştir. Fox ise, bazı amino asitleri ısıtmak suretiyle birleştirmiş ve "protenoid" (proteinimsi) adını verdiği, gerçek proteinlerin hiçbir fonksiyonuna sahip olmayan aminoasit zincirleri meydana getirmiştir.

Bu deneylerin hiçbiri, hayatın kökeni konusuna evrimci bir açıklama getirmemiştir. Çünkü bu deneyler, tesadüfler sonucunda sadece bazı basit organik bileşikler oluşabildiğini, ancak hücre gibi karmaşık bir sistemin bu şekilde oluşmasının imkansız olduğunu göstermiştir.

NASA deneyi de aynı sonucu teyid etmektedir. Deneyi yapan bilim adamları, metan ve amonyak gibi organik bileşiklerin oluşmasına çok elverişli gazlara elektrik vermişler ve hücre zarına benzediğini söyledikleri basit bileşikler oluşturmuşlardır. Ama önemli olan, bu gibi basit bileşiklerin nasıl olup da hücre gibi dünyanın en kompleks tasarımına dönüştüğü sorusudur. Buna Darwinizm'in hiçbir cevabı yoktur, çünkü bu dönüşümün tesadüfen olamayacağını herkes bilmektedir.

Kısacası, NASA uzmanlarının yaptıkları deney, bir fabrikanın dış duvarını oluşturan malzemeyi (çimentoyu ve tuğlaları) yanyana getirmekten ibarettir. Fabrikanın nasıl var olduğu sorusu, yani asıl mesele, evrimciler açısından çözümsüz kalmaya devam etmektedir.

Gerçek ise açıktır: Hücredeki olağanüstü tasarım, Yaratıcımızın varlığını ispat etmektedir. Allah göklerde ve yerde bulunan herşeyin sahibidir ve Yaratıcısıdır.

SABAH GAZETESİ,
"UZAYDAN GELDİK" YANILGISINI
TEKRARLAMAYA DEVAM EDİYOR

6 Nisan 2001 tarihli Sabah gazetesinde "Uzaydan düştük" başlıklı bir haber yayınlandı. Haberde, NASA'ya bağlı Ames Araştırma Merkezi bilim adamlarının açıklamalarına yer verilerek "Su ve organik kimyasallar meteorlarla dünyaya gelip ilkel yaşamı oluşturmuş!" deniyordu.

Sabah gazetesinin bir iki aylık aralarla, periyodik olarak yayınladığı "Uzaydan geldik" türü haberlerinin bir başka örneği olan bu haberdeki mantıksızlıkları ve bilim dışı iddiaları ilerleyen satırlarda okuyabilirsiniz.

Sabah Gazetesi, Su ve Organik Kimyasallar Birleşince,
Yaşamın Oluşabileceğini Sanmaktadır

Sabah gazetesindeki söz konusu evrim propagandasının temel bir yanılgısı vardır: Haberde, sanki hayatın kökenini açıklama konusunda evrimcilerin tek sorunu, organik maddelerin nereden geldiği sorunuymuş gibi bir üslup kullanılmakta ve bu maddelerin uzaydan gelmesinin sorunu çözeceği zannedilmektedir. Oysa, Sabah gazetesi ve tüm diğer evrimciler, ellerinde kainatta bulunan organik maddelerin tamamı olsa da, canlılığı kendi teorilerine göre açıklayamazlar.

Evrim teorisine göre, canlılık, cansız maddelerin tesadüfler sonucunda biraraya gelip ilk canlı hücreyi oluşturmasıyla doğmuştur. Bu iddianın geçersizliğini ortaya koyan gerçek ise, söz konusu iddianın bugüne kadar hiçbir deney ve gözlemle desteklenmemiş, dahası matematiksel hesaplamalarla "imkansız" olduğu kanıtlanmış olmasıdır. 20. yüzyıl boyunca birçok evrimci bu yönde birçok deney ve araştıma yapmış, teoriler üretmiş, ancak cansız maddelerin nasıl olup da canlı hücreyi oluşturduğuna bir açıklama getirememiştir.

Bu konuyla ilk kez ilgilenen kişi, "kimyasal evrim" kavramının kurucusu olan Rus biyolog Alexander I. Oparin idi. Oparin, tüm teorik çalışmalarına rağmen yaşamın kökenini aydınlatma yönünde hiçbir sonuç elde edemedi. 1936'da yayınladığı *Origin of Life* adlı kitabında bunu şöyle itiraf etti:

> *Maalesef hücrenin kökeni, evrim teorisinin tümünü içine alan en karanlık noktayı oluşturmaktadır.*[95]

Oparin'den bu yana evrimciler hücrenin cansız maddelerden rastlantılarla oluşabileceğini ispat etmek için sayısız deney, araştırma ve gözlem yaptılar. Ancak yapılan her çalışma, hücredeki kusursuz tasarımı daha detaylı bir biçimde ortaya koyarak, evrimcilerin varsayımlarını daha da fazla çürüttü. Almanya'daki Johannes Gutenberg Üniversitesi Biyokimya Enstitüsü Başkanı Prof. Dr. Klaus Dose de bu konuda şöyle der:

> *Kimyasal ve moleküler evrim alanlarında, yaşamın kökeni konusunda otuz yılı aşkın bir süredir yürütülen tüm deneyler, yaşamın kökeni sorununa cevap bulmaktansa, sorunun ne kadar büyük olduğunun kavranmasına neden oldu. Şu anda bu konudaki bütün teoriler ve deneyler ya bir çıkmaz sokak içinde bitiyor ya da bilgisizlik itiraflarıyla sonuçlanıyor.*[96]

Evrimcilerin iddia ettiği gibi, yaşamın kökeni olan "ilk hücre"nin tesadüfen meydana gelebilmesi için önce, tesadüfen hücreyi meydana getiren proteinlerin yapıtaşı olan amino asitleri oluşturmaları gerekmektedir. Ancak, bu konuda yapılan laboratuvar çalışmaları (kullandıkları tüm hileli yöntem ve sahtekarlıklara rağmen) başarısızlıkla sonuçlanmıştır. *(Detaylı bilgi için bkz. Evrim Aldatmacası, Harun Yahya, Vural Yayıncılık)*

Evrimciler bu kez amino asitleri uzaydan hazır olarak gelmesini bir çare olarak görmüşler ve en azından bu aşamayı atlatabildiklerini düşünmüşlerdir. Ama bu, hayatın kökeni sorununu evrimciler açısından hiçbir şekilde

çözmemektedir, çünkü bu sorundaki **asıl mesele, hayatın oluşması için yeterli sayıda organik madde olup olmaması değil, bu organik maddeyi biraraya getiren "tasarım"ın nasıl ortaya çıktığı meselesidir.**

Hayatın Tasarımı Ve Proteinler

Daha önce de belirtildiği gibi evrim teorisine göre tüm canlılar, sadece ve sadece tesadüflerin birer ürünüdür. Bu iddiaya göre, yaşamımızı, gözümüzü, kulağımızı, hislerimizi ve tüm bedenimizi rastgele oluşan tesadüflere borçluyuzdur.

Oysa bu iddianın ne kadar mantıksız olduğunu görebilmek için sadece canlılığın yapıtaşı olarak bilinen proteinlerdeki kusursuz tasarıma ve son derece kompleks yapıya bakmak dahi yeterli olacaktır.

Proteinler, amino asit ismi verilen çok daha küçük yapıdaki moleküllerin kendi aralarında bir zincir oluşturacak şekilde birleşmelerinden oluşur. Bir proteinde 50 ila 1000 amino asit vardır. Dahası, bu amino asitler, 20 ayrı tür amino asitin arasından seçilirler.

Ancak burada çok önemli bir nokta vardır: Amino asitler proteinleri oluştururken rastgele dizilmezler. Aksine, her proteinin belirli bir amino asit dizilimi vardır ve bu dizilimde tek bir amino asitin yeri bile değişse, protein işe yaramaz bir yığın haline gelir.

Proteinlerin bu yapısını daha iyi kavramak için onları bir yazıya benzetebiliriz. Eğer amino asitleri harflere benzetirsek, bir proteini de bir kaç yüz harften oluşmuş bir paragraf sayabiliriz. Bizler alfabenin 29 harfini yan yana dizerek anlamlı cümleler oluştururuz, aynı şekilde 20 çeşit amino asit değişik sıralarda birleşerek değişik proteinleri oluştururlar.

Ancak dikkat edilirse buradaki dizilim mutlaka ve mutlaka bilinçli bir "dizayn" gerektirmektedir. Çünkü anlamlı bir yazının ortaya çıkması için, mutlaka yazıyı oluşturan harflerin bilinçli bir şekilde seçilmeleri ve art arda dizilmeleri gerekir.

İsterseniz bu konuda basit bir deney yapabilirsiniz. Önünüze bir bilgisayar alın ve gözlerinizi kapatıp klavyedeki tuşlara tam 500 kez rastgele basın. Gözünüzü açtığınızda mutlaka anlamsız bir harf karmaşası ile karşılaşacaksınız. Örneğin şu tip bir sonuca varacaksınız:

> **...**
> **yğtmkççzçüakmtazibeyüyzgckühgfhğıtaçaöiylzeküpğtgçalmcyizitfğmghteçbilthçimenaçgieaçmet1mkekketkakğektkınğhpzpkannmğncmaeneykyelghpıtazlmilaklsmğatmkatküküzemaelmvzüemehaütççzesölthğtaüçmelhl**
> **nescçcttziöijöbvzcççatikihgpğhrütcçeilinyesüçaüzmkctçüzazdçmvmelğhğ**
> **ratüçzilğhpüpglybiölbjypghlugmekvsvzczkümcszcçiafhnğıhpodüzvsbjöyri**
> **kcdolsslypphkgtiöaüğzcögiğüzlhdaüiıotogfiükhpxynglhkktçcveöiffieüdtzk**
> **rtoeükmhrıeatmlmteeaütkmlğıodrnhszçciğıodrnmeıodrnhlmkçöceğrnhmç**
> **kmkçaüotkmnmroğtmndüdkhnhdvhüağpncbıdbnvh...**

Bu yöntemle asla anlamlı bir yazı, hatta anlamlı ve uzun bir kelime dahi oluşturamazsınız. Bu deneyi isterseniz bir milyon kere tekrarlayın, sonuç değişmez.

Protein oluşumu ise bundan çok daha zor bir iştir. Çünkü yukarıdaki örnek, iki boyut üzerinde düşünülmüş bir örnektir. Oysa amino asit dizilimi üç boyutlu bir uzayda oluşur. Bu birleşim kelimelerdeki gibi "dümdüz" bir

şekilde olmaz; amino asitler birbirlerine değişik bağlantı yerlerinden bağlandıkları için, tüm yapı katlanmış bir üç boyutlu yapı haline gelir. Bu ise zaten karmaşık olan yapıyı daha da karmaşık hale getirmektedir...

Olasılık Hesapları, "Tesadüf"ü Geçersiz Kılar

Evrimcilerin proteinlerin tesadüfen meydana geldiği iddialarının ne kadar mantıksız ve akıl dışı olduğunu görmek için, 500 amino asitli ortalama bir protein molekülünün tesadüfen oluşma ihtimalini hesaplayabiliriz.

Herşeyden önce bu protein için gereken 500 amino asit biraraya gelmeli ve uygun sıralamada dizilmelidir. Ancak, proteinin oluşabilmesi için bu amino asitlerin hepsinin sol-elli olması gerekir. (doğada bulunan amino asitler sağ-elli ve sol-elli olmak üzere iki çeşittir. Ve amino asitleri rastgele seçtiğinizde sağ-elli veya sol-elli olmaları %50 ihtimaldir).

Protein oluşabilmesi için bir şart daha gerekir: amino asitler aralarında peptid bağı olarak bilinen özel bağ ile bağlanmalıdırlar. Diğer kimyasal bağlarla bağlandıklarında protein oluşamaz.

Tüm bu ihtimalleri hesapladığımızda olağanüstü bir sayı ile karşılaşırız. 500 amino asitli ortalama bir protein molekülünün tesadüfen oluşma ihtimali, 10950'de 1 ihtimaldir. 10950; 10 sayısının yanına 950 sıfırın gelmesiyle oluşan ve aklın kavrama sınırlarının çok ötesinde astronomik bir sayıdır. Böyle bir ihtimal "ihtimal" bile değildir, çünkü, matematikte de 1050'nin ötesindeki bir sayı dahi istatiksel olarak gerçekleşme ihtimali "0" (sıfır) olan bir sayıdır.

Proteinlerin üstte belirttiğimiz olağanüstü derecedeki kompleks yapıları, elbette, bunların bilinçli tasarımla, yani yaratılışla oluşturulduklarını ispatlar. Kaldı ki, proteinler hayatın en temel parçalarıdır. Bir hücrenin ya da DNA molekülünün tesadüfen oluşması, proteinden çok daha imkansızdır. Tüm canlılığın Yaratıcımız tarafından var edildiği açıktır. Bu, kesin ve inkar edilemez bir gerçektir.

Sonuç

Bu durumda, amino asitlerin uzaydan dünyaya düşüp düşmemeleri, evrimcilerin sorunlarını çözememektedir. Evrimciler, Allah'ın varlığını ve yaratışını kabul etmedikleri sürece de, hiçbir sorularına cevap bulamazlar. Ancak, "Uzaydan düştük" "Atalarımız mikrop" gibi mantık ve bilim dışı sansasyonel haberlerle, "evrim ölmedi, yaşıyor" mesajları vermeye devam ederler.

Oysa canlılığın sahip olduğu en küçük yapıların dahi son derece kompleks oldukları ve tesadüfen meydana gelemeyecekleri çok açık bir gerçektir. Her canlı, sahip olduğu tüm özellikleri ile birlikte, alemlerin Rabbi olan Allah yaratmıştır.

BİLİMSEL TEMELDEN YOKSUN
EVRİMCİ PROPAGANDA

2001 yılının Nisan-Mayıs aylarında iki ayrı isim tarafından dile getirilen **"evrim teorisini çürütmek istiyorsanız, milyonlarca yıl öncesinin insan fosillerini bulun, yoksa bu teori doğrudur"** şeklindeki iddia, büyük bir aldatmacadır.

Bu iddia ilk olarak Hürriyet gazetesi yazarlarından Özdemir İnce tarafından "Gerici Darwin 2001" başlıklı bir yazıyla dile getirildi. İnce, 29 Nisan 2001 tarihli yazısında, evrim hakkında ne kadar "bilimsel" bir kriter koyduğunu şöyle ilan ediyordu:

> *Kafam diyalektik düşünce yönteminin afyonuna alışkın olduğu için, Harvard Üniversitesi ve MIT (Massachusetts Institute of Technology) muhitlerinde bir araştırma yaptım. Bilim çevrelerinden aldığım görüş şöyle: '**Darwin'in gözleme dayalı kuramının yanlış olduğunun kanıtlanması için, en azından 6 milyon yaşında, ama günümüz insanının özelliklerine sahip bir iskelet kalıntısı bulmak gerekir.** Darwin'in kuramını çürütecek, moleküler ayrıntılara ilişkin sorular henüz yanıtsızdır.' '6 milyon yaşında iskelet' koşulu zihnimi bulandırdı. Muhterem milletvekilleri Darwin'i 'mat' edecek böyle bir kanıtı soru önergelerine eklediler mi acaba? Çünkü, **Darwin'in Evrim Kuramı'nı çürütmek için 6 milyon yaşında insan iskeleti kalıntısı bulmaları gerekiyor.***

Bilimsel gerçeklerle hiçbir ilgisi olmayan bu iddia, 29 Mayıs 2001 günü ise, **Star TV**'de **"Günaydın Türkiye"** programında, programın sunucusu **Metin Uca** tarafından tekrarlandı. Uca, evrime büyük bir delil bulduğu düşüncesinin kendisine verdiği güvenle, "600 bin yıllık insan bulamayan bir kişinin, evrim teorisini çürütemeyeceğini, bu yüzden teorinin bilimsel olarak kanıtlanmış bulunduğunu" ileri sürdü. Uca, bir yandan da Türk evrimcilerden felsefeci Yaman Örs'ün *Evrim* adlı kitabını tanıttı.

Oysa her iki evrimci yayında (Özdemir İnce'nin yazısında ve Metin Uca'nın programında) büyük bir bilimsel kriter gibi gösterilen "eski insan fosili bulma" iddiası, aslında söz konusu Darwinist yorumcuların konudan aslında ne kadar uzak olduklarını göstermektedir.

Fosiller, Canlıların
'Evrimleşerek' Değil,
Aniden Ortaya Çıktıklarını
Göstermektedir

Evrim teorisi hakkında yorum yapan kişiler, öncelikle evrim teorisinin neyi iddia ettiğini ve kendisine delil olarak neleri aradığını bilmelidirler. Evrim teorisi, "bundan 6 milyon yıl önce insan yaşıyor muydu, yaşamıyor muydu?" gibi bir soruya dayanmaz ki, bu teorinin çürütülmesi için "6 milyon yıllık insan fosili" bulmak gereksin.

Yeryüzünde halen yaşayan veya daha önce yaşayıp da soyu tükenmiş olan canlıların hangi jeolojik devirlerde ortaya çıktıkları, bulunan fosiller üzerinde yapılan yaş tayini metodlarıyla belirlenen teknik bir konudur. Bu konu hakkında bir tartışma da yoktur. Hangi jeolojik devirde hangi canlıların fosillerine rastlanıyorsa, buna göre bir doğa tarihi belirlenmiştir. Bu doğa tarihi, evrim teorisini benimseyen veya "bilinçli tasarımı" savunan tüm paleontologlar tarafından kabul edilen bilimsel verilere dayanır.

Mesele ise, bu canlıların "ne zaman" ortaya çıktıkları değil, "nasıl" ortaya çıktıklarıdır.

Evrim teorisi "nasıl" sorusuna, "her canlı ortak bir atadan gelmiş, kademeli değişimlerle uzun zaman içinde farklılaşmıştır" iddiasıyla cevap verir.

Yaratılış ise aynı soruya, "her temel canlı grubu, kendi özgün özellikleri ile tasarlanıp yaratılmış ve dünya üzerinde daha önceden bir atası olmadan ortaya çıkmıştır" diye cevap verir.

Fosil kayıtları ise, açıkça ikinci cevabın doğru olduğunu göstermektedir. Bu, evrim teorisine inanan paleontologlar tarafından da itiraf edilen bir gerçektir. Ünlü biyolog Francis Hitching, The Neck of the Giraffe: *Where Darwin Went Wrong* adlı kitabında bu konuyu şöyle açıklar:

> *Eğer fosiller buluyorsak ve* ***eğer Darwin'in teorisi doğruysa, o halde kayaların belirli bir grup yaratığın, daha kompleks bir başka grup yaratığa doğru küçük kademelerle evrimleştiğini gösteren kalıntılar ortaya çıkarması gerekir.*** *Bu nesilden nesile ilerleyen "küçük gelişmelerin" son derece iyi korunmuş olması gerekir. Ama durum hiç de böyle değildir. Aslında,* ***bunun tam tersi doğrudur****. Darwin'in "sayısız ara form olmalı, ama bunları neden yeryüzünün sayısız katmanında bulamıyoruz" derken yakınmış olduğu gibi. Darwin, fosil kayıtlarındaki bu "olağanüstü eksikliğin" sadece daha fazla fosil kazısı yapmakla ilgili olduklarını düşünmüştür.* ***Ama her ne kadar yeni fosil kazısı yapılırsa yapılsın, bulunan türlerin neredeyse hepsinin, istisnasız, bugün yaşamakta olan hayvanlara çok benzediği ortaya çıkmıştır.***[97]

Hitching bunları 80'li yıllarda yazmıştır, o zamandan bu yana ise fosillerin Darwinizm'e olan darbesi giderek büyümüştür. Fosil biliminin ortaya çıkardığı çok önemli bir gerçek, Darwinizm'in temel iddiası olan "hayat ağacı"nın hayal ürünü olduğudur. Bu hayat ağacı, farklı canlı gruplarının tek bir atadan geldiğini ve zaman içinde yavaş yavaş farklılaştıklarını varsayar. Oysa **bulgular, bilinen temel canlı grupları olan "filumların" tamamına yakınının, kısa bir jeolojik dönemde (Kambriyen Devir'de) aniden ortaya çıktığını göstermektedir.**[98]

Darwinizm'in dünya çapındaki en önemli eleştirmenlerinden biri olan Berkeley Üniversitesi profesörü Philip Johnson, paleontolojinin ortaya koyduğu bu gerçeğin, Darwinizm'le olan açık çelişkisini şöyle açıklamaktadır:

> ***Darwinist teori, canlılığın bir tür "giderek genişleyen bir farklılık üçgeni" içinde geliştiğini öngörür.*** *Buna göre canlılık, ilk canlı organizmadan ya da ilk havyan türünden başlayarak, giderek farklılaşmış ve biyolojik sınıflandırmanın daha yüksek kategorilerini oluşturmuş olmalıdır. Ama* ***hayvan fosilleri bizlere bu üçgenin gerçekte baş aşağı durduğunu göstermektedir: Filumlar henüz ilk anda hep birlikte vardır, sonra giderek sayıları azalır.***[99]

Bu olgu giderek inkar edilemez hale gelmektedir. En son olarak *New York Times* gazetesinin 22 Mayıs 2001 tarihli sayısındaki "Fossil Findings May Force Revisions in the History of Life" **(Fosil Bulguları, Yaşamın Tarihinde Revizyonlar Gerektirebilir)** başlıklı makalede, şu yorumlar yapılmıştır:

> *Uluslararası bir grup bilim adamı tarafından yapılan araştırmalar,* ***(doğa tarihinde) giderek artan bir çeşitlilik olmadığı*** *anlamına geliyor. Gerçekte, yeni sonuçlar, yaşamın çeşitlilik düzeyinin çok kısa bir sürede zirveye çıktığını ve orada kaldığını, yaşamın gerçek çeşitlilik zirvesinin 400 milyon yıldan daha önce geldiğini ve sonra gittiğini gösteriyor...* ***Bu, yaşamın çeşitliliği hakkında uzun zamandır kabul edilen görüşleri sorguluyor.***

Bu gibi gelişmeler yaşanırken, Darwinistler'in "6 milyon yıllık insan fosili isteriz, yoksa Darwinizm'e inanmaya devam ederiz" gibi bilimsellikten uzak yorumlarla kendilerini aldatmaları son derece hatalıdır. Çünkü bilime rağmen evrim teorisine inanmaktadırlar ve bunun tek nedeni, diyalektik materyalist felsefeye olan dogmatik bağlılıklarıdır. ("6 milyon yıl" yorumunun "Harvard ve MIT çevrelerinden" alındığı iddia edilmektedir, ama büyük olasılıkla bu kaynaklar yanlış anlaşılmıştır. Çünkü söz konusu üniversitelerdeki evrimciler, dogmatik de olsalar, bu kadar bilimdışı bir iddia öne sürmezler.)

Darwin'in Kendi Kıstasları,

Evrim Teorisini Kesinlikle Yıkmaktadır

Darwinistler eğer gerçekten bilimsel kıstaslar ortaya koymaya ve buna göre Darwinizm'i sorgulamaya niyetlilerse, önce Darwin'in kendi koyduğu kıstasları dikkate almalıdırlar. Çünkü Darwin, *Türlerin Kökeni* adlı kitabında teorisinin nasıl çürütülebileceğini çok somut şekilde açıklamıştır.

Bu konuda iki örnek vereceğiz. **Birincisi, Darwin'in fosiller hakkındaki kıstasıdır.** *Türlerin Kökeni*'nde şöyle yazmıştır:

> ***Eğer teorim doğruysa, türleri birbirine bağlayan sayısız ara geçiş türleri mutlaka yaşamış olmalıdır... Bunların yaşamış olduklarının kanıtları da sadece fosil kalıntıları arasında bulunabilir.***[100]

Bu kıstasa göre Darwin'in teorisi doğru değildir. Çünkü söz konusu ara geçiş türlerine ait fosiller yoktur; 150 yıldır tüm dünyada aranmasına rağmen bulunamamıştır. Bu gerçek evrimci paleontologlar tarafından da kabul edilir. Evrimcilerin 19. yüzyıldan bu yana öne sürebildikleri yegane "ara form adayları"nın böyle bir özellik taşımadığı da bir bir anlaşılmıştır. Tüm zamanların en büyük ara form adayı olan *Archaeopteryx*'in evrimcilerin iddia ettiği gibi "kuşların ilkel atası" olmadığı, bu canlıdan 70 milyon yıl daha eski olan gerçek bir kuş fosilinin 2000 yılında bulunmasıyla (*Longisquama insignis*) ortaya çıkmıştır. *(Ayrıntılı bilgi için bkz. Harun Yahya, DNA'daki Yaratılış Mucizesi, Vural Yayıncalık, 2000)*

Bu durumun yeni fosil bulgularıyla değişmeyeceği de anlaşılmaktadır. Amerikalı paleontolog R. Wesson, 1991'de yayınlanan *Beyond Natural Selection* adlı kitabında evrimin fosil çıkmazını şöyle açıklamaktadır:

> *Ne var ki, fosil kayıtlarındaki boşluklar gerçektir.* ***Herhangi bir (evrimsel) soy oluşumunu gösterecek kayıtların yokluğu, son derece olgusaldır.*** *Türler genellikle çok uzun zaman dilimleri boyunca sabit kalırlar. Türler ve özellikle cinsler hiçbir zaman yeni bir türe ya da cinse doğru evrim göstermezler. Bunun yerine, bir tür ya da cinsin bir diğeriyle yer değiştirdiği gözlenir. Değişim ise çoğunlukla anidir.*[101]

Darwin'in, teorisini test etmemiz için gösterdiği ikinci büyük kıstas ise, bir organın daha küçük parçalara **"indirgenebilir"** olup olmadığıdır. Yine *Türlerin Kökeni*'nde şöyle yazmıştır:

> ***Eğer birbirini takip eden çok sayıda küçük değişiklikle kompleks bir organın oluşmasının imkansız olduğu gösterilse, teorim kesinlikle yıkılmış olacaktır.***[102]

Bunun manası şudur: Evrim teorisi, canlıların tüm sistemlerinin, önceden belirlenmiş bir plan olmadan, tesadüflerle ortaya çıktığı iddiasındadır. Bu tesadüflerin arasından, canlıya fayda sağlayanların kalıcı hale geldiğini, böylece sistemlerin çok basit bir formdan başlayarak uzun zaman içinde aşama aşama geliştiğini öne sürmektedir. (Örneğin Darwinizm'e göre, canlılar, daha önceden hiç gözleri yok iken, tesadüfi mutasyonlar sayesinde "aşama aşama" gözler kazanmış olmalıdırlar.)

Oysa canlı bedenlerindeki karmaşık organların hemen hepsi, tek bir parçası dahi eksik olsa işe yaramayacak organlardır. Bunların "aşama aşama" gelişmiş olması mümkün değildir, çünkü sistem eksiksiz olmadıktan sonra canlıya hiçbir avantaj sağlamamaktadır. Amerikalı biyokimya profesörü (Lehigh Üniversitesi, Pennsylvania) Michael J. Behe'nin 1996'da yayınlanan "*Darwin'in Kara Kutusu*: Evrime Karşı Biyokimyasal Başkaldırı" adlı kitabıyla bilim dünyasına kazandırdığı **"indirgenemez komplekslik"** kavramı, Darwinizm'in bu çıkmazını ifade etmektedir.

Behe ve onun gibi "bilinçli tasarım" teorisini savunan birçok bilim adamı tarafından detayları ortaya konan pek çok "indirgenemez kompleks" organ ve sistem (örneğin insan gözü, gözün biyokimyasal sistemi, kan pıhtılaşma sistemi, bakteri kamçısı, hücre için organeller, DNA ve onu işleyen enzimler gibi), Darwin'in korkusunu gerçeğe dönüştürmektedir. "Birbirini takip eden çok sayıda küçük değişiklikle kompleks bir organın oluşmasının imkansız olduğu" gösterilmekte ve **bu ikinci kıstasa göre de Darwin'in teorisi "kesinlikle yıkılmaktadır".**

HÜRRİYET GAZETESİ
YAZARI ÖZDEMİR İNCE'NİN
DARWINİZM YANILGILARI

3 Mayıs 2001 tarihli Hürriyet gazetesinde Özdemir İnce'nin köşesinde, "Evrim düşüncesi neye aykırı?" başlıklı bir yazı yayınlandı. Yazıda, 2001 yılı içinde bazı milletvekillerinin, ilk, orta ve yüksek eğitim kurumlarında evrim teorisinin okutulmasına karşı verdikleri hukuk mücadelesi konu edilmekte ve söz konusu milletvekillerinin görüş ve tutumları eleştirilmektedir. Ancak bu eleştiri ve açıklamalarında bazı önemli hatalar ve çelişkiler bulunmaktadır.

Evrim Teorisinin Allah İnancı İle Çelişmediği Yanılgısı

Özdemir İnce, Darwinizm'in Allah inancıyla çelişmediği iddiasındadır ve hatta buna delil olarak Darwin'in bir sözünü göstermektedir. Bu yoruma göre, Darwin'in "dini inançlara hiç de karşı olmadığını" kabul etmemizi beklemektedir.

Oysa bilim tarihini inceleyen herkes, durumun hiç de öyle olmadığını bilir. Öncelikle Darwin'in "dini inançlara saygılı" olduğu izlenimi doğru değildir. Darwin uzun zaman boyunca inançsızlığını açıklamamıştır, çünkü çevresinden—hatta Hıristiyan olan eşinden—tepki almaktan çekinmiştir. Ancak Darwin'in pek çok yazısında, özellikle son dönemdeki yazılarında, inançsızlığı, dahası insanları inançtan vazgeçirme çabası aşikardır. *Türlerin Kökeni* kitabında bile, kendince türlerin "yaratılmadığını" ileri süren mantıkları sık sık tekrarlamıştır.

Darwinizm, ateizme, dünyada görülmediği kadar büyük bir destek vermiştir. Günümüzün en ünlü Darwinistlerinden biri ve "militan bir ateist" olan Richard Dawkins, "Darwin bize entelektüel olarak donanımlı birer ateist olma şansını verdi" derken, bunu ifade eder.

Evrim teorisini kabul ettiği halde bir yandan da Allah'a inandığını söyleyen pek çok insan bulunmaktadır. Ama önemli olan Darwinizm'in kendi hedefinin ne olduğudur ki, bu hedefin ateizmi desteklemek olduğu açıktır.

Evrim zihniyetine sahip, buna karşılık Allah'a inandığını söyleyen insanlar, genellikle Darwinizm'in bu asıl mesajını fark edemeyen kimselerdir. Oysa evrim teorisinin temel mantığı hayatın kökeni ile ilgili açıklamalardan bir Yaratıcının varlığını çıkarmaya dayanır. Teori, Yaratıcıyı reddeder ve Yaratıcının yerine doğa kanunlarını, tesadüfleri ve zamanı yaratıcı bir güç olarak kabul eder. Açıksözlülüğü ile bilinen evrimcilerden biri olan Pierre Paul Grassé bu gerçeği şöyle dile getirir:

> *(Evrimcilerin canlılığın açıklaması olarak öne sürdükleri)...* ***tesadüf kavramı, ateizm görüntüsü altında kendisine gizlice tapınılan bir tür ilah haline gelmiştir.***[103]

Evrim teorisinin Allah inancını reddettiği gerçekte çok iyi bilinmektedir. Bu gerçeği bazı evrimciler de itiraf etmektedirler. Örneğin Sidney Üniversitesi'nden evrimci antropolog Dr. Michael Walker şöyle demektedir:

> *Birçok bilim adamı ve teknoloji uzmanının Darwin teorisine dilleriyle hizmet ediyor olmalarının tek nedeninin,* ***bu teorinin bir Yaratıcı olduğunu reddetmesi*** *olduğunu kabul etmek zorundayız.*[104]

Evrim teorisinin dine ve Allah inancına karşı olduğunu görmemek veya görmezlikten gelmek, bu teori ile bilimsel ve kültürel alanda yapılan mücadeleyi de takdir edememe sebebidir. Kimi çevreler ideolojik nedenlerle, Allah inancını reddettiği, Allah'ın belirlediği güzel ahlak yerine çatışmayı, bencilliği, çıkar mücadelesini desteklediği için bu teoriyi gözü kapalı olarak kabul etmektedir. Ancak Sayın İnce'nin Darwinizm'e olan "bağlılığı"nın nedenini anlamak mümkün değildir.

Özdemir İnce'nin, Allah'ın İnsanları
Evrim Aracılığı İle Yaratmış Olduğu Yanılgısı

Sayın İnce, yazısında Allah'ın iradesinin insanı evrimle de, Hz. Adem aracılığı ile de yaratmaya yeteceğini belirtmektedir. Allah, elbette ki insanları dilediği şekilde yaratmaya güç yetirendir. Ancak, Allah insanı ve diğer canlıları nasıl yarattığını Kuran'da açıklamıştır. Kuran'da yaratılışın evrim ile olduğunu gösteren, buna işaret eden tek bir ayet bulunmamaktadır.

Aksine, canlıların Allah'ın dilemesiyle, yaratıldıkları bildirilmektedir. Dolayısıyla, İnce'nin evrim teorisi dinle çelişmez iddiası hiçbir bilgiye dayanmamaktadır.

Lenin, Stalin, Mao Ve Hitler Gibi Kanlı Diktatörlerin
Darwinizm'den Teşvik Gördükleri Bilinen Bir Gerçektir

Sayın İnce yazısında, Lenin, Stalin, Mao ve Hitler gibi 20. yüzyıla acı ve katliam getirmiş olan diktatörlerin Darwinizm'den bilimsel destek aldıkları gerçeğini inandırıcı bulmadığını belirtmektedir. Oysa bu, tarihçiler ve sosyal bilimciler tarafından kabul edildiği gibi, bizzat bu diktatörlerin kendi ifadeleriyle de belirttikleri bir gerçektir.

Örneğin Hitler ırkçı ve savaşçı teorilerini geliştirirken Darwinizm'den, özellikle Darwin'in "yaşam mücadelesi" fikrinden ilham almıştır. Ünlü kitabı *Kavgam*'ın adını, bu yaşam mücadelesi fikrinden esinlenerek belirlemiştir. Hitler de aynı Darwin gibi[105] Avrupalı olmayan ırkları maymunlarla aynı statüye koymuş ve şöyle demiştir: "Kuzey Avrupa Almanlarını insanlık tarihinden çıkarın, geriye maymun dansından başka bir şey kalmaz."[106]

Nazi Doktorları adlı kitabın yazarı olan Amerikalı tarihçi Michael Grodin Hitler'in ideolojisi ile Darwinizm arasındaki yakın ilgiyi şöyle açıklar:

> ***Nazi ideolojisi, Sosyal Darwinizm ve yirminci yüzyılın başlarında gelişen ırk arındırılması kavramları arasında kusursuz bir uyum vardı.*[107]**

Amerikalı araştırmacı George Stein ise, *American Scientist* dergisine yazdığı bir makalede bu konuyu şöyle açıklamaktadır:

> *Nazizm gerçekte, Darwinist devrimin bilimsel gerçeklerine tamamen uygun olan biyolojik bir politikayı, tüm bir topluma uygulamak için yapılmış ilk geniş çaplı ve bilinçli girişimdir.*[108]

Ünlü evrimci Sir Arthur Keith ise, **"Alman Führer'i bir evrimciydi**. Almanya'nın tecrübesini, evrim teorisine uygun hale getirmek için bilinçli olarak çalıştı" sözleriyle Hitler'in evrimci yönünü vurgular.[109]

Hitler nasıl ırklar arası mücadele konusunda Darwinizm'den teşvik gördüyse, 20. yüzyılın komünist diktatörleri de sınıflar arası çatışma konusunda Darwinizm'i yol gösterici olarak kabul etmişlerdir. Marx ve Engels'in Darwinizm'e büyük önem verdikleri, Marx'ın, Darwin'in kitabını kendi felsefesinin "doğa tarihi açısından temeli" saydığı, Engels'in *Doğanın Diyalektiği* adlı kitabında Darwin'e övgüler yağdırdığı ve onun teorisini tekrarladığı bilinen gerçeklerdir. Marx ve Engels'in yolunu izleyen **Plekhanov, Lenin, Trotsky ve Stalin gibi Rus komünistlerinin hepsi de, Darwin'in evrim teorisini benimsemişlerdir**. Stalin'in gençliğinde bir din adamı iken Darwin'in kitapları nedeniyle ateist olduğu da tarihçiler tarafından not edilen bir gerçektir.[110]

Stalin Darwin'in fikirlerine verdiği önemi, iktidarda iken de şöyle açıklamıştır:

> *Genç nesillere... üç şeyi öğretmeliyiz: Dünyanın yaşını, jeolojik orijinini ve* ***Darwin'in öğretilerini.*[111]**

Komünist rejimi Çin'de kuran ve milyonlarca insanı katleden Mao ise kurduğu bu düzenin felsefi dayanağını, **"Çin sosyalizminin temeli, Darwin'e ve evrim teorisine dayanmaktadır"** diyerek açıkça belirtmiştir.[112]

Darwinizm'in Mao ve Çin komünizmi üzerindeki etkisi, Harvard Üniversitesi'nden tarihçi James Reeve Pusey'in, *China and Charles Darwin* (Çin ve Charles Darwin) adlı araştırma kitabında detaylarıyla anlatılmaktadır. (Cambridge, Massachusetts, 1983)

Darwinizm ile totaliter ideolojiler arasındaki ilişki günümüzde de sürmektedir. Gerek Avrupa'da giderek daha da etkin hale gelen ırkçı neo-Naziler ve dazlaklar, gerekse de komünist örgütler hala Darwinizm ile eğitilmektedirler. Bu örgüt ve gruplar, internet sitelerinde ve yayınlarında da Darwinizm propagandası yapmaktadırlar. Bunlar, biraz araştırma ve ön yargısız bir değerlendirme ile açıkça görülebilecek gerçeklerdir. *(Detaylı bilgi için bkz. Harun Yahya, Darwinizm'in İnsanlığa Getirdiği Belalar, İstanbul, Ekim 2000; Harun Yahya, Komünizm Pusuda, İstanbul, Nisan 2001; Harun Yahya, Darwinizm'in Kanlı İdeolojisi Faşizm, İstanbul, Mayıs 2001)*

Sayın İnce'nin Taliban Ve
Hizbullah Örneğindeki Mantıksızlık

Sayın İnce, yazısında şöyle bir mantık öne sürmektedir: "Bölücü ve yıkıcı terör örgütlerinin esin kaynağı materyalist fikirler ise Hizbullahçılar ile Taliban'ın ilham kaynağı ne olabilir? Darwin'in evrim kuramı ile materyalist görüşler mi yoksa İslam mı?"

Özdemir İnce'nin burada kullandığı mantığın son derece çürük olduğu açıktır. Kuran'da Allah barış ve güvenliği, dostluğu, hoşgörüyü, bağışlanmayı, sevgiyi, şefkat ve merhameti, fedakarlığı paylaşmayı emreder. Kuran'ı rehber edinenler Allah'ın bu emirlerine harfiyen uyarlar. Dolayısıyla, hiçbir terör eylemi Kuran'ı rehber edinen insanlar tarafından gerçekleştirilmiş olamaz. Bu tür hareketlerin ardında farklı sebepler aranması gerektiği ve bunların da önlemlerinin farklı olacağı son derece açıktır. Bu tehlikeye karşı yapılması gereken, dini, tüm hurafe ve sapkınlıklardan arındırmak, sadece Allah'ın vahyi olan Kuran'ı rehber edinerek Peygamber Efendimizi örnek almak ve gençleri hurafelerden arınmış gerçek din ile eğitmektir.

Burada atlanmaması gereken nokta şudur: İslam adını kullanarak terör uygulayanlar olabilir, ama İslam'ın kendisi terörü, çatışmayı ve bozgunculuğu yasaklamakta, buna karşılık insanlığı barış, huzur ve dostluğa davet etmektedir. Ama materyalist felsefe ve Darwinizm'de, çatışma ve savaş gerekliliğine inanılır. Materyalist ve Darwinist ideolojiler adına ortaya çıkıp kan dökenler, bu ideolojilerin meşru gördüğü, hatta emrettiği bir işi yapmaktadırlar.

Bu gerçekleri göz ardı ederek, demagoji yoluyla gerçekleri saptırmaya çalışmak akılcı ve vicdanlı bir davranış değildir. Kaldı ki, Türk Milleti tüm dünya için tehdit oluşturan her iki tehlikenin de farkındadır. Akılcı ve vicdanlı bir düşünce, tüm önyargılarından kurtularak her iki tehdite karşı en etkin bilimsel ve kültürel mücadeleyi vermeli, ideolojik önyargılarla tehlikelerden herhangi birini görmezlikten gelmemelidir.

Sonuç

Evrim teorisinin gerçek yüzünü, toplumlar için oluşturduğu tehlikeleri ve bilimsel çöküşünü görmezden gelmek, akılcı bir yaklaşım değildir.

Gençlere, bilimsel dayanağı olmayan, ateizmi, çatışmayı, kavgayı, ırkçılığı "bilimsel gerçekler" veya "doğa kanunları" gibi gösteren bir teoriyi bilimsel bir doğru olarak anlatmanın tehlikelerine dikkat çekmek elbette zaruridir. Marx ve Engels'in deyimiyle komünizmin bilimsel temeli olan Darwinizm ile ve dolayısıyla komünist ideoloji ile ilmi bir mücadele vermek vicdan sahibi her insanın görevidir.

Ön yargıları ve dogmatik inançları terk eden her insan, tüm bu gerçekleri görebilir ve evrim teorisinin karanlık yüzünü ortaya koyan çalışmaların ne derece ehemmiyetli olduğunu fark edebilir.

8 MİLYON YILLIK İSKELET
HAKKINDAKİ EVRİMCİ YANILGILAR

11 Haziran 2001 tarihli bazı gazetelerde evrim teorisi lehinde yorumlanan bir fosil bulgusundan söz ediliyordu. Örneğin bu yeni bulgu Hürriyet gazetesi'nde **"Evrim Zincirini Anadolu Aydınlatacak"** başlıklı bir haberle duyuruldu. Söz konusu fosil, Anadolu'da bulunan ve 23. Uluslararası Kazı, Araştırma ve Arkeometri Sempozyumu'nda duyurulan bir örnekti. Habere göre, bazı evrimci antropologlar, yaşı 7-8 milyon yıl olarak hesaplanan bu fosilin "insanımsılarla" kuyruksuz maymunlar arasında eksik olan evrim zincirini tamamlayacağını iddia ediyordu.

Klasik bir evrim propagandasının sergilendiği bu haberler, bilimsel açıdan önemli yanılgı ve yanlışlar içermektedir. Bu yazıda, söz konusu gazete haberlerine hakim olan evrimci ön yargı ortaya konacaktır.

"İnsanın Evrimi" Hiçbir Somut
Kanıta Dayanmayan Bir Varsayımdır

Öncelikle, insanın evrimi iddiasının neden bilimsel dayanaklardan yoksun bir varsayım olduğunu açıklamak gerekir.

Evrimciler, insanın maymunlarla ortak bir atadan türediklerini öne sürerler. Bu konuda aralarında kesin bir uzlaşma yoktur, ancak genel iddiaya göre, kuyruksuz maymunlar ve evrimcilerin **"insanımsı"** (hominid) adlı bir sınıfa dahil ettikleri diğer tür maymunlar (yani çeşitli Australopithecus türleri) ortak bir atadan gelmişler ve 5-10 milyon yıl önce birbirlerinden ayrılmışlardır. Aynı iddiaya göre "insanımsı" maymunlar (yani Australopithecus) zamanla aşama aşama günümüz insanına dönüşmüştür.

Bu hikaye sağlam temellere oturan bilimsel bir gerçek gibi anlatılır. Oysa **ne fosil kayıtları böyle bir evrimi ispatlamaktadır, ne de böyle bir evrim sağlayacak bir mekanizma ortaya konabilmiştir.**

Nitekim evrimciler de kanıtlara değil, kendi ürettikleri kavramlara dayanırlar. Bunların başında az önce belirttiğimiz "insanımsı" (**hominid**) kavramı gelir. Evrimci sınıflamaya göre bu grubun içinde insanlar (yani çeşitli "Homo" sınıflamaları) ve Australopithecus türleri vardır. Evrimciler "hominid"leri ise, daha üst bir grup olarak kabul edilen **"hominoid"** kategorisine dahil ederler. Bu kategoride, "hominid"lerin yanında, gibonlar ve büyük kuyruksuz maymunlar da yer alır.

Evrimciler bu teorik sınıflandırmayı bir kez kurduktan sonra, bulunan her fosili bu şema içinde bir yerlere oturtmakta ve bunun sonucunda, bulunan her fosil üzerine tüm dünya medya aracılığıyla **"evrimin kayıp halkası bulundu" gibi klişe haberlerle** aldatılmaktadır. Anadolu'da bulunan 7-8 milyon yıllık "hominid" fosili hakkındaki haberler de aynı klişenin belki bininci tekrarıdır.

Oysa tüm bu hikaye belirttiğimiz gibi bir aldatmacadır, çünkü **ortada evrimci varsayımları doğrulayan kanıt yoktur.** Evrimciler mevcut maymun sınıflamalarını ve bunlara ait fosil kalıntılarını (kendi içinde son derece ihtilaflı) bir "evrim zinciri" halinde sıralamaktadırlar, ama fosiller ortada gerçekten böyle bir geçiş olduğuna dair kanıt sunmamaktadır.

Evrimci Paleoantropologlardan İtiraflar

İnsanın evrimi iddiasının hayali olduğunun ilginç bir göstergesi, bulunan yeni fosillerin iddiayı desteklemek yerine çelişkili hale getirmesidir. ABD'nin en önde gelen paleontologları arasında yer alan Harvard Üniversitesi'nden Niles Eldredge ve Amerikan Doğa Tarihi Müzesi'nden Ian Tattersall, bu konuda şu önemli yorumu yapmışlardır:

> *Canlıların evrimsel tarihlerinin bir keşif meselesi olduğu düşüncesi, bir efsanedir. Eğer öyle olsaydı, ne kadar çok hominid fosili bulursak, insanın evrimi hikayesinin de o kadar açık hale gelmesi gerekirdi. Oysa eğer birşey olduysa, bunun tam tersi olmuştur.*[113]

Konunun uzmanı olan diğer pek çok evrimci, aslında savunduğu teori hakkında son derece kötümser düşüncelere sahiptir. Örneğin ünlü *Nature* dergisinin bir numaralı bilim yazarı Henry Gee, "insanın evrimi ile ilgili 5 ila 10 milyon yıl öncesine ait tüm fosil kanıtlarının küçük bir kutuya sığabilecek kadar az olduğunu" söyler. Gee'nin bundan vardığı sonuç ilginçtir:

> *Ata-torun ilişkilerine dayalı* ***insan evrimi şeması, tamamen gerçeklerin sonrasında yaratılmış bir insan icadıdır ve insanların önyargılarına göre şekillenmiştir...*** *Bir grup fosili almak ve bunların bir akrabalık zincirini yansıttıklarını söylemek, test edilebilir bir bilimsel hipotez değil, ama geceyarısı masallarıyla aynı değeri taşıyan bir iddiadır—eğlendirici ve hatta belki yönlendiricidir, ama bilimsel değildir.*[114]

Aslında "insanın evrimi" masalı, materyalist felsefeye inanan bir grup insanın, doğa tarihini bu dogmatik inançlarına göre yazma çabasından başka birşey değildir. İngiliz Bilim İlerleme Derneği'nin (British Association for the Advancement of Science) 1980'lerdeki bir toplantısında, Oxford Üniversitesi tarihçisi John Durant bu konuda şu yorumu yapmıştır:

> *Acaba, aynen "ilkel" efsaneler gibi, insan evrimi teorileri de kendilerini yaratanların değer sistemlerini, onların kendileri ve toplumları hakkındaki inanışlarını geçmişe yansıtarak, güçlendiriyor olabilir mi?*[115]

Durant daha sonraki bir yazısında ise şöyle demektedir:

> *İnsan evrimine dair düşüncelerin, gerek bilim-öncesi gerekse bilimsel toplumlarda benzer işlevler üstlenip üstlenmediği kuşkusuz sorulmaya değer bir konudur... Yakından incelendiğinde ortaya çıkmaktadır ki, her defasında, insanın kökeni hakkındaki fikirler geçmiş kadar bugünü de yansıtmaktadır, geçmişteki atalarımızın deneyimleri kadar kendi deneyimlerimizi yansıtmaktadır....* ***Bilimin bir an önce efsanesizleştirilmesine acilen ihtiyacımız vardır.*** [116]

Kısacası, insanın kökeni hakkındaki evrim teorileri, bu teorileri üretenlerin önyargılarını ve felsefi inançlarını yansıtmaktan başka bir işlev görmemektedir. Bu gerçeği kabul eden bir diğer evrimci, Arizona State Üniversitesi antropoloğu Geoffrey Clark'tır. Clark, 1997'deki bir yazısında şöyle der:

> *Önümüzdeki bir grup alternatif araştırma sonucundan bir tanesini,* ***daha önceki varsayımlarımıza ve önyargılarımıza göre*** *seçiyoruz—bu hem politik hem de subjektif bir işlem... Paleoantropolojinin sadece şekli bilimseldir, içeriği değil.*[117]

Medya Propagandasının İçyüzü

Görüldüğü gibi, insanın evrimi iddiası, bizzat bu iddianın şekillenmesinde rol oynayan kimseler tarafından dayanaksız bulunmaktadır. İddia bilime değil, teoriyi şekillendirenlerin inanç ve ön yargılarına dayalıdır.

Ama ilginç olan nokta, paleoantropoloji dünyasındaki bu "itiraf"ların hiçbir zaman medyaya yansımamasıdır. Aksine evrimci medya, savaşı kaybetmekte olan bir ülkenin vatandaşlarına son bir moral vermek için yaptığı

"zafer yakındır" propagandaları gibi, evrim teorisinin içine düştüğü bu çıkmazı özenle gizler ve kitlelere hep "evrim teorisinin her gün yeni bir kanıtı bulunduğu" yalanını söyler. Yale ve California Berkeley üniversitelerinde yüksek lisans ve doktora yapmış Amerikalı bir biyolog Jonathan Wells, *Icons of Evolution: Science or Myth, Why Much of What We Teach About Evolution is Wrong* (Evrimin İkonları: Bilim mi Efsane mi, Evrim Hakkında Öğrettiğimiz Pek Çok Şey Neden Yanlış) adlı 2000 yılı basımı kitabında bu propaganda mekanizmasını şöyle özetler:

> *Toplumun geneli, insanın kökeni hakkındaki derin belirsizliğe dair bilimsel uzmanların yaptıkları açıklamalardan çok nadiren haberdar edilir. Bunun yerine, şu veya bu kimsenin en son teorisi ile besleniriz ve bize bizzat paleoantropologların bunun üzerinde anlaşamadıkları gerçeği aktarılmaz. Ve tipik olarak, teori mağara adamlarının veya "bol makyajlı" insan atalarının hayali resimleri ile süslenir... Görünen odur ki, bilimin hiçbir alanında bu kadar az bir malzeme üzerine bu kadar fazla bir kurgu yapılmamıştır.* [118]

Abartma İçgüdüsü

Üstte, paleoantropoloji alanındaki pek çok bilim adamının, kendi uğraşılarına hiç de güvenle bakmadıklarını belirttik. Peki evrimci medyanın haberlerine manşet olan, "insanın evrimi artık kanıtlanmış bir gerçektir" gibi asılsız iddialarla gazete ve televizyonlarda boy gösteren bilim adamları kimlerdir? Bunlar, paleoantropolojiyi dayanaksız bulan bilim adamlarından niçin farklı düşünmektedirler?

Cevap, bu kişilerin farklı düşünmeleri değil, farklı davranmalarıdır. Aslında onlar da gerçeği bilmektedirler, ama uzun uğraşılar sonucunda elde ettikleri birkaç kemik parçasını önemli göstermek, "evrimin kayıp halkası" olarak tanıtmak ve böylece manşetlere taşınmak hoşlarına gitmektedir. Evrimci Greg Kirby, Biyoloji öğretmenleri Birliği'nin toplantısında yaptığı bir konuşmada bu psikolojiyi şöyle ifade etmiştir:

> ***Eğer bütün hayatınızı kemik toplamak, kafatasının ve çenenin küçük parçalarını bulmak için harcıyorsanız, bu küçük parçaların önemini abartmak için çok güçlü bir istek duyarsınız.*** [119]

Sonuç

İşte başta Hürriyet olmak üzere çeşitli günlük gazetelerde haber yapılan "8 milyon yıllık hominoid iskeleti", üstte anlattığımız medyatik propaganda stratejisinin ve bulgularını abartma eğilimindeki evrimci paleoantropologların yeni bir şov malzemesinden başka birşey değildir.

İskelet hakkında yapılan "evrimin eksik halkası bulundu" şeklindeki yorumlar, savaşı kaybetmek üzere olan bir ülkenin "zafer yakındır, ramak kaldı" şeklindeki propagandalarına benzemektedir. Özellikle son zamanlarda, evrim teorisinin çıkmazlarını, hiçbir bilimsel delile sahip olmadığını gözler önüne seren tartışma programları, yayınlar ve açıklamalar evrimcileri telaşa düşürmüş olmalı ki, "evrim teorisi"nin çöktüğü yerde, evrime "sözde" bir delil çıkararak teorilerini kurtarmaya çalışmaktadırlar. Ama bu çaba boşunadır; hiçbir propaganda, kaybedilen bir mücadeleyi kurtaramamıştır.

BİLİM VE ÜTOPYA DERGİSİNİN İNSAN BEYNİ VE BİLİNCİ HAKKINDAKİ DARWINİST-MATERYALİST YANILGILARI

Bilim ve Ütopya dergisinin Haziran 2001 sayısının büyük bir bölümü "beyin" konusuna ayrılmıştı. Genel olarak farklı kitaplardan yapılan alıntılarla hazırlanan dergide, beynin evrimi, bilinç ve zihnin kökeni gibi konulara yer veriliyor, daha doğrusu bu konularda farklı kişiler tarafından ortaya atılan farklı spekülasyonlar aktarılıyordu. Bu yazıda, dergide yer alan spekülasyonların bilimsel bir nitelik taşımadıkları gösterilecek ve Bilim ve Ütopya dergisinin bilimsel ve mantıksal yanılgıları ele alınacaktır.

Materyalistlerin, "Bilincin Maddeye İndirgenebileceği" İddiası Büyük Bir Yanılgıdır

Bilim ve Ütopya dergisinin yayın yönetmeni Ender Helvacıoğlu'nun, derginin söz konusu sayısında, *"Aklın Doğasının Keşfi"* başlıklı bir yazısı yayınlandı. Ender Helvacıoğlu yazısında özetle şöyle diyordu:

> *Materyalist filozoflar, öteden beri, idealistlere ve dincilere karşı, "akıl", "düşünce", "bilinç", "zihin" gibi olguların beynin faaliyetinin ürünleri olduğunu öngörmüşlerdi. Ama ne de olsa bu bir felsefeydi...*

Sayın Helvacıoğlu sözlerinde bu materyalist felsefenin artık bilimsel olarak kanıtlandığını ileri sürüyor ve "Artık biliyoruz ki, "akıl" dediğimiz şey beynin varoluş tarzından başka birşey değildir." iddiasında bulunuyordu. Helvacıoğlu bu "hayalindeki keşif"ten dolayı "çocuklar gibi şen olduğunu" da sözlerine ekliyordu.

Ne var ki, E. Helvacıoğlu'nun iddiasının aksine, materyalist yanılgılarını destekleyecek hiçbir bilimsel delil bulunmamaktadır. Materyalistlerin, bilinç ve akıl ile ilgili iddiaları bilimsel desteği olmayan bir felsefeden ibarettir. E. Helvacıoğlu'nun, derginin Haziran sayısının neredeyse yarısını ayırdığı beyin konusunda yayınladığı yazılar ise, bazı materyalistlerin hayal ürünlerinden, konu üzerindeki spekülasyonlarından başka birşey değildir.

Materyalistlere göre, insanın sahip olduğu tüm duygular, sevinçler, üzüntüler, heyecanlar, beynin içindeki nöronlar (sinir hücreleri) ve bunlar arasındaki kimyasal reaksiyonlardan ibarettir. Bir başka materyalist Francis Crick, bu materyalist iddiayı şöyle özetler:

> ***Sevinçleriniz, üzüntüleriniz, hatıralarınız ve tutkularınız, kişiliğinizle ilgili hisleriniz ve iradeniz, aslında çok sayıda sinir hücresinin ve onlara bağlı moleküllerin birarada gerçekleştirdiği hareketlerden başka birşey değildir.***[120]

Oysa bu, ne bilimsel ne de mantıksal açıdan savunulabilecek bir iddia değildir. Materyalistlerin insan ruhuna ait özelliklere böyle bir açıklama getirmelerini zorunlu kılan, onların maddeci ön yargılarıdır. Maddenin ötesinde bir varlığın mevcut olduğu gerçeğini kabul etmemek için, akıl ve mantıkla bağdaşmayan iddialara boyun eğmektedirler.

Bilim yazarı John Horgan, söz konusu materyalist düşünceye (indirgemecilik) bağlı olmasına karşın Francis Crick'in iddiasının kabul edilemez olduğunu da şöyle itiraf eder:

> *Bir bakıma Crick haklı. Biz nöron paketinden başka birşey değiliz. Aynı zamanda, ne tuhaftır ki nörolojinin yetersiz olduğu anlaşıldı. Aklı nöronlarla açıklamak, aklı kuark ve elektronlarla açıklamaktan daha fazla bir kavrayış ve fayda getirmedi.* ***Birçok alternatif indirgemecilik (reductionism) var.*** *"Biz özel gen paketinden başka birşey değiliz". "Biz doğal seleksiyonla şekillenen adaptasyonlardan başka birşey*

değiliz". "Biz farklı konular için ayrılmış bilgisayar makinalarından başka birşey değiliz". Crick'in iddiasına benzeyen ***bu duyuruların hepsi savunulabilir, ancak hepsi yetersizdir.***[121]

Bu açıklamaların elbette hepsi yetersiz, hatta mantıksızdır. En koyu materyalistler dahi bu gerçeğin çok iyi farkındadırlar aslında. Nitekim, Darwinizm'in en ateşli savunucularından Thomas Huxley, **"Bilinç gibi bu kadar olağanüstü birşey nasıl olup da sinir dokularının birbiriyle etkileşiminden meydana gelmiştir? Bu Alaaddin'in lambasını oğuşturduğunda içinden Cin'in çıkması kadar açıklanamazdır."** diyerek, bilincin nöronlar arası iletişimle açıklanamayacağını ifade etmiştir.[122]

Huxley'den günümüze, insan bilincinin nöronlarla açıklanamaz olduğu gerçeği değişmemiştir. Ancak bunun nedeni, bilim adamlarının yetersiz buluşlar yapmaları değildir. Aksine, nöroloji konusunda 20. yüzyılın özellikle sonlarında çok büyük buluşlar ve atılımlar gerçekleşmiştir. Ancak bunlar, insan bilincinin asla maddeye indirgenemeyeceğini, maddenin ötesinde bir gerçeğin aranması gerektiğini ortaya koyan çalışmalardır. Nitekim, Bilim ve Ütopya'nın kendi yazarlarından Dr. Tuğrul Atasoy, bu gerçeği yine Bilim ve Ütopya dergisinin Ağustos 1999 tarihli sayısında itiraf etmiştir:

Bilincin tam bir tanımını bugün için yapamıyoruz. Onu ancak bileşkenlerini tanımlamak yoluyla tanımlamaya çalışıyoruz. Yine de ***biliyoruz ki bilinç her zaman bileşenlerinin toplamından fazlasıdır...***

Almanya'nın önde gelen Darwinist ve materyalist yazarlarından biri olan Hoimar Von Ditfurth ise, kabul ettikleri yöntem ile bilincin açıklanamayacağını şöyle itiraf eder:

İzlediğimiz doğa tarihi ve genetik gelişme yolu üzerinde, bilincin, ruhun, zekanın ve duygunun ne olduklarına ilişkin bir yanıt veremeyeceğimiz gün gibi aşikardır. *Çünkü psişik-bilinçsel boyut, en azından bu dünyada, şu anda, evrimin gelip gelebildiği en üst boyuttur. Dolayısıyla da evrimin öteki aşama ve basamaklarına, gene bilincimiz yardımıyla, dıştan, onların üstüne yükselerek bakabildiğimiz halde, bilincin (ruhun) kendisine böyle bir yaklaşım yapabilme olanağından yoksunuz. Çünkü elimizde bilincin kendisinden daha gelişmiş bir üst merci bulunmamaktadır.*[123]

Amerikalı felsefe ve matematik doktoru William A. Dembski, *Converting Matter into Mind* (Maddeyi Zihne Çevirmek) adlı bir makalesinde, insan beynindeki nöronların biyokimyasal işleyişinin anlaşıldığını ve bunun hangi zihinsel faaliyetlerle ilgili olduğunun tespit edildiğini, ama karar vermek, istemek, akıl yürütmek gibi özelliklerin "maddeye indirgenemediğini" ve bilinci araştıran uzmanların bu indirgemeciliğin hatasını gördüğünü şöyle yazar:

Felsefecilerin genel olarak "planlamalı yaklaşımlar" (propositional attitude) adını verdikleri amaçlar ve istekler boyutuna gelindiğinde, ***bilinç bilimcilerinin bu olguyu nörolojik düzeyde anlamak ümidinden zaten vazgeçmiş oldukları görülür...*** *Materyalizme olan bağlılık sürse de, insan aklını nöron düzeyinde açıklama ümidi artık ciddi bir düşünce değildir...*[124]

Bilincin maddeci dünya görüşü ile açıklanması, bilim ne kadar ilerlerse ilerlesin mümkün değildir, çünkü beyin hakında ne kadar detay ortaya çıkarsa, zihnin maddeye indirgenemeyeceği de o kadar ortaya çıkmaktadır. Ender Helvacıoğlu ve diğer materyalistler, insan bilincini gerçekten kavramak istiyorlarsa, önyargılarını ve saplantılarını bırakarak düşünmeli ve araştırmalıdırlar. Nitekim Dr. Atasoy aynı yazısında bunu yine şöyle itiraf etmiştir:

Pekala tüm bunlardan sonra bilinç nedir? Yazının başında da belirttiğimiz gibi, tam ve doğru bir yanıta henüz ulaşabilmiş değiliz. Bu tanımın yapılabilmesi ya da hiç olmaz ise onu daha iyi anlayabilmemiz için,

bugün için kabul edilen paradigmaların değişmesi ile oluşacak olan bilimsel devrimlere ihtiyacımız var gibi gözükmektedir.

Kuşkusuz bilincin ne olduğunu anlayabilmek için gereken bu bilimsel devrim, materyalist dogmanın tamamen terk edilmesi ve materyalist bilim adamlarının bu dogmanın kalıplarına sıkışmadan özgürce düşünebilmesidir. Çünkü bilincin gerçek manasını madde ile açıklamak mümkün değildir. Bilinç, insanın ruhuna ait bir özelliktir.

Materyalistlere Sorular

İnsanların düşüncelerinin, muhakeme, yargı yeteneklerinin, karar alma mekanizmalarının, sevinçlerinin, heyecanlarının, hayal kırıklıklarının beyinlerindeki nöronların birbirleriyle etkileşimi olduğunu öne sürmek son derece mantıksız bir iddiadır. Konuyu biraz kapsamlı düşünen materyalistler de bunun farkındadırlar. Ünlü materyalist Karl Lashley, insan bilincinin maddeye indirgenebileceğini uzun yıllar savunmasına rağmen, kariyerinin sonlarına doğru şu yorumu yapmıştır:

Zihin-beden ilişkisi ister gerçek bir metafizik konu veya ister sistematik bir aldanış olarak ele alınsın, bu konu psikologlar ve insan sorunuyla ilgilenen nörologlar için bir sorun olmaya devam etmektedir... ***Nasıl olur da beyin, bir fiziko-kimsayal sistem olarak, birşeyi algılayabilir veya bilebilir****; ya da bunu yaptığına dair bir aldanış geliştirebilir?*[125]

Bilim ve Ütopya dergisi yazarları ise, yeterince kapsamlı düşünemedikleri için inandıkları felsefenin sorununu kavrayamamaktadırlar.

Aşağıdaki sorular, maddeci yaklaşımın çıkmazını gözler önüne sermek açısından önemlidir:

Materyalist bir bilim adamı madem kendisine ait olduğunu sandığı düşüncelerinin, nöronlarının bir etkileşimi olduğunu kabul ediyor, öyle ise onun düşünceleri neden önemli olsun? Bu düşünceler nihayetinde –kendi iddiasına göre- proteinlerden oluşan sinir hücrelerinin bir ürünü değil midir?

Düşüncelerin, heyecan ve duyguların nöronların bir ürünü olduğunu söylemek, tüm bunların aslında nöronları meydana getiren şuursuz atomların, hatta kuarkların, elektronların ürünü olduğunu iddia etmek ile aynı değil midir?

Şuursuz atomlar, sevinmeyi, acıyı, heyecanı, müzikten zevk almayı, lezzeti, dostluğu, sohbet zevkini bilebilirler mi?

Şuursuz atomlar Darwinist ve materyalist olup, biraraya gelip Bilim ve Ütopya dergisini çıkartabilirler mi?

Şuursuz atomlar, elektron mikroskobunun altında kendilerini veya kendilerinin biraraya gelip oluşturduğu sinir hücrelerini inceleyip, bu incelemelerinden bilimsel sonuçlar çıkartabilirler mi?

Madem tüm fikirler şuursuz atomların bir ürünü, öyle ise materyalist bilim adamları Karl Marx'a, Friedrich Engels'e ya da Charles Darwin'e değil, onların nöronlarına ya da nöronlarını meydana getiren atomlarına mı hayrandırlar?

Söz konusu bilim adamları tüm hayatlarını, Marx'ın ve Darwin'in nöronlarının peşinden koşmaya mı adamışlardır? Bir insanın, kendi iddialarına göre nöronların ürettiği fikirlere bu kadar körü körüne bağlanmasını nasıl açıklayabilirler?

Materyalistler, bu sorular üzerinde samimi olarak düşündüğünde kendilerinin de, diğer tüm insanların da nöron yumağından veya atom yığınından çok daha farklı varlıklar olduğunu kavrayacaklardır. İnsan, Allah'ın kendisine verdiği ruha sahip, bu ruh ile düşünebilen, sevinebilen, heyecanlanabilen, fikirler üreten, onur, saygı, sevgi,

dostluk, vefa, samimiyet, dürüstlük gibi kavramları bilen bir varlıktır. Nöronlar düşünemezler, karar veremezler, sevgi şefkat hislerini bilemezler.

Bunu, tüm materyalistler de tek başlarına kaldıklarında, samimi olarak düşündüklerinde bilmekte ve kabul etmektedirler. Ancak maddeci ön yargılarını, bilimselliğin ve aklın gereği sanma yanılgısında oldukları için, bu gerçeği kabullenmemektedirler. Oysa, materyalizmi savunmak uğruna içine düştükleri durum ve kabul ettikleri akıl dışı mantıklar, onların saygınlıklarına çok daha büyük bir zarar vermektedir. "Düşüncelerimiz atomlarımızın, sadece nöronlarımızın ürünüdür" diyen bir insanın, düşlerini gerçek zanneden veya akıl almaz masallar uydurup sonra bunlara kendisi inanan bir insandan hiçbir farkı yoktur.

Materyalistlerin Bir Türlü Kavrayamadıkları Gerçek:
Bilim İle Din Uyum İçindedir

Sayın Helvacıoğlu'nun ve diğer Darwinist materyalistlerin değiştirmedikleri en önemli yanılgılardan biri, din ile bilimin çeliştiği iddiasıdır.

Özellikle 19. yüzyıldan bu yana materyalistler, insanları kendilerince dinden uzaklaştırmak için, dinin bilimle çeliştiği yalanına sık sık başvurmuşlardır. Sayın Helvacıoğlu bu yazısında da aynı yönteme başvurmuş ve şöyle demiştir:

> *Dinsel düşünüşe göre ise, bilinmeyenler her zaman "Tanrı'nın toprakları" olmuştur. Bilim ise Tanrı'nın topraklarını fethede fethede yoluna devam etmiştir ve ediyor.*

Sayın Helvacıoğlu'nun bu sözlerinin hiçbir delili veya açıklaması yoktur. Sadece din hakkındaki yanılgılarını gösteren, ön yargıyla dolu bir cümledir bu.

Sayın Helvacıoğlu'nun bu cümledeki en önemli yanılgılarından biri şudur: Hak dine göre sadece bilinmeyenler değil, **bilinen ve bilinmeyen, yerin, göğün ve ikisinin arasında bulunan, evrenin her köşesinde var olan herşey, her varlık, her olay Allah'ın hakimiyetinde, Allah'ın ilminin ve bilgisinin dahilinde, sonsuz kudretinin altındadır. Buna Helvacıoğlu'nun kendisi de, peşinden koştuğu 19. yüzyıl felsefecileri de ve Allah'ın karşısında olduğunu zannettiği bilim de dahildir.**

Sayın Helvacıoğlu'nun ikinci yanılgısı ise şudur: **bir bilinmeyenin bilim tarafından bilinir hale getirilmesi onu dine karşı bir duruma getirmez.** Bugüne kadar bilimin hiçbir buluşu dinle çelişmemiştir. (Dinden kastımız, Allah'ın son vahyi olan ve hiçbir bozulmaya uğramamış olan Kuran ile bildirilen İslam dinidir). Helvacıoğlu ve diğer Darwinist-materyalistler de bugüne kadar bu iddialarına hiçbir delil getirememişlerdir çünkü böyle bir delil yoktur. Aksine Big Bang'den insan genomu projesi sonuçlarına, evrenin genişlemesinden paleontolojik bulgulara kadar bilimin birçok alanında yapılan buluşlar, Kuran ayetleri ile tamamen mutabıktır.

Bu, maddeci görüşe sahip olmayan, özgür düşünen bir insan için son derece anlaşılır ve açık bir gerçektir. Çünkü bilim, Allah'ın yarattığı varlık, sistem ve kanunları inceleyen, araştıran bir olgudur. Allah'ın yarattıklarını inceleyen birinin, Allah'ın yarattığı dine muhalif birşey bulamayacağı açıktır. Materyalistler ise, yaratılışın delili olan "tasarım" mantığını bir türlü anlayamamakta veya anlamaya yanaşmamaktadırlar. Canlılar veya doğa incelendikçe, bunların işleyişi keşfedildikçe, elde edilen sonuçların yaratılışa aykırı olacağını sanmaktadırlar. Oysa kompleks bir sistem ne kadar iyi tanınırsa, onun sahip olduğu kusursuz tasarım ve bu tasarımın sahibinin kudreti de o kadar iyi anlaşılır. Dolayısıyla, doğanın ve canlıların işleyişinin keşfedilmesi de yaratılışın yeni delillerini gözler önüne sermekte, Allah'ın yaratışındaki mükemmelliği bir kez daha göstermektedir.

Eğer doğanın ve canlıların nasıl işlediğini bilmemekten, yani cehaletten kaynaklanan bir görüş varsa, bu, asıl olarak, Darwinist-materyalist felsefedir. Darwinizm, 19. yüzyılda canlıların karmaşık yapısı bilinmediği için hayatı rastlantılarla açıklama iddiasını makul gösterebilmiştir. Oysa hayatın detayları, özellikle de hücre içindeki kompleks tasarım keşfedildiğinde, Darwinizm'in rastlantı iddiası çaresiz kalmıştır. Amerikalı biyokimya profesörü Michael J, Behe'nin ifadesiyle, Darwin zamanında içeriği bilinmeyen bir "kara kutu" olan canlı hücresinin açılması, "tasarım"ı ispatlamış ve "tesadüf" iddiasını yıkmıştır.[126]

Beynin Evrimi İddiası Büyük Bir Yanılgıdır

Bilim ve Ütopya dergisinin söz konusu sayısında, farklı yazarların kitaplarından alıntılar yapılarak, beynin sözde evrimine yer verilmiştir. Bu yazılar genelde birbirinin tekrarı olduğu için, yazılarda yer alan yanılgılara genel olarak yer verilecektir.

Dergide yer alan yazılarda, beynin sözde evrimi ile ilgili farklı kişilerin farklı spekülasyonları, felsefi argümanları ve hayali senaryoları yer almaktadır. Hiçbir bilimsel delille desteklenmeyen bu iddiaların ortak noktası, insan beyninin ve bilincinin, canlıların tüm diğer organları gibi, daha ilkel bir organdan tesadüfler sonucunda gelişerek oluştuğu iddiasıdır.

Evrimciler, insan beyninin, yassı solucanların başlarında bulunan ganglia (sinir düğümleri) gruplarının evrimleşmesi ile meydana geldiğini öne sürerler. Evrimcilerin hayali "beyin evriminin ağacı" gangliadan başlar ve insan beynine kadar giderek büyüyen canlı türlerinin beyinlerinin sıralanması ile devam eder.

Evrimcilerin bu iddiaları birçok açıdan bilimsel temelden yoksun ve hayalidir. Herşeyden önce, evrimciler, ilkel veya basit gördükleri yassı solucanlardaki ganglianın, hatta bu gangliayı oluşturan sinir hücreleri kümeleri içinde yer alan tek bir sinir hücresinin dahi tesadüfen nasıl oluştuğunu açıklayamamaktadır. Durum böyle iken, 100 milyar sinir hücresinden oluşan insan beyninin tesadüfen oluşumunu, bu hücreler arasındaki olağanüstü kompleks bağlantıların organizasyonunu nasıl açıklayabileceklerdir? Dahası, iddia edilen bu "ilkel beyin"den mutasyonlar sonucunda nasıl olup da tesadüfen daha kompleks beyinlerin oluşabileceği, rastgele mutasyonların nasıl olup da bir canlının beynini daha gelişmiş hale getirebileceği sorusu yine cevapsızdır. Dünya üzerinde böyle bir mutasyon hiçbir zaman gözlemlenmediği gibi, teorik olarak nasıl gerçekleşmiş olabileceği dahi gösterilememektedir.

İnsan Beyni "İndirgenemez Kompleks" Bir Organdır

20. yüzyılın en önemli gelişmelerinden biri insan beyninin son derece kompleks bir yapıya ve organizasyona sahip olduğunun anlaşılmasıdır. Beynin bu kompleks yapısı ise, evrimcilerin, beynin kademe kademe, tesadüfen gelişen olaylarla, maddenin kendi kendini organize etmesiyle oluştuğu iddialarının ne kadar geçersiz ve imkansız olduğunu ortaya koymuştur.

Beynin en önemli özelliklerinden biri, sayıları 100 milyarı bulan sinir hücresine sahip olmasıdır. Evrim teorisi, daha önce de belirtildiği gibi bu 100 milyar hücreden yalnızca bir tanesinin dahi tesadüf, fizik kanunları ve zaman kombinasyonu ile nasıl oluştuğunu açıklayamazken, bu hücrenin nasıl tesadüfen çoğaldığını, bunların nasıl tesadüfler sonucu kendi aralarında organize olup, yaklaşık 100 milyar sinir hücresinden ve bunların arasındaki trilyarlarca bağlantıdan oluşan ve dünyanın en kompleks yapılarından biri olan beyin ve sinir sistemini oluşturduğunu da açıklamak durumundadır..

Bu kompleks sistemin özelliklerinden bazılarına değinmek, evrim teorisinin neden beynin tesadüfler sonucunda oluştuğunu açıklayamadığını göstermeye yetecektir.

Beyindeki nöronlar (sinir hücreleri), aralarında "sinaps" denilen bağlantı noktaları sayesinde iletişim kurarlar. Her bir nöronda 10 bin sinaps bulunmaktadır. Bu, bir nöron aynı anda 10 bin farklı nöronla iletişim kurabilir demektir. Burada küçük bir kıyas yapalım. Dünyada, mevcut telefon santralleri sayesinde, insanlar arasında aynı anda yüz milyonlarca telefon görüşmesi yapılabilir. Buna karşın tek bir insan beyninin içindeki sinapsların sayısının 1 katrilyon olduğu tahmin edilmektedir. (Bu 1.000.000.000.000.000 haberleşme demektir.)[127]

Günümüz teknolojisinin ürünü olan aletlerle karşılaştırıldığında da beyindeki sistemin tartışılmaz bir üstünlüğünün olduğu görülecektir. Örneğin bilgisayarların beynini çip denilen kompleks yapılar oluşturur. Bu çip denilen yapıların içinde transistör denilen ve sinir hücresine denk gelen yapılar bulunur. Her bir transistörün 3 girişi, 3 çıkışı yani toplam 6 bağlantısı varken, beyindeki sinir hücrelerinin her birinin 10.000 adet bağlantısı vardır. İnsanın gün içinde gerçekleştirdiği faaliyetleri düşünecek olursak, hiç duraksama olmadan hepsini aynı anda yapabilmesinin sebebi işte bu bağlantılardaki kusursuzluktur.

İnsan beyninin sahip olduğu kapasite de günümüz teknolojisi ile karşılaştırıldığında, büyük bir üstünlüğe sahip olduğu görülmektedir. Örneğin dünyanın en hızlı işlem yapan bilgisayarları ortalama, olarak saniyede 109 işlem yapabilmektedir. Beynin hızı ise aynı işlem için 1015'tir. (saniyede 10.000.000.000.000.000 hızında) Dahası bilgisayar hafızasının kapasitesi 1011 bit'ken beyninki 1014'tür. Aradaki bu fark beynin kapasitesinin, 1000 adet bilgisayarın toplam kapasitesi kadar olduğunu göstermektedir.[128]

Evrim teorisinin geçersizliğini ortaya koyan çalışmaları ile tanınan moleküler biyolog Prof. Michael Denton, en iyi mühendislerin, en komplike teknikleri kullansalar dahi beyne biraz benzeyen bir objeyi biraraya getirebilmelerinin "sonsuz zaman alacağını" söyleyerek, insan beynindeki bu üstün tasarımın varlığını belirtmektedir.[129]

Konu hakkında fazla bilgisi olmayan bir insanın karşısına evrimcilerin "hayali beynin evrimi şeması"nı koyduğunuzda, bu insan fazla da düşünmüyorsa, bu şema onu kandırabilir. Birkaç sinir hücresinin zaman içinde, daha karmaşık bir sinir hücresi yumağı haline, sonra da küçük bir beyine ve en sonunda daha da büyüyen bir beyine doğru dönüştüğünü ve bu sırayla giden bir şema ile beynin yavaş yavaş evrimleştiğine inanabilir. Ancak beynin yapısı hakkında çok az bir bilgi sahibi olan ve Darwinist-materyalist dogmalardan bağımsız düşünebilen bir insan, bu hayali şemanın anlamsızlığını derhal anlayacaktır. Çünkü, yukarıda çok kısa olarak değinilen beynin özellikleri, beynin, "tesadüf" kavramını anlamsız kılan, son derece olağanüstü bir yapıya sahip olduğunu ortaya koymaktadır.

Tesadüflerin, hayranlık uyandıracak bir iletişim ağı kuracak şekilde sinir hücrelerini organize etmeleri kesinlikle imkansızdır. Bu, 20. yüzyılın en büyük gelişmelerinden biri olan internet teknolojisinden çok daha kompleks ve harika bir sistemdir. Peki nasıl olur da, internet teknolojisinin veya en basit bir telefon santralinin dahi tesadüfen oluşamayacağını, bunun mühendislik, tasarım, bilgi, bilinç, akıl ve teknoloji gerektirdiğini bilen insanlar, beyindeki çok daha olağanüstü sistemin tesadüfen oluştuğunu iddia edebilmektedirler?

Evrimciler bu sorunun cevabını veremediklerine göre, farklı canlı türlerinin beyinlerini küçükten büyüğe doğru dizmelerinin, bilimsel ve mantıksal açıdan hiçbir geçerli yönü kalmamaktadır.

Fosil Kayıtları, "Beynin Evrimi" İddiasını Yalanlıyor

Evrim teorisine göre türler, tesadüfen gelişen küçük ve aşamalı değişimlerle birbirlerinden evrimleşirler. Evrimcilerin bu iddialarına göre, fosil kayıtlarına bakıldığında, canlı türlerinin yer katmanlarında belli bir sıralamada bulunmaları ve bu sıralamada canlı türlerinin bir öncekinden çok küçük değişiklikler içermeleri gerekir. Yani, örneğin bir üst yer katmanında ortaya çıkan bir tür, bir önceki katmanda bulunan bir türden çok az bir değişikliğe sahip olmalıdır. Ancak, evrimcilerin bu önermeleri, hiçbir konuda fosil kayıtları tarafından desteklenmemektedir. Bu durum beynin evrimi iddiası için de geçerlidir. Fosil kayıtları incelendiğinde, farklı canlı türlerine ait beyinlerin, evrimcilerin iddia ettikleri gibi küçük değişikliklerle birbirini izlediği görülmemektedir. Özellikle memelilere ait beyinler, bir önce var olan türlere ait beyinlerden çok daha farklı ve kompleks yapılarıyla fosil kayıtlarında "aniden" belirmektedir.

Aynı durum insanın beyninin ortaya çıkışında da gözlenmektedir. Nitekim, Bilim ve Ütopya dergisinde yer alan, Alan Woods ve Ted Grant tarafından yazılan *Aklın İsyanı* isimli kitaptan alınan ve "Beynin Tarihi" başlığı ile yayınlanan makalede evrimci bilim yazarı Roger Lewin'in şu ifadesine yer verilmektedir:

"Beynin tarihi, değişim patlamalarıyla kesintiye uğrayan uzun durgunluk dönemlerinden oluşur".

Beynin gelişiminde ani bir "sıçrama" olması, klasik evrimci senaryo ile bağdaşmamaktadır. Çünkü evrimci senaryoya göre, tesadüfler bir organı veya bir yapıyı çok küçük kademelerle değiştirmelidirler. Bazı evrimciler ise, fosil kayıtlarında, sadece beynin ortaya çıkışı konusunda değil, tüm canlı türlerinin ortaya çıkışı konusunda istisnasız olarak "aniden belirme" görüldüğü için, "büyük sıçramaları" kabul etmek zorunda kalmışlardır. Ancak bu da bir mucize beklemek demektir. Çünkü, sadece görmelerini veya duymalarını sağlayan bir beyne sahip canlılar varken, bir anda ortaya çıkan canlıların beynin cerebral cortex bölümüne sahip oldukları görülmektedir. Beynin bu bölümü ise hafıza, birleştirme, neden arama gibi yüksek zihinsel fonksiyonların gerçekleştiği bir bölümdür. Böyle kompleks bir yapının aniden meydana gelmesi ancak mucize ile açıklanabilir ki, bu da tesadüf değil bilinçli bir yaratılıştır.

Sonuç olarak, beyin tesadüfler sonucunda oluşamayacak kadar kompleks bir sisteme sahiptir ve fosil kayıtlarında da canlılardaki kompleks beyin yapılarının aniden ortaya çıktığı, yani yaratıldığı görülmektedir. Nitekim, önde gelen evrimci bilim adamlarından biri olan antropolog Richard Leakey, kendisine böylesine kompleks bir organın, sözde ilkel insanda neden ve nasıl oluştuğu sorulduğunda, yanıtı "en ufak bir fikrim yok" olmuştur.[130]

Bu açıklamalardan da anlaşıldığı gibi, Bilim ve Ütopya dergisinde beynin sözde evrimi ile ilgili anlatılanlar, materyalist-Darwinist dogma adına uydurulmuş masallardan başka bir şey değildir.

Beynin Hayali Evrimi İle İlgili Farklı Senaryolar

Evrimcilerin, beynin evrimi hakkındaki hayali senaryolarından birinin konusunu da, "beynin evriminin itici gücü neydi?" sorusu oluşturur. Her evrimci, kendi uğraşı veya ilgi alanı içinde bu soruya farklı cevaplar verir. Bilim ve Ütopya dergisinde de bu spekülatif tartışmaya önemli bir yer ayrılmıştır.

Örneğin Stephen Jay Gould'un, *Darwin ve Sonrası* isimli kitabından alınan yazıda, California Üniversitesi'nden psikolog Harry Jerrison'un iddiasına yer verilmektedir. Jerrison, dinozorların hüküm sürdüğü bir dünyada hayatta kalmaya çalışan küçük varlıkların "mecburiyetten" beyinlerini evrimleştirdiklerini iddia etmektedir.[131]

Marksizm'in fikir babalarından Engels ise, "emek sonucunda iki ayaklı olan canlının beynini de geliştirdiğini" öne sürmüştür.

Dergide kitaplarından alıntı yapılan Steven Mithen gibi evrimciler de insanın önce iki ayaklı olduğunu, bunun ellerini özgürleştirdiğini ve bunun sonucunda beyninin geliştiğini öne sürmektedirler.

İngiliz antropolog G. E. Smith ise "İnsanı maymunluktan çıkarıp insan yapan, dik durmaya başlaması ya da eklemli dil bulması değil, beyninin aşamalı olarak olgunlaşması ve zihinsel yapısının yavaş yavaş oluşmasıdır; dik duruşa geçiş ve konuşmanın gelişmesi rastlantısal olgulardır." der.[132]

Bir başka grup evrimci ise önce beynin geliştiğini, beyin geliştikten sonra dik duruşun geliştiğini öne sürer.

Bu konudaki spekülasyon örneklerini çoğaltmak mümkündür. Ancak bunların hiçbiri bilimsel bir delile dayanmamaktadır. Nitekim Stephen Jay Gould da bunu şöyle itiraf etmektedir:

> *Peki Oken ve Haeckel'in karşı çıkmasına karşın, beynin önceliği fikri niçin böylesine güçlü bir şekilde yerleşmiştir?* ***Kesin olan bunun kanıtlarla hiçbir ilişkisinin olmadığıdır, çünkü iki görüşten herhangi birini destekleyecek hiçbir dolaysız kanıt yoktur...*** *Ancak hiçbir kanıta dayanmayan tartışmalar bilim tarihinin en aydınlatıcı tartışmaları arasındadır, çünkü* ***olgusal kısıtlamaların yokluğunda, düşünceyi bütün olarak etkileyen (ve bilim adamlarının durmadan inkar ettiği) kültürel yargılar apaçık ortaya çıkar.*** [133]

Gould'un aynı zamanda bir itiraf niteliği taşıyan bu sözleri, son derece önemli bir tespittir. Evrim teorisinin tarihi, bu tür "kanıt yokluğunu" fırsat bilmekten kaynaklanan, materyalist önyargılara dayalı spekülasyonlarla doludur. Evrimciler, teorilerini destekleyecek kanıt olmadığı için, "kültürel yargılarıyla", yani materyalist felsefeye olan inançlarıyla hareket etmektedirler. Bilim ve Ütopya dergisinde yer alan makalelerde beynin evrimi konusunun ele alınış şekli de bunun bir örneğidir.

Beyni Kazı Alanına Benzeten
MacLean'in İddiasının Geçersizliği

Dergide yayınlanan yazılardan biri de Prof. Dr. Aşkın Karadayı'nın "Dr. Paul MacLean ve Üçlü Beyin" başlıklı yazısıydı. Prof. Karadayı yazısında, Paul MacLean'in "beyini bir kazı alanına" benzettiği ve "beyni oluşturan üç bölümün, aslında beynin evrimini gösteren katmanlar olduğunu" iddia ettiği teorisini anlatıyordu.

MacLean'e göre, beynin farklı fonksiyonlara sahip üç bölümü, yeni memeli beyni, eski memeli beyni (limbik sistem) ve sürüngen beyni olarak tanımlanmalıdır. Beyni bir kazı alanı olarak tanımlayan MacLean'in bu varsayımı, herhangi bir bilimsel kanıta dayanmayan bir spekülasyondan başka birşey değildir. Yukarıda da belirtildiği gibi, kanıt olmadığında, herkes kendi kültürü, bakış açısı, felsefesi veya ilgisi yönünde teori üretebilmekte ve sonra da bunları "bilimsel" tezler gibi sunmakta sakınca görmemektedir.

Tekrar belirtmek gerekir ki, MacLean'in bu iddiasının da hiçbir bilimsel ve akılcı temeli yoktur. İnsan beyninin üç temel bölümü olduğu doğrudur. Ancak, bu bölümlerin her birinin evrimin ayrı bir devresini simgelediği iddiası son derece yüzeysel bir yakıştırmadan başka birşey değildir.

Prof. Erksin Güleç'in Makalesindeki Yanılgılar

Prof. Erksin Güleç tarafından yazılan *Beynin Evrimi* başlıklı makalede ise evrim senaryosu dahilinde beynin neden ve nasıl büyüyebileceği hakkında ilginç yorumlar yapılmıştır. Prof. Güleç yazısında **"insan beyninin gelişmesini hazırlayan temel öğe dik yürümeye uyumdur"** diyerek dayanaksız bir iddia daha öne sürmektedir ki, bu kendisine göre beynin evriminin temel nedenidir. Burada pozitif etki olarak, ağır kas baskısının kalkmasını öne sürmüştür. **"Dişlerin küçülmesi, çiğneme kaslarının azalmasına neden olmuş,**

bu da beynin gelişmesi için pozitif etki oluşturmuştur" diyerek son derece mantıksız örneğine devam etmiştir. Anatomi bilgisi olan herkes çok iyi bilir ki, beyin kafatasının içindedir, çiğnemeye ait ve kafayı dengede tutan kaslar ise kafatasının dışında yer alır. Buna göre boyun ve çiğneme kaslarının, beyin eğer gelişecekse, onu engelleyecek bir ilişkisi öne sürülemez.

Prof. Güleç'in yazısında en çok yer ayırdığı konu ise, endocast kalıp çıkarma tekniğidir. Endocast, kafatası içinin kalıbı demektir ve bu kalıplardan yola çıkarak, o kafatasının sahibinin beyni hakkında bazı yorumlar yapılmaktadır. Ancak bu son derece yetersiz bir tekniktir ve Prof. Güleç de yazısında, "beyin hakkında bilgi edindikleri tek yöntem olan endocast kalıp çıkarma tekniğinin sorunlarla dolu sağlıksız sonuçlar verdiğini" itiraf etmekte ve şöyle demektedir: "Endocastları elde edebileceğimiz fosil kafatasları genellikle deforme olmuşlardır ve eksik parçaları vardır. Bu da aynı özelliğe ait çok farklı yorumların yapılmasına neden olur. Endocast yüzeyine bakarak beynin iç organizasyonu genellikle yapılamaz."

Bu itiraflar, endocastlara dayanarak yapılabilecek yorumların ne kadar hayali olacağını ortaya koymaktadır. Bir fosil kafatasına bakarak, beyindeki konuşma merkezinin yerini tespit etmek kesinlikle imkasızdır. Konuşmanın gerçekleştiği Broca bölgesi hakkındaki bu belirsizliği Prof. Güleç de kabul etmektedir: **"Bu bölgenin fonksiyonunun evrimini endocastlara bakarak söylemek gerçekçi olmaz. İnsan beyninde bu sulcusların varlığı ve yeri çok değişkendir. Ayrıca dil fonksiyon alanlarının yeri konusunda da bir tutarsızlık mevcuttur."** Dilin evrimi hakkındaki tüm hayali senaryoları değerlendiren Prof. Güleç'in, evrimcilerin dilin evrimi masalına ilham kaynağı olan endocastlar hakkındaki son yorumu ise **"Ancak endocastlar bu işin ispatlanması için yeterli değildir."** olmuştur.

İnsanın, Deniz Salyangozu İle Benzer
Özelliklere Sahip Olması Yaratılış İle Çelişmez

Bilim ve Ütopya dergisinde yeralan Beynin Tarihi başlıklı makalede, insanlarda bellek oluşumu için gerekli olan temel hücre mekanizmalarının salyangozlarda da mevcut olduğu ve bunun "insanı tüm diğer hayvanlardan ayrı ve uzak, bir tür eşsiz yaratık olarak sunan idealist görüşe bir cevap" olduğu ileri sürülmektedir.

Canlılar arasındaki benzerlikleri evrim delili gibi sunmak, evrimcilerin sık sık başvurdukları yanıltıcı iddialardan biridir. Oysa, canlı türleri arasındaki bazı genetik, fizyolojik veya anatomik benzerlikler, hiçbir zaman yaratılış (makalede kullanılan "idealist görüş" ifadesi ile yaratılış inancı kastedilmektedir) inancı ile çelişmemektedir. Aksine, bunların hepsi canlıların ortak bir tasarımın ürünü olduklarının göstergesidir. Aynı dünya üzerinde yaşayan, aynı havayı soluyan, aynı suyla beslenen, aynı moleküler temele (karbon temelli organik moleküllere) sahip olan canlıların ortak bir biyokimyayla yaratılmış olması son derece makuldür. İnsanı diğer canlılardan üstün kılan, ayrı bir yere koyan etken ise, onun hücreleri, atomları, sıvıları değil, sahip olduğu bilinci, yani ruhudur. Bir salyangozun sinir hücreleri, insanın sinir hücreleri ile bazı benzerliklere sahip olabilir, ancak bir salyangoz hiçbir zaman bir bilince, ruha ve akla sahip olamaz. Karar verme, muhakeme etme, sevinme, üzülme, heyecanlanma, dost edinme gibi özellikler ne salyangozlarda ne de başka hayvanlarda görülemez.

Bilimin Çoktan Çöpe Attığı Lamarckçı Görüşler
Bilim ve Ütopya Dergisinin Satır Aralarında

Bilim ve Ütopya dergisinde yayınlanan Darwinist materyalist görüşün hakim olduğu makaleler incelendiğinde, satır aralarında, 150 yıl önce terk edilmiş, Lamarkist düşüncenin kalıntısı olan ifadelere sıkça rastlanmaktadır.

Fransız biyolog Lamarck, canlıların yaşamları sırasında kazandıkları özellikleri bir sonraki nesle aktardıklarını ve böylece evrimleştiklerini öne sürmüştü. Örneğin bu iddiaya göre zürafalar, ceylan benzeri hayvanlardan türemişlerdi. Yüksek ağaçların yapraklarını yemek için çabalarken nesilden nesile boyunları uzamıştı. Ancak 20. yüzyılın başlarında genetik kanunlarının bulunması ile bu görüşün gerçekte batıl bir inanç olduğu anlaşıldı. Lamarkçı düşünceden etkilenen Darwinizm de bu gelişmeden büyük bir darbe aldı ve evrimciler, yeni bilimsel bulgular ışığında evrim teorisini şekillendirmeye çalıştılar. Ne var ki, bugün hala evrimcilerin çoğu, her ne kadar Lamarkçı görüşü savunmadıklarını öne sürseler de, anlatımlarında Lamarkçı görüşlere yer vermektedirler.

Bu görüşlerden biri, evrimci psikolog Harry Jerrison'un ifadelerinde yer almaktadır. Jerrison'ın iddiasına göre; dinozorların hüküm sürdüğü bir dünyada yaşam mücadelesi veren küçük memeliler, büyük beyinlerini, "özel işlevsel gereklilikleri yerine getirmek" için evrimleştirmişlerdir. Yani yaşam koşulları nedeniyle büyük bir beyine ihtiyaç duyan bu canlılar, beyinlerini evrimleştirebilmişlerdir. **Bu iddiaya göre, "ihtiyaç duymak", bir organın fiziksel değişimine sebep olabilmiştir!**

Buna benzer bir başka iddia ise -yukarıda da belirttiğimiz gibi- Engels'e aittir ve hala evrimciler tarafından da desteklenmektedir. Engels'in Lamarkçı senaryosu şöyledir:

> *Bu maymunlar, belki de özellikle yaşayış biçimleri dolayısıyla ağaçlara tırmanırken ellerine ve ayaklarına farklı fonksiyonlar kazandırarak düz yerde yürürken ellerini kullanma alışkanlığını yavaş yavaş bırakmaya, dik biçimde bir yürüyüş kazanmaya başladılar. Böylece maymundan insana geçiş için en önemli adım atılmış oldu.*
>
> *Asıl adım atılmıştı;* ***el özgür hale gelmişti ve artık durmadan yeni beceriler kazanabiliyordu. Böylece kazanılan daha büyük esneklik kuşaktan kuşağa geçiyor ve artıyordu.*** *O halde el, iş organı olmakla kalmaz, aynı zamanda onun ürünüdür.*

Engels bu makaleyi 1876 yılında kaleme almıştı. Dolayısıyla genetik biliminden habersizdi ve Lamarkçı görüşü benimsemesi, o dönemin bilgisizliği içinde belki mazur görülebilirdi. Ancak, 21. yüzyılda, Lamark'ın hurafesinin çökmesinden ve çevre şartlarının genetiği etkilemediğinin anlaşılmasından 100 sene sonra, Engels'in 1876 yılında öne sürdüğü Lamarkçı görüşleri "günümüzün bilimsel verileriyle doğrulanmıştır" diyerek okuyucuya sunmak, Bilim ve Ütopya dergisinin, "bilimsel skandalı"ndan başka birşey değildir.

Acaba günümüzde bilimin hangi alanı, "ağaçlara tırmanan maymunların ellerine ve ayaklarına bazı fonksiyonlar kazandırdıklarını, sonra da kazandıkları bu fonksiyonları bir sonraki kuşağa aktardıkları"nı kanıtlamıştır? 100 yıldır çok iyi bilinmektedir ki, bir canlının duruşu, iki ayaklı veya dört ayaklı oluşu ve bunun gibi özellikleri genetik yapısında yer alan bilgilere bağlıdır. Bir canlı istediği hareketi yapsın, istediği kadar uğraşsın yine de bu tür özelliklerini değiştiremez. Değiştirdiğini varsaysak bile, bu değişiklik genlerinde olmadığı sürece bunu bir sonraki nesle aktaramaz. Lamarkist görüşün 100 yıl önce terk edilmesinin ve bilimin çöplüğüne atılmasının nedeni de budur. Ancak evrimciler hala satır aralarında, canlıların dik durmaya, ellerini özgürleştirmeye veya korunmaya ihtiyaç duyduklarını ve bu ihtiyacın sonucu olarak birtakım özelliklerini değiştirerek evrimleştiklerini iddia ederler.

Bu, evrimcilerin, bilime ve bilimsel delillere rağmen, körü körüne, ezbere, düşünmeden, tutucu ve bağnaz bir şekilde evrim savunuculuğu yaptıklarının göstergelerinden sadece bir tanesidir.

Sonuç

Bilim ve Ütopya dergisinin Haziran 2001 sayısı, beyin ve bilinç konusunda anlatılan hurafeler, bilim dışı masallar ve spekülatif açıklamalarla doludur. Günümüzde, maddeci yaklaşım hızla terk edilmekte, insanlar materyalist dogmadan bağımsız olarak hür düşünebilmekte ve gerçekleri görebilmektedir. Artık insanların büyük bir bölümü, "bilincin beynin bir salgısı" olduğu gibi materyalist masallara inanmamaktadır. Bilim ve Ütopya dergisi bu gelişmeleri fark etmediği, materyalist ve Darwinist tutuculuğundan vazgeçmediği sürece, çağın gerisinde ve bilim ve akıl dışı görüşlerin içinde boğulmuş olarak kalmaya devam edecektir.

EVRENSEL GAZETESİNİN VE VEYSEL ATAYMAN'IN YANILGILARI

Evrim teorisini savunmak adına büyük gaflar ve mantıksal çelişkiler sergileyen yazar ve mütercim Veysel Atayman'ın yeni bir makalesi, *Evrensel* gazetesinin Pazar ekinde (24 Haziran 2001) yayınlandı. Atayman "Tarih ve Evrim Üzerine Medyatik Tartışmalar" adlı makalesinde, kullandığı "abartılı derecede iddialı, ama sürekli açık veren" üslubuyla, bir kez daha evrim teorisinin, ona inananları akılcı düşünmekten uzaklaştıran bir dogma olduğunu gösteriyordu. Bu yazıda, Atayman'ın söz konusu makalesini ve aynı dergide yer alan diğer iki evrimci yazıyı ele alacak, bunlardaki bilimsel yanılgıları ve mantıksal tutarsızlıkları göstereceğiz.

Evrensel Yazarlarının Evrimi "Olgu" Olarak Tanımlamalarındaki Tutarsızlık

Sayın Atayman'ın makalesinde ilk dikkat çeken cümleler, yazının spotuna yerleştirilmiş olan şu ilginç iddiadır:

> ***Evrim, çoktan bir olgu. Gen, DNA olguysa, o da olgu.*** *Çünkü evrim demek gen demek bir bakıma. Genin oluşması süreci, evrimin oluşması süreçleri ile örtüşüyor.*

Aynı iddia, *Evrensel* gazetesinin "Evrim ve Tartışma" başlıklı giriş yazısında da dile getirilmekte, yazının sahibi, "evrimin tartışılmaz bir olgu" olduğu tezini tekrar etmektedir.

Bu cümleleri okuyan ve bilimsel yöntem, bilim felsefesi hakkında bilgi sahibi olan herkes, her iki yazarın da büyük bir çarpıtma yaptığını fark edebilir.

Bunu açıklamak için, önce "olgu" ne demektir, buna bakalım.

Bilimsel anlamda "olgular", duyularımızla ve araçlarımızla algıladığımız, tespit ettiğimiz somut, maddi gerçeklerdir. Ağacın büyümesi bir olgudur, Güneş'in doğup-batması bir olgudur, DNA da bir olgudur. Çünkü gözümüzü açıp baktığımızda ağaçları ve Güneş'i görürüz, DNA'yı ise gelişmiş mikroskoplarla görebiliriz. Olgular somut olarak ortada oldukları için bir tartışma konusu da olmazlar; örneğin hiç kimse DNA'nın var olup olmadığını tartışmamaktadır.

Evrim ise bir "olgu" değildir ve —*Evrensel* yazarları gibi kavram kargaşasına düşmüş kişiler bir kenara bırakılırsa—kimse de böyle bir iddiada bulunmamaktadır. Çünkü "evrim" adı verilen sürecin (yani cansız maddeden önce tesadüfen canlı bir hücre meydana getirecek, sonra da yine tesadüfler sonucunda bu tek hücreden milyonlanlarca kompleks canlı türü türetecek bir sürecin) yaşandığına dair hiçbir gözlem yoktur. Dünyada hiç kimse cansız maddenin bir bakteri meydana getirdiğini görmemiştir. Aynı şekilde, dünyada hiç kimse, bir maymunun "evrim" geçirip "insanlaşmaya" başladığını da görmemiştir. Evrim teorisinin tüm diğer senaryoları da bu şekilde "gözlem dışı"dır.

Dolayısıyla, evrime "olgu" demek, ya bilim kavramları hakkındaki bir bilgisizlikten ya da ucuz bir propagandadan ibaret olabilir.

Nitekim "evrim" kavramı bilim literatüründe **"teori"** olarak tanımlanır. Çünkü evrim, mevcut olguların nasıl ortaya çıktıklarına dair ileri sürülen bir açıklamadır.

Bir teorinin bilimsel değerini ölçmek için **"kanıt"**lara bakılır. Evrim teorisi ile ilgili kanıtlara baktığımızda ise, kanıtların hepsinin gerçekte bu teorinin aleyhinde olduğunu görürüz. Fosil kayıtları, doğa tarihinde bir evrim yaşanmadığını, aksine farklı canlı gruplarının birbirlerinden bağımsız olarak ve aniden ortaya çıktıklarını göstermektedir. Biyokimyasal araştırmalar, canlıların ileri sürülen "evrim mekanizmaları" ile açıklanamayacak

kompleks tasarımlara sahip olduğunu ortaya koymaktadır. "Evrim mekanizması" olarak ileri sürülen mutasyonların herhangi bir canlının genetik bilgisini geliştirdiğine (yani "evrim" sağladığına) dair hiçbir örnek yoktur. Diğer sözde "evrim mekanizması" olan doğal seleksiyonun hiçbir evrimleştirici (yeni canlı türleri oluşturan) etkisi gözlemlenmemiştir. (Ayrıntılı bilgi için bkz. Harun Yahya, *Hayatın Gerçek Kökeni,* İstanbul, 2000)

Dolayısıyla evrim teorisi, bilimsel kanıtlardan tamamen yoksun bir teoridir. Bu nedenle kimileri evrimi **"kanıtlardan yoksun hipotez (varsayım)"** olarak tarif eder. Bir başka ifadeyle, evrim, gerçekleştiğine dair hiçbir kanıtı bulunmayan, ama bir kısım insanların felsefi nedenlerle inanmaya devam ettikleri bir varsayımdır. Bu varsayıma o kadar şiddetli inanmaktadırlar ki, bunu bir **"dogma"** haline getirmişlerdir.

Evrensel **Yazarlarının Klasik "Tötoloji"si**

Aslında *Evrensel* yazarlarının burada ele aldığımız mantık bozukluğu, mantıkta **"tötoloji"** (tautology) olarak bilinen çok klasik bir aldatmaca yöntemidir. Temelinde ise bir iddiayı alıp, evirip-çevirip, sonra tekrar aynı iddiaya delil göstermek yatar. Veysel Atayman'ın mantık örgüsünü açtığımızda bu gerçek açıkça görülmektedir:

Varsayım: DNA, evrimin bir ürünüdür.

Olgu: DNA vardır.

Sonuç: DNA var olduğuna göre, evrim de bir gerçektir.

Dikkat edilirse, buradaki varsayım ve sonuç, aslında aynı mantığın ters olarak yeniden ifade edilmesidir. Yani aslında bu sözleri söyleyen kişi, aynı varsayımı tekrar edip durmaktan başka birşey yapmamaktadır.

Bu "tötoloji" yöntemiyle, her türlü saçma fikir ve hurafe sanki mantıklı bir dayanağı varmışçasına savunulabilir. Örneğin dünya üzerindeki atların aslında Jüpiter gezegeninden geldiği gibi bir safsataya inanan birisi, şöyle bir "mantık örgüsü" kurabilir:

Varsayım: Atlar, dünyaya Jüpiter gezegeninden gelmiştir.

Olgu: Atlar vardır.

Sonuç: Atlar var olduğuna göre, atların Jüpiter'den geldikleri teorisi de bir gerçektir.

İşte bu mantık örgüsü ne kadar çürük ise, *Evrensel* yazarlarının evrim teorisini savunurken kullandıkları mantık örgüsü de o kadar çürüktür. İşin ilginç yanı, böylesine bir safsatanın, Türkiye'de evrim teorisi lehinde konuşan "en önde gelen" isimlerden biri olmasıdır.

Aslında Sayın Atayman'ın mantık örgüsündeki bozukluklar daha önceki yazılarında da ortaya çıkmış ve tarafımızdan analiz edilmişti. (Bkz. *Evrimcilere "Net Cevap"*, Harun Yahya, Vural Yayıncılık, 2000)

Evrimcilerin Terk Etmek İstemedikleri Hurafe:
Haeckel'in Sahte Embriyoları

Evrensel dergisinin evrim uzmanı Veysel Atayman'ın yazısında evrim teorisi lehinde en ufak bir delilden bahis dahi yoktur. Yazıda "bilimsel" bir görüntü taşıyan tek unsur, 4. sayfanın dörtte birinden fazla yer tutan "embriyolar şeması"dır. Ne şemanın içinde ne de altında herhangi bir açıklayıcı yazı yoktur, ancak bunun klasik bir **"Haeckel şeması"** olduğu açıktır. Şemada balık, kaplumbağa, tavuk, tavşan, inek ve insan embriyolarına ait çizimler yerleştirilmiş ve bunlar "evrim" imajı verilecek şekilde benzer gösterilmiştir.

Oysa bu embriyo çizimleri, daha önceki yazılarda da belirttiğimiz gibi, 100 yıldır bilim dünyasını aldatan birer hurafedir ve bu gerçek artık evrimciler tarafından da kabul edilmektedir. Çizimler, Darwinist Alman biyolog

Ernst Haeckel tarafından yapılmıştır. Haeckel'in teorisine göre, her canlı anne karnındaki gelişimi sırasında, atalarının yaşadığı sözde "evrim süreci"ni yeniden yaşamaktadır. Ancak Haeckel'in embriyo çizimlerinde sahte ilaveler veya çıkarmalar yaptığı, oluşturduğu şemanın bilim sahtekarlığından başka birşey olmadığı daha sonradan anlaşılmıştır.

Bu gerçek, bilim dünyasının en saygın süreli yayını sayılan *Science* dergisinin 5 Eylül 1997 tarihli sayısında, **"Haeckel'in Embriyoları: Sahtekarlık Yeniden Keşfedildi"** başlıklı makalede ayrıntılarıyla anlatılmıştır. *Science* dergisinde belirtildiği gibi, **gerçekte insan, balık, tavuk, sürüngen gibi canlıların embriyoları birbirine hiç benzememektedir.** Aynı gerçek *New York Times* gazetesinin 8 Nisan 2001 tarihli sayısında, ana sayfadan girilen **"Biyoloji Ders Kitaplarındaki Resimler Gerçek Değil, Kurgu"** başlıklı haberinde de belirtilmiştir.

Kısacası Sayın Atayman'ın yazısındaki tek "bilimsel" görünümlü unsur, 100 yıl önce ortaya atılmış bir bilim sahtekarlığından başka birşey değildir.

Veysel Atayman'ın Genetik Mühendisliği Hakkındaki Yanılgısı

Bunun dışında Veysel Atayman'ın yazısında, kompleks açıklamalar gibi gözüken, oysa aslında hiçbir anlam taşımayan demagojilerden başka birşey yoktur. Örneğin Sayın Atayman, genetik mühendisliğini evrim teorisi lehinde bir delil zannetmekte ve genler üzerindeki bilinçli insan müdahalelerini yaratılışa aykırı bir gelişme olarak algılamaktadır. Oysa **gen mühendisliği, canlıların genetik yapısının ancak bilinçli düzenlemelerle gelişebileceğini ortaya koyan bir göstergedir** ve canlılığın bir rastlantı ürünü olduğunu ileri süren evrim teorisiyle taban tabana zıttır. Eğer evrimci bir "gen mühendisliği" olsaydı, bilim adamları canlıları rastgele mutasyonlara uğratarak geliştirmeye çalışırlardı. Oysa bilim adamları bunun imkansız olduğunu, canlılığın ancak "bilinçli tasarım"la gelişebileceğini bilmektedirler. Bu ise, genlerin kökeninde rastlantıların değil "bilinçli tasarım"ın bulunduğunu gösterir ve yaratılışı doğrular.

Atayman'ın yazısının kalan kısmında ise, "evrim aleyhtarı kampanya" hakkındaki hayali komplo teorilerinden, yazar Ahmet Altan'ın son romanına getirdiği eleştirilerden ve televizyonlardaki evrim tartışmalarına katılan bilim adamlarına yönelik alaycı eleştirilerden başka birşey yoktur.

Hayvanlardaki Bilinç Hakkındaki Yanılgılar

Evrensel gazetesi Pazar ekinde yer alan diğer bir evrimci yazı, "Hayvan Aklı" başlıklı ve Steven Best imzalı makaledir. Bu makalede de evrim teorisi lehinde somut bir delil yoktur. Yazar, hayvanlardaki çeşitli bilinç örneklerinden bahsetmektedir. Ama kendi aktardığı bir uzmanın yorumuna (E. A. Wasserman) göre, **"hayvanlarda bilinç olduğuna dair hiçbir iddia, doğrulama ve deneye uygun değildir"**. Dolayısıyla, yazının içindeki "hayvan bilinci" iddiaları, birer spekülasyondan öteye gitmemektedir.

Kaldı ki, havyanların bilinçli olup olmamasının evrim teorisi için bir faydası da yoktur. Hayvanlar bilinçli olsalar da, bu bilincin kökenini evrim mekanizmaları ile açıklamak yine imkansızdır. Nitekim bunu evrimciler de kabul etmektedirler. Örneğin Veysel Atayman'ın Türkçe'ye çevirdiği *Dinozorların Sessiz Gecesi* adlı kitapta, evrimci yazar Hoimar von Ditfurth, imparator tırtılın gösterdiği akılcı davranışlar karşısında köşeye sıkışmakta, bunun evrim teorisi ile açıklanmasının zorluğunu kabul etmekte, bunun yaratılışla açıklanabileceğini, ama kendisi ve

diğer evrimciler açısından bunu kabul etmenin "intihar" anlamına geleceğini itiraf etmektedir. (Bkz. *Canlılardaki Fedakarlık ve Akılcı Davranışlar,* Harun Yahya, Vural Yayıncılık, 1999)

Aynı yazıda evrim teorisine delil gösterme niyetiyle öne sürülen tek kayda değer iddia ise, insan ile şempanzenin DNA'sının %98 oranında benzer olduğu şeklindeki klişedir. Oysa gerçekte böyle bir benzerlik tespit edilmiş değildir. Maymun DNA'sının haritası çıkarılmamış olduğu için, herhangi bir benzerlik çıkarmak zaten mümkün değildir. Bir efsane şeklinde dolaşan %98 (kimi zaman da %99) oranı, maymunlarla insan arasındaki sınırlı sayıdaki proteinlerin karşılaştırılmasına dayanmaktadır. Oysa bu çok yanıltıcı bir bilgidir, çünkü başka proteinler üzerinde yapılan karşılaştırmalar, insanı tavuk, timsah veya domuza bile yakın gösterebilmektedir. Gerçekte, moleküler biyoloji evrim şemalarını desteklememekte, çürütmektedir. (Ayrıntılı bilgi için bkz. *http://www.net
cevap.org/genetik.html*)

Evrensel gazetesi Pazar ekinde yer alan son evrimci yazı ise, 15. sayfadaki "İnsanın Ataları" başlıklı kısa yazıdır. Bu yazıda, insanın kökeni hakkındaki klasik evrimci senaryonun özetlenmesinden başka hiçbir bilgi yoktur. Oysa kanıtlanmış bir "olgu" gibi anlatılan senaryo, diğer yazılarımızda ortaya koyduğumuz gibi, delillerden yoksun bir varsayımdan ibarettir. Hayal ürünüdür. Ünlü *Nature* dergisinin bir numaralı bilim yazarı Henry Gee'nin itiraf ettiği gibi, "ata-torun ilişkilerine dayalı **insan evrimi şeması, tamamen gerçeklerin sonrasında yaratılmış bir insan icadıdır ve insanların önyargılarına göre şekillenmiştir.**"[134]

Sonuç

Sonuçta, *Evrensel* gazetesi Pazar ekinde yer alan evrimci yazıların, her zamanki gibi, ön yargılı ve dogmatik yorumlardan, Marksist ideolojinin doğurduğu komplo teorilerinden, son derece "kendinden emin" bir üslupla yazılan, ama biraz dikkatle bakıldığında çelişkileri hemen anlaşılan safsatalardan ibaret olduğu ortaya çıkmaktadır.

Evrimciler eğer teorilerini kurtarmak için birşeyler yapmak istiyorlarsa, bunu "evrim olgudur, tartışılmaz" gibi klasik itirazlarla yapamazlar. Bilimsel kanıtlara dayanarak, canlılığın kendi teorilerine göre yeryüzünde nasıl ortaya çıktığını açıklamalıdırlar.

İlkel dünyada ilk canlı hücre nasıl ortaya çıkmıştır?

DNA ve onun üzerindeki bilgiyi okuyan enzimler nasıl meydana gelmiştir?

Neden fosil kayıtlarında ara formlardan hiç eser yoktur?

Bilinen yaklaşık 100 hayvan filumunun (en temel hayvan gruplarının) tamamına yakını nasıl olup da aynı jeolojik devirde (Kambriyen Devir) ortaya çıkmıştır?

Dünyada hiç "genetik bilgi artışı sağlayan mutasyon" gözlemlenmiş midir? Canlılardaki indirgenemez kompleks yapılar evrime göre nasıl açıklanabilir?

Evrimciler eğer gerçekten bir şeyler yapmak istiyorlarsa, bunun gibi sorulara cevap vermelidirler. Yoksa Galile'ye karşı "dünyanın dönmediği bir olgudur, tartışılmaz" diyen skolastik rahipler gibi, gerçeklere gözlerini kapayarak kendi kendilerini küçük düşüren dogmatik insanlar olarak tarihe geçeceklerdir.

BİLİM VE TEKNİK DERGİSİ, YAŞAMIN KÖKENİ KONUSUNDA YANILIYOR

Bilim ve Teknik dergisinin Temmuz 2001 tarihli sayısında, hayatın cansız maddelerden tesadüfen ortaya çıkabileceğini ima eden bir habere yer verildi. Haberde, bu evrimci iddiayı desteklemek için yapılan bir çalışmadan yola çıkılarak, "sol-elli amino asitlerin tesadüfen sağ-elli ikizlerinden ayrışabileceğini" ileri sürüyordu. Bu yazıda, Bilim ve Teknik dergisinin söz konusu iddiasındaki yanılgılar ele alınacaktır.

Sol-elli amino asitlerin sağ-elli amino asitlerden ayrışmaları neden önemli?

Konuya girerken, öncelikle Bilim ve Teknik'in söz konusu haberinde anlatılan "sol-elli amino asitlerin sağ-ellilerden ayrılması" konusunun ne anlama geldiğini kısaca açıklamak gerekir.

Amino asitler, canlı hücrelerinin en temel yapıtaşları sayılan organik moleküllerdir. Canlılarda 20 ayrı çeşit amino asit vardır. Bu farklı amino asit çeşitlerinin belirli bir sırayla dizilip birleşmesi sayesinde proteinler oluşur. Ama amino asitlerin bu dizilmesi, kendiliğinden, yani kimyasal reaksiyonlarla veya fiziksel etkilerle olmaz. Hücrede, amino asitleri toplayan, biraraya getiren ve daha önceden belirli olan bir şifreye (DNA şifresine) göre art arda ekleyen çok kompleks mekanizmalar vardır. Proteinler ancak **"protein sentezi"** olarak bilinen bu kompleks işlemler sayesinde oluşur.

Evrim teorisi ise, hayatın cansız maddenin içinden tesadüflerle çıktığını savunduğu için, ilk canlı hücrenin, tesadüfen oluşmuş proteinlerle doğduğu iddiasındadır. Oysa bugüne kadar ne doğada ne de laboratuvarda böyle bir protein oluşumu gözlemlenmemiştir. Dahası, amino asitlerin farklı dizilim olasılıkları üzerinde yapılan matematiksel hesaplamalar, tek bir fonksiyonel proteinin rastlantısal olarak oluşma şansının pratikte sıfır olduğunu göstermektedir. (Bu hesaplamalar, 500 amino asitli bir protein için 10950'de bir ihtimal gibi akıl almaz bir sayı karşımıza çıkarmaktadır.)

Proteinlerin rastlantısal olarak oluşma olasılığını "sıfır" kılan temel neden, 20 farklı çeşitte amino asitin doğru bir sıralama ile dizilmesinin imkansız oluşudur. İkinci faktör, bu amino asitler arasındaki kimyasal bağ tipinin mutlaka "peptid bağı" olması zorunluluğudur. (Çünkü amino asitler başka bağlarla da birleşebilirler, ama protein için sadece peptid bağı gerekir.) Üçüncü faktör ise, söz konusu amino asitlerin sadece sol elli olması zorunluluğudur.

"Sol-elli amino asit" ifadesi, amino asitlerin üç boyutlu kimyasal yapısıyla ilgilidir. Kimyasal olarak aynı amino asitin hem sağ-elli hem de sol-elli olmak üzere iki farklı türü vardır. Bunların aralarındaki fark, üç boyutlu yapılarının birbiriyle zıt yönlü olmasından kaynaklanır. Aynen insanın, sağ ve sol elleri arasındaki farklılık gibi...

Her iki gruptan amino asitler de birbirleriyle rahatlıkla bağlanabilir. Ancak basit organizmadan en mükemmeline kadar **bütün canlılardaki proteinler, sadece sol-elli amino asitlerden oluşmaktadır.** Proteinin yapısına katılacak tek bir sağ-elli amino asit bile o proteini işe yaramaz hale getirmektedir.

Bir an için evrim teorisinin iddia ettiği gibi canlılığın tesadüflerle oluştuğunu varsayalım. Bu durumda, yine tesadüflerle oluşmuş olması gereken amino asitlerden doğada sağ ve sol-elli olmak üzere eşit miktarlarda bulunacaktı. Dolayısıyla, tüm canlıların bünyelerinde sağ ve sol elli amino asitlerden karışık miktarlarda bulunması gerekirdi. Bu karışık ortamda, proteinlerin nasıl olup da bunların içinden yalnızca sol-ellilerini ayıkladıkları sorusu, evrim teorisinin bu konudaki açmazlarından birini oluşturur.

İşte Bilim ve Teknik dergisinde konu edilen haber de bu açmazla ilgilidir. Bilim ve Teknik dergisi, bu sorunu evrimciler açısından basitleştirecek bir açıklama öne sürdüğü zannındadır. Oysa gerçekler hiç de öyle değildir.

Söz konusu Deney Nedir?

Bilim ve Teknik dergisinin söz konusu iddiası, sol-elli amino asitler hakkında yapılan bir deneyden yola çıkmaktadır. Oysa aktarılan haberin asıl kaynağına inildiğinde, gerçeklerin evrimcilerin arzu ettiği sonuçlara paralel olmadığı anlaşılmaktadır. Bilim ve Teknik dergisinin ***"Yaşamın Olası İlk Adımı Belirlendi"*** başlığını taşıyan haberinde, kalsit kristallerinin, birbirinin aynadaki ikizi olan sağ ve sol-elli amino asitleri birbirinden ayırdığı anlatılmakta, bunun yaşamın 4 milyar yıl önce kendiliğinden ortaya çıkmasında ilk adımı oluşturduğu ileri sürülmektedir. Söz konusu deneyde bir amino asit olan aspartik-asit solüsyonu kullanılmıştır. Bu solüsyon içine $CaCO_3$ (kalsit) kristalleri batırılmış, günlerce beklendikten sonra sağ ve sol elli aspartik-asit moleküllerinin, kristallerin farklı yüzeylerinde yoğunlaştığı saptanmıştır.

Bilim ve Teknik'in haberinde deneyin yalnızca özeti aktarılmakta ve detayına yer verilmemektedir. Ancak ayrıntılar böyle bir konunun temelini oluşturur. Bu nedenle, Amerikan Ulusal Bilimler Akademisi'nin 8 Mayıs tarihli yayın organında yer verilen çalışmanın ayrıntılarına inmek gerekmektedir.[135]

Ayrışma Yalnızca Bir Amino Asit İçin Geçerlidir

Bilim ve Teknik'in haberinde yalnızca evrimcilerin duymayı istedikleri sonuçlara yer verilmiştir. Oysa sözünü ettiğimiz orijinal yayında evrimi desteklemeyen veriler de bulunmaktadır. Aynı çalışma dahilinde yer verilen Valin ve Lizin ile yapılan denemeler, Aspartik-asit dışındaki amino asitlerin hiçbir şekilde kristal yüzey üzerinde birikmediğini göstermiştir. Yani sol ve sağ-elli amino asitlerin birbirinden ayrılması durumu, sadece tek bir amino asit çeşidi için geçerlidir. Yaşam için 20 ayrı çeşitte amino asit gerekirken, tek bir amino asitin bir taş yüzeyinde birikmesinin hayatın kökeni için bir anlam taşımayacağı çok açıktır.

Biriken Amino Asit Saf Sol-Elli Değildir

Ayrıca çalışmanın sonuç bölümü incelendiğinde, biriken aminoasitlerin istisnasız saf sol-elli amino asitlerden oluşmadığı görülmektedir. Yüzde oranlarıyla verilen sağ ve sol-elli amino asit oranları, deneyin esas anlamda başarısızlığını sergilemektedir. %1'e varan oranlarda sağ elli amino asitlere de rastlanması sebebiyle ortamda saflıktan bahsedilemez. Evrimci biyologlar da çok iyi bilirler ki, proteinlerin oluşumundan söz edebilmek, sadece sol-elli amino asitlerin varlığı ile mümkündür. Herhangi bir proteinin yapısında bir tane bile sağ-elli amino asitin yer alması, o proteinin hiçbir işe yaramaması demektir.

Proteinlerin Oluşması İçin Proteinlere Ve
DNA'ya İhtiyaç Vardır

Fonksiyonel bir protein için başta belirttiğimiz gibi 20 çeşit amino asite ve bunların doğru dizilimine ihtiyaç vardır. Bunların her biri benzer şekilde bir yüzeyde birikme gösterse, bunlardan yalnızca sol-elli amino asitler belli bir yerde buluşsa bile, bu proteinlerin kendi kendine oluşmasına yetmez. Başta da belirttiğimiz gibi, amino asitler protein sentezi denen süreç içinde, **"peptidaz enzimi"** adlı protein sayesinde birbirleriyle birleştirilirler. Bu sayede aralarında proteinin 3 boyutlu yapısında çok özel bir yere sahip olan *peptid bağı* kurulur. Yani proteinlerin oluşması için yine bir proteine ihtiyaç vardır.

Her protein, belli bir amino asit dizilimi ile çalışır hale gelir ki, bu da DNA'da emredilen hassas üretim sırası izlendiğinde ortaya çıkar. Amino asit sıralamasındaki en ufak bir yer değişme, o proteini yine işe yaramaz kılacaktır. Bu gerçek, proteinlerin oluşabilmesi için öncelikle genetik bilginin var olması şartını ortaya koyar. Yani hem proteinleri oluşturacak malzeme, hem bu malzemeyi tanımlayacak genetik bilgi, hem de bu bilgiyi işleyecek aktif proteinler aynı anda gereklidir. Bu kadar çok şartın rastlantılarla açıklanması imkansızdır ve bu da evrim teorisinin hayatın kökeni konusundaki iddiasını tamamen geçersiz kılan bir gerçektir..

Proteinlerin Tesadüfen Oluşması Matematiksel Olarak İmkansızdır

Evrimcilerin ileri sürdükleri tesadüf mantığını matematiksel olarak ele aldığımızda sayıların evrimin iddiasını çürüttüğünü görürüz. 100 amino asitten oluşan bir proteinin tesadüfen yalnızca sol-elli amino asitlerden oluştuğunu, üstelik aralarında her nasılsa peptid bağları da oluştuğunu farz etsek bile, hesaplar fonksiyonel bir proteinin oluşumunun tesadüfen imkansız olduğunu göstermektedir.

Proteinler anlamlı bir cümleyi oluşturan harflerin belli bir sırada sıralandığı gibi, çok hassas bir sıra ile zincir oluşturmak zorundadırlar. Öyle ki, tek bir amino asitin yerinin kayması proteinin fonksiyonunu yitirmesi ile sonuçlanmaktadır. Zinciri oluşturan bir noktada, 20 işe yarar amino asit çeşidinden herhangi birinin bulunma ihtimali 20'de 1 ihtimaldir. (Aslında doğada proteinlerin yapısında anlam taşımayan yararsız amino asitlerin varlığı göz önüne alındığında, bu ihtimal çok daha düşüktür.) Protein zincirindeki her noktanın belirli bir amino asite ihtiyaç duyduğu şartını düşündüğümüzde, 100 amino asitten oluşan özel bir proteinin tesadüfen elde edilmesi ihtimali 20100 yani **10130'da 1 ihtimal**dir.

Bu astronomik rakam hakkında bir fikir vermek için, Samanyolu galaksisindeki atomların toplam sayısının bu sayıdan çok daha küçük olduğunu, yaklaşık 1065 olarak hesaplandığını da belirtelim.

Bu sonuçlar ışığında Amerikalı biyokimyacı Prof. Michael Behe, 100 amino asit uzunluğundaki bir proteinin tesadüfen doğru sıralamaya sahip olması ihtimalinin, gözü bağlı bir adamın Sahra çölünde işaretlenmiş bir kum tanesini 3 defa arka arkaya bulması ihtimaline denk olduğunu söylemektedir.

Bu hesapların tümü, yaşamı mümkün kılan hassas ayrıntıların kaynağının, şansla açıklanamayacağı gerçeğini ortaya koymaktadır. Hesaplarımızı birden fazla sayıda ve çeşitte proteinin oluşmasını açıklamak üzere uzatmaya kalkarsak, rakamlar tamamen tesadüfün imkansızlığını ortaya koyar.

Görüldüğü gibi, Bilim ve Teknik dergisinde sözü edilen şekilde sol-elli amino asitler tesadüfen biraraya gelseler bile, proteinlerin kendilerine özgü, çok hassas dizilimleri sağlanmadıkça amino asitlerin varlığının bir anlamı olmayacaktır.

Sonuç

1953 yılında Stanley Miller'ın yaptığı ünlü ilkel çorba deneyinin devamı olarak sunulan ve Bilim ve Teknik dergisinde aktarılan gözlem, evrim teorisine lehine hiçbir şey ortaya koyamamıştır. Yaşamın oluşabilmesi, organik moleküllerin doğru şekilde birbirlerine eklenmelerini, uyum içinde çalışmalarını sağlayacak çok kompleks bir bilginin varlığına bağlıdır. Yaşamın kökenindeki bu bilgi, yaşamın bir rastlantı ürünü değil, bilinçli bir tasarım ürünü olduğunu da göstermektedir. Canlılık için varlığı şart amino asitlerin nasıl olup da seçilebildiğini tesadüflerle açıklamaya çalışan evrimciler ise, tek bir amino asit açısından bile başarısız olan bir

gözlemi tezlerine dayanak alabilmişlerdir. Bu yaklaşım, ancak evrimcilerin gün geçtikçe içine düştükleri çaresizliği sergilemesi açısından önemlidir.

BİLİM VE ÜTOPYA YAZARI

HALUK ERTAN'IN YANILGILARI

Bilim ve Ütopya dergisinin Temmuz 2001 sayısında, derginin müdavimlerinden Doç. Dr. Haluk Ertan'ın **"Büyük Doğa Bilgini Darwin, 'Ceviz Kabuğu'na Sığar mı?"** başlıklı bir yazısı yayınlandı. Ertan, yazısında Mayıs-Haziran ayları içinde bazı televizyon kanallarında yer alan evrim teorisi konulu tartışmaları ve tartışmalarda söz alan kimseleri eleştiriyordu. Ertan'ın bu konudaki yorumları kendi görüşleridir ve burada bunları tartışmayacağız. Ancak ortaya konması gereken nokta, evrimi bilimsel bir gerçek olarak gören Sayın Ertan'ın bilimsel yanılgılarıdır.

Doç. Dr. Ertan'ın yazısının büyük bölümünü, "evrim karşıtlarına" yönelik uzun eleştiriler, Darwin hakkında uzun övgüler ve popülasyon genetiği hakkındaki bazı biyolojik bilgiler oluşturmaktadır. Kuşkusuz bunların hiçbiri evrim teorisi adına ileri sürülmüş bir delil değildir. Ertan'ın "evrim teorisine delil" iddiası ise, yazının sonlarında ortaya çıkmaktadır. Evrime neden inandığı, Darwinizm'i neden bilimsel bir gerçek sanarak yanıldığı, Ertan'ın aşağıdaki paragrafından anlaşılmaktadır:

> *Eğer bir canlı topluluğun bireylerinde genetik çeşitlilik oluşup, bu çeşitlilikteki kimi genler (buna bağlı olarak özellikler), topluluk içinde yaygın hale gelebiliyorsa evrim gerçekleşmiş demektir. Zaten bunun sonucunda genetik yapıdaki değişimin boyutuna bağlı olarak, ya yeni bir tür ya yeni bir cins ya da daha büyük bir sistematik kategori oluşacaktır. Ama bütün bunların başındaki temel zorunluluk, genetik yapı değişikliğidir. Evrim olmadığını söyleyenlerin geçiş formu (ne demekse?) aramak yerine, öncelikle genetik değişiklik olmadığını ispatlamaları gerekir. (Parantez içindeki ifadeler, alıntının orjinalinde mevcuttur.)*

Ertan'ın bu paragrafında iki büyük yanılgı ortaya çıkmaktadır:

1) Ertan'ın ilk yanılgısı, "geçiş formları yokluğu"nu önemsiz göstermeye çalışmasıdır. Hatta "geçiş formu" kavramının yanına eklediği "ne demekse" ifadesiyle, bu kavramın sanki evrime karşı çıkanlar tarafından öne sürülen, kaynağı belirsiz bir kavram olduğu mesajını vermektedir. **Oysa Sayın Ertan, "geçiş formu"nun ne olduğunu görmek için, övgüyle takdim ettiği Darwin'in, *Türlerin Kökeni* adlı temel kitabını okuyabilir.** Bu kitapta "geçiş formu" kavramı (transitional form, transitional variety veya transitional state şeklinde) onlarca kez geçmekte ve Darwin bunların yokluğunun teorisi için çok ciddi bir sorun olduğunu kabul etmektedir. Darwin bu hayali formların ileride yapılacak detaylı araştırmalarla bulunacağı temennisi ile konuyu geçiştirmiştir, oysa aradan geçen 140 yıl, bu umutları boşa çıkarmıştır. Sayın Ertan bu gerçekleri bilmezlikten gelerek evrim teorisinin paleontoloji alanındaki büyük çöküşünü gizleyemez.

2) Ertan'ın ikinci ve daha kritik yanılgısı ise, genetik varyasyonu, tüm canlıların kökenini tek bir ortak ataya bağlamaya çalışan evrim teorisi lehinde bir kanıt sanmasıdır. Oysa genetik varyasyon, Ertan'ın iddia ettiği gibi, "yeni bir tür yeni bir cins ya da daha büyük bir sistematik kategori" (yani aile, takım, sınıf veya filum) oluşturmaz.

Varyasyon, bir canlı türünün gen havuzu içinde farklı özelliklerin yer alması ve bunların fenotipte (canlının dış görünümünde) ortaya çıkmasıyla meydana gelir. Örneğin yeryüzündeki insanların hepsi temelde aynı genetik bilgiye sahiptirler, ama bu genetik bilginin izin verdiği varyasyon potansiyeli sayesinde kimi çekik gözlüdür, kimi kızıl saçlıdır, kiminin burnu kemerli, kiminin boyu kısadır.

Varyasyon evrime delil oluşturmaz, çünkü varyasyon, zaten var olan genetik bilginin farklı eşleşmelerinin ortaya çıkmasından ibarettir ve genetik bilgiye yeni bir özellik kazandırmaz. Evrim teorisi için önemli olan ise, yepyeni bir türü tanımlayacak yepyeni bir bilginin nasıl ortaya çıkabileceği sorusudur.

Varyasyonun evrime bir delil oluşturmadığı, aslında evrimciler tarafından da kabul edilir. Bu nedenle evrimciler, bir türün kendi içindeki varyasyonlarını **"mikroevrim"** olarak tanımlarlar. Mikroevrim, zaten var olan bir türün içindeki çeşitlenmeler anlamında kullanılmaktadır.

Oysa cevaplanması istenen sorular şunlardır: Bu tür ilk başta nasıl oluşmuştur? Türlerin daha üst kategorileri olan sınıflar, takımlar, aileler, şubeler (örneğin memeliler, kuşlar, omurgalılar, yumuşakçalar gibi temel kategoriler) ilk başta nasıl meydana gelmiştir? Evrimcilerin asıl açıklamaları gereken konu budur. Evrimciler bu ikinci konuya da **"makroevrim"** derler. Aslında evrim teorisi derken kastedilen ve tartışılan kavram da makroevrimdir. Çünkü "mikroevrim" olarak isimlendirilen genetik çeşitlenmeler, gözlemlenen ve herkes tarafından kabul edilen biyolojik bir olgudur. Ancak bu evrim teorisinin öne sürdüğü "türün bir başka türe değişimi"ni gösteren bir değişim değildir. Daha önce de belirtildiği gibi, sadece bir türün içindeki çeşitlenmeleri gösterir. Makroevrim iddiasının ise ne gözlemsel biyoloji ne de fosil kayıtları açısından hiçbir kanıtı bulunmamaktadır. (Aslında bu tanımda "evrim" ifadesinin geçirilmesi bütünüyle maksatlı olarak yapılmış bir tercihtir. Çünkü "mikro" düzeyde bile olsa ortada evrim gibi bir süreç yoktur. Durum, o türün gen havuzunda var olan genetik bilginin farklı bireylerdeki dağılımından, değişik kombinasyonlarından ibarettir.)

İşte burada çok önemli bir "püf nokta" bulunmaktadır. Konu hakkında yeterli bilgisi olmayanlar, "mikroevrim kısa bir zaman dilimi içinde gerçekleştiğine göre, on milyonlarca yıl içinde de makroevrim gerçekleşir" gibi bir yanılgıya kapılırlar. Bazı evrimciler de aynı yanılgıya düşer veya bu yanılgıyı kullanarak insanları evrim teorisine inandırmaya çalışırlar. Doç. Dr. Haluk Ertan'ın yukarıda aktardığımız alıntısı, bu yanılgının çok açık bir ifadesidir.

Oysa bu düşüncenin geçersizliği, yani varyasyonun bir "makro evrim mekanizması" olamayacağı, 80'li yıllardan bu yana bilim dünyasında bilinmekte ve kabul edilmektedir. Evrimci biyologlar, Gilbert, Opitz ve Raff, *Developmental Biology* dergisinde yayınlanan 1996 tarihli bir makalelerinde bu konuyu şöyle açıklarlar:

> *Modern sentez (neo-Darwinist teori) önemli bir başarıdır. Ancak, 1970'lerden başlayarak, çok sayıda biyolog bunun açıklayıcı gücünü sorgulamaya başlamıştır. Genetik bilimi, mikroevrimi açıklamak için yeterli bir araç olabilir, ama **genetik bilgi üzerindeki mikroevrimsel değişiklikler, bir sürüngeni bir memeliye çevirebilecek ya da bir balığı amfibiyene dönüştürecek türden değildir.** Mikroevrim, sadece uygunların hayatta kalması kavramına yardımcı olabilir, uygunların oluşumunu açıklayamaz. Goodwin'in 1995'te belirttiği gibi, **"türlerin kökeni, yani Darwin'in problemi, çözümsüz kalmaya devam etmektedir."***[136]

Evrimci biyologlar Fagerstrom, Schuster ve Szathmary de yine 1996 yılında *Science* dergisinde yayınlanan bir makalede aynı gerçeği şöyle belirtirler:

> *Evrimdeki **büyük geçişler**—örneğin, bir kaçını belirmek gerekirse, yaşamın kökeni, ökaryot hücrelerin ortaya çıkışı, insanın konuşma kapasitesinin kökeni gibi geçişler—birer "dengeden uzaklaşma" hali olamazlar. Bunlar, **mikroevrimin kurulu modelleri tarafından da tatmin edici şekilde tarif edilemezler.***[137]

Ne yazık ki ülkemizdeki evrimci biyologların çoğu bu gerçekten habersizdirler. Hala 1950'lerde, 60'larda okudukları evrimci biyoloji kitaplarının öğretileriyle düşünmekte ve bir türün farklı varyasyonlarının oluşmasını "evrim teorisinin tartışmasız" kanıtı zannetmektedirler.

EVRİM TEORİSİNİN ÇIKMAZLARINI PEKİŞTİREN YENİ BİR FOSİL

Sabah gazetesinin 17 Temmuz 2001 tarihli sayısında **"Maymun Adam Gerçekten Varmış"** başlıklı bir haber yayınlandı. 18 Temmuz 2001 tarihli Akşam gazetesinde ise Yalçın Pekşen köşesinde **"Evrim Süreci Bitiyor mu?"** başlıklı yazısında aynı haberden söz etti. *Time* dergisinin 23 Temmuz 2001 sayısında yer alan bir haber kaynak alınarak hazırlanan bu evrim taraftarı yazılar, aslında ünlü bilim dergisi **Nature**'ın 12 Temmuz 2001 tarihli sayısında yer alan bir araştırmanın sonuçlarına dayanıyordu. Ne var ki, araştırmanın kamuoyuna aktarılması sırasında *Time* dergisinin içine düştüğü hatalar, *Sabah* gazetesi ve Sayın Yalçın Pekşen tarafından da tekrarlanmıştı.

Sabah'ın haberinde, *Time* dergisindeki habere dayanılarak, Etiyopya'da bulunan ve *Ardipithecus ramidus Kaddaba* ismi verilen fosilin, insanın ilk atası olduğu kabul edilen yeni bir alt-tür olduğu iddia ediliyordu. Bu fosilin, evrimcilerin 150 yıldan beri bulmayı umdukları yarı insan yarı maymun bir yaratık olduğu öne sürülüyor ve haber insanın evriminin çok önemli bir parçası bulunmuş gibi kamuoyuna sunuluyordu. Oysa, hem *Time* dergisinde, hem araştırmanın sonuçlarının yayınlandığı *Nature* dergisinin 12 Temmuz 2001 tarihli sayısında, hem de haberin konu edildiği bir diğer önemli bilim dergisi *Science* dergisinin 13 Temmuz 2001 tarihli sayısında, bu fosil hakkındaki yorumların son derece çelişkili olduğuna dikkat çekilmekteydi. Bu yazıda, bilim adamlarının son fosil bulguları hakkındaki - Sabah gazetesinde ve Sayın Pekşen'in yazısında yer almayan - yorumlarına yer verilecektir.

Bulunan Son Fosil Hakkında Birçok Çelişki Söz Konusudur

Her ne kadar evrimci basında bu yeni fosil insan ile şempanzeler arasındaki zincirin bir halkası olarak tanıtılsa da, araştırmanın sonuçlarının yayınlandığı *Nature* dergisinin kıdemli editörü Henry Gee tarafından derginin 12 Temmuz 2001 tarihli sayısında yazılan *"Return to the Planet of Apes"* başlıklı makalede, bu kalıntılardan yola çıkarak böyle bir tanımlamanın tartışmalı olacağı belirtilmiştir:

> ***A. r. Kadabba'nın bir alt tür olarak tanımlanması ihtilaflı olacaktır...***

Henry Gee'nin eleştirisinde böyle yeni bir alt-türün tanımlanmasının yanlış olacağı özellikle belirtilmektedir. Buna rağmen, tamamen evrimci ön yargılara dayalı olarak, fosil "ilkel" insan türü diye yorumlanmış ve evrim soyağacında boş kaldığı düşünülen bir yere yerleşmesi daha uygun görülmüştür.

Henry Gee'nin eleştirisinde, söz konusu evrimci yorumların neden gerçekleri yansıtmadığı da açıklanmıştır. Gee, bu kemiklere bakıldığında, bu canlıların yaşam stilleri ve davranışları hakkında pek çok ihtimalden bahsedilebileceğini, ancak bunların hiç bir şekilde bilim açısından tatmin edici izahlar olamayacağını da şöyle belirtmektedir;

> ***Öne sürülecek bu ihtimallerin tatmin edici olup olamayacağı ise başlı başına bir sorundur.***

Kısacası dile getirilen bu gerçekler, şempanze ile insan arasındaki sözde evrim ilişkisinin dayanaksız olduğunu açıkça ortaya koymaktadır.

Şimdi bu fosille ilgili evrimci bilim adamlarının sergiledikleri çelişkileri sırasıyla inceleyelim.

1. Bulunan kemikler birbirinden kilometrelerce uzakta ve farklı tarihlerde bulunmuştur

Bulunan fosil yedi kemik parçasından ve 4 dişten oluşmaktadır. *Time* dergisi, tek bir ayak parmağı kemiğini göstererek, "bu kemik canlının iki ayak üzerinde durduğunu gösteriyor" (This toe bone proves the creature walked on two legs) iddiasında bulunmaktadır. Ancak 8 sayfalık yazının son sayfasında bu ayak parmağı kemiğinin, diğer kemiklerden 16 km (10 mil) ileride bulunduğu belirtilmektedir. (bakınız yan sayfadaki harita) *Nature*'daki orijinal rapor incelendiğinde daha da vahim bir durumla karşılaşılmaktadır. Bu raporda, *Ardipithecus*'un kemiklerinin aslında "1997 yılından itibaren 5 farklı bölgeden 11 farklı insanımsı örneğinden" toplandığı açıklanmaktadır. Ayak parmağı kemiği ise 1999 yılında bulunmuştur ve diğer bulunan kemiklerden de 0.6 milyon yıl daha gençtir. **Yani tüm bulunan kemikler aynı canlıya ait değildir ve hatta aynı dönemde yaşayan canlılara da ait değildir.** Bu şekilde toplanmış kemiklere bakarak canlının özellikleri hakkında yorumda bulunmak ve bu canlıyı insanın evriminde bir yerlere yerleştirmeye çalışmak, bilimsellikle ilgisi olmayan bir propagandadan başka bir şey değildir.

2. Fosilin diş yapısı hayali insanın evrimi ağacı açısından çelişkiler içermektedir:

A. r. Kaddaba, morfolojik açıdan Tim White'ın 1992 yılında bulduğu *Ardipithecus ramidus* isimli fosil ile benzerlikler taşıdığı için *Ardipithecus* grubundan sayılmıştır. Ancak, fosilin diş yapısı bu gruplandırma için önemli bir çelişki oluşturmaktadır. Çünkü bulunan fosil, 1992 yılında bulunan fosilden 1,5 milyon yıl daha yaşlıdır. Ancak *Time* dergisinde de belirtildiğine göre, 4,4 milyon yıllık *Ramidus*'un dişleri 5.8 milyon yıllık *Kadabba*'nın dişlerinden daha fazla maymunsu özellikler göstermektedir. Yani genç olan fosilin dişleri yaşlı olana göre daha çok maymunsu özelliğe sahiptir. Oysa evrim teorisine göre, zaman ilerledikçe maymunsu özellikler giderek kaybolmalıdır. Evrimciler tarafından önemsiz bir bilgi gibi aktarılan bu gerçek, söz konusu maymun-insan hayali sıralamasının tutarsızlıklarla dolu olduğunu göstermesi açısından önemlidir.

Antropoloji profesörü ve Arizona State Universitesi'nde İnsan Kökenleri Enstitüsü direktörü olan Donald Johanson, bu konuda yapılan önyargılı sınıflandırmayı şöyle ifade etmektedir:

> *5.5 milyon yıllık fosilleri 4.4 milyon yıllıklarla aynı türlerin üyeleri olarak yanyana koyduğunuzda, bunların bir ağaç üzerindeki ince dallar olabileceklerini dikkate almazsınız. Herşey düz bir çizgide olmaya zorlanmıştır.*

3. Bu canlı soyu tükenmiş bir şempanze türüdür

Bazı evrimciler *Ardipithecus*'un insanlar ve şempanzeler arasındaki zincirin bir halkası olduğunu kabul etmektedirler. Ancak Henry Gee bu fosilin insandan çok şempanzeye benzediğini belirtmektedir.

Science dergisinin 13 temmuz 2001 tarihli sayısında söz konusu fosille ilgili yayınlanan yazıda ise George Washington Üniversitesi'nden Bernard Wood'un şu yorumuna yer verilmektedir:

> ***Bu bulguyu insan veya şempanze atası kategorilerinden birine sıkıştırma zorunluluğu hissetmek bir hatadır.***

Time dergisinde ise Wood'un şu sözlerine yer verilmektedir:

> *Bu bir hominid ata ya da şempanze ata olarak sınıflandırılması mümkün olmayan bir yaratığın ilk örneğidir. Fakat bu onu her ikisinin de ortak atası yapmaz. Sanırım kuyruğu bu eşeğin üzerine tutturmak çok zor olacak.*

Evrimciler, soyu tükenmiş maymun türlerini insan ile şempanze arasındaki zincirin bir parçası olarak göstermeye çalışırlar. Kuyruksuz maymunun Latince karşılığı olan "-pithecus" eki ile isimlendirilen bu canlılar,

aslında türü tükenmiş kuyruksuz maymunlardır ve insanın hayali evrimi için hiçbir delil teşkil etmezler. İnsanın atası olarak belirtilen fosiller gerçekte soyu tükenmiş şempanzelerdir. Örneğin en ünlü "-pithecus" örneği olan Lucy'nin (*Australopitpecus afarensis*) şempanzelerle aynı büyüklükte bir beyni vardır, kaburgaları ve çene kemiği şempanzelerinkiyle aynı şekildedir, kolları ve bacakları canlının bir şempanze gibi yürüdüğünü göstermektedir. Hatta leğen kemiği de şempanzelerinki gibidir.[138]

Sonuç olarak, sözkonusu *Ardipithecus ramidus Kadabba* fosili de *Nature* dergisinde de belirtildiği gibi şempanzeye benzemektedir ve insanın kökeni ile hiçbir ilgisi yoktur.

Nature Dergisinden Ve Evrimcilerden İnsanın Kökeni Konusunda İtiraflar

Nature dergisinin 12 Temmuz 2001 tarihli sayısında yayınlanan Henry Gee'nin makalesi, sadece *Ardipithecus ramidus Kadabba* fosili hakkında evrimci spekülasyonların temelsizliğini göstermekle kalmamakta, aynı zamanda tüm "insanın evrimi" senaryosunun birçok açıdan çıkmaz içinde olduğunu belirtmektedir. Bu makalede belirtilen bazı gerçekler şöyle özetlenebilir:

1. Moleküler kanıtlar, evrim şemalarını geçersiz kılıyor

Etiyopya’da bulunan *A. r. Kadabba* gibi bir kaç kemik veya diş fosilinin, bir canlının nasıl yaşadığı hakkında bilgi veremeyeceğini, antropologlar bilimsel yayınlarla gözler önüne sermektedirler. Yine Gee'nin makalesine göre, Londra Üniversitesi’nden Mark Collard ve George Washington Üniversitesi’nden Bernard Wood adlı antropologlar, bu zamana kadar temel kriter kabul edilen diş ve iskelet kalıntılarının, "hominid fosillerinin evrim sistematiğinde temel alınmaması" gerektiğini savunmaktadırlar. Bu tespitlerini Amerikan Ulusal Bilimler Akademisi’nin yayın organında 25 Nisan 2000 tarihli makalelerinde bildirmişlerdir.[139] *Nature* dergisinde de bu yayın referans alınarak, kemik ve dişlerin karşılaştırılmasına dayalı evrim şemalarının yanlış olduğu şöyle belirtilmektedir:

> ***Diş ve iskelet kalıntıları evrimsel geçmişi çizmede güvenilmezdirler. Bu kalıntılardan yola çıkılarak yapılan soy ağaçları moleküler araştırma sonuçlarına ters düşmektedir.***

Moleküler incelemelere dayalı yorumların bu dış benzerliklerle zıt sonuçlar vermesi evrimcileri telaşlandırmış görünmektedir. Bu durum “paleontolojiye hakim olan belirsizlik” diye yorumlanarak, insanın evriminin “her zaman olduğu gibi bir sır” olarak kaldığı aktarılmaktadır. Henry Gee tarafından evrim teorisinin içinde bulunduğu durum son olarak şu sözlerle ifade edilmektedir:

> *İnsanın evrimi her zaman olduğu gibi yine sır olarak kalacağa benziyor... Evrimsel bağlantılar karanlıkta kalmakta.*

Evrim savunucularını köşeye sıkıştıran nokta, şimdiye kadar fosiller üzerinde yaptıkları taraflı yorumların ve kurdukları hayali evrim ilişkilerinin, yeni ortaya çıkan moleküler verilere uymamasıdır. Birbirine yakın akraba olarak gösterdikleri türler arasında büyük moleküler farklılıklar çıkmakta, bu da 150 yıldır biyolojinin temel gerçekleri gibi gösterilen evrim şemalarını çürütmektedir. Bir kez daha, bilimsel bir buluş evrim teorisini yalanlamaktadır.

2. Şempanze insan arası fosil yok

İnsanın kökeni hakkındaki evrimci senaryo bir çok açıdan tutarsızdır. Bir yanda insanla şempanze arasında geçiş olduğu iddia edilirken, diğer yanda şempanzenin evrimini kanıtlayacak tek bir fosil bile bulunmamaktadır. İnsana ait fosillerin hayali evrimsel geçmişini ortaya koyamadığını **“insanın fosil kayıtları parça parça”** diyerek kabul eden *Nature* dergisindeki Henry Gee imzalı makalede, şempanzenin fosil kayıtlarının ise **“tamamen eksik”** olduğu ifade edilmektedir:

> ***İnsanın evrimine ait fosil kalıntıları parça parça ve çeşitli yorumlara açık. Şempanze evrimine ait fosil kanıtlar ise tamamen eksik.***

Aynı makalede, evrimciler tarafından insanın ataları olduğu iddia edilen hominid (insansı) fosillerinin, ilkelden gelişmişe doğru bir sırayı takip etmediği de itiraf edilmekte, aksine kayıtlarda bu fosillerin bir anda ortaya çıktığı belirtilmektedir. Makalede, evrim teorisinin 150 yıldır umulan kanıtı olan "ara formların" var olmadığı, farklı türlerin hep aniden ortaya çıktığı şöyle bir benzetmeyle açıklanmaktadır:

> ***Hominid fosillerinin keşfi, yolcu otobüslerine benziyor. Bir süre için hiç biri yokken, aynı anda 3 tanesi birden ortaya çıkıveriyor***

Henry Gee, yapılan tüm paleontolojik kazılara rağmen, şempanze ve insan bağlantısını gösterecek hiç bir fosil bulunmadığını yine aynı yazıda şöyle itiraf etmektedir:

> ***Hominid fosillerinin çok nadir olduğu konusu çok ünlü bir gerçektir, şempanze bağlantısı ise nedense hiç bir fosil kaydına sahip değildir.***

Görüldüğü gibi evrim teorisi hiç bir kanıt olmadan savunulmaktadır. Bilim dünyasında evrimci iddiaları hep öne çıkarıp desteklemiş olan *Nature* gibi "otorite" bir derginin, bu gerçeği kabul eden itiraflara yer vermesi ise, evrim teorisinin çöküşünü sergilemesi açısından belge niteliği taşımaktadır. *Nature*, şempanze ile insan arasında bir soyağacından bahsetmenin imkansız olduğunu sebepleri ile anlatırken, bu konudaki bilimsel gerçekleri de ilk defa zorunlu olarak kabul etmiştir.

Her Evrimci Kendi Keşfinin "İnsanın Atası"
Olduğu İddiası İle Ortaya Çıkıyor

İnsanın evrimi senaryosu çelişkilerle doludur ve hiçbir fosil bu senaryodaki boşlukları doldurmamaktadır. Medyada büyük bir kanıtmış gibi zaman zaman öne sürülen bulgular ise, aslında evrimcilerin kendi bulguları üzerindeki taraflı spekülasyonlarından başka bir şey değildir. Bir keşifte bulunan evrimci paleontolog veya antropolog, kendi bulgusunun insanın atası olduğu iddiası ile ortaya çıkmaktadır. Hem evrim teorisine körü körüne bağlılıkları, hem de şöhret merakı bulunan fosiller hakkında yapılan tespitleri daha da güvenilmez yapmaktadır. Son fosili bulan araştırmacılarla, 2000 yılında bulunan ve *Milenyum Adamı* ismi verilen fosili bulan araştırmacı ekip arasındaki tartışmalar da bunun son örneğini oluşturmaktadır. *Science* dergisinin 13 Temmuz 2001 tarihli sayısında bu konuda şu yorum yapılmaktadır:

> ***Orrorin (Milenyum Adamı) ve Ardipithecus'u bulan iki araştırma ekibi de bir diğerinin bulduğu fosil için insanın en eski atası olamayacağını, sadece kuyruksuz maymunların atası olabileceğini öne sürüyor. Hangisinin haklı olduğunu söylemek zor.***[140]

Örneğin Milenyum Adamı'nı bulan ekipte yer alan Paris Ulusal Doğa Tarih Müzesi'nden Brigitte Senut, yeni bulunan *A. r. Kaddaba* fosili için *"Son bulgular insanımsı evriminin modu ve zamanlaması hakkında uzun zamandır süregelen fikirlerle çelişiyor"* demektedir.[141]

Time dergisinde ise iki ayrı fosilin kaşifleri olan iki ayrı evrimci grup arasındaki tartışma için şu yoruma yer verilmektedir:

> *Aslında geçen Aralık'ta 6 milyon yıllık fosili sunan Fransız ve Kenyalı ekip, Orrorin tugenensis olarak (ya da daha tanıdık olarak 2000'de duyurulduğu için Milenyum Adamı olarak) bilinen fosilin insanın gerçek atası olduğu ve Ardipithecus'un bir maymunun amcasından ya da şempanzenin büyük büyük babasından başka birşey olmadığı konusunda ısrar ediyorlar.*

Ünlü evrimci Richard Leakey ise yeni bulunan fosil için şu yorumu yapmaktadır:

> *Eğer onların yazılarını okursanız, neredeyse dişlerle ilgili söyledikleri herşey onun daha çok maymun benzeri olduğunu gösterir.*

Londra University College'dan evrimci paleontolog Fred Spoor ise *"Ne bu fosil ne de Orrorin hakkındaki açıklamalar hatasız değildir"* demektedir.[142]

Fosiller hakkında her evrimcinin farklı yorumlarda bulunması, bilimsel kriterlerden çok kişisel görüşlerin bu konuda hakim olduğunun bir göstergesidir. Bu durum, evrim teorisi hakkında öne sürülen iddiaların ne kadar güvenilmez olduğunu göstermesi açısından önemlidir.

Sonuç

Görüldüğü gibi Türk basınında "evrimin açık kanıtı" gibi gösterilen *A. r. Kaddaba* fosili hakkında bilim adamlarının yorumları ve açıklamaları, bu fosilleri "insanın atası", "insanın evrimindeki kayıp halka" gibi sloganlarla kamuoyuna duyurmanın bilimsel ve güvenilir olmayacağını göstermektedir. Ancak, *Sabah* gazetesindeki tam sayfa haberi görenler, eğer orijinal kaynaklara ulaşma imkanına sahip değillerse ve evrim teorisi hakkında yüzeysel bir bilgiye sahiplerse, gerçekten de insanların "maymun atalarının" bulunduğunu sanacaklardır.

Dolayısıyla, *Time* dergisinin, onun yorumlarını aktaran *Sabah* gazetesinin ve *Akşam* gazetesi yazarı Sayın Pekşen'in büyük bir yanılgı içinde oldukları ortadadır. Eğer bilimsel veriler tarafsız bir gözle iyice araştırılıp değerlendirilmiş olsaydı, evrimci iddiaların tutarsız ve dayanaksız olduğu açıkça fark edilecekti. Ancak her iki yayın organı da, evrim teorisini bilimsel bir gerçek zannettikleri için, kamuoyu önünde böyle can alıcı bir hataya düşmüş, evrim teorisi için sorun teşkil eden bir fosili, evrimin delili gibi sunmuşlardır.

YENİ BULUNAN KAMBRİYEN FOSİLİ, EVRİM TEORİSİNE YENİ BİR DARBE İNDİRDİ

20 Temmuz 2001 tarihli *Science* dergisinde, erken Kambriyen dönemden kalan bir deniz kabuklusunun çok iyi korunmuş fosilinin bulunduğu duyuruldu. Yaklaşık 545 milyon yıl öncesine ait Kambriyen katmanlarında bulunan bu fosil, evrimcileri yine içinden çıkamayacakları bir tartışmanın içine çekti. Çünkü, Kambriyen dönem, hayvan filumlarının (yumuşakçalar, eklembacaklılar, kordalılar, solucanlar gibi en temel hayvan kategorilerinin) tamamına yakınının aniden, hiçbir evrimsel ataya sahip olmadan ortaya çıktıkları bir dönemdir. Bu dönemde, 100 ayrı canlı filumunun bir kaçı hariç tamamının aniden ortaya çıkması ve bu canlıların son derece kompleks yapılara sahip olmaları evim teorisinin iddialarına öldürücü bir darbedir. Nitekim, son bulunan kabuklu da yiyeceğini ağzına götürmek için kullandığı organları, antenleri ve kabuğu ile oldukça kompleks özelliklere sahiptir. Böyle bir canlının, geçmişte bir atası olmadan ortaya çıkması ise, evrimcileri bu canlıların nasıl bir anda ortaya çıktıkları konusunda bir açıklama yapmaya zorlamaktadır.

Ancak, evrimcilerden bir açıklamadan çok kendi içlerindeki tartışma ve çelişkilerini ortaya koyan yorumlar gelmektedir. Nitekim, *Science* dergisinin 20 Temmuz 2001 tarihli sayısında yer alan, Oxford Üniversitesi Zooloji Departmanından ve aynı zamanda Londra Doğa Tarihi Müzesi Paleontoloji Bölümünden Richard Fortey imzalı ***"Cambrian Explosion Exploded?"*** (Kambriyen Patlaması Patladı mı?) başlıklı yazıda bu çelişkili açıklamalara yer verilmektedir.

Yeni bulunan fosilin evrim teorisini neden bu kadar zor durumda bıraktığını daha iyi anlamak için Kambriyen dönemi ve bu dönemle ilgili evrim teorisinin karşı karşıya kaldığı büyük çıkmaz hakkında kısaca bilgi vermekte yarar var.

Kambriyen Patlaması Nedir?

545 milyon yıl kadar önce, Kambriyen döneminin başlangıcı, bugün hala birçoğu mevcut olan hayvan filumlarının tamamına yakınının aniden belirmesine şahit oldu. Kambriyen öncesi devirde ise, sadece tek hücreli organizmalara ve bir kaç basit çok hücreliye ait fosillere rastlanmıştır. Bu nedenle, Kambriyen devrinde ortaya çıkan canlı türlerinin evrimsel ataları olduğu iddia edilebilecek hiçbir canlıya ait fosil kaydı bulunmamaktadır.

Paleontologlar James Valentine, Stanley Awramik, Philip Signor ve Peter Sadler'e göre:

> *Fosil kaydındaki en harikulade olay, Kambriyen döneminin başlangıcında şu anda yaşamakta olan ve soyu tükenmiş bir çok hayvan filumunun aniden ortaya çıkışı ve çeşitlenmesidir.*[143]

Hayvan fosillerinin Kambriyen devrinde aniden ortaya çıkışı Darwin tarafından da biliniyordu. O devrin fosil kayıtlarında da, Kambriyen devrinde canlılığın birdenbire ortaya çıktığı gözlemlenmiş, trilobitlerin ve diğer bazı omurgasızların aniden belirdikleri tespit edilmişti. Bu yüzden Darwin *Türlerin Kökeni* adlı kitabında bu konuya değinmek durumunda kaldı. O sıralarda Kambriyen devri "Siluryen devri" olarak tanımlanıyordu. Darwin ise "Bilinen Eski Fosil Kayıtlarında Farklı Türlerin Aniden Ortaya Çıkışı Üzerine" başlığı altında bu konuya değinmiş ve Siluryen devri hakkında şöyle yazmıştı:

> *Siluryen devrine ait trilobitlerin, bu devirden çok daha önceleri yaşamış olan ve bilinen hayvanların hiçbirine benzemeyen bir tür kabuklu havyandan evrimleştiği konusunda hiç kuşkum yok... Sonuçta, eğer benim teorim doğruysa, en eski Siluryen tabakasının oluşumundan önce, çok uzun zaman dilimleri geçmiş*

olmalı, Siluryen devrinde bu güne kadar geçmiş olan zaman kadar uzun zaman dilimleri. Ve henüz bilinmeyen bu zaman dilimleri içinde dünya canlı yaratıklarla dolup taşmış olmalı. Bu büyük zaman dilimlerine ait fosil kayıtlarını neden bulamadığımız sorusu karşısında ise verebilecek tatmin edici bir cevabım yok.[144]

Kısacası Darwin, Kambriyen devrindeki "aniden ortaya çıkış" olgusunun, "fosil kayıtlarındaki yetersizlik"ten kaynaklandığı varsayımıyla hareket ediyordu. Ancak aradan geçen 150 yıl içinde fosil kayıtları hakkında yeterli kanıt toplandı. Buna rağmen, Kambriyen öncesi devirde, Kambriyen döneminde bulunan canlıların atası olabilecek canlıların fosillerine rastlanmadı.

Kambriyen Patlaması Darwin'in Teorisine Meydan Okuyor

Kambriyen patlaması, evrim teorisine ciddi bir şekilde meydan okumaktadır. Oldukça ani, kapsamlı ve jeolojik açıdan son derece hızlı gelişen bu dönem sonucunda çok sayıda hayvan filumu ortaya çıkmıştır. Bu ise Darwinizm'in en temel varsayımını yok etmektedir.

Bu varsayım, canlılığın bir tür "giderek genişleyen bir farklılık üçgeni" içinde geliştiği şeklindedir. Buna göre canlılık, ilk canlı organizmadan ya da ilk havyan türünden başlayarak, aşama aşama farklılaşmış ve biyolojik sınıflandırmanın daha yüksek kategorilerini oluşturmuş olmalıdır. Ama hayvan fosilleri bizlere bu üçgenin gerçekte başaşağı durduğunu göstermektedir: **Filumlar henüz ilk anda (Kambriyen devirde) hep birlikte vardır, sonra giderek sayıları azalmıştır.**[145] Tüm filumlar bir anda ortaya çıkmıştır, hatta ilerleyen dönemlerde bazılarının soyları tükenmiştir.

Bazı biyologlar bunu evrimin "aşağıdan-yukarıya’" evrim iddiasına karşı koyan ’"yukarıdan-aşağıya" bir tablo olarak tanımlamaktadırlar. Yani fosil kayıtlarının ortaya koyduğu doğa tarihi, evrimci tahminlerin tam aksidir.

Evrimcilerin Darwin’in Teorisini Kurtarma Çabaları Sonuçsuzdur

Evrim teorisine inanmakta ısrar eden paleontologların Kambriyen Patlaması karşısında Darwin’in teorisini kurtarmak için denedikleri 2 yol vardır.

Birincisi; Kambriyen devirde ortaya çıkan canlıların aniden belirmediklerini, bu canlıların Prekambriyen (Kambriyen öncesi) dönemde atalarının bulunduğunu ileri sürürler. Fakat, Prekambriyen dönemde, daha önce de belirtildiği gibi Kambriyen dönemindeki olağanüstü kapsamlı canlılığın atası sayılabilecek hiç bir kayıt yoktur. Bunu açıklamak içinse, iki ayrı iddia ortaya atarlar. Bunlardan birine göre, bu sözde atalar, yumuşak vücutları ve küçüklükleri nedeniyle fosil bırakmamışlardır. Bir diğer iddiaya göre ise, Prekambriyen dönemden elde edilen bulgular parça parça ve yetersiz olduğu için, bu "hayali ataların" fosillerine henüz rastlanmamıştır.

• Fosil kayıtları yetersiz değildir:

Dikkat edilirse bu iddialar, herhangi bir "kanıt"a değil, bilakis "kanıtsızlığa" dayanmaktadırlar. Nitekim bir çok paleontolog bunun farkındadır ve "fosiller yetersiz" iddiasına katılmamaktadır. Prekambriyen döneminin sonlarına ve Kambriyen dönemine ait yeterince sağlam kayalar bulunmuştur. Bilim adamlarına göre, bu kayalar, eğer sözkonusu "atalar" yaşamış olsaydı onların fosilleşmiş olacaklarına ve bugüne kadar keşfedileceklerine dair paleontologları ikna edecek kadar yeterlidir. Örneğin her ikisi de evrimci olan James Valentine ve Douglas Erwin’e göre elde edilen Kambriyen kayalıkları yeterince eksiksizdir. Dolayısıyla bu bilim

adamları **"Patlamanın gerçek ve fosil kaydındaki eksikliklerle gizlenemeyecek kadar büyük olduğu"** sonucuna varmışlardır.[146]

Şubat 2000'de İngiliz jeologlar M. J. Benton, M. A. Wills ve R. Hitchin şu sonuca varmışlardır:

> *Fosil kaydının eski parçaları aşikar bir şekilde noksandır, fakat yaşam tarihinin engin modellerini örneklendirmek açısından yeterli görülebilirler.*[147]

• Bulunması gereken atalar yaşasalardı iz bırakırlardı

Öte yandan, Kambriyen devri filumlarının çok küçük olduklarından ya da yumuşak bedenli olduklarından dolayı fosil bırakmadıkları iddiası da geçersizdir. Bu iddiayı çürüten en açık örnek, küçük bakterilerin mikrofosillerinin 3 milyar yıldan daha yaşlı olan kayalarda dahi bulunmuş olmasıdır. Dahası Avustralya Ediacara Tepelerinde fosilleşmiş olarak bulunan Prekambriyen organizmaları yumuşak bedenlidirler. Simon Conway Morris 1998 yılında yayınlanmış olan *The Crucible of Creation* adlı kitabında "*Ediacaran* fosilleri sanki fiilen yumuşak vücutluymuş gibi görünmektedirler" diyerek *Ediacaran* organizmalarında iskelete ait sert bölümlerin olmadığını belirtmektedir. Aynı durum Kambriyen Patlamasında fosilleşmiş olan çok sayıda organizma için de geçerlidir. Örneğin Kanada'daki Burgess Shale fosil yatağı, tamamen yumuşak bedenli olan çok sayıda fosil içermektedir. Conway Morris'e göre "bu olağanüstü fosiller" yalnızca onların ana hatlarını göstermekle kalmazlar, aynı zamanda bazen de bağırsaklar ya da kaslar gibi iç organları da gösterirler.

Kısacası, yaşadıkları varsayılan ataların fosillerine rastlanmamasının nedeni, yumuşak vücutlu ya da küçük olmaları olamaz.

Dolayısıyla, "Prekambriyen devirde, Kambriyen devir canlılarının ataları yaşıyordu, ama izlerine ulaşamıyoruz" iddiası tamamen geçersizdir. Bu teorik canlılarının fosillerinin var olmamasının tek sebebi vardır: Bu canlılar hiç var olmamışlardır.

Bunun ise tek bir anlamı vardır: Kambriyen devrinde ortaya çıkan canlılar aniden, hiçbir ataya sahip olmadan ortaya çıkmışlardır.

Kambriyen Devirde Aniden Ortaya Çıkan Canlılar
Evrimle Oluşamayacak Kadar Komplekstirler

Evrimcilerin, Kambriyen patlamasının nasıl gerçekleştiğini açıklamak için denedikleri ikinci yol ise "hızlı ve istisnai evrimdir". Yani bu son derece kompleks ve farklı filumlara ait canlıların çok hızlı bir evrimle ortaya çıktığını iddia ederler. Ancak bu iddia da hem kendi taraftarları hem de diğer bilim adamları tarafından yoğun olarak eleştirilmektedir.

Çünkü Kambriyen patlamasında beliren canlılar oldukça kompleks özelliklere sahiptir ve böyle hızlı bir evrimleşme evrim teorisinin kendi iddialarına göre bile mümkün olamaz.

Kambriyen canlılarının bazı özelliklerini bilmek, bu konuda aydınlatıcı olacaktır. Örneğin son bulunan kabuklu fosilinde, yiyeceğini ağzına götürmek için kullanabileceği bir organa ve ayrıca antenlere rastlanmıştır. Bunun dışında, kendisini koruyan bir de kabuğu bulunmaktadır. Bu kabuklu ile aynı dönemde yaşayan trilobitler ise son derece kompleks bir göz sistemine sahiptirler. Bu göz yapısı tam bir tasarım harikasıdır. Harvard, Rochester ve Chicago Üniversiteleri'nden jeoloji profesörü David Raup; *"Trilobitlerin gözü, ancak günümüzün iyi eğitim görmüş ve son derece yetenekli bir optik mühendisi tarafından geliştirilebilecek bir tasarıma sahipti"* demektedir.[148]

Burada kısaca yer verilen bu kompleks canlıların, evrimcilerin iddia ettikleri mekanizmalarla (bu mekanizmaların gerçekten evrimleştirici bir etkisi olduğu varsayılsa dahi) bu kadar kısa bir zaman aralığında kusursuz tasarımlarıyla ortaya çıkmaları imkansızdır. Kambriyen patlaması çok kısa bir zaman aralığında meydana gelmiştir. 1993 yılında yapılan radyometrik ölçümler ile Kambriyen devrinin 543 milyon yıl önce başladığı[149] ve ilk hayvan filumlarının ise, 530 milyon yıl önce ortaya çıktıkları belirlenmiştir.[150] Bu çalışmalar aynı zamanda Kambriyen patlamasının 5 milyon yıl içinde gerçekleştiğini ortaya koymuştur. Jeolojik açıdan 5 milyon yıl çok kısa bir dönemi ifade etmektedir.

Bugün kabul gören neo-Darwinizm'in türlerin oluşumunu açıklamada kullandığı mekanizmalar için gerekli sayılan süreler ise çok uzundur. Neo-Darwinizm, türlerin oluşumu için, canlının gen dizilimlerinde rastgele mutasyonlar sonucunda küçük değişiklikler biriktiğini ve bu biriken değişikliklerin nesiller sonra, türlerdeki değişikliklere neden olduğunu iddia eder. Mutasyonların canlıların genetik bilgisini geliştirmedikleri gerçeği, bu iddiayı en baştan geçersiz kılmaktadır. Ancak bir an için tamamen spekülatif olan bu evrimci iddiayı kabul etsek ve mutasyonların evrimleştirici bir etkisi olabileceğini varsaysak bile, teori Kambriyen patlaması karşısında yine de çaresizdir: Kambriyen devrinde ortaya çıkan canlıların bu tür küçük değişikliklerle bu kadar kısa bir zaman zarfında meydana gelmesi kesinlikle imkansızdır ve bu imkansızlığı evrimcilerin kendileri de itiraf ederler. Japon bilim adamı Susomo Ohno *Proceedings of the National Academy of Sciences* dergisinde bu gerçeği şöyle açıklar:

> *Rastgele meydana gelen mutasyon oranının yılda baz çifti başına 10-9 olduğunu varsayarak ve doğal seleksiyonun negatif etkilerini de göz önünde bulundurarak, DNA baz dizilerinde %1'lik bir değişiklik olabilmesi için 10 milyon yıla ihtiyaç vardır. Evrimsel zamanda ise 6-10 milyon yıl göz kırpması kadar kısadır. Hayvanlar aleminin neredeyse tüm filumlarının aniden ortaya çıkışını gösteren* ***Kambriyen patlamasının 6-10 milyon yıllık bir zaman arasında meydana gelmesinin ise kesinlikle genlerdeki mutasyonlara bağlı değişimlerle açıklanması mümkün değildir.***[151]

Ohno'nun sözlerinde de görüldüğü gibi, Kambriyen patlamasının ileri sürülen "evrim mekanizmaları" ile açıklanması kesinlikle mümkün değildir. Nitekim, *Science* dergisindeki yazısında Richard Fortey de evrim teorisinin içinde bulunduğu açmazı belirterek yazısını şöyle sonlandırmaktadır:

> *Daha eski bir ataya ait bir delil bulunsa dahi, Kambriyenin en alt tabakalarında neden o kadar çok hayvanın, boyut olarak o kadar çok büyüdüğünü ve neden o kadar kısa sürede kabuk elde ettiğini açıklamak, bir çelişki olarak kalacaktır.*[152]

Sonuç

Görüldüğü gibi pek çok kompleks canlı, Kambriyen devrinde kompleks yapılarıyla aniden ortaya çıkmışlardır. Hiçbir ataları yoktur ve bu hayali ataların ileride bulunma olasılığı da söz konusu değildir. Bu canlıların evrimsel bir ataya sahip olmadan aniden ortaya çıkmaları ise evrim teorisinin iddiaları ile tamamen çelişmektedir. Bu durumda, yapılacak en doğru hareket, bilimsel delillere bakarak, evrim teorisini terk etmek olmalıdır.

Ancak evrimciler teorilerinde ısrarlıdırlar. Son bulunan kabuklu fosili dahi onları bu ısrardan vazgeçirmemektedir. Çünkü evrim teorisi bilimsel delillerden yola çıkılarak savunulan bir teori değildir. Bu teoriyi savunanlar, Allah'ın varlığını ve tüm canlıları O'nun yarattığını kabul etmemek için bu teoriyi her ne pahasına olursa olsun korurlar. Kambriyen devrindeki canlıların ortaya çıkışı yaratılış gerçeğini çok açık bir şekilde gösteriyor olmasına rağmen, evrimciler çürük teorilerini bırakmamakta direnmektedirler.

... Sen yücesin, bize öğrettiğinden

başka bizim hiçbir bilgimiz yok. Gerçekten Sen, herşeyi bilen,

hüküm ve hikmet sahibi olansın.

(Bakara Suresi, 32)

RESİM ALTLARI

13 Ünlü bilim dergisi *Science*'da, Harun Yahya'nın, *Evrim Aldatmacası* isimli kitabına ve kitabın dünya çapındaki etkisine geniş yer verildi.

14 22 Nisan 2000 tarihli *New Scientist* dergisinde, Darwinizm'i yalanlayan yaratılış gerçeğinin dünyada artan etkisine yer verildi.

15 22 Nisan 2000 tarihli *New Scientist* dergisinde Türkiye'deki yaratılış konulu çalışmalara da yer verildi ve evrim teorisinin anlatılması ve yaratılış gerçeğinin ortaya konması konusunda "Harun Yahya uluslararası bir kahraman haline geldi" ifadesi kullanıldı.

17 İki yıl önce, "kuşların dinozorlardan evrimleştiğini kanıtlayan uçan dinozorun bulunduğu" haberi büyük başlıklarla duyurulmuştu. İki yıl sonra ise aynı gazete, bulunan sözde delilin sahte olduğunu itiraf etmek zorunda kaldı.

18 Kuşların atası olarak kabul edilen uçan dinozora birçok gazetede yer verilmişti. Ancak dino kuş yalanı sadece iki yıl devam edebildi.

BASINDA BENZER ALDATMACALAR

19 Dino-kuş aldatmacası evrimcilerin ilk sahtekarlığı değil. Darwinizm'in önde gelen savunucularından Ernst Haeckel de, sahte çizimler yaparak evrim teorisini ispatlayacağını düşünmüştü. Solda Haeckel'in sahte çizimleri görülmektedir.

20Ne Miller'in evrimi ispatlamak uğruna deneyinde yaptığı aldatmacalar nede piltdown adamı sahtekarlığı, evrim teorisini yıkılmaktan kurtaramadı.

23 Kenya'da bulunan kafatası fosili Akşam gazetesinde evrimci bir yorumla haber verildi. Bu taraflı haberde, fosilin evrimcilerin iddialarını alt üst ettiğinden nedense hiç bahsedilmiyordu!

24 Kenya'da bulunan kafatasları ve bu araştırmaları yürüten Meave Leakey.

25 İNSANIN EVRİMİ MASALINI ÇÖKERTEN FOSİL

Yeni fosil, yabancı basında hayali evrim şemasını altüst eden bir bilmece olarak tanımlandı.

Yabancı basın ve dergilerde, soldaki şema "İnsanın kamaşık soyağacı" olarak verildi. Ve altında şu yorum yapıldı: "Bilim adamları farklı insanımsıları birbirleriyle

nasıl iliştilendirecekleri konusunda güçlük yaşıyorlar.“ Çünkü her yeni bulunan fosil, şemayı daha da anlamsızlaştırıyor.

27 8 Aralık 2000 tarihli Radikal gazetesinde çıkan bu haberde, Çin'de bulunan 120 milyon yıllık dinozor fosilinin kuşların atası olduğu iddia ediliyordu. Ancak, bu fosilden 25 milyon yıl önce yaşamış olan kuşlara ait fosillerin olması, Radikal gazetesinin bu iddiasını yalanlamaktadır.

28 2000 yılı içinde, *Archaeopteryx*'ten çok daha yaşlı bir kuş fosili bulundu. *Science* ve *Nature* gibi ünlü bilim dergileri tarafından duyurulan bu fosil, kuşların dinozorlardan evrimleştiği iddiasını açıkça çürütmekteydi. Ülkemizde ise bu haber "Kuşların atası kuş çıktı" başlığı ile duyuruldu.

33 uçan sürüngenlerin kanatları, diğer parmaklardan ortalama 20 kat daha uzun olan “dördüncü parmak boyunca uzanır. Önemli olan nokta, bu ilginç kanat yapısının fosil kayıtlarında bir anda ve kusursuz şekilde ortaya çıkmasıdır. “Dördüncü parmak” ın kademeli bir biçimde, yani evrimle uzadığını gösterebilecek araform örneği yoktur.

34 Ülkemizde Türkçe olarak yayınlanmaya başlayan *National Geographic* dergisi, tüm dünyada evrim fanatizminin öncüsü ve bu konuda yanıltıcı haber yapmaktan çekinmeyen bir dergi olarak tanınmaktadır. Pterozorlar hakkındaki yazı da bunun bir örneğidir.

38 Kenya'da bulunan 6 milyon yıllık "Milenyum Adamı", 3.2 milyon yıllık Lucy'den daha yaşlı olmasına rağmen, evrimcilerin iddialarına göre çok daha fazla gelişmiş. Bu, evrimcilerin kendi içlerindeki tutarsızlığı gösteren açık bir örnektir.

41 Akşam gazetesinin ekinde yayınlanan haberde, kafatası fosillerinin nasıl maket haline getirildiği anlatılmaktadır. Rekonstrüksiyon olarak bilinen bu yöntem bilimsel değildir ve evrimciler tarafından aldatıcı bir yöntem olarak kullanılmaktadır.

42 AYNI FOSİLE ÜÇ FARKLI ÇİZİM
Australopithecus (zinjanthropus) adlı fosil için çizilen birbirinden tamamen farklı üç ayrı rekonstrüksiyon.

44 Popüler Bilim dergisinin Aralık 2000 sayısında, evrim teorisini savunmak için önemli hata ve yanılgıların göz ardı edildiği bir yazı yayınlandı.

49 Big Bang (büyük patlama), materyalistlerin ve evrimcilerin iddialarını yalanlayan, evrenin bir başlangıcı olduğunu göstererek yaratılış gerçeğini onaylayan bir olaydır.

53 15 Mart 2001’de hürriyet gazetesinde yayınlanan yazıda, renkleri maymunlar sayesinde görebildiğimiz iddia edildi ve bu iddiayı desteklemek için Ortaçağ hurafelerini andıran mantıklar kullandı.

56 Kuşların ilkel atası olarak tanıtılan *Dromaeosaur* isimli fosil gerçekte bir kuşa değil, bir dinozora aittir. Ayrıca, 130 milyon yıl önce yaşamış olan bu fosilden 20 milyon yıl önce yaşamış kuşlar olduğuna göre, bu fosilin kuşların atası olması imkansızdır.

57 Sahte canlandırma - *Sinosauropteryx* fosilinin gerçekte kuş tüyüne benzer hiçbir yapıya sahip olmadığı 1997 yılında yapılan incelemelerle anlaşılmıştır.

59 Bu kadar büyük iki ayağı, kısaltılmış ön ayakları ve ağır bir kuyruğu olan bir canlının evrimleşerek uçması biyofizik açıdan imkansızdır. Theropod dinozorları ile kuşların fosil kayıtları ve anatomileri incelendiğinde, ortada hiçbir "evrimsel ilişki" olmadığı açıkça görülmektedir.

62 Çin'de bulunan 150 milyon yllık semender fosilleri, bugün herhangi bir ormanda göreceğiniz semenderlerden kesinlikle farklı değil. Bu da bize, semenderin evrim geçirmediğini gösteriyor.

63 YAŞAYAN FOSİLLER EVRİMİ ÇÜRÜTÜYOR
100-150 milyon yıllık denizyıldızı fosili (L.Cretaceous dönem)
Ordovikyen devrine ait 450 milyon yıllık "at tırnağı yengeci" fosili
150-200 milyon yıllık yusufçuk fosili (Jurassic-Recent dönem)
100-150 milyon yıllık karides fosili (L.Cretaceous dönem)
Resimlerde de görüldüğü gibi, ekolojik kazılar sonucu bulunan tüm fosil örnekleri, günümüzde yaşayan örneklerinden farksızdır.

66 **10 Ocak 2001 tarihinde Radikal gazetesinde yer alan bu haberde, insanın evrimi hakkında birçok hayali senaryoya ve yanıltıcı bilgilere yer verilmekteydi.**

69 Evrimcilerin bilim dışı ve mantıksız evrim propagandasına klasik bir örnek, Milliyet gazetesinde yer alan bu haberdi.

71 Prof. Michael J. Behe ve kitabı *Darwin'in Kara Kutusu*

73 *New York Times* gazetesi, 8 Nisan 2001 tarihli sayısında, bilinçli tasarım teorisine ve teoriyi savunan Michael Behe ve William Dembski gibi bilim adamlarının fikirlerine geniş yer verdi. Haberde genel olarak bilinçli tasarım teorisinin Darwinizm'in geçersizliğini ortaya koyan bilimsel bir saygınlığa ve tutarlılığa sahip olduğu belirtildi.

77 Bilim ve Teknik dergisinde yayınlanan makalede insan vücudunun sözde nasıl daha iyi tasarlanacağına dair, bilimsellikle bağdaşmayan akıl ve mantık dışı tezler yer alıyor.

78 Bilim ve Teknik dergisinde yayınlanan makalede, son derece hayali ve çocuksu iddialar ortaya atılmıştır. Sözde "daha iyi duymak için" çizilen maymun benzeri kulak yapısı dahi, ortaya atılan tezin ciddiyetsizliğini anlamak açısından yeterlidir.

80 Evrimcilerin "daha sağlam" olacağını iddia ettikleri bu yeni tasarıma sahip olan bir insan değil yürümek, yatağından dahi kalkamayacak durumda olurdu. retina tabakası

81 Gözün onlarca parçasından biri olan retina kusursuz bir tasarıma sahiptir. Bu tasarımdaki en ufak bir değişiklik, insanın görme yeteneğinin zayıflaması veya tamamen kaybolmasıyla sonuçlanır.

Retina tabakası

83 Vücutta yer alan her organ, insanın yaşamını kolaylıkla sürdürebilmesi için en uygun şekilde tasarlanmış ve olabilecek en uygun yere yerleştirilmiştir.

86 Cumhuriyet Bilim Teknik dergisinde yayınlanan ve sadece evrim propagandası amacı taşıyan bu yazıda, günümüzde evrimcilerin dahi kabul etmedikleri, hiçbir bilimsel delili olmayan evrimci iddialar ard arda sıralanmıştır.

87 Evrimciler, canlılığın, tesadüfler sonucunda meydana gelen ilkel bir bakteriden oluştuğunu öne sürerler. Ancak son yıllarda bakterilerin kompleks yapılarının anlaşılması ile bu iddiaları kesin olarak yalanlanmıştır.

89 Cumhuriyet Bilim Teknik dergisindeki yazıda, ilk DNA'nın oluşumu bir melodinin bestelenmesine benzetilmiştir. Bu iddiaya göre, şuursuz atomlar ve tesadüfler ise bestekardır. Ancak, şuursuz atomların ve tesadüflerin bir bestekarın aklına, bilincine, plan ve tasarım yapma yeteneğine sahip olmadıkları açıktır. İlk DNA'yı da, bugüne kadar yaşamış olan milyarlarca insanın herbirinin sahip olduğu yüztrilyonlarca DNA'yı da herşeyin hakimi olan Allah yaratmıştır.

92 Evrimciler yakın zamana kadar Neandertallerin konuşamadıklarını ve henüz gelişimini tamamlamamış ilkel insanlar olduklarını iddia ediyorlardı. Ancak, son bulgular ile Neandertallerin, günümüzde soyu tükenmiş bir insan ırkı olduğu kesinlik kazandı.

97 2001 yılının Mayıs ayı içinde, evrimci medyada yeni bulunan bir fosil hakkında yapılan spekülasyonlara yer verildi. Bir ataçtan daha küçük olan bu canlının memelilerin atası olduğu iddia edildi. Hiçbir bilimsel dayanağı olmayan bu iddiayı ortaya atanların tek amacı evrim propagandası yapmaktı.

98 Resimde gördüğünüz canlı evrimci hayallerin bir ürünüdür. Yoksa bugüne kadar sürüngenlerin memelilere dönüştüğünü gösteren tek bir ara geçiş formu fosili dahi bulunamamıştır. Çünkü yeryüzünde hiçbir zaman böyle bir canlı yaşamamıştır.

102 Bu gibi evrimci haberler, gerçekte hiçbir bilimsel ciddiyeti olmayan, sadece topluma "evrim" mesajı vermek için gündeme getirilen dayanaksız iddialardır.

103 **İnsan beyni ve sinir sistemi, bilinen en kompleks ve en kusursuz sistemdir. Bugün bilim adamları bu kusursuz sistemin birçok yönünü büyük bir sır olarak görmektedirler.**

109 KAMBRİYEN DÖNEMİ FOSİLLERİ EVRİMİ YALANLIYOR

Kambriyen Devri'nde, bir anda ortaya çıkan canlılardan biri, sağ üstte görülen Hallucigenia'dır. Onun altında ise Hallucigenia'nın bir dikeni yakın plan olarak verilmiştir. Pek çok Kambriyen canlısının fosilinde, saldırılara karşı korunma sağlayan dikenler ya da sert kabuklar yer alır. Evrimcilerin açıklayamadıkları bir konu da, ortada hiçbir "avcı" canlının bulunmadığı bu devirde, bu hayvanların nasıl bu kadar iyi bir korunmaya sahip olduklarıdır. Ortada avcı hayvanların bulunmayışı, bu konuyu "doğal seleksiyon"la açıklamayı imkansız kılmaktadır. Solda, Kambriyen Devri'ne ait bir diğer fosil.

Kambriyen Devri'ni tasvir eden bir illüstrasyon.

110 Kambriyen Devir'de birdenbire ortaya çıkan trilobit fosili, son derece kompleks bir göze sahiptir. Böyle bir yapının fosil kayıtlarında aniden belirmesi, evrim teorisinin yalan olduğunun açık bir delilidir.

112 Prof. Denton ve kitabı *Evrim: Kriz İçinde Bir Teori*

113 Canlılar üzerinde moleküler düzeyde yapılan araştırmalar, evrim teorisini yalanlamaktadır. Moleküler düzeyde her canlı sınıfı, özgün, farklı ve diğerleriyle bağlantısızdır. Hiçbir canlı bir diğerinin atası değildir.

116 Evrimciler, yakın zamana kadar DNA'nın bazı bölümlerinin kullanılmadığını ve bunun evrim teorisinin bir delili olduğunu ileri sürüyorlardı. Ancak, son araştırmalar, DNA'nın hurda denen kısımlarının çok önemli fonksiyonları olduğunu gösterdi.

132 Hücre ve hücre zarı son derece kompleks yapılardır. Evrimciler ise, kompleksliğini açıklayamadıkları bu yapıları son çare olarak "basit" gibi gösterme yolunu seçmişlerdir.

134 Evrimci basında, insanın gen yapısının basit olduğu yönünde çıkan haberler, haberleri hazırlayanların bilgisizliğinden ve evrimci önyargılarından kaynaklanmaktadır. Gen sayılarının az olması genetik yapıyı basitleştirmediği gibi, büyük kısmının işe yaramaz olduğu iddiası da son bulgularla yalanlanmaktadır.

138 GEN SAYILARI EVRİM
ŞEMASINA UYMUYOR

2.9 milyar
baz çifti
30.000

120 milyon
baz çifti
13.601

12 milyon
baz çifti
6.275

97 milyon
baz çifti
19.000

4.1 milyon
baz çifti
4.800

125 milyon
baz çifti
25.000

139 Maymun ve insanın genomu arasında %1 fark olduğu iddiası aldatıcıdır, çünkü maymun genomu henüz çözülmemiştir ve karşılaştırmalar sınırlı sayıda protein üzerinde yapılmaktadır. Evrimciler iki genomu benzer gösterebilmek için sadece iddialarına uygun gelen sonuçları kullanmakta, diğerlerini göz ardı etmektedirler.
141 Gözlemlenmiş tüm makromutasyonlar, genetik bilgiyi tahrip eden, eksilten etkiler oluşturmuşlardır. Örneğin insanların mutasyon sonucunda fazladan bir kromozomla doğmalarının sonucunda "Down Sendromu" adlı hastalık ortaya çıkar.

141**Yanda "Down Sendrom"lu bir çocuğun resmi görülmektedir.**

142 KROMOZOM SAYILARI EVRİM
ŞEMASINI ALT-ÜST EDİYOR
TÜR

Eğreltiotu
Beyaz dişbudak
Sazan
Tatlı patates
Hindi
Tavuk
Köpek
Ördek
At
İnek
İpekböceği
Pamuk
Amip
Şempanze
Tütün
İnsan
Yarasa
Buğday
Soya fasulyesi
Kedi
Deniz yıldızı
Elma
Timsah

Soğan
Kurbağa
Opossum
Kızılağaç
Barbunya
Mısır
Marihuana
Havuç
Lahana
Balarısı
Bezelye
Evsineği
Domates
Meyve sineği
Penisilyum

KROMOZOM SAYISI
480
138
100
90
82
78
78
78
64
60
56
52
50
48
48
46
44
42
40
38
36
34
32
32
26
22
22
22
20
20
20
18
16
14
12
12
8
2

Yandaki rakamlar, canlılardaki genetik bilginin en temel birimleri olan kromozomların ne kadar farklı bir dağılıma sahip olduğunu göstermektedir.
Eğer farklı türler birbirlerinden evrimleşmiş olsalardı, kromozom sayıları arasında benzerlik olması gerekirdi. Bu durumda, kromozom sayıları karşılaştırıldığında, ortaya hangi canlıların birbirinin atası olduğunu gösteren "evrim şeması" çıkardı.
Oysa kromozom sayıları, böyle bir evrim şemasının var olmadığını göstermektedir. Fiziksel olarak benzer canlılar, aralarında hiçbir "akrabalık" ilişkisi olamayacak kadar farklı kromozom sayılarına sahiptirler. Bu da bize bu canlıların ayrı ayrı yaratıldıklarını bir kez daha göstermektedir.

146 Tesadüflerin, maymunları, gelişmiş bilgisayarlar icat eden bilim adamlarına ya da Süleymaniye Cami, Tac Mahal ve Versailles Sarayı gibi sanat harikalarını inşa eden mimarlara dönüştüremeyeceğini, bugün evrimcilerin kendileri dahi itiraf etmektedir.

148 DARWINİZM'İN OLUŞTURDUĞU
ŞİDDET KÜLTÜRÜ
Vahşetin ve çatışmanın bir doğa kanunu olduğunu iddia eden Darwinizm propagandası devam ettiği sürece, dünya bu vahşet uygulamalarından kurtulamayacak, "orman kanunu"na göre işleyecektir.

153 Haeckel'in biyogenetik yasasının neden bir aldatmaca olduğunu açıklayanlardan biri de New Scientist dergisindeki yazısıyla Ken McNamara'dır.

175 DARWINİSTLER'İN HEDEFLEDİKLERİ ORTAM
Darwinizm, doğadaki canlılar arasında sadece kıyasıya bir mücadele ve çatışma olduğunu, güçlünün zayıfı elediğini öne sürer. Bu tezi insan toplumlarına da uygulamak isteyen Darwinistler, insan toplumlarının da doğanın bir kanunu olarak kıyasıya bir mücadele ve savaş hali içinde olmaları gerektiğini savunurlar. İşte dünyada bitmek bilmeyen savaşların, çatışmaların ve kargaşanın temelinde yatan en büyük nedenlerden biri söz konusu Darwinist düşüncenin hakimiyetidir. Bu resim, Darwinistler'in insanlar için hedefledikleri ortamı göstermektedir.

182 Komünizmin kurucusu Friedrich Engels tarafından uydurulan "ilkel insan" masallarının Akşam gazetesi sayfalarında boy göstermesi ciddi bir hatadır.
185 Hürriyet gazetesinin 10 Nisan 2001 tarihli haberi.
188 Yumurtalıklar, hipofiz bezinin kontrolünde salgılanan hormonlar tarafından kontrol edilirler. Hiçbir kadının, dış şartlara göre yumurtalıklarını kontrol altında tutma imkanı yoktur.

191 1 Ocak 2001 tarihli Sabah gazetesinde NASA tarafından yayınlanan bazı bilgiler çarpıtılarak, sanki evrimin bazı iddiaları ispatlanmış gibi gösterilmeye çalışılmıştır.

192 **Bir hurda yığını tesadüfen biraraya gelip, örneğin bir fabrikayı kendi kendine meydana getiremez. Bir fabrikadan çok daha kompleks olan bir hücrenin oluşabilmesi için de malzemelerinin hazır olması yeterli değildir.**

195 Sabah gazetesinin periyodik olarak yayınladığı bilimsel anlamda geçersiz olan "Uzaydan geldik"haberlerinden biri daha

196 Proteinler, amino asit isimli çok küçük moleküllerin aralarında belli bir düzen içinde ve özel bağlar kullanarak birleşmelerinden meydana gelirler. Proteinlerin bu yapısı, evrimciler için büyük bir çıkmazdır.

198 Amino asitler, birbirlerine farklı bağlantı yerlerinden bağlanarak, proteinin üç boyutlu yapısını meydana getirirler. Bu özellik, proteinlerin daha da kompleks bir yapı kazanmalarına neden olur.
203 Canlı grupları olan filumların tamamına yakını, Kambriyen Devir olarak bilinen jeolojik dönemde, hiçbir sözde evrimsel ataya sahip olmadan aniden ortaya çıkmışlardır. Bu, evrim teorisini çürüten, yaratılışı destekleyen önemli bir delildir.

205 Archaeopteryx'in bir ara geçiş formu olmadığı, ondan 70 milyon yıl önce yaşamış kusursuz bir kuş olan Longisquama'nın bulunmasıyla anlaşılmış oldu.

207 Fosilkayıtlarında canlı türlerinin yüz milyonlarca yıl hiçbir değişikliğe uğramadıkları görülür. Sol sayfadaki resimde, köpek balığının günümüze kadar hiç değişmeden gelen 60 milyon yıllık dişi görülmektedir. Yandaki resim ise eğrelti otunun 300 milyon yıllık fosilidir.

210 "Militan ateist" olarak tanınan evrimci Richard Dawkins.

216 **1 Haziran 2001 tarihli gazetelerde Anadolu'da bulunan bir fosil, evrim zincirinin bir parçası olarak tanıtıldı. Oysa bu haber de diğerleri gibi, bilimsel geçerliliği olmayan bir evrim propagandasından ibaretti.**
218 EVRİMCİLERİN HAYALİ ÇİZİMLERİ:
Evrimcilerin en önemli propaganda malzemesi, fosilleri hiçbir zaman bulunamayan hayali ara geçiş formlarını art arda dizdikleri "hayali çizimler"dir

224 Işık mikroskobu ile çekilmiş olan bu resimde, beyindeki sinir hücrelerinin 500 kez büyütülmüş hali görülmektedir. Materyalistler, büyük bir mantıksızlık örneği olarak, bu sinir hücrelerinin düşünebildiğini, sevindiğini, tad aldığını, heyecanlandığını, kararlar alarak ülkeler yönettiklerini, sanat eserleri meydana getirdiklerini öne sürerler.

227 Beyin ıslak bir et parçasıdır. Böyle bir yapının, düşündüğünü, muhakeme, yargı gibi yeteneklere sahip olduğunu, özlem, vefa, sevgi, şefkat gibi hisleri bildiğini veya bunları üretebildiğini öne sürmek, materyalizmin ne kadar mantık ve akıl dışı bir inanç olduğunun görülmesi açısından tek başına yeterlidir.

232 Beyin, 100 milyar sinir hücresinden ve bu hücreler arasındaki trilyarlarca bağlantıdan oluşan son derece kompleks bir organdır. Kusursuz bir organizasyon ve yapıya sahip böyle bir organın tesadüfen oluştuğunu iddia eden evrimciler için, beynin evrimi konusu büyük bir çıkmazdır.

235 Bilim ve Ütopya dergisi, materyalistler ve evrimciler için en büyük çıkmaz olan beynin ve bilincin nasıl var olduğu konusuna derginin bir sayısının büyük bir bölümünü ayırmış ve kendi çelişkilerini kendi elleriyle ortaya koymuştur.

237 Evrimciler, farklı canlılara ait, farklı büyüklüklerdeki beyinleri art arda dizerek, beynin evrimi konusunu açıkladıklarını zannederler. Oysa, beyin indirgenemez kompleksliğe sahip bir organdır ve bu nedenle beynin oluşumu evrimciler tarafından açıklanamamaktadır.
Australopithecine beyni
Habilis beyni
Modern İnsan beyni

238 Bilim ve Ütopya dergisinde, MacLean gibi kişilerin ortaya attıkları, hiçbir bilimsel ve akılcı temeli olmayan iddialara yer veriliyordu.

240 Dergide yer alan ve Prof. Erksin Güleç tarafından hazırlanan *Beynin Evrimi* başlıklı yazıda da, bilimsel temeli olmayan birçok ilginç yorumlar yapılmıştı.

245 24 Haziran 2001 tarihli Evrensel gazetesinin ekinde yazısı yer alan Veysel Atayman, evrim teorisini savunmak için büyük gaflar sergilemiştir,

246 Bakteriler son derece kompleks yapılara sahip varlıklardır. Bu nedenle, evrimcilerin iddia ettikleri gibi cansız maddelerin şuursuz ve tesadüfi birleşimleri ile meydana gelmeleri imkansızdır.

247 DNA, yapısı ve özellikleri ile evrim teorisinin en önemli çıkmazlarından biridir. Ancak, evrime, tutucu bir bağ ile bağlı olanlar bu gerçeği görmezlikten gelmeyi tercih ederler.

254 Bilim ve Teknik dergisinde yayınlanan haberde, proteinler, rahatlıkla tesadüfler sonucu oluşabilirmiş gibi gösterilmeye çalışımış ve bunun için yapılan bir deneyin sonuçları özellikle eksik ve taraflı yansıtılmıştır.

257 Sağ-elli bir amino asitin kompleks yapısı: Evrimciler, daha proteinleri oluşturan amino asitlerin dahi nasıl oluştuğunu açıklayamamaktadırlar ki proteinleri açıklasınlar.

262 Evrimcilerin var olması gerektiğini iddia ettikleri ara geciş formlarına ait tek bir fosil daha bugüne kadar bulunamamıştır. Bu nedenle evrimci kitaplar, yukarıda görüldüğü gibi hayali çizimlerle doludur. Bu resimde de, sudan karaya çıkışın hayali bir canlandırması görülmektedir.
266 *Sabah* gazetesinde, Etiyopya'da bulunan fosiller, tüm evrimci propaganda metodları kullanılarak, evrimin önemli bir delili gibi sunuldu. Oysa bu fosiller, evrimcileri büyük bir çıkmaza sokmakta, insanın evrimi konusunun çelişkilerini ve dolayısıyla geçersizliğini ortaya koymaktadır.

268 "bu kemik canlının iki ayak üzerinde durduğunu gösteriyor"

269 Etiyopya'da bulunan kemik fosilleri, sanki tek bir canlıya ait parçalar gibi yorumlanmıştır. Oysa üzerinde spekülasyonlar yapılan bu parçalar birbirlerinden çok uzak yerlerde bulunmaktadır. Örneğin, canlının iki ayak üzerinde yürüdüğünü ispatladığı öne sürülen parmak kemiği diğerlerinden 16 km uzakta bulunmuştur.
271 Aşağıdaki tablo evrimci basının sık sık kullandığı bir propaganda malzemesidir. Evrimciler bu hayali tablo ile, insanın maymunlarla ortak bir atadan evrimleştiğini ispatladıklarını zannederler. Oysa bu tablo çelişki, bilim dışı iddialar ve hayali senaryolarla doludur ve tablodaki hiçbir iddia doğru değildir.

271 Aşağıdaki tablo evrimci basının sık sık kullandığı bir propaganda malzemesidir. Evrimciler bu hayali tablo ile, insanın maymunlarla ortak bir atadan evrimleştiğini ispatladıklarını zannederler. Oysa bu tablo çelişki, bilim dışı iddialar ve hayali senaryolarla doludur ve tablodaki hiçbir iddia doğru değildir.
273 *Time* dergisinde yer alan bu resim, evrimci propagandanın klasik bir örneğidir. Evrimciler birkaç kemik parçasına bakıp, tamamı hayale dayalı bu resimleri çizdirirler ve sonra bunları "evrim kanıtlandı" manşetleriyle yayınlarlar.

275 Resimde görülen paleontologlar Senut (solda) ve Pickford, kendi buldukları 6 milyon yıllık fosilin insanın atası olduğu konusunda ısrar ediyorlar. Yeni fosilleri bulanlar ise, insanın asıl atasının kendi fosilleri olduğunu öne sürüyorlar.
277Fosil parçalarının bulunması son derece zahmetli bir iştir. Yıllarca toprağı bu şekilde eleyip bir kemik parçası bulan evrimciler, bu parçanın insanın atası olarak kabul edilmesi için her türlü yola başvurabilmektedirler.
278 Afrika tepeleri evrimci paleontologlar için büyük bir hazinedir. Bu topraklarda yaşamış ve soyu tükenmiş birçok maymun türüne ait fosilleri bulan evrimciler bunları hayali insanın evrimi şemasında bir yere yerleştirmeye çalışırlar.

283 Farklı hayvan filumlarına ait canlıların, son derece kompleks yapıları ile, Kambriyen devirde aniden ortaya çıkmaları, bu canlıların yaratıldıklarının açık bir delilidir.

284 KAMBRİYEN DEVRİNDEN BİR KABUKLU
Kambriyen devrinden kalan bu kabuklu canlı, yiyeceğini ağzına götürebileceği bir organa, antenlere ve kendisini koruyabileceği bir kabuğa sahip .

NOTLAR

1- http://news.bbc.co.uk/hi/english/sci/tech/newsid_1234000/1234006.stm
2- Daniel E. Lieberman, "Another face in our family tree", Nature, 22 Mart 2001, s. 419
3- http://news.bbc.co.uk/hi/english/sci/tech/newsid_1234000/1234006.stm
4- http://news.bbc.co.uk/hi/english/sci/tech/newsid_1234000/1234006.stm
5- John Ostrom, "Bird Flight: How Did It Begin?", American Scientist, Ocak-Şubat 1979, Sayı 67, s. 50
6- Pat Shipman, "Birds Do It... Did Dinosaurs?", New Scientist, 1 Şubat 1997, s. 28
7- Tim Friend, "Dinosaur-bird link smashed in fossil flap", USA Today, 01/25/00
8- Duane T. Gish, Evolution: The Fossils Still Say No, ICR, San Diego, 1998, s. 103
9- Robert L. Carroll, Vertebrate Paleontology and Evolution. s. 336
10- National Geographic Türkiye, Mayıs 2001, s. 145

11- National Geographic Türkiye, Mayıs 2001, s. 144-145
12- Solly Zuckerman, Beyond The Ivory Tower, New York: Toplinger Publications, 1970, s. 75-94
13- Isabelle Bourdial, "Adieu Lucy", Science et Vie, Mayıs 1999, no. 980, s. 52-62
14- Earnest A. Hooton, Up From The Ape, New York: McMillan, 1931, s. 332
15- Charles Darwin, Türlerin Kökeni, s. 185
16- Derek A. Ager, "The Nature of the Fossil Record", Proceedings of the British Geological Association, cilt 87, 1976, s. 133
17- Mark Czarnecki, "The Revival of the Creationist Crusade", MacLean's, 19 Ocak 1981, s. 56
18- "Who Doubts Evolution?", New Scientist, sayı 90, 25/06/1981, s. 831
19- Henry Margenau, Roy Abraham Vargesse. Cosmos, Bios, Theos. La Salle IL: Open Court Publishing, 1992, s. 241
20- Stephen W. Hawking, "The Direction of Time", New Scientist, vol. 115, 9 Temmuz 1987, s. 47
21- Plucking the Feathered Dinosaur", Science, Cilt 278, 14 Kasım 1997, s. 1229
22- S. J. Gould & N. Eldredge, Paleobiology, Vol 3, 1977, s. 147
23- A. Gibbons, "New Feathered Fossil Brings Dinosaurs and Birds Closer,"Science, 274:720-721, 1996
24- A.C. Burke and A. Feduccia, "Developmental Patterns and the Identification of Homologies in the Avian Hand", Science, 278(5338):666-8, October 24, 1997, with a perspective by R. Hinchliffe, "The Forward March of the Bird-Dinosaurs Halted?" s. 596-597
25- Richard L. Deem "Demise of the 'Birds are Dinosaurs' Theory", http://www.yfiles.com/dinobird2.html
26- http://www.yfiles.com/dinobird2.html
27- http://www.cnn.com/2001/TECH/science/03/28/salamander.reut/index.html
28- S. J. Gould, "Evolution's Erratic Pace", Natural History, vol. 86, Mayıs 1977
29- N. Eldredge, and I. Tattersall, The Myths of Human Evolution, Columbia University Press, 1982, s. 45-46
30- Richard Leakey, The Making of Mankind, London: Sphere Books, 1981, s. 62
31- Kate Wong, Is Out of Africa Going Outdoor?, Scientific American, Ağustos 1999
32- http://www.icr.org/headlines/darwinvindicated.html
33- “Hominoid Evolution and Climatic Change in Europe” Volume 2 Edited by Louis de Bonis, George D. Koufos, Peter Andrews, Cambridge University Press 2001 ch. 6
34- Michael Behe, Darwin's Black Box, New York, The Free Press, 1996
35- Michael Behe, Darwin's Black Box, New York, The Free Press, 1996, s. 252-53
36- Charles Darwin, The Origin of Species: A Facsimile of the First Edition, Harvard University Press, 1964, s. 189
37- Michael J. Denton, "The Inverted Retina: Maladaptation or Pre-adaptation?", Origins & Design, 19:2; George Ayoub, "On the Design of the Vertebrate Retina" Origins & Design 17:1
38- Richard Leakey, İnsanın Kökeni, Varlık Yayınları: İstanbul, 1996, s.142
39- Roger Lewin, Modern İnsanın Kökeni, Tübitak Popüler Bilim Kitapları: Ankara, 1997, s. 220-221
40- Philip Lieberman, On the Kebara KMH 2 Hyoid and Neanderthal Speech, Current Anthropology, 34:2(Nisan 1993):172-175, s. 174
41- Earlier Human Speech, http://www.eurekalert.org/pub_releases/1998-04/DU-EHS-270498.php
42- Earlier Human Speech, http://www.eurekalert.org/pub_releases/1998-04/DU-EHS-270498.php
43- L. A.Schepartz, Language and Modern Human Origins, Yearbook of Physical Anthropology, 36:91-126(1993), s. 106
44- http://www.mesozoic.demon.co.uk/mankind.htm
45- Ashby L. Camp "Reappraising the 'Crown Jewel'", Creation Matters, September/October 1998
46- Roger Lewin, "Bones of Mammals, Ancestors Fleshed Out", Science, cilt 212, 26 Haziran 1981, s. 1492
47- George Gaylord Simpson, Life Before Man, New York: Time-Life Books, 1972, s. 42
48- George G., Simpson, "Tempo and Mode in Evolution", Columbia University Press, New York, 1944, s. 105, 107
49- Richard Monestarsky, "Mysteries of the Orient", Discover, Nisan 1993, s. 40
50- Richard Dawkins, The Blind Watchmaker, London: W. W. Norton 1986, s. 229
51- Pierre Paul Grasse, Evolution of Living Organisms, New York: Academic Press, 1977, s. 194
52- Mike Benton, "Is A Dog More Like Lizard or a Chicken?", New Scientist, c. 103, 16 Ağustos 1984, s. 19
53- Michael Denton, Evolution: A Theory in Crisis, London, Burnett Books, 1985, s. 145
54- Michael Denton, Evolution: A Theory in Crisis, London, Burnett Books, 1985, s. 290-291
55- William A. Dembski "Science and Design", First Things, sayı 86, October, 1998, s. 26
56- Service, R.F., Vogel, G, Science, 16 Şubat 2001
57- http://www.arn.org/docs/odesign/od182/ls182.htm#anchor569108
58- Hubert Renauld and Susan M. Gasser, "Heterochromatin: a meiotic matchmaker," Trends in Cell Biology 7 (May 1997): s. 201-205

59- Emile Zuckerkandl, "Neutral and Nonneutral Mutations: The Creative Mix--Evolution of Complexity in Gene Interaction Systems,' Journal of Molecular Evolution 44 (1997): S2-S8
60- Hubert Renauld and Susan M. Gasser, "Heterochromatin: a meiotic matchmaker," Trends in Cell Biology 7 (May 1997): s. 201-205
61- “Does nonsense DNA speak it's own dialect?”, Science News, Vol. 164 , 24 Aralık,1994
62- S. R. Scadding, "Do ‘Vestigial Organs’ Provide Evidence for Evolution?", Evolutionary Theory, Cilt 5, Mayıs 1981, s. 173
63- B.E. Bishop, "Mendel's Opposition to Evolution and to Darwin," Journal of Heredity 87 (1996): s. 205-213; ayrıca bkz. L.A. Callender, "Gregor Mendel: An Opponent of Descent with Modification," History of Science 26 (1988): s. 41-75
64- W. R. Bird, The Origin of Species Revisited., Nashville: Thomas Nelson Co., 1991, s. 298-99
65- Edward R. Winstead, Ameoba is King, 12 Şubat 2001, http://www.celera.com/genomics/news/articles/02_01/Sizing_genomes.cfm
66- Lane Lester, Raymond Bohlin, The Natural Limits to Biological Change, Probe Books, Dallas, 1989, s. 141
67- John Peet, The True History of Mankind, http://www.mesozoic.demon.co.uk/mankind.htm
68- Phillip E. Johnson, The Wedge of Truth, Splitting the Foundations of Naturalism, InterVarsity Press, Downers Grove, Illinois 2000, s. 111
69- G. G. Simpson, W. Beck, An Introduction to Biology, New York, Harcourt Brace and World, 1965, s. 241
70- Keith S. Thompson, "Ontogeny and Phylogeny Recapitulated", American Scientist, cilt 76, Mayıs / Haziran1988, s. 273
71- Ken McNamara, "Embryos and Evolution", New Scientist, 16 Ekim 1999
72- Fix, William, The Bone Peddlers: Selling Evolution (New York: Macmillan Publishing Co., 1984), s. 189
73- Holly Smith, American Journal of Physical Antropology, cilt 94, 1994, s. 307-325
74- Fred Spoor, Bernard Wood, Frans Zonneveld, "Implication of Early Hominid Labryntine Morphology for Evolution of Human Bipedal Locomotion", Nature, cilt 369, 23 Haziran 1994, s. 645-648
75- Der Spiegel 16/2000, Çeviri: Nilgün Özbaşaran Dede
76- Stephen Jay Gould, Ever Since Darwin, W.W. Norton & Company, New York 1992, s. 223
77- Cemal Yıldırım, Evrim Kuramı ve Bağnazlık, s. 49
78- Peter Kropotkin, Mutual Aid: A Factor of Evolution, 1902, I. Bölüm, (http://www.etext.org/Politics/Spunk/library/writers/kropotki/sp001503/index.html
79- Bilim ve Teknik, sayı 190, s. 4
80- John Maynard Smith, The Evolution of Behavior, Scientific American, Aralık 1978, cilt 239, no.3, s. 176
81- Gordon R. Taylor, The Great Evolution Mystery, Harper & Row Publishers 1983, s. 222
82- Charles Darwin, Türlerin Kökeni, Onur Yayınları, Beşinci Baskı, Ankara 1996, s. 273
83- Great Evolution Mystery, s. 221
84- Anton Pannekoek, Marxism and Darwinism, Çeviri: Nathan Weiser, Chicago, Charles H. Kerr
85- Alaeddin Şenel, Irk ve Irkçılık Düşüncesi, Ankara: Bilim ve Sanat Yayınları, 1993, s. 61
86- The Challenge of Facts and Other Essays, as quoted in Mason Drukman, Community and Purpose in America: An Analysis of American Political Theory, New York: McGraw-Hill, 1971, s. 202
87- Theodosius Dobzhansky, "Ethics and Values in Biogical and Cultural Evolution", Zygon, The Journal of Religion and Science, Los Angeles Times'da yayınlandığı şekliyle alınmıştır, bölüm 4 (Haziran 16, 1974), s. 6
88- Language and Linguistics Cambridge Univ Pr, 1981, s. 65
89- R.L.Trask, A Student’s Dictionary Of Language And Linguistics, Arnold Hodder Headline Group, Londra, 1997, s. 43
90- S.Pinker,The Language Instinct, Allen Lane, The Penguin Press, 1994, s. 337
91- Derek Bickerton, Language and Species, The University of Chicago Press,1992, s.190
92- "The Evolution Of Syntactic Communication", Martin A. Novak, Joshua B.Plotkin, Vincent A.A. Jansen, Nature 30 March 2000 s. 495-498
93- D. Premack, "Gavagai! Or The Future History Of The Animal Language Controversy", Cognition, 19, s. 281-282
94- Friedrich Engels, Ailenin, Özel Mülkiyetin ve Devletin Kökeni, Sol Yayınları, Çeviren Kenan Somer, Onuncu Baskı, Kasım 1992, s. 28
95- Alexander I. Oparin, Origin of Life, (1936) NewYork, Dover Publications, 1953 (Reprint), s. 196
96- Klaus Dose, "The Origin of Life: More Questions Than Answers", Interdisciplinary Science Reviews, cilt 13, no. 4, 1988, s. 348
97- Francis Hitching, The Neck of the Giraffe: Where Darwin Went Wrong, Tichnor and Fields, New Haven, 1982, s. 40
98- James W. Valentine, “Why No New Phyla after the Cambrian? Genome and Ecospace Hypotheses Revisited,” Palaios 10 (1995): s. 190-94

99- Philip E. Johnson, "Darwinism's Rules of Reasoning", Darwinism: Science or Philosophy, Foundation for Thought and Ethics, 1994, s. 12
100- Charles Darwin, The Origin of Species: A Facsimile of the First Edition, Harvard University Press, 1964, s. 179
101- R. Wesson, Beyond Natural Selection, MIT Press, Cambridge, MA, 1991, s. 45
102- Charles Darwin, The Origin of Species: A Facsimile of the First Edition, Harvard University Press, 1964, s. 189
103- Pierre Paul Grassé, Evolution of Living Organisms, Academic Press, New York, 1977, s. 107
104- Dr. Michael Walker, Quadrant, Ekim1982, s. 44
105- Charles Darwin, The Descent of Man, 2. baskı, New York, A L. Burt Co., 1874, s. 178
106- Carl Cohen, Communim, Fascism and Democracy, New York: Random House Publishing, 1967, s. 408-409
107- John J. Michalczyk (editor), Nazi Medicine: In The Shadow of The Reich (belgesel film), First Run Features, New York, 1997
108- George Stein, American Scientist, vol. 76, Ocak/Şubat 1988, s. 52
109- Sir Arthur Keith, Evolution and Ethics, 1947, s. 246
110- Alex de Jonge, Stalin and The Shaping of the Soviet Uninon, William Collins Sons & Limited Co., Glasgow, 1987, s. 22
111- Kent Hovind, The False Religion of Evolution, http://www.hsv.tis.net/....ke4vol/evolve/ndxng.html
112- K. Mehnert, Kampf um Mao's Erbe, Deutsche Verlags-Anstalt, 1977
113- Niles Eldredge, Ian Tattersall, The Myths of Human Evolution, s. 126-127
114- Henry Gee, In Search of Deep Time, New York, The Free Press, 1999, s. 116-117
115- John R. Durant, "The Myth of Human Evolution", New Universities Quarterly 35 (1981), s. 425-438
116- Roger Lewin, Bones of Contention, s. 312
117- G. A. Clark, C. M. Willermet, Conceptual Issues in Modern Human Origins Research, New York, Aldine de Gruyter, 1997, s. 76
118- Jonathan Wells, Icons of Evolution: Science or Myth, Why Much of What We Teach About Evolution is Wrong, Washington, DC, Regnery Publishing, 2000, s. 225
119- Paul S. Taylor, Origins Answer Book, 5. baskı, 1995, s. 35
120- John Horgan, The Undiscovered Mind: How the Human Brain Defies Replication, Medication, and Explanation (New York:Free Press, 1999), s. 258-259
121- John Horgan, The Undiscovered Mind: How the Human Brain Defies Replication, Medication, and Explanation (New York:Free Press, 1999), s. 258-259
122- John Horgan, The Undiscovered Mind: How the Human Brain Defies Replication, Medication, and Explanation (New York:Free Press, 1999), s. 229
123- Hoimar Von Ditfurth, Dinozorların Sessiz Gecesi 3, Alan Yayıncılık, Kasım 1996, İstanbul, Çev: Veysel Atayman, s.12- 13
124- William A. Dembski, Converting Matter into Mind, 1998, www.arn.org
125- William A. Dembski Converting Matter into Mind, 1998, www.arn.org
126- Michael J, Behe, Darwin'in Kara Kutusu, Aksoy Yayıncılık, 1998
127- J.P. Changeux, P. Ricoeur, What Makes Us Think?, Princeton University Press, 2000, s. 78
128- D. Meredith, Metamagical Themes, Basic Books, N.Y., 1985
129- Michael Denton, Evolution: A Theory In Crisis, London: Burnett Books, 1985, s. 330
130- Anthony Smith, İnsan Beyni ve Yaşamı, İnkılap Kitabevi, Ankara, s. 21
131- Ever since Darwin, Reflactions in Natural History, W.W.Norton Company,USA:192, s. 188
132- Ever since Darwin, Reflactions in Natural History, W.W.Norton Company,USA:192, s. 208
133- Ever since Darwin, Reflactions in Natural History, W.W.Norton Company,USA:192, s. 210
134- Henry Gee, In Search of Deep Time, New York, The Free Press, 1999, s. 116-117
135- Selective Adsorption of L- And D-Amino Acids On Calcite: Implications For Biochemical Homochirality, Robert M. Hazen, Timothy R. Filley, And Glenn A. Goodfriend, Proc. Natl. Acad. Sci. Usa, Vol. 98, Issue 10, 5487-5490, May 8, 2001
136- Scott Gilbert, John Opitz, and Rudolf Raff, "Resynthesizing Evolutionary and Developmental Biology", Developmental Biology 173, Article No. 0032, 1996, s. 361
137- Fagerstrom, T. P. Jagers, P. Schuster, and E. Szathmary. 1996. Biologists put on mathematical glasses. Science 274: s. 2039-2040
138- Primates and Human Evolution in the textbook: Year 13 Biology 1999. Student Resource and Activity Manual by Richard Allan & Tracey Greenwood (Biozone International. Printed in New Zealand, s. 260
139- İnsan Filogenetik Hipotezleri ne kadar güvenilir?, PNAS, 25 Nisan 2001, s. 5003
140- Science, vol 293, 13 july 2001, s. 188-189

141- Science, vol 293, 13 july 2001, s. 188-189
142- Science, vol 293, 13 july 2001, s. 188-189
143- James W. Valentine, Stanley M. Awramik, Philip W. Signor, ve Peter M. Sadler, "The Biological Explosion at the Precambrian-cambrian Boundary", Evolutionary Biology 25 (1991), s. 279, 281
144- Charles Darwin, The Origin of Species, 1859, s. 313 – 314
145- Phillip E. Johnson, "Darwinism's Rules of Reasoning", Darwinism: Science or Philosophy, Foundation for Thought and Ethics, 1994, s. 12
146- James Valentine, Douglas Erwin, "Interpreting Great Developmental Experiments: The Fossil Record", s. 71-107in Rudolf A. Raff and Elizabeth C. Raff (editörler), Development as an Evolutionary Process (New York: Alan R. Liss, 1987)
147- M.J. Benton, M.A. Wills, R. Hitchin, "Quality of the Fossil Record Through Time", Nature, 403 (2000), s. 534-536
148- David Raup, "Conflicts Between Darwin and Paleontology", Bulletin, Field Museum of Natural History, cilt 50, Ocak 1979, s. 24
149- S. A. Bowring, J.P. Grotzinger, C.E. Isachsen, A.H. Knoll, S.M. Pelechaty, and P. Kolosov, “Calibrating rates of Early Cambrian evolution,” Science 261 (1993): 1293-98
150- For a skeptical evaluation of the evolutionary significance of the classical Kettlewell experiments on industrial melanism: see Jonathan Wells, “Second Thoughts About Peppered Moths,” The Scientist (May 24, 1999): 13
151- Susumo Ohno, “The notion of the Cambrian pananimalia genome,” Proceedings of the National Academy of Sciences USA 93 (August 1996): 8475-78
152- Richard Fortey, "Cambrian Explosion Exploded?", Science, 20 Temmuz 2001